

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2007-2008

29 november 2007

ONTWERP VAN DECREET

**houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap
voor het begrotingsjaar 2008**

BELEIDSBRIEF

**Welzijn, Volksgezondheid en Gezin
Beleidsprioriteiten 2007-2008**

VERSLAG

**namens de Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gezin
uitgebracht door de heer Tom Dehaene
aan de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting**

Samenstelling van de commissie:

Voorzitter: de heer Luc Martens.

Vaste leden:

mevrouw Marijke Dillen, de heren Felix Strackx, Erik Tack, de dames Greet Van Linter, Gerda Van Steenberge;

mevrouw Sonja Claes, de heer Tom Dehaene, mevrouw Vera Jans, de heer Luc Martens;

de dames Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Vera Van der Borgh;

de heer Bart Caron, mevrouw Elke Roex, de heer Bart Van Malderen.

Plaatsvervangers:

de heer Erik Arckens, mevrouw Agnes Bruyninckx, de heer Johan Deckmyn, mevrouw An Michiels, de heer Leo Pieters;

mevrouw Cathy Berx, de heer Paul Delva, de dames Cindy Franssen, Trees Merckx-Van Goey;

de heer Marc Cordeel, mevrouw Hilde Eeckhout, de heer Bob Verstraete;

de dames Else De Wachter, Michèle Hostekint, Els Robeyns.

Toegevoegde leden:

mevrouw Mieke Vogels;

mevrouw Helga Stevens.

Zie ook:

12-A (2006-2007)

- Nr. 1: Advies van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen + Erratum

13 (2007-2008)

- Nr. 1-A: Algemene toelichting
- Nr. 1-B: Toelichting per programma

14 (2007-2008)

- Nr. 1: Ontwerp van decreet

16 (2007-2008)

- Nr. 1: Verslag van het Rekenhof

1405 (2007-2008)

- Nr. 1: Beleidsbrief

Zie:

15 (2007-2008)

- Nr. 1: Ontwerp van decreet + Bijlagen
- Nrs. 2 tot 5: Amendementen
- Nr. 6-A: Verslag namens de Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden, Bestuurszaken, Institutionele en Bestuurlijke Hervorming en Decreetsevaluatie
- Nr. 6-B: Verslag namens de Commissie voor Brussel en de Vlaamse Rand
- Nr. 6-C: Verslag namens de Commissie voor Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Internationale Samenwerking en Toerisme
- Nr. 6-D: Verslag namens de Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media
- Nr. 6-E: Verslag namens de Commissie voor Economie, Werk en Sociale Economie
- Nr. 6-F: Verslag namens de Subcommissie voor Landbouw, Visserij en Plattelandsbeleid
- Nr. 6-G: Verslag namens de Commissie voor Leefmilieu en Natuur, Landbouw, Visserij en Plattelandsbeleid en Ruimtelijke Ordening en Onroerend Erfgoed
- Nr. 6-H: Verslag namens de Commissie voor Onderwijs, Vorming, Wetenschap en Innovatie
- Nr. 6-I: Verslag namens de Commissie voor Openbare Werken, Mobiliteit en Energie

INHOUD

	Blz.
1. Toelichting door de heer Steven Vanackere, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin	4
1.1. Algemene toelichting	4
1.2. Belangrijkste wijzigingen	6
2. Algemene bespreking	18
3. Bespreking per programma	24
Programma GA: Apparaatskredieten	24
Programma GB: Provisies	26
Programma GC: Algemeen	27
Programma GD: Gezondheidsbeleid en zorgbeleid voor gezinnen en ouderen.....	47
Programma GE: Jongerenzorgbeleid.....	66
Programma GF: Gezinsondersteunend beleid met betrekking tot kinderen	73
Programma GG: Beleid inzake personen met een handicap	81
Programma VI: Apparaatskredieten kabinet Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin	88
4. Indicatieve stemming	88
Bijlagen.....	89

DAMES EN HEREN,

De Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gezin besprak de haar toegewezen decreetsbepalingen en programma's van het ontwerp van decreet houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2008 op 13, 20, 27 en 28 november 2007.

Dit ontwerp van decreet werd besproken in samenhang met het ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2008 (*Parl. St. Vl. Parl. 2007-08, nr. 1368*), met de beleidsbrief Welzijn, Volksgezondheid en Gezin – Beleidsprioriteiten 2007-2008, ingediend door de heer Steven Vanackere, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin (*Parl. St. Vl. Parl. 2007-08, nr. 1405/1*) en met het voorstel van resolutie van de heer Bart Caron, de dames Vera Van der Borgh, Vera Jans en Helga Stevens en de heren Bart Van Malderen en Tom Dehaene betreffende een experiment persoonsgebonden budget (*Parl. St. Vl. Parl. 2007-08, nr. 1356/1*). Het verslag over dit voorstel van resolutie is terug te vinden in het stuk 1356 (2007-2008) – Nr. 2.

1. TOELICHTING DOOR DE HEER STEVEN VANACKERE, VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

1.1. Algemene toelichting

Minister *Steven Vanackere* deelt mee dat hij bij de toelichting van de begroting ook een aantal elementen van de beleidsbrief zal inlassen. Tijdens de presentatie zal dat blijken uit de kleur van de slides.

Het is de eerste keer dat hij een begrotingsopmaak meemaakt als minister. Toen mevrouw Vervotte minister was, kon ze telkens wijzen op een belangrijke toename van het budget van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin (WVG). Ook dit jaar evolueert het budget gunstig. De groei van de begroting bedraagt 102 miljoen euro in beleidskredieten. De budgettaire meerjarenmarge, gestoeld op de afspraken in het kader van de regeringsonderhandelingen, laat toe om in 2008 heel wat nieuwe initiatieven op te zetten. Er is ook een relatief belangrijk budget voor eenmalige uitgaven.

Globaal komt deze begroting in beleidskredieten op 2,8 miljard euro. Dat is een stijging met ongeveer 100 miljoen euro. In betaalkredieten gaat het om 2,9 miljard euro. De beleidskredieten nemen bijgevolg toe

met 3,8 percent in vergelijking met vorig jaar. Daarbij moet men echter ook bedenken dat het budget vanaf volgend jaar met 10 miljoen euro recurrent wordt verhoogd. Als men de voorziene opstap nu reeds als recurrent jaarbedrag zou meerekenen in de begroting 2008, dan is er een gecorrigeerde toename van 4,16 percent. De indexering, toegekend vanuit de indexprovisie, is daarin overigens niet vervat. Als die in de loop van 2008 zal worden toegekend aan alle departementen, zal het stijgingspercentage dus nog hoger liggen.

De globale begroting van de Vlaamse Gemeenschap, exclusief de indexprovisie, kent een toename met 4,1 percent. Het budget van het beleidsdomein WVG volgt dus perfect de globale evolutie van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap. In het Vlaamse regeerakkoord staat evenwel dat het aandeel van de gewestuitgaven in de totaliteit van de uitgaven onder geen beding mag dalen. Dat betekent eigenlijk dat de gemeenschapsuitgaven overeenkomstig het regeerakkoord maximaal op eenzelfde niveau kunnen blijven en in normale omstandigheden zelfs minder belangrijk moeten worden. Men zou dus verwachten dat het groeicijfer voor de gemeenschapsuitgaven lager ligt dan dat van de totale uitgaven. De minister benadrukt dat zijn beleidsdomein, een exclusieve gemeenschapsmaterie, toch nog altijd de gemiddelde stijging van het beleidsbudget van de Vlaamse Gemeenschap volgt. De gemiddelde stijging van het budget voor de gemeenschapssectoren bedraagt immers slechts twee percent.

Eenzelfde vaststelling geldt voor de laatste aan het parlement voorgelegde meerjarenbegroting. Voor de periode 2007-2009 neemt het totale beleidsbudget van de Vlaamse Gemeenschap toe met 8,53 percent en het budget voor WVG met 8,03 percent. Het gemiddelde van de gemeenschapssectoren bedraagt echter 6,5 percent. Het is duidelijk dat WVG binnen de gemeenschapsbevoegdheden een zeer behoorlijke stijging kent.

Een derde bijkomend element dat tot tevredenheid kan leiden is dat al deze cijfers nog geen rekening houden met de beleidsverbintenissen die mogelijk worden in het kader van de alternatieve financiering. Die zijn per definitie niet terug te vinden binnen de begroting. Voor deze regeerperiode is binnen de verschillende departementen voorzien in een totaal investeringsbedrag van ongeveer 4,3 miljard euro voor alternatieve financiering en publiek-private

samenwerking (PPS). Het gaat dus niet alleen om WVG, maar ook om Onderwijs, Wonen, Sport, Toerisme, Openbare Werken en Mobiliteit. Uit het voortgangsrapport dat vrijdag werd voorgelegd aan de Vlaamse Regering en dat spoedig zal worden voorgelegd aan het Vlaams Parlement, blijkt dat het beleidsdomein WVG een belangrijk aandeel heeft binnen de alternatieve financiering, namelijk 39 percent of 1,7 miljard euro. Die 1,7 miljard euro mag men uiteraard niet verwarren met beleidskredieten. Dat bedrag verwijst naar de portefeuille van investeringen die gerealiseerd worden mede dank zij de ondersteuning van de Vlaamse overheid, gedeeltelijk via alternatieve financiering. Die bedragen mag men dus niet zomaar met elkaar vergelijken.

Ten slotte verwijst hij nog naar de nieuwe beleidskredieten die in de begroting 2008 aan bod komen. Op basis van het taartdiagram van de slide op pagina 95 (bijlage 1) kan men een snel inzicht krijgen in de begroting. De minister zal de nieuwe beleidskredieten bespreken in wijzerzin.

Het eerste onderdeel waarover hij het wil hebben is de extra inspanning van 11,5 miljoen euro in de gehandicaptensector. Dat bedrag zal in 2009 naar 32,5 miljoen euro evolueren. Dat is in budgettaire termen de belangrijkste beslissing.

De machtiging voor het Vlaams Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden (VIPA) werd opgetrokken met 30,9 miljoen euro. Voor de klassieke, gesubsidieerde procedure gaat het om 16,7 miljoen euro. Daarmee wil men vooral tegemoetkomen aan de stijging van de bouwindex en aan de te verwachten dossiers voor 2008. Daarnaast werd er ook een dotatie van 14,2 miljoen euro ingeschreven in het kader van de alternatieve financieringstechniek.

Een derde grote verhoging is de 14,5 miljoen euro voor een verdere verhoging van de uitkering van de Vlaamse zorgverzekering voor de thuiszorg tot 115 euro. Het is de bedoeling dat de uitkeringen voor de residentiële zorg en voor de thuiszorg tegen 2009 gelijkgeschakeld worden op 125 euro.

Er is een extra budget van 11,7 miljoen euro voor Kind & Gezin. Er is een eenmalig bedrag van 2 miljoen euro voor het opvangen van de schommelingen van de jongste jaren in de subsidies voor de kinderdagverblijven en de diensten voor opvanggezinnen en in de financieringsbronnen ervan. Er is ook een eenmalig bedrag van 700.000 euro voor het aanpakken

van de wachtlijsten bij de diensten voor maatschappelijk onderzoek in het kader van de interlandelijke adoptie. Enkele weken geleden werd hierover nog een vraag om uitleg gesteld. Er is ook een eenmalig bedrag van 8 miljoen euro en een recurrent bedrag van 1 miljoen euro, wat neerkomt op een recurrent budget van 3 miljoen euro voor de periode 2008-2011. Dit geld kan worden gebruikt voor de verdere ondersteuning van de zelfstandige sector binnen de kinderopvang, voor het opnieuw kostendekkend maken van de subsidiëring van de consultatiebureaus voor het organiseren van de zittingen, voor de werking van de telefoonlijn van Kind & Gezin, die een enorm succes heeft en voor de financiering van de rentemeerkost als gevolg van de inwerkingtreding van het decreet interlandelijke adoptie.

Er is een extra bedrag van 10,2 miljoen euro uitgetrokken voor gezinszorg en ouderenzorg. Een extra bedrag van 9,3 miljoen euro moet ervoor zorgen dat de diensten voor gezinszorg de demografische evolutie kunnen volgen. Voor het urencontingent gezinszorg wordt een groei van 2,5 percent geprogrammeerd. De minister wil echter niet alleen programmeren: hij wil ook nagaan of men de uitvoering van de programmering kan verhogen. Nu bedraagt het uitvoeringspercentage namelijk geen honderd percent. Als men ook een percent of anderhalf percent extra kan programmeren, dan kan er een groei met vier percent worden gerealiseerd. Iedereen is het erover eens dat dit groeiritme mogelijk zou moeten zijn. Voor de animatiewerking in de erkende rusthuizen wordt een extra budget van 881.000 euro uitgetrokken. In totaal gaat het dus om 10,2 miljoen euro.

Binnen het Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap (VAPH) wordt de afwerking van de dossiers in de residentiële sector nog eens met drie maanden versneld. Daarvoor wordt een eenmalig budget van 5,3 miljoen euro ingezet. Ten aanzien van de initiatiefnemers worden dus belangrijke inspanningen gedaan om ervoor te zorgen dat zo weinig mogelijk tijd zou verlopen tussen het initiatief en de uitbetaling. Het is de bedoeling dat de initiatiefnemers zich echt gesteund weten door de Vlaamse overheid.

Voor gezondheidszorg is er een extra bedrag uitgetrokken van 4,95 miljoen euro. In de slides werd dat afgerond naar 5 miljoen euro. Dat bedrag omvat verschillende onderdelen. Het budget voor de eerstelijnsgezondheidszorg stijgt met 750.000 euro. Het budget voor preventieve gezondheidszorg stijgt met 2 miljoen

euro waarvan 150.000 euro recurrent voor de preventiebonus. Het budget voor de geestelijke gezondheidszorg neemt toe met 1,8 miljoen euro. Ten opzichte van het groeipad dat gepland werd naar aanleiding van de zomerbesprekingen, is daar nog een half miljoen euro aan toegevoegd omdat de minister dat bijkomend wil stimuleren. Een eenmalig bedrag van 400.000 euro wordt uitgetrokken voor de voorbereiding op de eventualiteit van een griep pandemie. Dat bedrag is bestemd voor de juiste vorming en voor het maken van de juiste afspraken om, in het geval van een griep pandemie, de juiste stappen te kunnen zetten, in samenwerking met de andere overheden.

Inzake de jeugdbijstand is er een toename van 4,3 miljoen euro in het kader van het Globaal Plan Jeugdzorg. Voor de capaciteitsuitbreiding met twintig plaatsen in de gemeenschapsinstelling De Kempen in Mol wordt voorzien in een machtiging van 2 miljoen euro. Dat gaat gepaard met een stijging van het werkingsbudget met 1,8 miljoen euro.

Ten slotte werd er 600.000 euro uitgetrokken om via de CAW's extra aandacht te besteden aan verkeersslachtoffers. Dit budget wordt opgetrokken van 400.000 euro naar 1 miljoen euro. Het gaat niet om een enorm bedrag in absolute cijfers, maar het is wel een grote procentuele stijging.

Het Vlaams Interprofessioneel Akkoord voor de socialprofitsector (VIA-akkoord) wordt verder uitgevoerd. Er werd 12,5 miljoen euro uitgetrokken voor meer koopkracht voor de werknemers en voor meer kwaliteit voor de werking. Een derde doelstelling, namelijk het uitbreidingsbeleid, zit vervat in de verschillende bevoegdheidsdomeinen.

De verschillende begrotingen zijn dit jaar allemaal op een nieuwe leest geschoeid, conform de operatie Beter Bestuurlijk Beleid (BBB). Daarom zal het niet makkelijk zijn om te vergelijken met de vorige begrotingsjaren. Een ander gevolg is dat de gezondheidszorg niet langer het laatste thema zal zijn van de begrotingsbespreking.

Om de vergelijking met de vorige jaren te vergemakkelijken, werd de onderste slide op pagina 95 (bijlage 1) ingelast. De minister zal tijdens zijn uiteenzetting ook zoveel mogelijk vermelden waar de vroegere bedragen terug te vinden zijn. Hij zal uit eigen beweging wijzen op belangrijke wijzigingen, zeker als ze politiek relevant zijn.

1.2. Belangrijkste wijzigingen

Programma GA: Apparaatskredieten

De kredieten voor de werking van het departement zelf en voor de intern verzelfstandigde agentschappen (IVA) zonder rechtspersoonlijkheid kennen een belangrijke toename. Hij voorziet in een beleidskrediet van 83 miljoen euro. Dat is een toename met 6,4 percent. Men zou kunnen opmerken dat dit een overmatig groot groeicijfer is, maar dat moet volgens de minister worden genuanceerd. De apparaatskredieten kennen volgens hem geen buitenissige groei.

Deze toename is vooreerst het gevolg van een overheveling. Een budget van 1,06 miljoen euro werd overgeheveld van de vroegere begrotingspost Integrale Jeugdhulp naar de apparaatskredieten. In de zes regio's Integrale Jeugdhulp trad telkens een vereniging zonder winstoogmerk (vzw) op als contractant voor de regionale medewerkers van het beleid: een centrum voor algemeen welzijnswerk (CAW), een centrum voor geestelijke gezondheidszorg (CGG), een regionaal welzijnsoverleg, een centrum voor kinderzorg en gezinsondersteuning (CKG) of een voorziening voor bijzondere jeugdbijstand. Deze vzw ontving dan de subsidies om de medewerker tewerk te stellen. Verschillende instanties, onder meer de inspectie van Financiën, vonden dat die medewerkers eigenlijk overheidstaken uitvoerden. Daarom werd dat budget, met de daarmee verbonden personeels-eenheden, overgeheveld naar dat departement. Het bedrag van 1,06 miljoen euro betreft dus geen stijging, maar een overheveling van het ene departement naar het andere.

Een tweede verklaring voor de stijging is het feit dat het apparaatskrediet voor Jongerenwelzijn uitgebreid wordt met 1,8 miljoen euro in functie van de verhoging met twintig plaatsen van de opvangcapaciteit in de gemeenschapsinstelling De Kempen in Mol. Daarnaast is er ook voorzien in een extra budget van 463.000 euro voor de vervanging van personeelsleden van de continudiensten, die wegens ziekte of zwangerschap afwezig zijn. Er is ook voorzien in een nieuw budget van 425.000 euro voor de dotatie aan de Strategische Adviesraad. Binnen de IVA Zorg en Gezondheid is er in uitvoering van het decreet betreffende het Gezondheidsinformatiesysteem (GIS) ook 57.000 euro uitgetrokken voor de aanwerving van een secretariaatsmedewerker voor de toezichtscommissie. Ten slotte is er voor de weddedrift, de index en de

uitvoering van het sectoraal akkoord van de Vlaamse overheid een extra budget van 1,6 miljoen euro. De apparaatskredieten nemen dus toe, maar als men al die nuanceringen erbij neemt, dan stelt men vast dat ze minder toenemen dan de echte beleidsmarge. De minister besluit dat de overheid zuinig opgetreden is waar het de eigen apparaatskredieten betreft.

Programma GB: Provisies

Inzake de provisie is er vooreerst een provisioneel krediet ter financiering van uitgaven, gefinancierd met de netto-opbrengst van de winst van de Nationale Loterij. Het is gebruikelijk om in eerste instantie slechts tachtig percent van het budget in te schrijven, namelijk 1,26 miljoen euro. Men moet immers op de definitieve afrekening wachten vooraleer men het volledige bedrag kan inschrijven. Er is ook een provisioneel krediet van 4 miljoen euro ter financiering van uitgaven in het kader van het investeringsplan voor informatie- en communicatietechnologie (ICT) en een provisioneel krediet van 4,1 miljoen euro ter uitvoering van het VIA-akkoord. Die laatste kredieten zijn bestemd voor de werknemers die aangeworven zijn in het kader van de sociale Maribel, voor de gesubsidieerde contractuelen (gesco) en voor de tweede pensioenpijler van de openbare sector. Het gaat om provisionele kredieten omdat de toewijzingsmechaniek in 2007 nog niet volledig op punt stond. Van zodra de toewijzingsmechaniek gekend is, zullen deze bedragen natuurlijk kunnen worden overgeheveld. Ten slotte is er nog een eenmalig provisioneel krediet, voor een bedrag van 6,9 miljoen euro, voor vrije beleidsruimte. Dat kan worden gebruikt voor onverwachte noden of voor eenmalige initiatieven waarvoor een ruimere inspanning nodig is. Indien er een saldo zou overblijven, dan wordt dat toegevoegd aan het reservefonds van de Vlaamse zorgverzekering, zoals dat trouwens ook gebeurd is in 2007.

De minister beseft dat de commissieleden vragen zullen stellen over het feit dat er nog een provisioneel krediet is van 6,9 miljoen euro. In het verleden is namelijk gebleken dat er bij bepaalde specifieke acties, bijvoorbeeld bij preventieve inentingsstrategieën, enige onvoorspelbaarheid was aan de kant van de federale overheid. Met zijn collega Catherine Fonck, minister van Gezondheid, Kinderwelzijn en Hulpverlening aan de Jeugd van de Franse Gemeenschap, heeft hij het al gehad over de mogelijkheid om met de federale overheid een verdeelsleutel tweederde/eenderde af te spreken voor een eventuele vaccina-

tielcampagne tegen het humaan papillomavirus, dus tegen het risico van baarmoederhalskanker. Als men beslist om alle dertienjarige meisjes te vaccineren via de school, dan zal terecht de vraag worden gesteld, ook in het Vlaams Parlement, of er geen inhaaloperatie moet zijn voor de veertien- en vijftienjarige meisjes. Hij wenst dat de Vlaamse overheid adequaat kan inspelen op dergelijke situaties. Daarom heeft hij een vrije beleidsruimte gehandhaafd. Het gaat hier om een eenmalig budget. Dit geldt volstaat dus niet voor zaken die structureel moeten worden ondersteund. Als een deel van de 6,9 miljoen euro niet is opgebruikt op het einde van het jaar, dan blijft het boekhoudkundig mogelijk om dat bedrag te gebruiken voor een bijkomende ondersteuning van het Zorgfonds. Dat is volgens de minister trouwens in overeenstemming met het gezond verstand en met een behoorlijk bestuur. De heer *Luc Martens*, voorzitter, merkt op dat deze gang van zaken hem sterk verbaast. In de periode 1995-99, toen hij minister van Welzijn was, werden de remmen dichtgetrokken en moesten er soms zelfs stappen achteruit worden gezet. Vandaag beschikt de Vlaamse Regering blijkbaar over veel middelen.

Mevrouw *Elke Roex* wil weten hoeveel eenmalige middelen er vorig jaar waren. Toen is er een grote discussie geweest over de eenmalige middelen in de kinderopvang. Er werd 1,4 miljoen euro uitgetrokken voor Triple P (Positive Parenting Program). Als het elk jaar gaat om een bedrag van ongeveer 6,9 miljoen euro, dan vraagt ze zich af of er geen structurele oplossingen mogelijk zijn. Minister *Steven Vanackere* antwoordt dat de vrije beleidsruimte – 6,9 miljoen euro – in 2008 een stuk groter is dan de voorgaande jaren. Overigens vindt hij de verwijzingen naar de begroting 2007 alleen nuttig als dat in functie staat van de begroting voor 2008.

Programma GC: Algemeen

Dit programma bevat allerlei uitgaven in functie van de activiteiten van het departement WVG. Het gaat om het VIPA, het algemeen welzijnswerk en het forensisch welzijnswerk, de gezins- en opvoedingsondersteuning, het armoedebestrijdingsbeleid en de samenlevingsopbouw, het lokaal sociaal beleid, het vrijwilligerswerk, de schuldbemiddeling, het regionaal welzijnsoverleg, het ouderenbeleid, de uitvoering van het VIA-akkoord en de integrale jeugdhulp. Andere kredieten op dit programma zijn bestemd voor de ondersteuning van adviesraden, voor informatie en communicatie en voor vorming en weten-

schappelijk onderzoek ter ondersteuning van het beleid. Ten slotte is er op dit programma voorzien in kredieten voor lidmaatschapsbijdragen voor internationale organisaties en voor subsidies aan de vzw Kleis. Voor dit programma wordt voorzien in een globaal beleidskrediet van 163,5 miljoen euro. Dat is een toename met 30,9 miljoen euro ten opzichte van 2007.

Vlaams Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden (VIPA)

In de beleidsbrief merkt hij op dat het VIPA sedert 1 januari 2007 fungeert als een uniek loket voor de investeringssubsidies van alle welzijns- en verzorgingsvoorzieningen. De eenloketfunctie en de reorganisatie van VIPA zijn nodig voor het geïntegreerde dossieropvolgingssysteem dat volgend jaar operationeel zal zijn. De minister zal de nodige stappen zetten voor een vereenvoudiging van de regelgeving. Verplichtingen en procedurestappen die geen meerwaarde hebben, zullen uit de VIPA-regelgeving worden geschrapt. Dat is een engagement, of minstens een ambitie van de minister.

Het is ook de bedoeling om een bouwtechnisch en financieel kenniscentrum uit te werken. Het moet mogelijk zijn om, in goede samenwerking met de Vlaamse Bouwmeester, bouwprojecten in de welzijns- en gezondheidssectoren aantrekkelijker te maken voor een brede waaier van architecten en studiebureaus. De minister nodigt architecten en bouwheren uit om creatief en innovatief tewerk te gaan bij nieuwbouw of vernieuwbouw van de zorginfrastructuur. Een tweejaarlijkse ‘award’ voor een project dat innovatie en creativiteit combineert met duurzaamheid en gebruiksvriendelijkheid behoort tot de mogelijkheden. Heel binnenkort zal er een VIPA-kennisloket worden geïnstalleerd om aan de initiatiefnemers voorbeelden van goede praktijken en eventueel een tweede opinie te geven. Op dit ogenblik is er in heel Vlaanderen een inhaaloperatie aan de gang, onder meer dankzij de formules van de alternatieve financiering. Dan zou het volgens hem jammer zijn om niet meteen van de gelegenheid gebruik te maken om een aantal kwalitatieve en architecturale elementen in rekening te nemen.

Hij wil ook een actualisatie van de erkenningsnormen voor de rusthuisinfrastructuur. Begin 2007 heeft de administratie een consultatie van de sector georganiseerd. De verworven informatie stelde de minister in staat om nieuwe regelgeving op te maken en om de

budgettaire impact van een actualisering te beperken. Hij voorziet in de nodige overgangsmaatregelen voor de bestaande voorzieningen. Hij wil zijn voorstel van nieuwe normen nog verder bespreken met de sector en waar nodig aanpassen.

In 2006 bedroeg de machtiging voor VIPA 108 miljoen euro. Omwille van de alternatieve financieringstechniek wordt vanaf 2007 nog maar beperkt gewerkt met machtigingen. Dat systeem wordt steeds minder belangrijk. In 2007 bedroeg de machtiging voor de klassieke procedure 28 miljoen euro. In 2008 wordt die nog opgetrokken naar 44,8 miljoen euro om rekening te houden met de stijging van de bouwindex. Zo kan het effect van de bouwindex en de eindafrekening in het kader van de klassieke procedure voor ziekenhuizen en rustoorden adequaat worden opgevangen met een extra machtiging van 2,5 miljoen euro. Voor de CGG's en de CAW's is er respectievelijk een extra machtiging toegekend van 6 en 6,5 miljoen euro. Ook dat zit in de klassieke procedure. De machtiging voor de bijzondere jeugdbijstand, ook in de klassieke procedure, wordt verhoogd met 1,3 miljoen euro voor de te verwachten dossiers in 2008. Ondanks die stijging blijft men dus in de logica van de vervanging van de klassieke formule door de formule van een dotatie die de alternatieve financiering mee mogelijk moet maken.

De dotatie aan VIPA voor de klassieke procedure neemt toe met twee miljoen euro tot 147 miljoen euro. Dat bedrag kan de betaalafwikkelingen van vastleggingen die de voorgaande jaren werden doorgevoerd en van de in 2008 toegenomen machtiging opvangen.

Voor de alternatieve financiering wordt voorzien in een dotatie van 14,2 miljoen euro. Dat bedrag heeft een enorm hefboomeffect. De 14,2 miljoen euro staat voor een jaarlijkse inspanning die naar schatting vijftien keer zo groot is.

Integrale Jeugdhulp

De globale evolutie van de beleidskredieten binnen het programma GC kan nagenoeg volledig worden toegeschreven aan het VIPA. Toch zijn er ook enkele andere bewegingen. Inzake de integrale jeugdhulp is er de verdere ontwikkeling van de toegangspoort. Ook de versterking van de netwerken crisishulp is een beleidsprioriteit voor 2008. De minister wil in elke provincie en in Brussel minstens één regionaal netwerk crisishulp. Daarom worden de middelen

voor permanentie verdubbeld en wordt er een buffercapaciteit ingesteld zodat het netwerk kan zorgen voor interventies, begeleiding en opvang. Ook voor ondersteuning, vorming, communicatie en registratie is het nodige budget uitgetrokken. Voor Integrale Jeugdhulp is er een schijnbare budgettaire daling. Het bedrag van 1,06 miljoen euro dat verschijnt bij de apparaatskredieten, is namelijk verdwenen uit de sector jeugdhulp.

Algemeen welzijnswerk en forensisch welzijnswerk

In zijn beleidsbrief zegt de minister dat hij in overleg met de sector wil verderwerken aan het opvolgen en uitvoeren van de aanbevelingen van de gemengde werkgroep rond de kerntaken van het algemeen welzijnswerk. In dat verband heeft hij opdracht gegeven tot een wetenschappelijk onderzoek voor de ontwikkeling van indicatoren voor een programmatie. In de begroting werd de nieuwe basisallocatie 33.06 gecreëerd, subsidies in het kader van het algemeen en forensisch welzijnswerk. Deze basisallocatie bundelt de vroegere subsidies aan erkende centra en samenwerkingsovereenkomsten in het kader van het algemeen welzijnswerk, de subsidies voor een welzijnsgerichte benadering van criminaliteit, onveiligheidsgevoelens en slachtofferzorg en de subsidies aan diensten en instellingen voor vernieuwende en experimentele projecten in de welzijnzorg. Dat budget neemt toe met 260.000 euro. Naar aanleiding van een vraag om uitleg van mevrouw Vogels heeft de minister uitvoerig over de slachtofferzorg kunnen spreken. De stijging in vergelijking met 2007 heeft te maken met verschillende aspecten die hij niet in detail zal bespreken.

Armoedebestrijdingsbeleid en samenlevingsopbouw

De minister merkt op dat er in de beleidsbrief sprake is van een bijsturing van het armoededecreet, wat in de commissie al herhaaldelijk aan bod is gekomen. Het hoofddoel van deze decreets- en besluitwijziging is het overhevelen van de opdracht van het Vlaams Netwerk om verenigingen te erkennen en te subsidiëren naar de Vlaamse overheid. Het is niet zozeer de bedoeling taken weg te halen bij het Vlaams Netwerk van verenigingen waar armen het woord nemen, maar wel om het Vlaams Netwerk in de gelegenheid te stellen de nodige aandacht te geven aan de positief geformuleerde taken. Tegen 1 maart 2008 wil de minister een geactualiseerd Vlaams Actieplan Armoedebestrijding 2005-2009 voorleggen aan de Vlaamse Regering en aan het Vlaams Parlement. In het najaar van 2008 wil hij, in samenspraak met het

Vlaams Netwerk, het Vlaams Actieplan Armoedebestrijding 2005-2009 evalueren, met het oog op eventuele nieuwe beleidsvoorstellen voor een volgende regeerperiode. Die zouden gebaseerd moeten zijn op een goed overlegde en wetenschappelijk onderbouwde set van basisuitgangspunten.

Inzake het armoedebeleid wijst hij nog op een passage over armoede bij mensen van buitenlandse afkomst. In overleg met de betrokken partners en met de heer Keulen, Vlaams minister van Wonen, Inburgering, Stedenbeleid en Binnenlands Bestuur wil hij nakijken welke beleidsmaatregelen in dit verband relevant kunnen zijn. Hij zou immers nog voor het einde van deze regeerperiode betekenisvolle stappen willen zetten. Hij wil ook de termijnen van de meerjarenplannen van het steunpunt algemeen welzijnswerk (SAW), het opbouwwerk en het Vlaams Netwerk beter op elkaar afstemmen, uiteraard met de bedoeling om ook de werking beter op elkaar af te stemmen. Binnen de begroting wordt er een nieuwe basisallocatie gecreëerd, basisallocatie 33.17 'Subsidies voor armoedebestrijding en samenlevingsopbouw'. Dat is een bundeling van de voormalige basisallocaties 'Allerhande subsidies in het kader van Armoedebestrijding' en 'Subsidies aan organisaties instellingen en instituten voor maatschappelijk opbouwwerk'. De nieuwe opstap voor het VIA-akkoord wordt verder uitgevoerd. Naast een verhoging van de koopkracht, een vermindering van de werkdruk en managementondersteuning, zal er ook een budget van 70.000 euro zijn voor een uitbreidingsbeleid in het maatschappelijk opbouwwerk. Ook de anciënniteit zal in rekening worden gebracht in deze sector.

Het algemeen welzijnswerk en het forensisch welzijnswerk

In het kader van de projecten voor de opvang en begeleiding van verkeersslachtoffers, zullen de subsidies, zoals reeds gezegd, toenemen met 600.000 euro. De minister wil investeren in een convenant met een looptijd van drie jaar, weliswaar met jaarlijks toe te kennen middelen, gezien de annaliteit van de begroting. Het jaarlijkse richtbedrag hiervoor bedraagt 250.000 euro. Eind 2007 ontvangen de CAW's bijkomende middelen voor de inzet van negentien voltijds equivalenten (vte). De begeleiding van verkeersslachtoffers, vooral van minderjarige verkeersslachtoffers, krijgt dus veel extra aandacht van de Vlaamse Gemeenschap. Daaruit kan men besluiten dat de thema's die door de samenleving en door het Vlaams Parlement naar voren worden geschoven, relatief snel

geïntegreerd worden in het beleid en dat ze niet zonder gevolgen blijven in de begroting.

Gezins- en opvoedingsondersteuning

De subsidies aan de centra voor integrale gezinszorg (CIG) worden aangepast aan de stijging van de anciënniteit van het personeel en aan de uitvoering van de maatregelen in het kader van het VIA-akkoord.

Lokaal Sociaal Beleid en Vrijwilligerswerk

In 2008 wil de minister, in samenwerking met de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten (VVSG) en met de Vereniging van de Vlaamse Provincies (VVP), een samenhangend en gecoördineerd ondersteuningsbeleid uitvoeren. Een screening van de lokale beleidsplannen moet een zicht geven op de goede beleidspraktijken en moet het formuleren van beleidsadviezen mogelijk maken. Om die informatie maximaal te ontsluiten, wil hij een gebruiksvriendelijke gegevensbank ontwikkelen.

Inzake het Sociaal Huis wil hij uitvoering geven aan een decreetale bepaling die tot nog toe niet werd uitgevoerd, namelijk dat de Vlaamse overheid kan overgaan tot het invoeren van een kwaliteitslabel. Tot nog toe werd dat niet uitgevoerd, onder meer uit respect voor de lokale autonomie. Toch gelooft de minister dat het zinvol kan zijn om de goede praktijken binnen bepaalde lokale besturen ter beschikking te stellen. Hij wil de aandacht vestigen op lokale besturen die goed bezig zijn. Tegelijkertijd wil hij andere gemeentebesturen inspireren om te leren van de goede praktijken. Hij wil het kwaliteitslabel volgende zomer invoeren. Hij wil dat doen in samenwerking met de VVSG omdat hij erop vertrouwt dat die vereniging geen adviezen zal geven die de administratieve last zouden verhogen.

De rechtenverkenner wil hij in 2008 promoten via een publiekscampagne die niet alleen gericht is op professionals, maar ook op het algemene publiek. Misschien kan ook een geschreven vorm van de rechtenverkenner nuttig zijn, zeker ten aanzien van een wat achtergesteld publiek. In Brussel wil hij samen met de Vlaamse Gemeenschapscommissie (VGC) een traject uitwerken om het lokaal sociaal beleid en de rechtenverkenner adequaat toe te passen.

Hij werkt aan een nieuw uitvoeringsbesluit voor het Vrijwilligersdecreet. Zo wil hij zorgen voor een betere

ondersteuning en omkadering van het autonoom georganiseerde vrijwilligerswerk. Hij zal voorstellen om de erkenning van onbepaalde duur in te voeren. Hij wil ook de betoelaging vereenvoudigen, door de invoering van een forfaitair subsidiesysteem op basis van het aantal vrijwilligers. Personeelskosten zullen mogen worden ingebracht als subsidieerbare kosten.

Schuldbemiddeling

Over de subsidies voor initiatieven voor deskundigheidsbevordering in het kader van de schuldbemiddeling stelt de minister dat hij er in 2008 wil voor zorgen dat het Vlaams Centrum voor Schuldbemiddeling recurrent kan rekenen op een verhoogd bedrag van 274.000 euro voor bijkomende taken inzake preventie en educatie en voor de uitbouw van een kennis- en documentatiecentrum over schuldoverlast. In 2008 komt er een eenvormig registratiemodel voor de diensten schuldbemiddeling dat inzicht moet geven in de aard van de schuldhulpverlening en in het cliëntenprofiel. De subsidies voor initiatieven rond deskundigheidsbevordering worden in 2008 met 100.000 euro verhoogd.

Programma GD: Gezondheidsbeleid en zorgbeleid voor gezinnen en ouderen

Dit programma bevat kredieten ten behoeve van het IVA Zorg en Gezondheid en het IVA Vlaams Zorgfonds, het extern verzelfstandigd agentschap (EVA) Openbaar Psychiatrisch Zorgcentrum (OPZ) Geel en het EVA OPZ Rekem. Voor dit programma is voorzien in een globaal beleidskrediet van 760 miljoen euro. Dat is een toename met 5,6 miljoen euro ten opzichte van 2007.

Voor de indexering – exclusief het Zorgfonds en het VIPA – wordt in dit programma voorzien in een globaal budget van 500.000 euro.

Gezondheidsbeleid

Inzake de subsidies in het kader van de eerstelijnsgezondheidszorg zal hij, na een finale bijsturing, mede op basis van de reacties van de betrokken sectoren, een besluit houdende oprichting van de Samenwerkingsinitiatieven Eerste Lijnsgezondheidszorg (SEL) voorleggen aan de Vlaamse Regering. Via het zorgnet Brussel zal hij de werking van een SEL voor Brussel voorbereiden. Het budget voor eerstelijnsgezondheidszorg bedraagt 4,27 miljoen euro, een toename

met 750.000 euro ten opzichte van 2007. In eerste instantie worden enkele eenmalige budgetten toegekend in 2007. Die worden in mindering gebracht. In tweede instantie wordt een extra budget van 1 miljoen euro ingeschreven voor experimentele en vernieuwende initiatieven en onderzoeksprojecten in 2008. Zo komt men aan het bedrag van 750.000 euro. Dat is het saldo van 1 miljoen euro recurrent vers geld en het terugnemen van 250.000 euro, een eenmalig bedrag voor 2007.

Binnen het preventieve gezondheidsbeleid zal de minister het Preventiedecreet implementeren. Met een ontwerpbesluit betreffende de Vlaamse werkgroepen, dat hij begin 2008 zal voorleggen aan de Vlaamse Regering, formaliseert hij de mogelijkheid om werkgroepen op te richten ter ondersteuning van de voorbereiding en de uitvoering van het gezondheidsbeleid. In 2008 zal hij een ontwerp van besluit voorleggen voor partnerorganisaties, organisaties met terreinwerking en individuele zorgaanbieders, om een duurzame samenwerking en een financiering van het werkveld te verzekeren. De erkenning, de opdrachtbepaling, de samenstelling en de financieringsbasis van de initiatieven voor lokaal gezondheidsoverleg (LOGO) als preventienetwerken worden grondig herbekeken. Dat zal worden geconcretiseerd door een uitvoeringsbesluit. Nog een ander uitvoeringsbesluit zal de kwaliteit van de bevolkingsonderzoeken bewaken. Er is ook nood aan een geïntegreerd middelenbeleid, gericht op ontrading van soft- en hard drugs, alcohol en tabak. Hij wil de nieuwe Vlaamse gezondheidsdoelstellingen en het actieplan voor middelengebruik, met de bijhorende budgetten, in 2008 ter goedkeuring voorleggen aan de Vlaamse Regering en aan het Vlaams Parlement. In 2007 werd al gestart met de opmaak ervan.

Inzake kankerpreventie voorziet hij voor 2008 in eenzelfde bedrag als in 2007. Daarmee laat hij de nodige ruimte voor de voortzetting van het beleid, voor een groei van de deelname aan het bevolkingsonderzoek naar borstkanker en voor het opstarten van vernieuwende projecten en kwaliteitsverbetering, meer bepaald in het kader van de strijd tegen baarmoederhalskanker, darmkanker en huidkanker. In het najaar van 2008 zal een gezondheidsconferentie worden georganiseerd rond gezonde voeding en voldoende beweging. Het is de bedoeling om op dit vlak een herziene gezondheidsdoelstelling voor te stellen. De minister wil rond dit thema in 2008 locoregionale pilootprojecten opstarten op basis van een oproep. Bij het toewijzen van de projecten zal hij onder meer

rekening houden met het bereiken van specifieke doelgroepen zoals kansarmen.

Ten slotte wil hij het hebben over het Vlaams Actieplan Preventie van Zelfdoding 2006-2010. Met het Vlaams Actieplan wil hij de kennis over zelfdoding en over de noden van de risicogroepen verbeteren. Het budget voor dit actieplan werd in 2007 reeds verdriedubbeld. Voor 2008 kan men rekenen op eenzelfde budget. Voor deze belangrijke doelstelling wil hij de nodige middelen inzetten.

Het budget voor de preventieve gezondheidszorg wordt opgetrokken met 2 miljoen euro.

Op de Interministeriële Conferentie Volksgezondheid wil hij pleiten voor de opname van de vaccinaties tegen het rotavirus en tegen het humaan papillomavirus in het basisschema voor de gratis vaccinaties. Over de vaccinatie tegen het rotavirus wil hij nog overleggen met de collega's. Hij wil zich echter zeker opstellen als een pleitbezorger voor een gratis vaccinatie tegen het humaan papillomavirus, in het kader van de strijd tegen baarmoederhalskanker. In het kader van de begrotingsbesprekingen heeft hij het daarover al gehad met zijn collega's. Hij heeft de indruk dat zijn collega's daar positief op gereageerd hebben. De Vlaamse Regering heeft ook toegezegd dat ze daaruit de gepaste budgettaire conclusies zal trekken.

Inzake de preventie van tabaks- en middelengebruik werd in 2007 een politiek akkoord bereikt tussen de verschillende gezondheidsministers van België. Er werden enkele initiatieven genomen op het vlak van tabaksgebruik. Daarvoor is er coördinatie tussen de verschillende bevoegdheidsniveaus nodig. Dat zal gefinancierd worden met geld uit een gemeenschappelijk beheerd fonds. In het voornoemde fonds stort de federale overheid elk jaar een bedrag van 2 miljoen euro. Een miljoen euro wordt besteed door de federale minister, het andere miljoen door de gemeenschappen en gewesten, meer bepaald voor de financiering van preventieprojecten. Voor elke euro die de gemeenschappen investeren in preventie, zal de federale overheid dus eveneens een euro investeren. Een verdeelsleutel op basis van het inwonersaantal bepaalt de maximale bedragen waarop elk gewest en elke gemeenschap kan rekenen. Vlaanderen ontvangt ten hoogste 586.000 euro per jaar. Deze beschrijving gaat uit van de veronderstelling dat er niets verandert aan de institutionele context van het land.

Inzake de geestelijke gezondheid vermeldt de beleidsbrief dat de minister in 2008 een verdere uitbreiding

plant van het personeelskader van de CGG's. Het gaat om zes extra vte's op basis van het VIA-akkoord 2006-2010 en om tien extra vte's met nieuwe middelen die hij in de zomer bekomen heeft. Dat is een belangrijke extra inspanning. Na overleg met de sector zal hij beslissen volgens welke criteria deze zestien extra vte's toegewezen zullen worden. Bij de verdeling zal hij aandacht hebben voor de regionale scheeftrekkingen. Hij zal zich baseren op de verhouding tussen de mankracht en de te bedienen bevolking.

De minister wil de outreachprojecten van de psychiatrische zorgcentra naar de bijzondere jeugdzorg en in het bijzonder naar de gemeenschapsinstellingen, voortzetten in 2008. Hij wil onderzoeken of het outreachconcept nog breder kan worden toegepast op de doelgroep van jongeren, onder andere voor projecten van de CGG's naar de bijzondere jeugdzorg. Hij zou eigenlijk liever een Nederlands woord gebruiken. 'Outreaching' is echter een belangrijk concept. Outreaching moet worden gezien als een uitreiken naar de rest van de wereld. Men moet dus afstappen van de gedachte dat de aangeboden dienstverlening alleen geschikt is voor mensen die binnen de muren van de voorziening kunnen geraken. Men moet de armen kunnen spreiden, op zoek naar mogelijkheden om de bestaande dienstverlening ook in andere omgevingen aan te bieden. Men zou een wedstrijd kunnen bedenken om het mooiste Nederlandse woord te bedenken voor dit concept. In elk geval moeten de betrokkenen worden gemotiveerd om het verkokerde denken van zich af te zetten. Verkokering is overigens zelden het gevolg van een keuze van individuele mensen. Het is veeleer door de manier van controleren of men goed bezig is dat de nadruk komt te liggen op een werkwijze die niet 'outreaching' is.

Het budget voor de geestelijke gezondheidszorg neemt in 2008 toe met 1,8 miljoen euro. Het totale budget bedraagt 49,6 miljoen euro. Een extra budget van 150.000 euro wordt toegekend voor een snellere uitvoering van het uitbreidingsbeleid 2009 in het kader van het VIA-akkoord. Ook voor werkdrukvermindering, managementondersteuning en eindejaarspremie wordt voorzien in extra budgetten. Daarnaast wordt het budget eenmalig verhoogd met 1 miljoen euro voor projecten. Ten slotte wordt nog voorzien in een extra budget van 500.000 euro voor de versterking van deze sector.

Binnen het budget voor de beide OPZ's wordt de werkingsdotatie aangevuld met een extra budget voor de uitvoering van het sectoraal akkoord voor

het Vlaamse overheidspersoneel. Nochtans dalen de werkingsdotaties voor beide OPZ's. De verklaring is dat er in 2007 op deze beide basisallocaties nog een belangrijk budget was uitgetrokken voor encoursafwikkeling van gedane investeringen, bovenop de reeds in 2007 bestaande investeringsdotaties. Voor 2008 beoogt hij een optimale transparantie in de begroting door het koppelen van alle investeringsbudgetten aan de investeringsdotaties. De investeringsdotaties van beide OPZ's liggen lager dan het budget voor 2007. In 2007 werd immers het grootste stuk van het openstaande encoursafgewikkeld. In 2008 is dan ook heel wat minder geld nodig. De budgetten van de OPZ's dalen dus niet in termen van beleidskracht.

Zorgbeleid

In de beleidsbrief is er sprake van een belangrijke beleidsprioriteit in het kader van de expertisecentra dementie. De minister is van plan om met de expertisecentra dementie een convenant af te sluiten dat moet ingaan op 1 januari 2008. Daarbij zal hij voorzien in een expertisecentrum op Vlaams niveau, naast de regionale expertisecentra. Voormalig minister Vervotte had een conceptnota ontwikkeld rond een nieuw woon-, welzijns- en zorgbeleid voor ouderen in Vlaanderen. Deze nota beoogt een betere afstemming van de bestaande voorzieningen en legt de nadruk op samenwerking, differentiatie en toeleiding. Het woonzorgconcept blijft zijn leidraad voor de invulling van het decretale kader voor ouderen en thuiszorg.

In het luik Thuiszorg van zijn beleidsbrief zegt de minister dat hij in 2008 nieuwe accenten wil leggen in het Zorgdecreet, met het oog op bijkomende zorgdifferentiatie en verhoogde zorggarantie. Schoonmaakhulp, karweihulp en professionele oppashulp wil hij integreren in de diensten voor gezinszorg. De werkzaamheden van de lokale en regionale dienstencentra wil hij beter afstemmen op andere actoren in de thuiszorg en op de eerstelijnsgezondheidszorg. Hij wil ook onderzoeken of het mogelijk is om diensten voor gastopvang en centra voor herstelverblijf te introduceren. De opdrachten informatie- en adviesverlening, psychosociale ondersteuning en begeleiding in thuisituaties wil hij gevoelig versterken. Binnen de diensten voor gezinszorg wil hij zorgen voor een verdere uitbreiding van het subsidieerbare urencontingent. Samen met de sector zal hij een methodiek uitwerken voor de verdeling van het urencontingent, met als doelstelling een optimale regionale spreiding en een grotere invulling van de geprogrammeerde uren. Het ideaal is dus honderd percent uitvoering, wat in

het verleden niet mogelijk is geweest. In de begroting is er inzake gezins- en thuiszorg een toename van het budget met 10,6 miljoen euro. Die stijging wordt vooral verklaard door een koppeling van het budget van de diensten voor gezinszorg aan de demografische evolutie. Daarvoor wordt een extra budget van 9,3 miljoen euro toegekend wat alvast bijdraagt tot de programmering van de groei met 2,5 percent. Voor het VIA-akkoord wordt 4 miljoen euro ter beschikking gesteld, wat gebruikt wordt voor een verhoging van de eindejaarspremie, werkdrukvermindering en managementondersteuning. Er wordt ook 440.000 euro extra uitgetrokken voor de subsidiëring van nieuwe dienstencentra. Voor de animatiewerking in de erkende rusthuizen wordt een extra budget van 881.000 euro toegekend. Mevrouw *Vera Van der Borgh* merkt op dat het hier alleen gaat om de erkende rusthuizen. De minister bevestigt dat.

Vlaams Zorgfonds

In zijn beleidsbrief stelt hij dat de optimale toegankelijkheid de speerpunt moet zijn van zijn beleid inzake de Vlaamse zorgverzekering. Inmiddels is dat een realiteit geworden. De Vlaamse Regering heeft vorige week beslist dat de aangesloten leden in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest een uitkering van de zorgverzekering kunnen genieten, ook als ze verblijven in een rustoord dat erkend is door een andere overheid dan de Vlaamse Gemeenschap.

De dotatie voor het Zorgfonds wordt na terugzetting van een eenmalig toegekend budget in 2007, recurrent verhoogd met 20 miljoen euro. Daarvan is 1,7 miljoen euro te verklaren door de index en 3,6 miljoen euro door de demografische groei. De rest van de stijging – 14,5 miljoen euro – dient voor de verhoging van de maandelijkse uitkering van de thuiszorg naar 115 euro per maand vanaf 1 januari 2008. Door de vergrijzing en door de groeiende bekendheid van de zorgverzekering zal het aantal uitbetalingen in de thuiszorg in 2008 stijgen met 6 percent. De totale uitgaven voor 2008 worden geraamd op 143,5 miljoen euro.

Door de uitbreiding van het aanbod in de residentiële zorg, de toenemende bekendheid van de zorgverzekering en het wegwerken van de bestaande hinderpalen voor de Brusselse aangeslotenen, voorziet men voor 2008 een toename met 1200 uitbetalingen. Daarmee zullen de uitgaven voor de residentiële zorg toenemen tot naar schatting 97,6 miljoen euro.

De inkomsten van het Zorgfonds uit beleggingen worden geraamd op 26,4 miljoen euro en bestaan uit

21 miljoen euro van de verwachte couponopbrengst van de obligaties en 5,3 miljoen euro van de verwachte intrest op termijnbeleggingen voor het jaar 2008. De gemiddelde verwachte couponopbrengst van de obligaties bedraagt 4,56 percent en de gemiddelde verwachte intrestvoet op de termijnbeleggingen bedraagt 4,11 percent.

Rekening houdend met de evolutie van het aantal inwoners van het Vlaams en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest en met een inninggraad van 96,2 percent worden de inkomsten uit ledenbijdragen geraamd op 98,4 miljoen euro. Er werd een model ontwikkeld waarbij de Vlaamse overheid een euro bijlegt voor elke euro uit ledenbijdragen. Voor het individu dat toetreedt tot de zorgverzekering gaat het dus om een bijzonder interessante belegging. De omvang van het reservefonds eind 2008 wordt geraamd op 697 miljoen euro. Dat bedrag houdt geen rekening met de marktwaarde van de portefeuille. Indien de niet-gerealiseerde meerwaarden op de aandelen ongewijzigd zouden blijven en gerealiseerd zouden worden, bedraagt de marktwaarde van het reservefonds 740 miljoen euro in plaats van 697 miljoen euro. Men gaat dus uit van een voorzichtige boekhoudkundige benadering.

Voor communicatie-initiatieven inzake gezondheid wordt voorzien in een budget van 645.000 euro. Het budget neemt dus toe met 550.000 euro ten opzichte van 2007, waarvan een eenmalig budget van 500.000 euro. Dat eenmalige budget bestaat uit 100.000 euro voor de voorbereiding van een gezondheidsconferentie over gezonde voeding en beweging en 400.000 euro voor het luik communicatie van de voorbereiding op een eventuele griep пандеміе. Het is de bedoeling om, in overleg met de andere overheden, een aantal goede afspraken te maken binnen het federale пандеміеplan.

Programma GE: Jongerenzorgbeleid

In zijn beleidsbrief garandeert de minister de verdere uitvoering van het Globaal Plan Jeugdzorg, met ondermeer een verdere uitbreiding van het hulpaanbod. Midden 2008 zullen in de gemeenschapsinstelling De Kempen in Mol twee extra leefgroepen in gebruik worden genomen. In 2008 wil hij ook extra middelen investeren in de versterking van de personeelskaders in de pleegzorg. Met deze middelen zullen de diensten voor pleegzorg moeten zorgen voor een intensievere begeleiding voor de natuurlijke gezinnen van pleegkinderen.

Na terugzetting van eenmalig toegekende budgetten in 2007, wordt de werkingsdotatie binnen de sector van de bijzondere jeugdbijstand recurrent verhoogd met 8 miljoen euro. Het belangrijkste deel hiervan betreft de tweede fase van de uitvoering van het Globaal Plan Jeugdzorg. Voor capaciteitsuitbreiding en vernieuwing wordt een extra budget van 4,3 miljoen euro toegekend. Hiermee worden de volgende uitbreidingen gerealiseerd: 72 plaatsen in de thuisbegeleiding, 9 plaatsen in onthaal- oriëntatie- en observatiecentra, minstens 100 extra plaatsen Crisis hulp aan Huis, 20 plaatsen in de gemeenschapsinstellingen, de opstart van een tweede proeftuin en de verdere ondersteuning van de pleegzorg voor het werken met ouders. Een bedrag van 1 miljoen euro gaat naar de toename van het aantal plaatsingen in pleeggezinnen en naar alternatieve vormen van plaatsing, in internaten en via preventieve sociale actie. Voor het opvangen van de weddedrift wordt voorzien in een extra budget van 2 miljoen euro. De verdere uitvoering van het VIA-akkoord vergt 1 miljoen euro extra.

In 2008 bedraagt de globale dotatie aan het Fonds Jongerenwelzijn dus 261 miljoen euro. Het budget kent dus een belangrijke stijging.

De gemeenschapsinstellingen stonden in 2006 in voor de begeleiding van 890 minderjarigen, 725 jongens en 165 meisjes. Voor de capaciteitsuitbreiding in Mol wordt een extra machtiging van 2 miljoen euro toegekend. Globaal komt de machtiging op 7,2 miljoen euro, een miljoen euro minder dan in 2007. De investeringsdotatie voor de investeringen in de gemeenschapsinstellingen wordt op 9 miljoen euro gebracht om tegemoet te komen aan de betaalverplichtingen.

De globale begroting van het Fonds Jongerenwelzijn, inclusief eigen ontvangsten, komt in 2008 op 284,7 miljoen euro. Dat is een nettotoename met 4,7 miljoen euro, die vooral te verklaren is door de toegenomen dotatie.

Programma GF: gezinsondersteunend beleid met betrekking tot kinderen

Kinderopvang

De minister wil meer opvang realiseren via een meer-sporenbeleid. Sinds het begin van deze regeerperiode werden – tot op 1 september 2007 – 11.489 bijkomende plaatsen gecreëerd in de kinderopvang. Het

actieplan voor een flexibel en occasioneel opvang-aanbod wordt momenteel uitgevoerd: met middelen van de federale overheid in het kader van het Generatiepact en met bijkomende middelen van de Vlaamse overheid voor omkadering en werkingskosten, zullen er ongeveer 1200 extra plaatsen worden gerealiseerd in de voorschoolse en buitenschoolse opvang samen. Ook in de buitenschoolse opvang staat het meersporenbeleid centraal. Een variëteit aan opvang-aanbieders binnen verschillende beleidsdomeinen zorgt voor specifieke antwoorden op de veelvormige vraag naar opvang voor schoolgaande kinderen. De minister streeft naar een betere samenwerking van alle actoren die actief zijn op het domein van buitenschoolse opvang en vrijetijdsbesteding van kinderen. Reeds in het najaar van 2007 is men gestart met een analyse van de omvang van het opvangprobleem in de zomervakanties, met aandacht voor de oorzaak en de plaats waar het zich voordoet.

Samen met de Vlaamse minister voor Werk en Onderwijs en met de Vlaamse minister voor Sociale Economie wil hij een geïntegreerd competentiebeleid uitwerken voor de kinderopvang. Er werd een task-force opgericht die in 2008 een geïntegreerd competentiekader voor de kinderopvang moet uitwerken.

Opvoedingsondersteuning

Voor de opvoedingsondersteuning zal een gelaagd aanbod worden uitgewerkt. In 2007 werd de Triple P, een wetenschappelijk onderbouwd programma voor opvoedingsondersteuning, verder uitgewerkt in de dienstverlening van het Agentschap Kind & Gezin. Eind 2007 zal Triple P geïmplementeerd zijn in de stad Antwerpen. In 2008 zal de minister dat verder uitbreiden binnen de dienstverlening van Kind & Gezin in de provincie Antwerpen. Dat zal worden geëvalueerd vooraleer het in heel Vlaanderen zal worden geïmplementeerd. In het najaar 2007 zullen de uitvoeringsbesluiten van het decreet opvoedingsondersteuning worden uitgewerkt. Deze hebben betrekking op de opvoedingswinkels, het lokaal en het bovenlokaal beleid inzake opvoedingsondersteuning en het Vlaams Expertisecentrum Opvoedingsondersteuning. Zo kan het decreet in 2008 zijn volle uitvoering krijgen.

Kind & Gezin

De dotatie voor Kind & Gezin neemt toe met 18,3 miljoen euro in vergelijking met het begrotingsjaar 2007, na verrekening van de in 2007 eenmalig toege-

kende bedragen ten belope van 6,3 miljoen euro. Ze komt daarmee op 341,2 miljoen euro.

Deze wijziging van de dotatie is toe te schrijven aan de volgende elementen. In 2007 werden enkele eenmalige bijkredieten toegevoegd aan de dotatie van Kind & Gezin. Deze worden nu teruggedraaid, ten bedrage van 6,3 miljoen euro. Verder werden de middelen voor initiatieven die reeds waren toegekend in 2007 op kruissnelheid gebracht. Het betreft een extra budget voor de in 2007 toegekende uitbreiding van het contingent regioverpleegkundigen. Daarmee wil men het effect van de geboortestijging op de dienstverlening van Kind & Gezin opvangen. Het gaat ook om de in 2007 toegekende bedragen voor het stimuleren van de schoolparticipatie op kleuterleeftijd en voor de uitbreiding van de capaciteit van de CKG's met 55 plaatsen. Globaal gaat het om het verankeren van initiatieven ten belope van 1,7 miljoen euro.

De toename van het budget wordt ook verklaard door de toekenning van kredieten bij ongewijzigd beleid, dus voor de indexering en de weddedrift. Er wordt ook een extra bedrag uitgetrokken voor de huur van het nieuwe gebouw van de provinciale afdeling Antwerpen van Kind & Gezin.

Een derde punt is de toekenning van bijkomende kredieten ter financiering van bestaande en nieuwe overige initiatieven. Het gaat om maatregelen in het kader van het sectoraal akkoord 2005-2007 en om bijkomende kredieten ter financiering van beleidsinitiatieven. In 2008 wordt een eenmalig bedrag van 2 miljoen euro toegevoegd aan de dotatie van Kind & Gezin. Daarmee wil de minister het verschil in stijgingsritme opvangen tussen de subsidiëringsuitgaven van de kinderdagverblijven en van de diensten voor opvanggezinnen enerzijds en de financieringsbronnen ervan anderzijds. Vanuit Jongerenwelzijn wordt 178.000 euro overgeheveld naar de dotatie van Kind & Gezin voor de structurele subsidiëring van de diensten voor gezinsondersteunende pleegzorg. Er wordt 519.000 euro toegekend voor de realisatie van doelstelling 7 van het Globaal Plan Jeugdzorg, met name het preventief ingrijpen op gedragsproblemen door het aanbieden van gerichte gedragsprogramma's. Er wordt 700.000 euro eenmalig toegevoegd aan de dotatie van Kind & Gezin om de wachtlijst aan te pakken bij de diensten voor maatschappelijk onderzoek in de interlandelijke adoptie.

Tot slot wordt er voorzien in een injectie van 8 miljoen euro eenmalig en 1 miljoen euro recurrent in de

begroting van Kind & Gezin. Dat komt neer op een recurrent budget van 3 miljoen euro voor een periode van vier jaar, meer bepaald voor de periode 2008-2011. Deze 3 miljoen euro zal worden aangewend voor de verdere ondersteuning van de zelfstandige sector binnen de kinderopvang, voor het opnieuw kostendekkend maken van de subsidiëring van de consultatiebureaus ter organisatie van de zittingen, voor de financiering van de werking van de Kind & Gezin-Lijn en voor de financiering van de recurrente meerkost die voortvloeit uit de inwerkingtreding van het decreet interlandelijke adoptie.

Kind & Gezin kan jaarlijks rekenen op een bedrag afkomstig uit de winstdeling van de Nationale Loterij. Met deze middelen kan Kind & Gezin een belangrijk aantal projecten meefinancieren. In het recente verleden kon Kind & Gezin jaarlijks rekenen op een bedrag van 561.000 euro. Naar aanleiding van de initiële begroting 2008 wordt hiervan reeds tachtig procent – 449.000 euro – effectief toegekend.

Er is ook een opname uit het reservefonds ten bedrage van 7,4 miljoen euro. Daarmee komt de totale begroting van Kind & Gezin, inclusief de eigen ontvangsten, op 451,8 miljoen euro

Programma GG: beleid inzake personen met een handicap

De minister zorgt voor de verdere uitwerking van de verschillende procedures die de actoren in de zorgregie zullen hanteren om de personen met een handicap op een duidelijke, kwaliteitsvolle en eenvoudige wijze te begeleiden naar de voor hen meest geschikte ondersteuning. Vanaf 1 januari 2008 zouden de protocollen zorgbemiddeling, urgentiecodering en noodsituaties, de kwaliteitseisen zorgbemiddeling en de klachtenprocedure operationeel moeten zijn. Er zal worden gecontroleerd of de voorzieningen bij een opname voorrang geven aan de personen met een handicap met de hoogste urgentiecode en binnen deze urgentiecode, aan de langst wachtenden. Binnen het uitbreidingsbeleid 2008 wil de minister maatregelen nemen voor een correcte toepassing van het protocol noodsituaties. Met het oog op een optimale beleidsmatige afstemming van vraag en aanbod in de zorgsector, werkt hij tegen eind 2007 een centrale geïntegreerde databank uit. Dat is voor hem een belangrijke prioriteit. Zo hoopt hij op een genuanceerde manier de problematiek van de wachtlijsten te kunnen uitdiepen. Hij hoopt daarmee op elk moment

de koppeling te kunnen maken tussen de zorgvraag en het beschikbare aanbod.

Zorggradatie

In de zorggradatie wordt het aanbod in de dagbestedings- en woonbegeleidingsmodules gekoppeld aan de zorgzwaarte van de personen met een handicap. Deze ingrijpende operatie leidt tot een aangepaste personeelsomkadering per module, tot een correct inschalingsinstrument voor de ondersteuningsnoden van de personen met een handicap en tot een nieuwe financieringswijze van zorg en bijstand. Met het VAPH werd een projectstructuur en een stappenplan 2007-2008 opgesteld om de zorggradatie verder te operationaliseren. Dit gebeurt in overleg met alle betrokkenen, met name de gebruikers, de multidisciplinaire teams (MDT), de voorzieningen en de vakbonden. De nieuwe financieringswijze moet een toenemende vraagsturing door de personen met een handicap mogelijk maken en ruimere managementmogelijkheden bieden voor de zorgaanbieders. Het is een win-winsituatie voor de beide belangrijke actoren van dit kader. Daarvoor is nader onderzoek nodig naar nieuwe personeelsomkaderingsnormen van de zorgprogramma's, naar de effecten van de bijdrage-regelingen op de financiële situatie van de personen met een handicap en naar de exploitatiekosten van voorzieningen en dienstverleningscentra. Bij de toekenning van de uitbreidingsmiddelen voor 2008 zal hij werk maken van een bijsturing van de personeelskaders. Hij zal het uitbreidingsbeleid gebruiken als een hefboom om de eerste herschikkingen door te voeren, zodat die geen weerslag hebben op de werkzekerheid binnen de voorzieningen.

Na de definiëring van de typemodules betreffende de zorggradatie, heeft in 2006 de inschaling plaatsgevonden van alle volwassen personen die gebruik maken van dagbesteding, woonopvang en woonbegeleiding volgens de nieuwe zorgprogramma's. Na de kwantitatieve en kwalitatieve analyse vond in 2007 een terugkoppeling plaats van de resultaten naar de voorzieningen en naar de sector. Op basis van de feedback werkt de minister momenteel met het VAPH aan een aanpassing van de beoordelingsmethode om een gebruiksvriendelijk inschalingsinstrument te ontwikkelen voor de MDT's. Hiervoor huurt het VAPH experts in vanuit de MDT's. Dit is dus een moment van waarheid.

De zorggradatie is een belangrijk onderwerp. De minister wil duidelijk weten wat de gesprekspartner

onder die term verstaat. Men kan de zorggradatie interpreteren als een instrument om de middelen adequaat toe te wijzen binnen de voorzieningen. Dat betekent dat de voorzieningen worden gesubsidieerd in overeenstemming met het zorgprofiel van de personen die er resideren. Men kan de zorggradatie echter ook zien als het aspect zorg op maat voor de individuele persoon met een handicap. Men mag beide definities echter niet door elkaar gebruiken. In het project zorggradatie wordt nu snel vooruitgang geboekt. Binnen het uitbreidingsbeleid voor 2008 zal de minister daaruit de conclusies trekken. Hij veronderstelt dat er hierover nog boeiende debatten zullen worden gevoerd in de commissie.

Zorgvernieuwing

De budgethoudersverenigingen en de geïnteresseerde zorgaanbieders zullen begin 2008, in een aangepast regelgevend kader, kunnen participeren in proefprojecten zorggradatie en zorgvernieuwing. Een of meerdere experimenten rond het persoonsgebonden budget (PGB) zullen hier deel van uitmaken. Het parlement heeft hierin een rol gespeeld: het heeft de wens geuit dat er werk zou worden gemaakt van een experiment. De experimenten of lerende proefprojecten, die geen middelen behoeven uit het uitbreidingsbudget, zullen van start gaan op 1 januari 2008. Een volgende reeks experimenten, waarvoor wel middelen van het uitbreidingsbeleid moeten worden ingezet, wordt gepland vanaf september 2008. Centrale elementen zijn de aandacht voor vraagsturing door de persoon met een handicap en een goed overlegde wetenschappelijke onderbouwing. Het is de bedoeling dat op het einde van het experiment niet alleen de betrokkenen tevreden zijn, maar dat er ook conclusies kunnen worden getrokken voor het geheel van de Vlaamse samenleving.

In vergelijking met het begrotingsjaar 2007 neemt de dotatie van het VAPH toe met 46 miljoen euro, na terugzetting van een eenmalig bedrag van 9 miljoen euro in 2007. Daarmee komt de dotatie op 1,02 miljard euro. Daarom kwetst het hem als mensen, die aandacht vragen voor bepaalde onvervulde noden, formuleringen hanteren die de indruk wekken dat men de betrokkenen compleet in de kou laat. Hij wil er trouwens blijven voor pleiten dat het budget van het VAPH sterker zou stijgen dan dat van de andere gemeenschapsmateries.

In eerste instantie wordt een extra budget van 15,96 miljoen euro toegekend voor het op kruissnelheid

brengen van een reeds in 2007 toegekend budget van 7,5 miljoen euro. In tweede instantie wordt een extra budget van 11,5 miljoen euro toegekend voor een inspanning van 32,5 miljoen euro op kruissnelheid in 2009.

Hij benadrukt dat hij nog nooit de term ‘wegwerken van de wachtlijsten’ in de mond genomen heeft. Inzake de wachtlijsten heeft hij in twee verklaringen het verhaal van het auteurschap erkend, op een manier dat het geschreven staat. Het was inderdaad zijn partij die, in de aanloop naar de verkiezingen van 2004, de wachtlijsten, een mogelijke indicator van onvervulde zorgvragen, voorgesteld heeft als het gevolg van een beleid dat, naar de smaak van de oppositie van de periode 1999-2004, onvoldoende was. Hij signaleert ook dat er in de periode 2004-2009 een veel belangrijker bedrag is ingezet op het aanpakken van de zorgnoden dan in de periode 1999-2004. Wie dat wenst te ontkennen, mag dat doen, aan de hand van de cijfers. Overigens is hij het eens met diegenen die in 2003 al zegden dat de wachtlijsten maar een indicator zijn naast vele andere. Hij heeft er geen bezwaar tegen als men daarin een wending wenst te zien. Hij beklemtoont dat de oppositie in die periode nog over andere dingen ging dan alleen over de wachtlijsten. De commissieleden zijn hier niet om de geschiedenis te maken van de oppositie in de periode 1999-2004.

Hij benadrukt dat niet mevrouw Becq de uitvinder was van het begrip wachtlijsten, maar de regering zelf. Mevrouw Vogels vond het toen wijs om een zicht te krijgen op de noden, en terecht. Jammer genoeg was het zicht dat toen gecreëerd werd, onvoldoende genuanceerd en te gemakkelijk vertaald tot een getalletje. Hij hoopt dat er in 2008 wat meer duidelijkheid zal komen over de zorgvragen die schuilen achter deze wachtlijsten. Wie de vraag naar een intensieve ‘nursing’-plaats wil vergelijken met de vraag naar wat meer gezinszorg van iemand die al ondersteuning geniet, en daarom beide zorgvragen bij elkaar optelt, moet erkennen dat deze vorm van wiskunde weinig relevant is. Belangrijk is een klare kijk op de precieze zorgnoden en een aanpassing van het aanbod aan de zorgnoden. Dat wordt stilaan in de praktijk gebracht. Daarom wordt het tijd om, minstens in het politieke debat, wat meer nuance te brengen. Het zal nog wel enige tijd duren eer die nuancering ook zal doordringen tot de publieke opinie. Daarmee vraagt hij geen vrijbrief om de democratische oppositie monddood te maken. Het is precies op basis van een genuan-

ceerde kijk dat er kritische vragen kunnen worden gesteld.

Door de begroting 2008 kunnen de doelstellingen van het Rekenhof omtrent de administratieve en financiële afhandeling van de dagprijsdossiers in de residentiële sector – medio 2004 onderschreven door het Vlaams Parlement – tegen het einde van het dienstjaar worden gerealiseerd. Daar bovenop kan een bijkomende inhaaloperatie worden uitgevoerd. Dat betekent dat de resterende dagprijzen over 2005 en alle dagprijsdossiers van het dienstjaar 2006 effectief financieel kunnen worden verrekend en dat de dagprijzen 2007 vanaf 1 oktober 2008 zullen kunnen worden afgehandeld. Ook de stipte betaling van de wettelijke maandelijkse voorschotten kan worden gegarandeerd. Voor deze versnelling met nog eens drie maanden in de afwerking van de dossiers wordt een extra budget van 5,3 miljoen euro uitgetrokken.

Voor het op kruissnelheid brengen van de opdracht-houder zorggradatie wordt voorzien in 52.000 euro extra. Met betrekking tot de multidisciplinaire verslagen wordt 350.000 euro extra toegekend voor het op kruissnelheid brengen van de verhoging van 2007. Tevens wordt het aantal multidisciplinaire verslagen verhoogd tot 16.250 eenheden omwille van de aangroei van het aantal adviesrapporten. Een extra budget van 337.000 euro werd daarvoor toegekend.

Inzake de individuele materiële bijstand (IMB) is in de begroting 2008 een krediet van 33,73 miljoen euro ingeschreven. Daarmee moet men de dossiers van de vroegere regelgeving en de dossiers ingediend in toepassing van het besluit van de Vlaamse Regering van 14 mei 2004 volledig en correct kunnen honoreren. De aan de gang zijnde inhaaloperatie wordt dus gecontinueerd.

Voor de verdere uitvoering van het VIA-akkoord wordt 4,1 miljoen euro extra toegekend. Ook voor de weddedrift worden de nodige budgetten uitgetrokken. Voor indexering wordt 1,4 miljoen euro extra toegekend.

Voor de dotatie uit de middelen van de Nationale Loterij wordt een voorlopig voorschot van tachtig percent van de voorziene doorstorting ingeschreven. Het resterende saldo wordt toegekend bij de begrotingscontrole 2008, in de loop van volgend dienstjaar, zoals ook in het vorige dienstjaar het geval was. De globale begroting van het VAPH voor 2008, inclusief

eigen ontvangsten, bedraagt daarmee 1,05 miljard euro.

Besluit

De minister concludeert dat bij de begrotingsopmaak 2008 een wezenlijk extra budget werd toegekend aan het beleidsdomein WVG.

De belangrijkste realisaties met die bijkomende budgetten zijn een correcte en efficiënte samenwerking met voorzieningen en gebruikers (een versnelde afwerking van de dossiers, een bijkomend budget voor ICT en een extra personeelsbudget), een uitbreiding in bijna alle deelsectoren (Globaal Plan Jeugdzorg, animatiewerking, dienstencentra, gezinszorg, personen met een handicap, maatschappelijk opbouwwerk en geestelijke gezondheidszorg), een boost in de investeringen van het VIPA, zowel via de klassieke als via de alternatieve procedure, het optrekken van de uitkeringen van de zorgverzekering binnen de thuiszorg, een ruime budgettaire input voor verkeersslachtoffers en een ruim budget voor eenmalige projecten in alle sectoren.

Daarom besluit hij dat de begroting 2008 stevig en correct is. Met een toename van 102 miljoen euro in beleidskrediet kan hij heel wat maatschappelijk belangrijke thematieken aanpakken.

2. Algemene bespreking

Mevrouw *Marijke Dillen* merkt op dat de beleidsbrief en de begroting een beeld moeten geven van de doelstellingen die de minister in 2008 wenst te realiseren. De nieuwe begrotingsopmaak is echter onduidelijk. In het kader van de operatie BBB is de begrotingsstructuur fundamenteel gewijzigd. Het vergelijkende schema dat de minister heeft gegeven, lost niet alles op. De begroting is niet per domein opgesteld. De beleidsbrief heeft een duidelijke structuur, maar volgt de begroting niet. Ook het Rekenhof heeft daar opmerkingen over. Ze vraagt dat er werk zou worden gemaakt van een duidelijkere opmaak van de begroting.

Haar fractie beoordeelt de grote lijnen van de beleidsbrief positief. Ze hoopt dat de minister zal verwezenlijken wat hij aankondigt.

Bij de toelichting heeft de minister gesteld dat de beleidskredieten volgend jaar toenemen met 102 miljoen euro. Dat is iets meer dan de gemiddelde stijging

van het beleidsbudget van de Vlaamse Gemeenschap. Dat is positief. Bij het begin van de regeerperiode werd de beleidstoename geraamd op 630 miljoen euro, of 280 miljoen euro netto na aanzuivering voor de indexering en het VIA-akkoord. Ze wil weten of deze doelstelling zal worden bereikt.

Bij het begin van deze regeerperiode werd beloofd dat de alternatieve financieringstechnieken zouden zorgen voor een uitbreiding van het investeringsbeleid. Wat is de stand van zaken? In welke mate doet Welzijn een beroep op deze alternatieve financieringstechnieken? Over welke budgetten gaat het? Ze had daarvan graag een overzicht gekregen, want dat blijft onduidelijk als men de begrotingsgegevens naast de omschrijving van de beleidsbrief legt.

De toename van het budget volstaat volgens haar niet om een aantal belangrijke problemen definitief aan te pakken. Bij het begin van deze regeerperiode had de Vlaamse Regering grote ambities. Onder de titel 'Zorgen voor elkaar, zeker van zorg: de zorgwaarborg' werd een aantal prioriteiten bepaald die tegen 2009 zouden zijn gerealiseerd. Op dit ogenblik is de regeerperiode al voor drie vijfde voorbij. Dit is volgens haar de laatste begroting waarmee de minister die beloften kan nakomen. De begrotingsbesprekingen van volgend jaar komen te laat om nog veel fundamentele wijzigingen door te voeren, want dan zijn velen al bezig met de komende verkiezingen.

Naar aanleiding van deze begrotingsbespreking heeft ze het Vlaams regeerakkoord en de beleidsnota Welzijn opnieuw nagelezen. Ze erkent dat de regering op weg is om een aantal beloften te realiseren. Toch blijft er volgens haar nog veel werk op de plank.

Een eerste voorbeeld is de gezinsindex. Vlaanderen heeft nood aan een krachtig en dynamisch gezinsbeleid. De gezinsindex zou hét instrument zijn om dat waar te maken. Nu kondigt de minister nieuwe initiatieven aan in zijn beleidsbrief, maar de gezinsindex verdwijnt uit beeld. De proefversie van een checklist voor gezinsimpactanalyse zou zijn getest, maar daaruit zou blijken dat het instrument onvoldoende mogelijkheden biedt om de gezinsimpact te meten. Ze wil weten voor welke beleidsmaatregelen van andere ministers die test is uitgevoerd. Ze veronderstelt namelijk dat minister Vanackere er voor zijn eigen beleidsmaatregelen zelf wel zal voor zorgen dat de belangen van het gezin worden gevrijwaard.

Een tweede voorbeeld is het ouderenbeleid. Ze beschouwt het beleid van minister Vervotte en dat

van minister Vanackere als een eenheid. In verleden luidde het zo: “De uitwerking van een woonzorgdecreet en de integratie van het decreet in het kader van de ouderenvoorzieningen en het thuiszorgdecreet zullen belangrijke realisaties zijn.” Tot op vandaag is daarvan echter nog niets in huis gekomen. Ze vraagt wanneer men daar werk zal van maken. Er zijn veel bijkomende woongelegenheden beloofd in rusthuizen, Rust- en Verzorgingstehuizen (RVT) en serviceflats, maar de programmatiecijfers worden niet gehaald.

Het derde voorbeeld is de maximumfactuur voor zorg. In de beleidsbrief wordt gesproken over een studie die zal lopen tot 2009. Dat is blijkbaar het enige wat tijdens deze regeerperiode nog zal gebeuren. Het debat over de maximumfactuur en de gefaseerde invoering ervan zal plaatsvinden tijdens een volgende regeerperiode. Haar fractie betreurt dat.

De wachtlijsten voor personen met een handicap zijn haar laatste voorbeeld. Er werd gesteld dat alle wachtlijsten verdwenen zouden zijn tegen het einde van de regeerperiode.

Een aantal belangrijke doelstellingen van het Vlaams regeerakkoord zal dus niet worden gerealiseerd. Ze dringt erop aan dat de minister op deze terreinen een tandje zou bijsteken. Gezin het gebrek aan financiële middelen en het gebrek aan bevoegdheden heeft ze ook vragen bij de haalbaarheid van sommige doelstellingen in de beleidsbrief. Sommige aangekondigde initiatieven zijn ook weinig concreet omdat er vooraf nog te veel werk moet worden verricht.

De minister wil nog heel wat evalueren. In meer dan 25 dossiers wil hij een evaluatie laten uitvoeren. Mevrouw Dillen wil graag wat meer duidelijkheid over de doelstellingen en de timing van deze evaluatie. Ze dringt aan op een versnelde uitvoering ervan. Alleen dan zal de minister nog concrete beleidsinitiatieven kunnen nemen op basis van deze evaluaties.

De minister wil ook nog veel bestuderen en onderzoeken. In ieder hoofdstuk is er sprake van studieopdrachten die gepland zijn in 2008. In het verleden heeft haar fractie herhaaldelijk aangedrongen op onderzoek. Hoofdstuk 13 geeft een overzicht van de aangekondigde onderzoeken. Dat vergemakkelijkt de controlemogelijkheden achteraf. Ze veronderstelt dat het de bedoeling is om de conclusies van deze onderzoeken te implementeren in het beleid. Daarom dringt haar fractie aan op een versnelde uitvoering.

De minister kondigt veel decretaal werk en veel uitvoeringsbesluiten aan. Er zal dus nog heel wat werk moeten worden verzet. Ook op dat vlak had ze graag een concretere timing. Ondanks de ambitieuze doelstellingen en de aangekondigde ontwerpen van decreet in de beleidsnota van drie jaar geleden, is er volgens haar nog niet veel decretaal werk verricht. Ze heeft een overzicht van de decreten die in deze commissie al zijn besproken. Haar fractie heeft de minister zelfs gesteund bij het realiseren ervan. Nu wil ze graag een overzicht van de verschillende uitvoeringsbesluiten.

Ze stelt dat de huidige regelgeving op veel punten nog altijd te ingewikkeld is. Het Vlaams regeerakkoord beloofde dat de regelgeving flexibeler zou worden, uiteraard zonder in te boeten aan rechtszekerheid. In zijn beleidsbrief besteedt de minister aandacht aan administratieve vereenvoudiging. Het gaat onder meer om het vrijwilligerswerk, het Fonds voor Collectieve Uitrusting en Diensten (FCUD) en de gebruikersbijdragen in de gezinszorg. Haar fractie dringt aan op een versnelde administratieve vereenvoudiging in alle beleidsdomeinen die onder zijn bevoegdheid vallen. Een van de klachten in het rusthuisrapport dat vandaag is verschenen, is trouwens de te ingewikkelde administratie en regelgeving.

Ten slotte merkt ze op dat Vlaanderen onvoldoende bevoegdheden heeft. Een van de grote beloften uit het Vlaams regeerakkoord was: “Meer Vlaanderen, meer welzijn”. Binnen de beleidsdomeinen WVG worden de nadelen van het gebrek aan Vlaamse bevoegdheden heel duidelijk. Voor veel materies is de Vlaamse minister slechts gedeeltelijk bevoegd en dat is een grote hinderpaal. Haar fractie pleit dan ook voor meer coherente bevoegdheidspakketten zodat Vlaanderen een performanter beleid kan voeren. Die belofte in het Vlaams regeerakkoord kan echter niet op Vlaams niveau worden gerealiseerd. In het Vlaams regeerakkoord werd ook aangekondigd dat de minister samen met de sector zou onderzoeken hoe een uitgebreidere bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap het best kan worden ingevuld. Ze wil weten wat op dit vlak de stand van zaken is.

De heer *Tom Dehaene* sluit zich aan bij de opmerking van mevrouw Dillen over de leesbaarheid van de begroting. Hij benadrukt wel dat dit niet de verantwoordelijkheid is van de minister. Hij vindt het niet evident om de begroting van dit jaar te lezen, laat staan ze te vergelijken met die van vorig jaar. Sommige zaken stonden vroeger op meerdere posten en

nu op een enkele post. Hij hoopt dat het gaat om een probleem van voorbijgaande aard. Hij merkt op dat de leesbaarheid kan worden verbeterd door telkens ook de cijfers van de vorige jaren te vermelden. Bij de gemeenten gebeurt dat consequent. Hij stelt voor om een benchmarking te organiseren om de leesbaarheid van de begrotingen in andere – vooral buitenlandse – parlementen te onderzoeken.

De minister is erin geslaagd om een aanzienlijke stijging van de begroting te bekomen. Er is nu al 102 miljoen euro ingeschreven, een stijging van 4,16 percent in vergelijking met 2007. Bij de begrotingsaanpassing zou daar nog 10 miljoen euro bijkomen voor het uitbreidingsbeleid. Bovendien moet er nog een indexatieprovisie worden toegewezen. Zijn fractie had natuurlijk nog meer middelen gewild, maar is toch blij met de bijkomende investering in Welzijn.

Hij is ook tevreden met de continuïteit in het beleid. Het Globaal Plan Jeugdzorg wordt verder uitgewerkt, er wordt werk gemaakt van de zorggradatie en de opvoedingsondersteuning blijft een belangrijk punt. Een ministerswissel impliceert dus niet noodzakelijk een ander beleid. Minister Vanackere legt ook een aantal eigen accenten. De CD&V-fractie wil samen met de minister proberen om nog een aantal zaken te realiseren, vooral in de thuiszorg en in de residentiële zorg. In de beleidsbrief wordt al een belangrijke aanzet gegeven inzake het woonzorgconcept. Op dat vlak zal 2008 een belangrijk jaar zijn.

Hij stelt met genoeg vast dat de komende twintig maanden ook zullen worden gebruikt om te evalueren. Het is een gezond principe om op geregelde tijdstippen na te gaan of bepaalde dingen kunnen worden bijgestuurd, bijvoorbeeld het meerjarenplan voor de gehandicaptensector en het proefproject voor het PGB. Daarop kan men na 2009 verder bouwen, hopelijk met dezelfde minister.

Een belangrijk deel van de stijging – een extra budget van 46 miljoen euro – gaat naar de knik in de gehandicaptensector. Uitbreiding is belangrijk. Ook de afhandeling van de dagprijsdossiers wordt voor deze sector met drie maanden ingekort.

Er is voorzien in een vrije beleidsruimte van 6,9 miljoen euro. Hij hoopt dat die kan worden gebruikt voor kinderopvang en eventueel voor een bijkomende financiering van de Vlaamse zorgverzekering. Aan de reserve van het Zorgfonds zal dit jaar wellicht niets worden toegevoegd. Nochtans moet men stilaan

beginnen denken aan een indexering van de tussenkomst van de Vlaamse zorgverzekering.

Bepaalde initiatieven hebben geen budgettaire consequenties maar wel positieve effecten, bijvoorbeeld de vereenvoudiging van de regelgeving. Ook daar kunnen nog belangrijke stappen worden gezet. Zijn fractie is uiteraard bereid om mee te zoeken naar vereenvoudigingen die een meerwaarde kunnen vormen, zonder de kwaliteit of de rechtszekerheid in het gedrang te brengen.

De heer *Bart Van Malderen* stelt dat het moeilijk was om de verschillende zaken naast elkaar te leggen. De beleidsbrief was echter heel duidelijk. Hij bevat klare, concrete en assertief geformuleerde engagementen. Uit de beleidsbrief blijkt ook dat de minister goed geluisterd heeft naar de opmerkingen van het parlement. Zijn fractie is verheugd over de toename van de middelen voor dit beleidsdomein. Er zijn echter ook nieuwe initiatieven nodig: meer van hetzelfde leidt niet altijd tot een oplossing.

In het verleden heeft men, om de problemen aan te klagen, gekozen voor een bepaald vocabulaire, bepaalde argumenten en bepaalde beleidsinstrumenten. Nu spreekt de minister over een significante knik in de wachtlijsten. De heer Van Malderen vraagt zich vooral af of de regering tegemoetkomt aan de reële vraag. Daarop zal ze worden afgerekend. Iedereen is verantwoordelijk voor de wapens die hij of zij gekozen heeft.

Naast structurele middelen zijn er ook heel wat eenmalige bestedingen. Een cynicus zou kunnen zeggen dat de minister de nodige cadeaus wil uitdelen in het vooruitzicht van de verkiezingen.

Hij benadrukt dat minister Vanackere een breed bevoegdheidsdomein heeft, dat aanleunt bij de bevoegdheidsdomeinen van andere ministers en bij de federale bevoegdheden. Hij vraagt dat de minister op dat vlak eenzelfde assertieve houding aanneemt als in de rest van zijn beleidsbrief.

De opmerkingen van zijn fractie vinden hun oorsprong in een gehechtheid aan het regeerakkoord. Het regeerakkoord zal de maatstaf zijn. Door dat regeerakkoord, maar ook door herhaalde aankondigingen, is er bij veel groepen hoop gewekt. Hij benadrukt dat men deze mensen niet te lang zou laten wachten, want dat zou leiden tot wanhoop en frustratie.

De heer *Bart Caron* stelt dat de beleidsbrief een goed overzicht geeft van de dingen waar Vlaanderen mee bezig is. Het is een indrukwekkende, gediversifieerde en hoopvolle beleidsbrief, die veel nieuwe initiatieven aankondigt en bestaande verder uitbouwt. Er worden ook nieuwe middelen aangekondigd. Volgens hem wordt er een goed tot zeer goed beleid gevoerd.

Hij heeft wel enkele kanttekeningen. De welzijnssector heeft last van 'regulitis'. Er is een roep naar nieuwe regels en procedureafspraken. In de integrale jeugdhulp en in de zorggradatie worden veel procedureslagen geleverd, wat leidt tot administratieve complexiteit en niet tot vereenvoudiging. Er worden wel enkele belangrijke vereenvoudigingen aangekondigd: het wegwerken van overbodige verplichtingen, de vermindering van de planlast voor de CAW's en het beperken van de zorgstrategische plannen in de ouderen- en thuiszorgsector.

In tegenstelling tot de indruk die leeft in de samenleving, zijn sectoren vaak vragende partij voor regels. Zo weten ze waar ze aan toe zijn. Veel mensen klampen zich eraan vast voor hun werkzekerheid, voor de cliënten, de administratie, de hulpvragers en de directies. Al die regels liggen volgens hem mee aan de basis van een gebrek aan flexibiliteit in deze sector. Er is nood aan zorgvernieuwing en flexibiliteit. Hij stelt dat men moet streven naar regels waar die nodig en zinvol zijn, en niet waar ze niet nodig zijn. De heer Caron blijft positief over de modules in de integrale jeugdhulp, maar vraagt zich bezorgd af of dat allemaal zal werken.

De beleidsbrief bevat veel intenties tot onderzoek. De heer Caron heeft geen bezwaar tegen wetenschappelijk onderzoek.

De beleidsbrief van minister Vanackere is volgens hem decisiever en assertiever dan die van zijn voorganger. Zijn fractie hoopt dat dat zal leiden tot een slagkrachtig beleid.

In de beleidsteksten die worden gehanteerd bij de federale regeringsvorming, worden dingen gezegd over het jeugdrecht, de ouderenzorg, het preventief gezondheidsbeleid en de geestelijke gezondheidszorg. De Vlaamse overheid is daar weinig bij betrokken. Dat is nochtans nodig met het oog op de realisatie van homogene bevoegdheidspakketten en van een slagkrachtig Vlaams bestuur. Hij vraagt dat de minister er zou over waken dat er op federaal niveau

geen dingen worden beslist die de Vlaamse begroting belasten.

In de beleidsbrief worden extra middelen aangekondigd voor het Vlaams Centrum Schuldbeïndeling. Dat vindt hij prima. In zijn stad alleen al worden 550 mensen geholpen met budgetbegeleiding. Armoede, schuldbeïndeling en budgetbegeleiding moeten voor Vlaanderen een bijzonder aandachtspunt zijn, niet alleen door het uitwerken van een instrument voor monitoring, maar ook door er op het terrein mee te werken.

Deze beleidsbrief besteedt ook aandacht aan geweld. De heer Caron stelt vast dat de negatieve beeldvorming over jongeren steeds sterker wordt. Hij pleit voor een meer positieve aanpak.

De minister heeft veel aandacht voor de zwakkeren in de samenleving en voor weerbaarheid. De heer Caron is blij dat de minister de cliënten en de personen met een handicap wil wapenen om voor zichzelf op te komen.

Mevrouw *Vera Van der Borgh* juicht de toename van het budget toe. De kwetsende reacties waarover de minister het had, hebben volgens haar te maken met het feit dat CD&V in het verleden steeds op het thema van de wachtlijsten gehamerd heeft. Nu komt dat als een boemerang terug. Minister *Steven Vanackere* stelt dat men kan nagaan hoe men bepaalde barometers is gaan hanteren, maar dat men op een bepaald ogenblik moet beslissen om de geschiedenis terzijde te laten en om het debat op een zinnigere manier te voeren. Hij denkt dat alle betrokken politici baat hebben bij een meer genuanceerd debat over het beleid ten aanzien van personen met een handicap. Aan dit beleid wordt een miljard euro besteed. Men moet nagaan of men dit geld wil besteden aan diegenen die dat het hardste nodig hebben en of het aanbod voldoet aan de nood. Hij is het ermee eens dat er aandacht moet zijn voor een gevoel van onvoldaanheid. De verontwaardiging over iets wat nog niet is gerealiseerd, is de sterkste bron van engagement in de politiek. Bij de presentatie van de cijfers kan men echter alleen vaststellen dat er in deze sector veel wordt geïnvesteerd.

De heer *Bart Caron* begrijpt dat de minister vindt dat de pagina op een bepaald ogenblik moet worden omgedraaid. Er worden immers belangrijke inspanningen gedaan in Vlaanderen en de intentie bestaat

om nog belangrijkere inspanningen te doen. De bladzijde omdraaien is echter iets te gemakkelijk. Sommige mensen hebben gezegd dat zij het eens zouden oplossen. Als deze pagina wordt omgedraaid, moet men dat ook voor andere dingen kunnen doen. Onze geciviliseerde samenleving wil aan de zwakkeren evenveel kansen geven als aan de sterkeren. Daarom wil men zoveel mogelijk doen voor mensen met beperkingen.

De heer *Felix Strackx* stelt dat de boodschap van de minister eigenlijk betekent dat men geen kritiek meer mag geven over domeinen waaraan veel geld wordt uitgegeven. Minister *Steven Vanackere* ontkent dat. Hij dringt aan op een kritisch parlementair debat over de besteding van dit bedrag.

Mevrouw *Vera Van der Borgh*t vraagt zich af of bepaalde zaken niet te zwaar worden gebudgetteerd. Als er voor bepaalde deelaspecten elk jaar een overschot is, moeten die middelen misschien elders worden toegewezen.

De voorzieningen moeten allerlei zaken opvolgen. Ze denkt onder meer aan het ouderenbeleid, het lokaal sociaal beleid, de centra kinderopvang (CKO) en de kwaliteitshandboeken. Op de werkvloer is er van de beloofde vereenvoudiging nog niet veel te merken. Het zou goed zijn bepaalde zaken te integreren in een werkbaar instrument.

Ten slotte merkt ze nog op dat er geen nieuwe stappen worden gezet in het kader van de vergrijzing, ook niet in het Ouderenbeleidsplan.

Minister *Steven Vanackere* dankt de commissieleden voor hun positieve evaluaties. Hij zal eerst ingaan op de algemene commentaren.

Hij stelt vast dat de leesbaarheid van de beleidsbrief positief wordt beoordeeld. Die positieve beoordeling geldt echter niet voor de begroting die, ten gevolge van de afspraken in het kader van de operatie BBB, een nieuwe indeling heeft gekregen. Hij is het daar niet helemaal mee eens. Inzake de OPZ's is er bijvoorbeeld meer transparantie, want nu wordt verduidelijkt wat de investeringskredieten en de werkingskredieten zijn. De begroting sluit zo dicht mogelijk aan bij het beleid voor de doelgroepen en bij de organisatiestructuur van het beleidsdomein. Dat zou de duidelijkheid moeten verhogen.

Verschillende commissieleden hadden het over het studiewerk. De minister stelt dat er niet meer of niet minder wordt gestudeerd en geëvalueerd dan in het verleden. Hij is van oordeel dat de ondersteuning van het beleid met evaluaties en met wetenschappelijke adviezen garandeert dat er 'evidence based' wordt gewerkt, dat er geen dagjespolitiek wordt gevoerd.

Op de vraag van mevrouw Dillen of het beleid op koers zit antwoordt hij bevestigend. Voor het constante beleid worden alle parameters ingevuld. Het nieuwe beleid is zelfs in een hogere versnelling gebracht, want daarvoor zijn er meer middelen uitgetrokken. Hij ontkent dat dit zijn laatste echte begroting is. Ook volgend jaar zal hij initiatieven nemen. Ook bij de begrotingscontroles zal hij assertief opkomen voor het overhevelen van extra budgetten naar dit beleidsdomein.

In de periode 2004-2009 is er een geleidelijke stijging van de middelen voor WVG. De recurrente middelen voor WVG volgen een gestaag groeipad doorheen de regeerperiode. De eenmalige middelen zitten nu al op hun maximum, precies omdat de recurrente middelen nog niet helemaal op kruissnelheid zitten. Hij garandeert dat alle noodzakelijke recurrente middelen in 2009 verworven zullen zijn. Hij kiest voor een goed overlegde, onderhandelde en wetenschappelijk onderbouwde aanpak.

Hij stelt dat alles loopt zoals gepland en dat er in sommige opzichten zelfs meer gedaan is. Daarbij denkt hij onder meer aan de inhaaloperatie voor het VIPA en voor het Globaal Plan Jeugdzorg.

De maximumfactuur voor de zorg maakt het voorwerp uit van een studie van het Hoger Instituut voor de Arbeid (HIVA). Die studie is op 15 september 2007 toegewezen en loopt tot eind januari 2009. Op basis van de resultaten van deze studie zal men in de volgende regeerperiode met kennis van zaken van start kunnen gaan.

De administratieve vereenvoudiging impliceert een geharmoniseerde erkenningsprocedure voor alle voorzieningen. Daarvoor wordt een nieuw decreet opgesteld. Er komt ook een nieuw procedurebesluit om de te respecteren regels inzake het VIPA nog beter – en soms sectorgebonden – op een rij te zetten. Voor de personen met een handicap is de vereenvoudiging grotendeels gerealiseerd.

Hij is gevoelig voor het pleidooi van de heer Caron inzake de administratieve vereenvoudiging. Veel mensen in de sector vragen minder administratieve lasten. Ze vragen echter ook meer regels die verduidelijken wat ze moeten doen. De minister beseft dat men met die paradox moet leren leven. In het licht van het regeringsmotto 'Vertrouwen geven, verantwoordelijkheid nemen' moet nagegaan worden of er niet resoluter kan worden gewerkt aan de administratieve vereenvoudiging. In deze sector moet kwalitatief hoogstaand werk worden afgeleverd en moet er worden gecontroleerd wat er met het geld gebeurt. De slinger mag echter niet doorslaan: de kost van de controles mag niet zo groot worden dat het remmend werkt. Daarom werd besloten om met forfaits te werken voor de vergoedingen die de voorzieningen ontvangen voor het vervoer van hun cliënten. Als er misbruiken zijn, zal er ingegrepen worden.

Op de vraag naar nieuwe bevoegdheden, antwoordt hij dat hij in de eerste plaats wenst dat de bestaande bevoegdheidsgrenzen worden gerespecteerd. Daarover wil hij het hebben met de andere overheden, al kan dat moeilijk met een ontslagnemende federale regering. De onderhandelaars over de vorming van een nieuwe federale regering buigen zich over een eventuele overdracht van bevoegdheden. Hij vindt het zelfs beter dat hij niet bij die onderhandelingen betrokken is, want dat geeft hem de vrijheid om na de totstandkoming van de federale regering ongebonden en zonder haat of vrees het gesprek aan te gaan.

Hij is het eens met de opmerkingen van mevrouw Van der Borght. Een groter budget is goed, maar het mag niet neerkomen op meer van hetzelfde. Men moet ook nadenken over nieuwe werkwijzen. Hij beseft dat de beleidsbrief er misschien ambitieus uitziet, zeker als men bedenkt dat hij nog slechts twintig maanden voor de boeg heeft als minister. In de politiek moet men de pijl echter hoog genoeg richten, want hij zal altijd wat lager terechtkomen. Het is dus zeker zijn bedoeling om nieuwe elementen binnen te brengen in het beleid.

Mevrouw Van der Borght zegde ook dat er in het ouderenbeleid geen nieuwe accenten worden gelegd. Daarom zal hij snel enkele nieuwigheden opsommen die in het debat van vorige week over het ouderenbeleid aan bod zijn gekomen: nachtopvang, opvang in gastgezinnen, een aangroei van de residentiële sector voor ouderen, thuiszorg, begeleiding door thuisverzorgers van ouderen die naar het rusthuis verhuizen, zorgvernieuwingsprojecten, nieuwe pun-

ten rond brandveiligheid, het Vlaams Expertisecentrum Dementie enzovoort. Hij spreekt dus tegen dat er geen nieuwe impulsen zouden zijn. Hij beseft wel dat hij zich zal moeten haasten om al deze intenties ook te realiseren.

Mevrouw *Vera Van der Borght* bedoelde dat de overheid in het kader van de toenemende vergrijzing niet voor alles zal kunnen instaan. Ze pleit voor een kader waarin alle partners op het terrein aanwezig kunnen zijn.

Minister *Steven Vanackere* merkt op dat hij daarover, samen met de heer *Leterme*, een boekje heeft geschreven. De vergrijzing, of liever de verzilvering, want het is een gunst dat de mensen langer leven, vergt in de eerste plaats een alerter beleid van de federale overheid. De federale overheid moet rekening houden met de onthutsende cijfers van de vergrijzingscommissie. Het gaat echter nagenoeg uitsluitend om federale bevoegdheidsdomeinen: de sociale zekerheid, de gezondheidszorg en de pensioenen. Daarvoor moet een rechtvaardige en solidaire financieringswijze worden uitgewerkt voor de toekomst. Mevrouw *Marijke Dillen* hoopt op een federale regering die meer werk zal maken van de verzilvering, of liever, die er uiteindelijk werk zal van maken. Volgens haar is er de voorbije regeerperiode op federaal niveau bedroevend weinig gebeurd op dit vlak.

Mevrouw *Marijke Dillen* heeft drie bijkomende vragen waarop de minister niet onmiddellijk hoeft te antwoorden, tenzij hij de nodige parate kennis in huis heeft.

Ze heeft gesproken over de lange lijst decreten en uitvoeringsbesluiten die moeten worden uitgewerkt. De minister antwoordt dat hij er werk zal van maken en daarbij noemt hij een decreet en twee uitvoeringsbesluiten. Ze veronderstelt dat hij tijdens zijn antwoord afgeleid werd door het thema van de administratieve vereenvoudiging. Ze neemt aan dat al deze decreten in 2008 nog aan bod zullen komen. Tot nog toe is er immers niet veel decretaal werk verricht.

Ze had ook een lijst gevraagd van de aangekondigde uitvoeringsbesluiten voor 2007. Het is immers niet altijd duidelijk wat er intussen is gebeurd.

Ze stelt vast dat minister *Vanackere* hoopt op een federale minister met wie hij op een constructieve manier zal kunnen samenwerken. In het regeerakkoord werden beloftes gedaan die niet binnen

de bevoegdheden van Vlaanderen liggen. In 2004 werd beloofd dat de sector zou onderzoeken welke inhoud kan worden gegeven aan een uitbreiding van de Vlaamse bevoegdheden. Ze veronderstelt dat dit onderzoek intussen – drie jaar later – al van start is gegaan.

Voor de uitvoeringsbesluiten verwijst minister *Steven Vanackere* naar de regelgevingsagenda die als bijlage bij de beleidsbrief werd opgenomen. Hij heeft voor zichzelf natuurlijk een logboek opgesteld. De regie ervan rekent hij tot zijn uitvoerende verantwoordelijkheid. Hij is bereid om, in overleg met de voorzitter, mee te delen in welk tempo het decretale werk eraan komt. Hij zal echter geen lijst geven die bijvoorbeeld aangeeft wat er in april 2009 wordt afgewerkt. Binnen de twintig maanden wil hij alles klaar hebben. Daarom durft hij de lijst van het wetgevende werk ook in bijlage laten opnemen bij zijn beleidsbrief. Zo ontstaat er een grote transparantie, al is het dan zonder een precieze timing.

Hij is van oordeel dat een onderzoek naar de uitbreiding van de bevoegdheden op tal van manieren kan worden verricht. Er is geen wetenschappelijke studie besteld. Men moet dat zien als een blijvend engagement van de hele Vlaamse Regering om dag in dag uit na te gaan hoe de bevoegdheden maximaal kunnen worden uitgeoefend – dat kan in de praktijk al tot heel wat verandering leiden – en hoe men in overleg met de andere overheden kan komen tot homogenere bevoegdheidspakketten en een logischere inrichting van de staat. Als nieuw minister neemt hij dat engagement over.

3. BESPREKING PER PROGRAMMA

Programma GA: Apparaatskredieten

Mevrouw *Vera Van der Borgh* stelt vast dat basissal-locatie 41.70 voorziet in een dotatie aan de strategische adviesraad. Er is een budget van 425.000 euro. Dat lijkt haar veel voor een adviesraad. Ze wil weten hoe dat geld precies besteed wordt.

De heer *Felix Strackx* vindt het interessant dat de apparaatskredieten nu in een afzonderlijk hoofdstuk worden samengebracht. Hij stelt vast dat er voor 7 miljoen euro kosten en investeringen zijn voor informatica, zowel voor hardware als voor software. Zijn ervaring op gemeentelijk vlak is dat openbare besturen die informaticamateriaal nodig hebben, systematisch gerold worden. Zij zijn zelf immers niet zo goed op de hoogte van wat ze precies nodig hebben. Hij

heeft de indruk dat ze systematisch zaken kopen die ze eigenlijk niet nodig hebben. Hij zou willen weten hoeveel er voor de hele Vlaamse Gemeenschap wordt geïnvesteerd in informatica. Hij denkt dat het gaat om een heel hoog cijfer. Volgens hem zou dat bedrag kunnen worden verlaagd door de oprichting van een overkoepelende stuurgroep voor de hele Vlaamse Gemeenschap die dan zou bepalen welke apparaten en welke programmatuur er nodig is voor elk beleidsdomein. De stuurgroep zou de verschillende instellingen kunnen begeleiden om te voorkomen dat ze zich door een aantal handige verkopers laten verleiden tot de aankoop van zaken die ze niet echt nodig hebben.

Mevrouw *Sonja Claes* is het ermee eens dat er een relatief groot bedrag wordt uitgetrokken om de eigen administratie te voorzien van de nodige software. Dat komt op verschillende plaatsen terug in het beleidsplan, onder meer het gebruiksvriendelijk maken van de website in het kader van de integrale jeugdhulpverlening, het concept van registratie in het agentschap Jongerenwelzijn en de centrale applicatie voor elektronisch dossierbeheer in de vertrouwenscentra kindermishandeling. Ze vraagt zich af of er een rangorde bestaat binnen die prioriteiten en hoe dat beslist wordt. Een bijstandsc commissie lijkt haar een goede optie.

Volgens haar is niet alleen de informatisering van de administratie belangrijk: het is minstens even belangrijk dat de zorgsector zelf gebruik maakt van die nieuwe technologische ontwikkelingen. In Stockholm is er bijvoorbeeld een ontwenningsskliniek die zeventig percent van haar hulpverlening doet via het internet. Er zijn onvoldoende handen in de ouderenzorg. Als de Vlaamse overheid innoverend wil denken, dan moet ze ervoor zorgen dat de geschikte tools voorhanden zijn. Misschien moet ze echter ook het initiatief nemen om het ICT-proces binnen de hulpverlening op te starten.

De heer *Tom Dehaene* heeft nog twee specifieke vragen. De commissie heeft vorig jaar het Ellipsgebouw bezocht, het nieuwe gebouw van de administratie. Hij wil weten of die verhuis intussen verwerkt is en of het concept van het gebouw functioneert.

Hij verwijst ook naar de wedden en de toelagen voor het IVA Inspectie. Hij wil graag een overzicht van het aantal mensen dat tewerkgesteld is binnen dat agentschap en van de sectoren waarin zij actief zijn. Hij vraagt zich af of er de volgende jaren nood is aan een bijkomende groei van het IVA Inspectie.

In antwoord op de opmerking van mevrouw Van der Borgh zegt minister *Steven Vanackere* dat elke adviesraad die goed werk moet leveren, moet beschikken

over professionals. Een groot deel van de kostprijs – 255.000 euro – gaat dan ook naar de personeelskosten voor een directeur, twee stafmedewerkers en een secretariaatsmedewerker. Er is ook 119.000 euro voor het presentiegeld en voor de onkostenvergoedingen van de 28 leden van de raad. De werkingskosten, onder meer voor de lokalen, bedragen 50.000 euro. Zo komt men tot een totaalbedrag van 425.000 euro. In vergelijking met een aantal andere adviesraden is dat zeker niet buitengewoon veel.

Hij merkt op dat er voor de ICT-investeringen wel degelijk een stuurgroep in het leven is geroepen. De projecten worden begeleid door een ambtelijke werkgroep en door het managementcomité. Dat zijn alle leidende ambtenaren samen. De finale beslissingen worden genomen door de beleidsraad waaraan hijzelf ook deelneemt. Er is dus een zekere vorm van prioritisering van projecten, op een objectieve manier.

De keuze van de projecten gebeurt deels om de informatie sneller te kunnen ontsluiten, bijvoorbeeld voor de inspectie, deels om gegevensuitwisseling mogelijk te maken. Voorbeelden van dat laatste zijn het Dossier Minderjarigen Opvolgingssysteem (DOMINO) binnen de bijzondere jeugdbijstand en het project binnen de gezinszorg.

Op het eerste gezicht kunnen de bedragen voor ICT in deze begroting belangrijk lijken. ICT-budgetten zijn echter ook altijd informatiebudgetten. Het heeft niet alleen met hardware en software te maken, maar ook met een betere organisatie van het verzamelen, homogeniseren, ontsluiten en uitwisselen van informatie. In een sector die soms wordt geplaagd door een gebrekkige gegevensuitwisseling, vindt hij het belangrijk dat overheden en sectoren nog meer met elkaar communiceren.

Hij wil weten of de vraag van de heer Dehaene over de groei van het IVA Inspectie van informatieve aard is. De heer *Tom Dehaene* antwoordt dat hij vaststelt dat er dit jaar alleen een indexering wordt doorgevoerd. Hij wil weten of het aantal mensen dat daar nu is tewerkgesteld, voldoende is, rekening houdend met de wijzigingen in de organisatie van de administratie in het algemeen en van de Inspectie in het bijzonder. Hoeveel mensen werken er nu per sector?

Minister *Steven Vanackere* dacht eerst dat de heer Dehaene peilde naar de zoektocht van de Vlaamse Gemeenschap naar een nieuwe visie op controleren en inspecteren. Als de verschillende actoren binnen

een sector mee worden geresponsabiliseerd voor de kwaliteitscontrole, dan kan men besparen op de top-down controle. Dat is de logica van de accreditering. De voordelen van de accreditering zijn een grotere responsabilisering van de sector zelf en een grotere garantie dat wat gecontroleerd wordt, aansluit bij de uiteindelijke doelstelling, namelijk een goede dienstverlening voor de patiënt. Ook accrediteringsystemen vragen echter energie en middelen. Hij zal proberen om de antwoorden op de punctuele vragen van de heer Dehaene te laten toevoegen aan het verslag.

Hij heeft het Ellipsgebouw bezocht en hij heeft er met veel mensen gesproken. Hij heeft de indruk dat de ambtenaren wel tevreden zijn over de infrastructuur en over de werkomgeving. Hij denkt dat ze vrijuit gesproken hebben. De mensen moeten natuurlijk nog wennen aan de nieuwe formules, aan het feit dat ze geen eigen bureau meer hebben en daarom de plek moeten innemen die beschikbaar is, en aan het systeem van de cockpits om zich even af te zonderen. Ook de leidende ambtenaren werken binnen dat systeem.

Deze werkwijze verdient volgens hem de kans om te worden voortgezet, al was het maar omdat de architectuur van het gebouw dat nu eenmaal oplegt. Het is een avontuur dat gestart is en dat niet zomaar kan worden stopgezet. Het is een goede formule voor mensen die wat flexibeler moeten werken, deels in de provincies en deels op het hoofdkwartier in Brussel. Deze werkwijze maakt ook meer contacten mogelijk. De minister is mild positief, maar houdt het verder in de gaten. Hij heeft in dat gebouw een gemotiveerde, geëngageerde administratie gezien, en geen mopperende ambtenaren.

Mevrouw *Sonja Claes* merkt op dat de minister het nog niet gehad heeft over de informatisering van de hulpverlening. Minister *Steven Vanackere* haalt twee voorbeelden aan. In het kader van e-government wordt 1 miljoen euro uitgetrokken om de CAW's informaticatechnisch beter te ondersteunen. Verder wordt er 130.000 euro gegeven aan Tele-Onthaal voor onlinehulpverlening. Tele-Onthaal wordt traditioneel geassocieerd met het telefonisch beantwoorden van oproepen. De vraag naar onlinehulpverlening neemt echter toe. Daarbij komt men anoniem, al chattend, in contact. Vooral een jonger publiek wordt door deze werkwijze aangesproken. Statistisch gesproken zetten meer vrouwen de stap naar Tele-Onthaal dan mannen. De oververtegenwoordiging van vrouwen in

de verstandige stap om hulp te vragen, is evenwel nog groter in de onlinehulpverlening. Men zou misschien het tegendeel verwachten. Men zou kunnen denken dat de computergestuurde communicatie mannen beter ligt, maar dat is blijkbaar niet het geval. Op een rustiger moment wil de minister graag met meer voorbeelden aantonen dat de investeringen in ICT altijd moeten leiden tot een betere dienstverlening voor het grote publiek.

Programma GB: Provisies

Mevrouw *Vera Van der Borgh*t stelt in 01.01 een daling vast van het provisionele krediet ter financiering van de uitgaven gefinancierd met de netto-opbrengst van de winst van de Nationale Loterij. Vorig jaar viel er nog 1.866.000 euro te verdelen. Ze wil weten wat de oorzaak is van deze daling en welk gevolg ze heeft voor de projecten die daarmee gefinancierd worden. Minister *Steven Vanackere* antwoordt dat het gaat om een schijnbare daling. In de begroting wordt altijd tachtig percent van de middelen ingeschreven. Dat was ook het geval in de begroting 2007. Bij de definitieve afrekening wordt nog eens twintig percent toegevoegd. Daarmee wil men voorkomen dat er bedragen zouden worden uitgekeerd die in bepaalde gevallen gedeeltelijk teruggevorderd moeten worden. Mevrouw *Vera Van der Borgh*t antwoordt dat ze ervan uitging dat het bedrag van 1.263.000 euro goed was voor tachtig percent van de kredieten. Minister *Steven Vanackere* stelt dat mevrouw Van der Borgh de tachtig percent van dit jaar vergelijkt met de honderd percent van vorig jaar. Voor een goede raming moet men bij dat bedrag nog eens twintig percent optellen.

Mevrouw *Vera Van der Borgh*t ziet dat er in basisallocatie 01.07 een vrije beleidsruimte is van 6,939 miljoen euro. Het gaat om een aanzienlijk bedrag, ook al zijn het eenmalige kredieten. Ze vraagt dat de minister dat al wat zou toelichten, in de mate van het mogelijke. De minister heeft in zijn toelichting gezegd dat een eventueel overschot naar het reservefonds van de zorgverzekering zou gaan. Ze had graag een overzicht gekregen van wat er de afgelopen drie jaar is overgebleven van de vrije beleidsruimte.

Bij de algemene bespreking heeft ze reeds opgemerkt dat er op bepaalde posten elk jaar een overschot is. Daarmee verwijst ze eigenlijk naar de IMB. Ze dringt aan op een grondige evaluatie. Ze vraagt zich af of die middelen niet meteen anders kunnen worden besteed.

De heer *Bart Van Malderen* sluit zich aan bij de vraag van mevrouw Van der Borgh over de vrije beleidsruimte. Het gaat om een significant bedrag. Ook zijn fractie had graag een overzicht van de vrije beleidsruimte van de voorbije drie jaar. Hij signaleert dat er ook in basisallocatie 12.12 'Uitgaven in verband met communicatie-initiatieven inzake gezondheid' sprake is van eenmalige communicatiecampagnes.

De minister heeft gezegd dat de vrije beleidsruimte dient om in te spelen op de noden van het moment. Zijn fractie zou graag nagaan of men niet kan evolueren naar structurele maatregelen. De minister had immers gezegd dat dat zijn intentie is. De heer Van Malderen wil graag een overzicht zodat het volgend jaar duidelijk is of het engagement correct is ingevuld.

De heer *Tom Dehaene* stelt dat er al gedeeltelijk geantwoord is op de vraag van mevrouw Claes. Hij wil weten of het bedrag van een miljoen euro voor de CAW's vervat is in de hier genoemde 4 miljoen euro voor ICT-projecten. In 2007 was daarvoor 6 miljoen euro ingeschreven. Wordt een deel van dat bedrag doorgeschoven naar 2008 of zal alles opgebruikt worden? Hoe is het bedrag opgebouwd?

Hij feliciteert de minister voor zijn openheid over de vrije ruimte. Dit wordt vaak op een verdoken manier op verschillende begrotingsposten geplaatst. De werkwijze van de minister nodigt de commissieleden uit om vragen te stellen over de manier waarop hij dit budget wil gebruiken. Hij veronderstelt dat een deel van dit krediet zal verplaatst worden als er bijvoorbeeld extra initiatieven worden genomen in de kinderopvang. Of is het de bedoeling om bepaalde zaken effectief op te nemen op deze post? Hoe worden de parlementsleden daarvan op de hoogte gehouden?

Minister *Steven Vanackere* beseft dat deze vraag logisch is vanuit een parlementaire reflex. Hij beaamt dat het gaat om eenmalige middelen, maar dit zijn niet de enige eenmalige middelen. De eenmalige middelen mogen niet gelijkgesteld worden met vrije beleidsruimte. Het is niet de bedoeling om middelen te onttrekken aan de normale parlementaire controle.

Door de transparantie over de vrije beleidsruimte wil hij de aandacht trekken op de noodzaak van een herverdeling in de huidige begrotingsopmaak. In het verleden werden er in de loop van het jaar altijd keuzes gemaakt bij de begrotingsuitvoering. Meer dan eens werden die in de commissie besproken. Het resultaat

is altijd in alle openheid aan bod gekomen. Dat zal ook zo zijn voor de begroting 2008.

Toch wil hij nu al enkele voorbeelden geven van de mogelijke aanwending van die vrije beleidsruimte. Als een nieuwe federale regering, samen met de gemeenschappen, klaarheid schept over de vaccinatiekalender, dan kan de vrije beleidsruimte worden gebruikt voor inenting voor extra leeftijdscohorten in de strijd tegen baarmoederhalskanker. Ze kan ook gebruikt worden om eenmalige inspanningen te leveren voor het ontwikkelen van een accrediteringssysteem of om bepaalde acties te ondernemen rond de gezondheidsconferentie van oktober 2008 over gezonde voeding en voldoende beweging. Het geld kan ook gebruikt worden voor extra projecten in de zorgvernieuwing of voor het woonzorgconcept. Er kunnen ook middelen worden vrijgemaakt om na te gaan welke accenten belangrijk zijn voor het PGB-experiment of in het wetenschappelijk onderzoek rond kankerpreventie. Men kan ook de reserves van de zorgverzekering laten aangroeien. Deze middelen kunnen dus goed worden aangewend in het beleidsdomein WVG. Al deze zaken hebben een link met het parlementaire debat en met de beleidsnota.

In het aanpassingsblad zal een en ander duidelijk worden. Het is de bedoeling om accuraat en alert in te spelen op de mogelijkheden.

Inzake de IMB moet de minister rekening houden met de vragen die nog verzilverd kunnen worden via de vroegere procedure met de bijstandskorven. Als er een overschot is, probeert hij dat via een herverdelingsbesluit opnieuw te alloceren naar personen met een handicap, bijvoorbeeld om de dagprijsdossiers sneller uit te betalen.

Het ICT-budget is in 2008 inderdaad gedaald in vergelijking met de 6 miljoen euro van 2007. In 2007 zijn de meest prioritaire projecten gestart. Alles zal worden opgebruikt. Voor 2008 zijn een aantal nieuwe projecten gepland, naast vervolgm modules op in 2007 gestarte projecten. Alle projecten die aan de gang zijn, hebben voldoende financiering om verder te functioneren.

Programma GC: Algemeen

Het Vlaams Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden (VIPA)

Mevrouw *Sonja Claes* stelt vast dat de minister naast de alternatieve financiering nog 2,183 miljoen euro

uittrekt voor de klassieke procedure. Wie komt daarvoor in aanmerking? Zij had begrepen dat de klassieke procedure zou worden afgebouwd.

De heer *Felix Strackx* merkt op dat de klassieke procedure voor het VIPA substantieel stijgt. Het grootste deel van die stijging gaat naar de CGG's en de CAW's. Hij betreurt dat de bijzondere jeugdbijstand slechts 1,3 miljoen euro krijgt. Nochtans wijzen de recente gebeurtenissen volgens hem op de grote nood aan infrastructuur. Dat zou volgens hem een absolute prioriteit moeten zijn.

De juiste cijfers van de alternatieve financiering heeft hij gevonden in de beleidsbrief. De engagementen van de alternatieve VIPA-financiering zijn niet expliciet opgenomen in de toelichting van de begroting. Er zijn al engagementen genomen voor 489 miljoen euro. Dat is ongeveer de helft van het voorziene bedrag. Daartegenover staat een gebruiksvergoeding van 14,2 miljoen euro. Hij veronderstelt dat dat bedrag niet slaat op het engagement van 489 miljoen euro. Hij wil weten wat de gebruiksvergoeding zal zijn als die 489 miljoen euro gerealiseerd is.

Ook het Rekenhof wil meer klaarheid over de alternatieve financiering. Welke uitgaven levert dat op in de komende jaren? Hoe lang blijft dat lopen? Het gaat immers om een belangrijk engagement, voor een periode van twintig jaar.

Zijn fractie heeft weinig kritiek op de doelstellingen van het VIPA: de herstructurering, de eenloketsfunctie, de vereenvoudiging van de regelgeving en het bouwtechnisch en financieel kenniscentrum. Dat zijn positieve ontwikkelingen.

Mevrouw *Vera Van der Borcht* zegt dat haar fractie zich verheugt omdat de minister het in zijn beleidsbrief heeft over een administratieve vereenvoudiging. Ze heeft al een aantal schriftelijke vragen gesteld over de procedure die men bij het VIPA moet doorlopen. Ze was verbaasd over de beknoptheid van de antwoorden, ook al beloofde de minister een verder onderzoek. De duurtijd tussen het indienen van een dossier en de eerste bespreking ervan is spectaculair verlengd, van 130 dagen in 2002 tot 254 dagen in 2006. Zij beklemtoont dat er maatregelen moeten worden genomen.

Inzake de begroting is in basisallocatie 61.01 voorzien in 147 miljoen euro voor de afhandeling van de oude VIPA-procedure. In basisallocatie 61.02 is voorzien in 14 miljoen euro voor de betaling van de gebruikers-toelage. In basisallocatie 99.13 is voorzien in 44 mil-

joen euro aan vastleggingsmachtigingen. Het bedrag van de overheidswaARBorg voor de privérustoorden heeft ze niet gevonden.

De heer *Bart Caron* denkt dat het zinvol kan zijn om de zorgstrategische plannen die met VIPA-aanvragen te maken hebben, te groeperen en om de overheid nog meer materiaal te laten aanbieden aan de aanvragers. Hij is het ermee eens dat er geen bouwprojecten worden goedgekeurd die niet in een strategische visie passen of die niet uitgaan van een analyse van de omgeving en de bestaande zorgnoden. Toch heeft hij de indruk dat er veel dubbel werk gebeurt.

Inzake de alternatieve financiering hebben 86 dossiers een principiële goedkeuring gekregen. Hij wil weten of men daarmee op kruissnelheid zit en of er nog veel dossiers op stapel staan.

Ten slotte steunt hij de idee om ook de duurzaamheid van de architecturale werken in het oog te houden. Hij vindt het goed dat de minister van Welzijn daar aandacht voor heeft.

De heer *Bart Van Malderen* verneemt dat de minister van plan is om de PPS-ontwikkelingen op de voet te volgen en om hinderpalen uit de weg te ruimen. In de beleidsbrief staat dat het VIPA zal onderzoeken of men de eigendomsvoorwaarden in het kader van de realisatie van PPS-projecten kan versoepelen. Zijn fractie heeft eerder al opgemerkt dat de gemeenten een gebouw niet kunnen aankopen als er geen VIPA-dossier is. Daardoor worden er kansen gemist. Men zou een gebouw met voorlopige kredieten moeten kunnen aankopen, in afwachting van de definitieve goedkeuring van het VIPA-dossier.

Waarom is de machtiging voor de klassieke procedure verhoogd? Hoe zit het met de wachtlijst in de klassieke procedure? Blijft men de klassieke procedure combineren met de alternatieve financiering? Hoeveel dossiers zijn er goedgekeurd in het kader van de waarborgregeling? Hoe zit het met de evaluatie van die maatregel? Hoe zit het met de actualisering van de erkenningsnormen voor de rusthuisinfrastructuur? Het VIPA heeft een inhaaloperatie uitgewerkt voor de rusthuizen die niet voldoen aan de normen. Hoe zal dat gebeuren? Blijft er een onderscheid tussen de erkende en de door het VIPA gesubsidieerde rusthuizen?

Ten slotte merkt hij op dat zijn fractie akkoord gaat met de idee van een award: innovatieve architectuur

moet worden aangemoedigd. In het kader van de administratieve vereenvoudiging vraagt hij zich wel af of het integreren van kunstwerken verplicht moet worden opgelegd. Ondersteunen is goed, maar een verplichting roept vragen op.

Het Rekenhof merkt op dat er geen melding wordt gemaakt van het bedrag van de principiële akkoorden. Nochtans is op 6 augustus 2007 een bedrag van 489 miljoen euro principieel goedgekeurd. Daarvan is voor een bedrag van 47,7 miljoen euro aan bevelen tot de aanvang van de werken gegeven. Aangezien een initiatiefnemer ten vroegste een jaar na het bevel tot aanvang van de werken een eerste aanvraag tot betaling kan indienen, moet er in geld worden voorzien voor 2008. Hoe verklaart de minister dat dit niet is gebeurd?

Voor de alternatieve financiering was op 1 augustus 2007 11 miljoen euro gereserveerd voor voorzieningen die zorgen voor de opvang van personen met een handicap. Nochtans was daarvoor 35 miljoen euro opzijgezet. Hoe is het trage realisatietempo te verklaren, gezien de grote behoeften?

De heer *Tom Dehaene* merkt op dat er in de beleidsbrief 2007 al sprake was van een aanpassing van de VIPA-besluiten. Hij wil weten of er al een concrete timing is uitgewerkt voor de realisatie ervan. Wat bedoelt men met de “versoepeling van de eigendomsvoorwaarden als het over de PPS gaat”? Hij heeft dezelfde vraag over het bedrag van 35 miljoen euro dat was opzijgezet voor voorzieningen die zorgen voor de opvang van personen met een handicap.

Inzake de brandveiligheid, en meer in het algemeen, inzake de introductie van nieuwe bouwnormen inzake brandveiligheid en energiezuinigheid, vindt hij dat men voor de oude gebouwen een overgangperiode in acht moet nemen. Zo niet, komt er binnen vijf of tien jaar een grote golf van aanvragen voor infrastructuursubsidies om te voldoen aan de normen. Hij sluit zich ook aan bij de vraag van het Rekenhof naar duidelijkheid over de alternatieve financiering. Hij dacht dat men daarvoor jaarlijks maximaal 100 miljoen euro mocht terugbetalen.

Het VIPA krijgt 400.000 euro om de waarborgregeling te kunnen verzekeren. Is dat meer dan in 2007?

Minister *Steven Vanackere* antwoordt op de vraag van onder meer mevrouw Claes naar verduidelijking over de alternatieve en de klassieke procedures.

Vooreerst moet men de stelregel hanteren dat de ziekenhuizen, de rusthuizen en het merendeel van de voorzieningen voor personen met een handicap in de alternatieve procedure zitten. De bijzondere jeugdbijstand, de CAW's, de CGG's, beschut wonen en de wijkgezondheidscentra volgen nog altijd de klassieke procedure.

Er wordt nog steeds met de klassieke procedure gewerkt voor dossiers van ziekenhuizen en rusthuizen die al waren goedgekeurd vóór de alternatieve financiering van toepassing werd. In sommige gevallen is er een aanvullende subsidiebelofte nodig omwille van de stijgende bouwindex. Daarvoor is voorzien in een toename van de dotatie met 2 miljoen euro.

De totale portefeuille van het VIPA bedraagt meer dan 1 miljard euro. Daarvoor wordt op kruissnelheid in een maximale jaarlijkse gebruiksvergoeding van 75 miljoen euro voorzien.

Voor de sector personen met een handicap bedraagt het totale voorziene budget voor 2006-2007 35 miljoen euro. Van dat bedrag zijn er tot op vandaag 22 principiële akkoorden getekend voor een totaal subsidiebedrag van 13,9 miljoen euro. Op dit ogenblik zijn er nog vijf dossiers ingediend. Die zijn in behandeling en ze zullen wellicht nog in 2007 een principiële akkoord krijgen. Na de afhandeling van deze dossiers blijft er nog 17 miljoen euro beschikbaar. Voor deze sector is er dus niet de minste wachtlijst. Het tempo van de initiatiefnemers is bepalend. Er is geen vertraging in de normale administratieve behandeling en afwikkeling.

Binnen de sector van de ouderenvoorzieningen is de situatie anders. Daar is een totaal beschikbaar budget voor 2006-2007 van 329 miljoen euro. Er zijn al 49 principiële akkoorden getekend voor een totaal bedrag van 271 miljoen euro. In de sector van de ouderenvoorzieningen is het gebruik van de beschikbaarheden sterker dan in de sector personen met een handicap. Er zijn nog vier dossiers in behandeling die nog in 2007 een principiële akkoord krijgen. Het subsidiebedrag daarvoor wordt geraamd op 17,2 miljoen euro. Dat komt in mindering van de marge van 40,8 miljoen. In deze sector houdt het tempo van de beslissingen nagenoeg gelijke tred met het tempo van de nieuwe dossiers.

In de sector van de ziekenhuizen kwam men op het voorziene budget 2006-2007 aan een totale beschik-

bare marge van 323 miljoen euro. Daarvan werden tot op vandaag 27 principiële akkoorden getekend voor een totaal subsidiebedrag van 261,4 miljoen euro. Er is op dit ogenblik een dossier in behandeling dat dit jaar nog een principiële akkoord zou kunnen krijgen voor een subsidiebedrag van ongeveer 5 miljoen euro. Er is nog een marge van 56,6 miljoen euro.

In geen van de drie sectoren is er een wachttijd bij het indienen van een dossier. De dossiers krijgen een normale behandeling. Als de budgetten 2008 en 2009 zullen zijn toegewezen en als men aan een totale portefeuille van 1 miljard euro is gekomen met een corresponderende gebruiksbijdrage van 75 miljoen euro over een periode van twintig jaar, zit men op kruissnelheid.

Op de vraag van de heer Strackx naar extra middelen voor de bijzondere jeugdbijstand antwoordt de minister dat de budgetten voor de klassieke procedure per sector bepaald zijn, op basis van de te verwachten dossiers. Voor de sector van de bijzondere jeugdbijstand kan dat vrij goed worden ingeschat omdat er eerst een goedgekeurd zorgstrategisch plan moet worden ingediend. De begroting beantwoordt dus aan de projecten die vandaag in de pijplijn zitten. Als er meer dossiers worden ingediend, kunnen de budgetten worden herverdeeld tussen de verschillende sectoren.

Om eventuele initiatiefnemers te stimuleren werd een lichte procedure gecreëerd waardoor men sneller een project moet kunnen indienen. Er is dus geen budgettaire rem. Als er binnenkort veel projecten worden ingediend, zal er niet meteen een budgettair probleem zijn.

Op de opmerking van mevrouw Van der Borgh over de doorlooptijd van de dossiers antwoordt de minister dat het procedurebesluit dat hij binnenkort zal indienen, een aantal stappen zal schrappen waardoor de dossiers sneller zullen kunnen worden samengesteld.

De zorgstrategische planning wordt overgedragen van de VIPA-administratie naar de functionele agent-schappen. Van deze oefening zal hij gebruikmaken

om de procedure opnieuw te bekijken. Op dit ogenblik is de procedure te vergelijken met een tweetraps-raket: eerst moet men een visietekst neerleggen om een voorlopige vergunning te krijgen, en vervolgens moet men een zorgstrategisch plan indienen opdat de bouw subsidieerbaar zou zijn. In plaats van twee documenten zal men in de toekomst alleen nog een zorgstrategisch plan vragen. Op basis daarvan zal er een voorlopige vergunning worden afgeleverd en vervolgens zal ook de subsidiëring van de bouw worden geverifieerd en erkend.

In het geval van de rusthuissector wordt de beoordeling van de zorgstrategische plannen overgeheveld naar de administratie Zorg en Gezondheid. In een eerste fase wordt nog met de twee instrumenten gewerkt, maar uiterlijk op 1 januari 2009 zal men nog slechts een document nodig hebben voor de beoordeling van de opportuniteit van de voorgestelde initiatieven.

Een van de ICT-projecten is de creatie van een dossieropvolgingssysteem voor het VIPA. Dat zal ongetwijfeld bijdragen tot een snellere behandeling. Men zal de informatie sneller kunnen ontsluiten en men zal niet langer twee keer naar hetzelfde moeten vragen.

Op de vraag van mevrouw Van der Borgh over de waarborgen voor de commerciële initiatieven antwoordt de minister dat de overheidswaARBorg niet expliciet vermeld is in de begroting, niet voor de commerciële en ook niet voor de andere initiatieven. Zowel de commerciële als de niet-commerciële initiatieven die een waarborg krijgen, moeten daarvoor in het reservefonds een eenmalige bijdrage storten die overeenstemt met 0,35 percent van de totale lening en vervolgens een jaarlijkse bijdrage van 0,015 percent per loopjaar van de lening. De bijdragen die door de voorzieningen worden betaald, zullen terug te vinden zijn in het reservefonds. In de begroting van 2007 is voor de waarborgen een bedrag van 250.000 euro ingeschreven. Voor het jaar 2008 is dat bedrag opgetrokken tot 400.000 euro. De minister verwacht dus dat meer initiatiefnemers van alle mogelijke organisatievormen een beroep zullen doen op deze waarborgregeling. In totaal zijn er in 2007 twintig dossiers goedgekeurd binnen de klassieke procedure en elf binnen de alternatieve procedure. Er is echter geen enkel dossier van een commercieel initiatief. Binnen de begrotingslogica is er evenwel geen enkele reden waarom dat voor deze initiatieven niet zou kunnen worden toegepast.

Over de PPS en over de versoepeling van de eigendomsvoorwaarden zegt de minister nog dat de regelgeving van het VIPA op dit ogenblik totaal geen PPS toelaat. Er loopt een onderzoek naar de belemmerende factoren binnen de regelgeving. Hierbij denkt men aan projectfinanciering of aan het oprichten van een gebouw door een promotor waarna het wordt aangekocht door de uitbater, zonder dat deze verplicht wordt om aan te tonen dat hij zelf gebouwd of verbouwd heeft, zoals vandaag het geval is. In de logica van de PPS moet dat wel mogelijk worden. Er wordt dus naar mogelijke formules gezocht, want binnen de huidige regelgeving is het niet mogelijk.

Op de vragen naar de timing van het procedurebesluit antwoordt de minister dat het procedurebesluit volop in opmaak is en begin 2008 naar de Vlaamse Regering gaat. Daarna volgen in een fiks tempo de sectorbesluiten.

De infrastructuurnormen rond brandveiligheid en andere toepassingen, zijn getoetst na intensief overleg met mensen die de sector van binnenuit kennen. Alle nieuwe dossiers zullen beantwoorden aan de nieuwe infrastructuurnormen. De verstrengde infrastructuurnormen zijn evident voor de nieuwe initiatiefnemers.

De minister wil nagaan hoe de nieuwe infrastructuurnormen in de bestaande instellingen kunnen worden toegepast. Er moet in een overgangperiode worden voorzien, maar er is nog niet beslist hoe lang die moet zijn. Het betreft sowieso een overgangperiode van een aantal jaren. Er mogen geen normen worden ingevoerd die de bestaande infrastructuur al te snel in de problemen brengen.

De vraag van de heer Van Malderen over een inhaalbeweging voor rusthuizen die niet aan de norm voldoen, verwijst volgens de minister naar de nieuwe federale RVT-normen die in 2010 van toepassing worden. Verschillende Vlaamse voorzieningen beantwoorden vandaag niet aan de RVT-normen. Dat is een van de redenen waarom de alternatieve financiering gecreëerd en versneld ingevoerd werd. Het is de bedoeling dat de RVT-normen tegen 2010 worden gerespecteerd. De betrokken rusthuizen hebben tegen 2010 nog wat werk voor de boeg. In de andere landsgedeelten is die uitdaging echter nog groter.

Inzake de kunstwerken, kiest de minister voor continuïteit. Hij legt dus geen nieuwe accenten. Met de Vlaamse Bouwmeester heeft hij het erover gehad hoe

men in Vlaanderen, op een moment dat er zoveel nieuwe initiatieven ontstaan, de kans kan grijpen om een zo goed mogelijke architecturale en esthetische kwaliteit te leveren. Een van de opmerkingen van de Vlaamse Bouwmeester was dat de sector van de ziekenhuizen en de ouderenvoorzieningen onvoldoende ontsloten wordt voor architectuurprojecten van jonge dynamische architecten. Een aantal architectenbureaus heeft zich gespecialiseerd in dit soort bouwprojecten. Zij kunnen de jonge architecten door de meanders van de VIPA-subsidieregeling helpen.

Met een soepeler VIPA-procedure zouden jonge dynamische architecten zich wellicht minder afgeschrikt voelen. De overheid kan binnen een kort tijdsbestek voor een bedrag van een miljard euro nieuwe initiatieven nemen die het aanzicht van Vlaanderen mee kunnen bepalen. Meer nog dan in het verleden zouden de ouderenvoorzieningen zich moeten integreren binnen het stedelijke of gemeentelijke weefsel. Dit is volgens de minister niet het moment om de architecturale, esthetische en kunstzinnige overwegingen terzijde te leggen.

Het algemeen welzijnswerk en het forensisch welzijnswerk

Mevrouw Gerda Van Steenberge signaleert dat er eind 2006 een gemengde commissie werd opgericht die de basis moet leggen van de programmatie door een goede omschrijving van de kerntaken en van het basisaanbod van de CAW's. Met die programmatie wil men een objectieve en evenwichtige spreiding van het hulp- en dienstverleningsaanbod in Vlaanderen en Brussel realiseren. De programmatie zal het aantal centra, hun werkgebieden en hun hulpverleningscapaciteit bepalen, met inbegrip van het aantal personeelsleden. Die commissie heeft haar eindadvies bekendgemaakt.

Vorige week, toen de wachtlijsten ter sprake kwamen, zegde de minister dat weinig volksvertegenwoordigers zich geroepen voelen om op te komen voor welzijnsvoorzieningen buiten hun regio. Toen heeft ze verwezen naar haar interpellatieverzoek over de blinde vlekken binnen de welzijnsvoorzieningen, meer bepaald in Halle-Vilvoorde. Dat interpellatieverzoek werd echter afgewezen. In 1999 stelde de heer Van Vaerenbergh aan toenmalig minister van Welzijn, de heer Martens, een vraag over de blinde vlekken in de welzijnsvoorzieningen in Vlaanderen. Er waren toen drie blinde vlekken: de Westhoek, Limburg en Halle-

Vilvoorde. Limburg en de Westhoek hebben intussen een inhaaloperatie gekend.

In het kader van de provinciebezoeken die op initiatief van parlementsvoorzitter Vanderpoorten worden georganiseerd, heeft de commissie voor Brussel en de Vlaamse Rand een bezoek gebracht aan Vlaams-Brabant. Daaruit bleek dat Halle-Vilvoorde inzake welzijnsvoorzieningen nog steeds een blinde vlek vormt. De inwoners van Halle-Vilvoorde worden doorverwezen naar de welzijnsvoorzieningen in Brussel. Ze wil weten of de minister een inhaaloperatie wil doorvoeren voor Halle-Vilvoorde en zo ja, hoe hij dat zal programmeren.

De minister zegt dat hij het gesprek zal aangaan met de lokale besturen, meer bepaald met de gemeenten en de Openbare Centra voor Maatschappelijk Welzijn (OCMW). Zij mist daar de provincies. Ze bevestigt dat haar fractie gekant is tegen het bestaan van een provinciaal niveau, maar de provincies bestaan nu eenmaal. Daarom vraagt ze zich af of de provincies niet moeten worden betrokken bij het overleg.

In 2006-2007 werd 665.000 euro extra geïnvesteerd in de autonome CAW's, voor een versterking van de aanpak van intrafamiliaal geweld. In de begroting vindt ze echter niet onmiddellijk terug hoeveel middelen er nu worden besteed aan intrafamiliaal geweld. Gebeurt dat via de CAW's of bestaat er daarvoor een afzonderlijke begroting?

Er is een bovenlokale stuurgroep geïnstalleerd. In de beleidsbrief staat: "Uit de stuurgroepvergaderingen blijkt dat de samenwerking tussen de politiediensten, de justitiële actoren en de welzijns- en gezondheidsdiensten in verschillende regio's concreet verder vorm krijgt. Zo worden samenwerkingsprotocollen tussen het algemeen welzijnswerk en politie en justitie gesloten, respectievelijk voorbereid." Mevrouw Van Steenberge vraagt zich af of het niet beter is om eerst samenwerkingsprotocollen af te sluiten met politie en justitie en daarna na te gaan welke concrete vorm die samenwerking kan aannemen.

Mevrouw Gerda Van Steenberge verneemt dat de minister een actieve partner is in het Nationaal Actieplan Partnergeweld. Op federaal vlak is partnergeweld een bevoegdheid van de minister van Gelijke Kansen. Elk jaar zegt mevrouw Van Steenberge aan minister Van Brempt dat ze het jammer vindt dat Gelijke Kansen niet meer bij Welzijn hoort. Het

intrafamiliaal geweld, dat volgens haar te maken heeft met het thema Gelijke Kansen, is op Vlaams niveau een bevoegdheid van minister Vanackere. De Europese Unie heeft 2007 uitgeroepen tot het jaar van gelijke kansen voor iedereen. Het intrafamiliaal geweld maakt daar geen deel van uit omdat minister Van Brempt daarvoor niet bevoegd is. Op federaal vlak is het echter wel de bevoegdheid van de minister van Gelijke Kansen, die dus ook bevoegd is voor het Nationaal Actieplan Partnergeweld. Ze wil weten of minister Vanackere betrokken geweest is bij de organisatie van het Europees jaar van gelijke kansen, om daar het intrafamiliaal geweld op de agenda te plaatsen? Minister *Steven Vanackere* stelt vast dat mevrouw Van Steenberge blijkbaar de federale definitie van intrafamiliaal geweld als onderdeel van Gelijke Kansen onderschrijft. Mevrouw *Gerda Van Steenberge* antwoordt dat ze pleit voor de overheveling van Gelijke Kansen naar het bevoegdheidsdomein Welzijn. Minister Van Brempt is het daarmee evenwel niet eens. Minister *Steven Vanackere* antwoordt nog dat Vlaanderen eigen prioriteiten heeft kunnen inbrengen in het Nationaal Actieplan Partnergeweld.

Mevrouw *Trees Merckx-Van Goey* is blij dat er, in overleg met de sector, een eindadvies is geformuleerd over het uitbreidingsbeleid 2005-2009. Dat beleid krijgt dus een wetenschappelijke onderbouw. Ze veronderstelt dat er binnen deze regeerperiode niet alleen kennis kan worden genomen van het advies maar dat ook de nodige middelen zullen worden uitgetrokken. Een verdere ondersteuning van het welzijnswerk is noodzakelijk. Bij de ambulante hulpverlening moet de zorg vanuit het algemeen welzijnswerk opgenomen worden in de integrale jeugdhulp. Het Globaal Plan voorziet in een aantal mogelijkheden binnen de bijzondere jeugdzorg. De pendant die nodig is om tegemoet te komen aan de integrale jeugdhulp voor het algemeen welzijnswerk, ontbreekt vooralsnog.

Ze benadrukt dat er ook binnen het Globaal Plan aandacht is voor de strijd tegen het intrafamiliaal geweld. Binnen de bijzondere jeugdzorg en binnen het algemeen welzijnswerk bestaat er trouwens een grote competentie inzake het opvangen van intrafamiliaal geweld.

Ze vindt het goed dat de minister, zoals vorige week, blijft sensibiliseren rond intrafamiliaal geweld. Hoe meer men sensibiliseert, hoe lager de drempel wordt om hulp te vragen. Zo wordt de minister het slachtoffer van het succes van de sensibilisering. Die ver-

oorzaakt immers een grotere vraag om hulp en een grotere registratie.

Het is goed dat het HIVA-onderzoek de basis vormt voor het opvolgen van de aanbevelingen over thuisloosheid. Thuisloosheid is een ernstig probleem. De minister wil bijkomende aandacht vragen voor thuisloze jongeren, niet alleen minderjarigen, maar ook jonge adolescenten. Die vormen een even prangend probleem.

Over de begeleiding van ouders en kinderen in echtscheidingssituaties stelt de minister dat het personeel van de CAW's de mogelijkheid krijgt om de opleiding rond bemiddeling in familiezaken te volgen. Vlaanderen heeft zich wat laten verrassen door de federale regelgeving. Dit had men misschien beter op Vlaams niveau kunnen invullen. Een federale bemiddelingscommissie doet de erkenningen. Die is gericht op notarissen en advocaten, maar vanuit het welzijnswerk is eveneens een belangrijke input mogelijk. Zijn er op basis van de federale wetgeving al medewerkers van CAW's erkend voor de bemiddeling in strafzaken?

Ze veronderstelt dat de minister de situatie van de bezoekeromtes opvolgt. Hij wil graag een samenwerkingsakkoord sluiten. Dat kan men ook voor andere materiestellen. Ze veronderstelt dat de minister uitgaat van een maximale invulling van de eigen Vlaamse bevoegdheden, voor de bezoekeromtes, maar ook voor slachtofferhulp en hulp aan gedetineerden. Ze hoopt dat hij in de onderhandelingen met de toekomstige federale minister, respect kan afdwingen voor de Vlaamse visie.

Het uitbreidingsbeleid 2005-2009 vermeldde twee punten: de opvang van verkeersslachtoffers en het strategisch plan gedetineerden. Inzake de opvang van verkeersslachtoffers is ze blij dat er, als gevolg van de resolutie van het Vlaams Parlement, een Staten-Generaal heeft plaatsgevonden. Er is sensibilisering, opvolging en een verdubbeling van de middelen. Hieraan moet volgens haar verder aandacht worden besteed. De minister redeneert vanuit slachtofferzorg, vanuit Welzijn, maar het is even dringend om dit vanuit Gezondheid te belichten. Er zijn nog grote leemtes voor de ziekenhuizen en voor de revalidatie achteraf. In de resolutie werd een geïntegreerd beleid gevraagd. Zij denkt daarbij ook aan het onderwijs: slachtoffers die terug naar school gaan, hebben het vaak veel moeilijker. Wat kan daar nog meer mee gedaan worden?

Ze is dus heel tevreden dat de regering dit opvolgt. In het verleden nam de minister-president dit op zich en was het moeilijker om binnen Welzijn uitdrukkelijke engagementen te bekomen.

Voor de hulp- en dienstverlening aan gedetineerden veronderstelt ze dat de minister afwacht wie de federale minister zal worden. Men moet nog nagaan hoe het strategisch plan moet worden uitgewerkt. Misschien kan het versneld worden. Een dergelijke investering in reïntegratie is belangrijk voor de familie van de gedetineerden.

De heer *Tom Dehaene* sluit zich aan bij de vraag naar extra aandacht voor het wegwerken van de achterstand in bepaalde regio's. Mevrouw Vervotte heeft al een inspanning geleverd, maar de cijfers maken duidelijk dat er nog meer nodig is.

Hij is blij met de aandacht voor de samenwerking tussen Wonen en Welzijn. In de ontwerpen van besluit van de Vlaamse Wooncode zijn concrete bepalingen opgenomen. Hij vraagt blijvende aandacht voor een aangepaste woning voor iedereen. De beleidsnota heeft het over de denktank Wonen-Welzijn. Die is volgens hem de jongste tijd niet meer veel samengekomen. Hij wil weten of er dit jaar nog vergaderd is.

De heer *Bart Caron* stelt vast dat de CAW's in de beleidsbrief veel aandacht krijgen. Er wordt ingezet op thuisloosheid, bezoekruimtes, verkeersslachtoffers en hulp aan gedetineerden. Er zijn veel nieuwe initiatieven. Daar is hij blij om. De CAW-sector is immers erg breed en staat dicht bij een aantal maatschappelijke problemen. Hij is ook blij vanuit zijn pluralistische benadering van de hulpverlening.

Hij is bezorgd om de thuisloosheid. Een mogelijke uitweg kan worden gevonden in overleg met de woonsector, onder meer met de sector van de sociale huisvesting. Als men antwoorden biedt voor thuisloosheid, zijn er blijkbaar al snel te veel vragen waaraan men niet kan voldoen. De doorstroming naar reguliere woonmogelijkheden is te klein. Hij wil weten of er hierover gesprekken worden gevoerd en of die vlotten.

De beleidsbrief vermeldt ook de ongelijke subsidiëring en verdeling van het CAW-aanbod. De minister wil dat bekijken, in overleg met de sector. Hij wil weten of dat voor binnenkort is.

Mevrouw *Else De Wachter* vindt de beleidsbrief uitgebreid en concreet. Hij roept bij haar echter ook verdere vragen op.

Hoe evolueert het welzijnsbeleid in Halle-Vilvoorde? Verschillende parlementsleden, waaronder zichzelf, namen hierover al initiatieven. Tijdens het werkbezoek aan de provincie Vlaams-Brabant werd een goed debat gevoerd. Dat was vooral interessant voor mensen van buiten Halle-Vilvoorde. Het is niet altijd zo duidelijk wat het betekent om voor de hulpverlening deels terug te vallen op Brussel.

De beleidsbrief heeft het over een project rond gedetineerden en hun kinderen. Het is een belangrijk en gevoelig item. Haar fractie steunt dat. In het verleden is daar onvoldoende aandacht aan besteed. In 2008 moet dat project geëvalueerd en, waar nodig, bijgestuurd worden. Dat geldt ook voor een aantal andere aspecten. Op pagina 75 van de beleidsbrief is sprake van een onderzoek dat aan de gang is. Het is belangrijk dat de resultaten ervan besproken worden in 2008 en dat er conclusies worden getrokken.

Inzake de dienst- en hulpverlening aan gedetineerden zegt mevrouw *Vera Van der Borgh* dat haar fractie aandringt op samenwerking met Tewerkstelling zodat gedetineerden makkelijker een job vinden als ze vrijkomen. Er kan worden samengewerkt met de uitzendbureaus en met de VDAB. Werk is een belangrijke factor van integratie.

Mevrouw *Sonja Claes* heeft in de beleidsbrief gelezen dat er een eindadvies is geformuleerd rond de opdrachten van de CAW's. Ze vraagt hoe de minister het vervolg ziet. Die centra, waarvoor 80 miljoen euro wordt uitgetrokken, hebben heel wat opdrachten. Zij heeft de indruk dat ze van alles wat doen.

De minister spreekt ook over het versterken van de aanpak van het intrafamiliaal geweld. Vaak is er echter een probleem met de capaciteit van de crisisopvang. Daarover zegt de beleidsbrief niets. Ze wil weten hoe de minister die aanpak concreet vorm wil geven.

De heer *Bart Van Malderen* gaat daarop door. In zijn beleidsbrief stelt de minister: "We werken de programmatie verder uit op basis van een wetenschappelijk onderzoek waartoe ik de opdracht geef." Betekent dit dat de conclusies van die gemengde commissie

niet klaar zijn voor gebruik? Is er een nieuw wetenschappelijk onderzoek nodig? In hoeverre wordt er dubbel werk geleverd? Leidt dat niet tot een vertraging bij de besluitvorming?

Bij de algemene bespreking had de heer Van Malderen gezegd dat zijn fractie gecharmeerd was door de assertieve ik-boodschappen in deze beleidsbrief. De minister stelt bijvoorbeeld: “Ik zal overleggen met de sector over mogelijke oplossingen voor de problematiek van ongelijke subsidiëring en verdeling van het CAW-aanbod.” Vorige week heeft de minister een initiatief in die richting aangekondigd. De heer Van Malderen vindt dat de minister in de beleidsbrief al een richting had kunnen aangeven. Hij vraagt zich af of hij de commissieleden om een blanco cheque vraagt.

Naar aanleiding van een vraag over suïcidepreventie werd enkele maanden geleden opgemerkt dat de telefonische hulpverlening slechts op bepaalde dagen van de week bereikbaar was, en dan nog alleen tijdens bepaalde uren. Hij hoopt dat het overleg met Tele-Onthaal en met het Centrum voor Preventie van Zelfmoord (CPZ) leidt tot een uitbreiding van de dienstverlening.

Op de vraag over de regionale spreiding van het algemeen welzijnswerk antwoordt minister *Steven Vanackere* dat hij aan de sector duidelijk zal maken dat er bij het uitbreidingsbeleid criteria worden gehanteerd die de huidige regionale ongelijkheid moeten wegwerken. De heer Dehaene heeft al verwezen naar de inspanning die in 2006 werd geleverd in Halle-Vilvoorde. Bij de verdeling van extra personeel voor de CAW's kreeg Halle-Vilvoorde toen een vijftal extra vte's.

De criteria die werden gehanteerd bij het verdelen van extra middelen voor de strijd tegen partnergeweld en voor de CAW's, in het kader van de preventie van overdreven middelengebruik, moesten ervoor zorgen dat de minder bedeelde regio's meer kregen. Men doet er vaak goed aan om min of meer asymmetrische situaties recht te trekken naar aanleiding van een uitbreidingsbeleid. De minister wil dat blijven doen, en niet alleen in het algemeen welzijnswerk. Ook bij de verdeling van de middelen voor de geestelijke gezondheidszorg zal hij dat doen. Hij wil de situatie in Vlaams-Brabant aandachtig in de gaten te houden. Er is een stuurgroep om de problematiek van het partnergeweld verder op te volgen. De betrokkenheid van Vlaanderen bij de preventie van

het intrafamiliaal geweld is opgenomen in het nationale actieplan.

Er zijn ook heel wat vragen gesteld over de resultaten van de gemengde werkgroep rond de afbakening van de taken van de CAW's. Deze werkgroep heeft een goed document afgeleverd. Naarmate er meer aandacht is voor bepaalde maatschappelijke problemen, krijgt men echter de indruk dat die problemen toenemen. Zo zal ook de actie rond het partnergeweld, die deze week van start ging, bij niet-ingewijden de indruk wekken dat het partnergeweld toeneemt. Naarmate meer mensen worden ingezet voor de hulpverlening, worden ze ook meer bevraagd. Hij wil voorkomen dat de CAW's terechtkomen in een situatie met een open einde.

Er werd inderdaad een aanbesteding gedaan voor een wetenschappelijk onderzoek. Het is niet de bedoeling de zaken te vertragen. Men wil objectieve, wetenschappelijk onderbouwde informatie, bijvoorbeeld over de factoren die de hulpvraag en het aanbod beïnvloeden. Ook regionaal zijn er bepaalde keuzes die niet volledig kunnen worden verklaard door de vraag. Men zal ook onderzoeken welke programmacriteria en welke prestatie-indicatoren men kan hanteren.

Om klaarheid te scheppen in de essentiële vraag van het Rekenhof, wil hij het ook hebben over een betere intersectorale afstemming tussen de OCMW's, de geestelijke gezondheidszorg, de outreachingprogramma's en de CAW's. Er is een grote vraag naar meer middelen. Het is echter moeilijk om een antwoord te krijgen op de vraag welke taken men eventueel wil afstoten. Kiezen is verliezen. Wie wil inzetten op een bepaald aspect, moet volgens de minister andere aspecten durven afstoten.

Moet men vertrekken vanuit het doelpubliek of vanuit bepaalde thema's? Onder impuls van het Vlaams Parlement is er vandaag een meer thematische aanpak. Op basis van een democratisch politiek proces vindt men op een bepaald moment dat er aandacht moet zijn voor verkeersslachtoffers of voor intrafamiliaal geweld. Er worden geen doelpublieken gedefinieerd. Wie met bepaalde problemen wordt geconfronteerd, moet een beroep kunnen doen op hulpverlening.

Hij wil onderzoeken of er geen dubbel werk gebeurt en of men tegelijk geen blinde vlekken creëert. Daarvoor wil hij de sector responsabiliseren. Hij hoopt

dat men op basis van de gehanteerde methodieken zal kunnen bepalen wat de CAW's wel of niet moeten doen. Hij verzet zich tegen een verhaal met een open einde dat alle problemen naar het CAW stuurt. Zo wordt de overbevraging ingebouwd in het model. Men zal moeten beslissen welke onderdelen beter aan andere partners worden toegewezen. Daarom moeten de sectoren op elkaar worden afgestemd. De CAW's mogen niet gedwongen worden om mensen met een hulpvraag af te wijzen. Het antwoord moet zijn: "Ik kan u vandaag niet helpen met een individueel begeleidingstraject, maar ik kan u wel verwijzen naar mensen die daarvoor kunnen instaan."

Ook een meer objectieve subsidiëring is volgens hem noodzakelijk. De ongelijke spreiding resulteert vandaag in een ongelijke subsidie per vte en in een ongelijk aanbod in de verschillende regio's. Dat is historisch te verklaren. In Vlaams-Brabant is een inhaaloperatie aan de gang. Is er in Leuven werkelijk zo'n grote behoefte? Deze situatie bevestigt de hypothese dat het aanbod een bepaalde vraag oproept. Op sommige plaatsen vindt men gemakkelijker de weg naar een bepaalde hulpverlening. Op sommige plaatsen is het engagement om aan hulpverlening te doen ook groter.

Mevrouw *Vera Van der Borcht* wil weten waar de minister het Sociaal Huis situeert in dit verhaal. Het was namelijk de bedoeling om te beginnen met een eenloketsysteem, om mensen op te vangen en door te verwijzen naar de gepaste hulpverlening.

Minister *Steven Vanackere* antwoordt dat hij het de laatste tien minuten eigenlijk al had over het Sociaal Huis. Dat is geen bakstenen gebouw: het is een concept waarbij CAW's en andere actoren samenwerken om een coherent antwoord te bieden op de hulpvragen. Veel hulpvragers kennen de plattegrond van het welzijnsaanbod niet. Dat hoeft ook niet om een legitieme vraag te hebben. Veel mensen geraken over de lage drempel van het CAW. Als dat kan leiden tot een directe hulpverlening, is dat oké. Zo niet kunnen ze worden doorverwezen via het Sociaal Huis.

Mevrouw *Vera Van der Borcht* merkt op dat men in Aalst gestart is met een Sociaal Huis in de filosofie van het decreet, met drie partners: het CAW, het OCMW en de stad. Vrij snel bleek echter dat die drie partners naast elkaar werkten. Het Sociaal Huis had een veel lagere drempel dan het OCMW. Binnen het hulpverleningsaanbod moeten de taken duidelijk worden afgebakend.

Minister *Steven Vanackere* erkent dat dit een moeilijke zaak is. Het Sociaal Huis is een netwerk waarbij de CAW's betrokken zijn. Het lokaal bestuur heeft een belangrijke coördinerende rol te spelen. Deze sector heeft vooral nood aan één woordenschat en één visie op de hulpverlening, zodat de verschillende partners met elkaar praten. Anders zullen er altijd grensdiscussies ontstaan. Daarom is wetenschappelijk onderzoek nodig.

Hij is het eens met de opmerking van mevrouw Merckx dat men voor de verkeersslachtoffers ook de stap moest zetten naar de medische sector. Er is nood aan een geïntegreerde aanpak voor de verkeersslachtoffers. Daarom werd er gekozen voor een regeringscommissaris die de afstemming moet begeleiden. Er is een convenant gesloten met ZEBRA, Ouders van Verongelukte Kinderen en het SAW. De koppeling met de gezondheidsproblematiek is daarin opgenomen. Er is wel nog werk aan de winkel.

Het Strategisch Plan voor Hulp- en Dienstverlening aan gedetineerden moet stap voor stap worden uitgewerkt. Dat plan gaat niet alleen de minister van Welzijn aan. De toeleiding naar werk loopt in samenwerking met de minister van Werk en met de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling (VDAB). Voor het sociaal-cultureel werk is er een samenwerking met de minister van Cultuur. De minister heeft de ambitie om het bereik van deze acties vóór het einde van de regeerperiode uit te breiden naar bijkomende gevangenen. Het is ook een kwestie van budgettaire inspanningen.

De recente discussie over het project 'Slachtoffer in Beeld' moet ertoe leiden dat deze manier van werken wordt toegepast in alle gevangenen van de Vlaamse Gemeenschap. De minister zal ingaan op de oproep van mevrouw Merckx om daar samen met de andere ministers werk van te maken.

De denktank Wonen-Welzijn is nog samengekomen in 2007. Naar aanleiding daarvan werden twee adviezen geformuleerd: een over de samenwerking tussen huisvesting en welzijn en een over de implementatie van het woonzorgconcept. De denktank zou volgens hem nog dynamischer kunnen optreden.

De minister heeft gepraat met de medewerkers van het CPZ. Zij hebben het nog steeds over zelfmoord en niet over zelfdoding. Ze hebben de minister uitgelegd dat men in contacten met nabestaanden het best de term zelfdoding hanteert, om een associatie met

criminele feiten te vermijden. In de volksmond heeft men het echter altijd over zelfmoord, nooit over zelfdoding. Voor de toegankelijkheid van die lijn is het dus beter dat ze de Zelfmoordlijn wordt genoemd.

Hij beseft dat hij enkele weken geleden de indruk heeft gewekt dat men op sommige momenten bij het CPZ de telefoon niet zou opnemen. De Zelfmoordlijn is inderdaad niet altijd bereikbaar, maar dan wordt men doorverbonden met Tele-Onthaal dat wel permanent telefonisch bereikbaar is. Het is dus niet zo dat er een antwoordapparaat in werking treedt als de medewerker van het CPZ niet aanwezig is. De uitbreiding van de dienstverlening van Tele-Onthaal heeft trouwens te maken met de onlinedienstverlening.

De minister heeft 38.000 euro extra uitgetrokken voor een uitbreiding van de permanentie van het CPZ. Hij heeft aan Tele-Onthaal en aan het CPZ gevraagd om voor de telefonische dienstverlening en voor de onlinedienstverlening sterker samen te werken. Ook voor de vorming van vrijwilligers en voor de huisvesting zou een betere samenwerking mogelijk moeten zijn. Dat heeft hij aangekaart in een overleg. Het aantal telefoontjes over zelfdoding bij Tele-Onthaal overtreft trouwens het aantal oproepen bij de Zelfmoordlijn. Tele-Onthaal moet dus een belangrijke actor zijn in een suïcidepreventieplan. De expertise van het CPZ mag echter niet worden onderschat.

Gezins- en opvoedingsondersteuning

Mevrouw *Marijke Dillen* merkt op dat sommige activiteiten rond opvoedingsondersteuning gesubsidieerd worden. De initiatiefnemer ontvangt een bedrag per activiteit. Ze wil weten of dat continu geëvalueerd wordt, wie de evaluatie maakt, en wat de conclusies zijn. Soms krijgt ze de indruk dat er al te gemakkelijk subsidies worden toegekend voor projecten rond opvoedingsondersteuning die op papier wel mooi ogen, maar waarvan de uitvoering vragen oproept.

Ze wil weten hoever men staat met de uitvoering van het decreet rond de opvoedingsondersteuning. De minister kondigde aan dat hij een Vlaams Expertisecentrum voor Opvoedingsondersteuning zou oprichten.

De heer *Tom Dehaene* weet dat de inspanningen voor 'Triple P' in Antwerpen nog worden opgevoerd, zodat de hele provincie het werkterrein wordt. Hij juicht dat toe, maar hij zou willen dat deze inspanningen uitgebreid worden naar de rest van Vlaanderen als dit project positief wordt geëvalueerd.

Hij wil weten hoe het zit met de uitvoeringsbesluiten van het decreet. Hij gaat ervan uit dat de opvoedingswinkels de bepalingen van het decreet respecteren. Voor 2008 is er voor de opvoedingsondersteuning hetzelfde bedrag ingeschreven als voor 2007. Hij veronderstelt dat er een beter zicht zal zijn op de kostprijs als de uitvoeringsbesluiten klaar zijn.

Hij betreurt dat de opvoedingsondersteuning in de beleidsbrief op twee verschillende plaatsen ter sprake komt. Hier staat het volgens hem op zijn plaats, maar in het luik over de bijzondere jeugdzorg is dat niet het geval. De opvoedingsondersteuning mag niet worden beschouwd als een vorm van hulpverlening.

Mevrouw *Anne Marie Hoebeke* stelt dat er in het kader van de slachtofferhulp ook ruimte moet zijn voor de ondersteuning van gezinnen van geïnterneerden. Geïnterneerden maken ook slachtoffers, en hun gezinnen dragen niet alleen de psychische last, maar moeten dikwijls ook nog opdraaien voor de financiële gevolgen.

Minister *Steven Vanackere* gaat akkoord dat men niet de indruk mag creëren dat mensen die opvoedingsondersteuning vragen, eigenlijk in de problemen zitten. Opvoedingsondersteuning vragen is een goede daad van assertieve ouders die begrijpen dat een mens nooit te oud is om te leren. Mevrouw *Marijke Dillen* benadrukt dat de media daarin een positieve rol moeten spelen. Ze vindt dat men in programma's als 'Supernanny' een karikatuur maakt van de opvoedingsondersteuning. Misschien moeten minister Vanackere en minister Bourgeois samen nagaan of de media niet op hun verantwoordelijkheden kunnen worden gewezen.

Minister *Steven Vanackere* merkt op dat Wendy Bosmans zich niet graag Supernanny laat noemen. Ze betreurt zelf de aanpak die in haar programma wordt gehanteerd. De politiek bepaalt echter niet welke programma's worden uitgezonden. In Supernanny komen veeleer extreme situaties aan bod, waardoor de kijker misschien denkt dat het bij hem of haar allemaal nog wel meevalt. Het moet duidelijk zijn dat men niet in een extreme situatie hoeft te zitten om een beroep te doen op opvoedingsondersteuning.

De administratie registreert de aanvragen van de initiatiefnemers inzake opvoedingsondersteuning en voert een selectie door. De werkwijze is dus vergelijkbaar met andere projectoproepen. De minister neemt akte van de stelling van mevrouw Dillen dat men moet voorkomen dat er projecten worden onder-

steund die onvoldoende relevant zijn. Hij stelt dat de administratie de projecten, en zeker de lopende projecten, strikt opvolgt.

Hij denkt dat hij de uitvoeringsbesluiten over opvoedingsondersteuning nog in december op de minister-raad zal kunnen bespreken. Dat zal mevrouw Vogels verbazen, meent hij.

Inzake het expertisecentrum Opvoedingsondersteuning wil hij niet opnieuw het warme water uitvinden. De minister wil de verschillende bestaande centra die al expertise hebben verzameld, samenbrengen. Daarbij geeft hij een pluim aan Limburg. Het expertisecentrum wordt een samenwerkingsverband tussen het agentschap Jongerenwelzijn en Kind & Gezin. Bij de algemene bespreking van het decreet werd toege-licht waarom het belangrijk is om dat expertisecentrum binnen Kind & Gezin te positioneren. Er zijn grote voordelen aan het huisvesten van het expertisecentrum binnen een sterke organisatie. Het is vooral de bedoeling materiaal te ontwikkelen waarmee men op ruime schaal aan de slag kan. Er worden folders uitgewerkt binnen elk centrum en op regionaal vlak. Op dit ogenblik mist hij het voordeel van de schaalvergroting. Daarom is er een rol weggelegd voor het expertisecentrum. Het zit binnen de logica van Kind & Gezin en het moet functioneren in grote betrokkenheid met de centra die vandaag provinciaal zijn georganiseerd. Over de locatie spreekt hij zich niet uit. Vóór eind 2008 moet het een realiteit zijn.

Mevrouw *Vera Van der Borcht* wil weten of het expertisecentrum ook aandacht zal besteden aan de problematiek van jonge kinderen in gezinnen die met drugs geconfronteerd worden. Ze heeft deze problematiek al meermaals aangekaart, ook in de plenaire vergadering. Hier vindt ze dat echter niet terug.

Minister *Steven Vanackere* ziet de opvoedingsondersteuning niet als een geschikte methodiek voor dergelijke gevallen. Op sommige momenten moet de samenleving haar verantwoordelijkheid opnemen. In welbepaalde gevallen moet men de privacyregels, die de gezinnen moeten beschermen tegen inmen-ging van de overheid, terzijde durven schuiven in het belang van het kind. Als men in dergelijke gevallen een beroep zou doen op de opvoedingsondersteuning, zou men een verkeerd signaal geven. Men zou de indruk wekken dat de overheid de kinderen kan komen halen als de adviezen van de opvoedingsondersteuning niet correct worden opgevolgd.

Op dit ogenblik behoren politie en justitie tot de bevoegdheid van de federale overheid. Daarom wil

hij de ouders liever geen stringente of dwingende maatregelen opleggen. De betrokkenen moeten wel hun verantwoordelijkheid opnemen. Zaken als kindermishandeling moeten worden aangekaart en moeten goed worden geregistreerd. Indien nodig moeten diegenen die wel dwingend kunnen optreden, op de hoogte worden gebracht van eventuele probleemsituaties.

Mevrouw *Vera Van der Borcht* is het ermee eens dat het gaat om een gedeelde verantwoordelijkheid en dat hierover een samenwerkingsakkoord moet worden gesloten. Ze heeft het wel moeilijk met de stelling dat de minister van Welzijn die Kind & Gezin onder zijn bevoegdheid heeft, daar niets mee te maken heeft. Binnen Kind & Gezin moet men toch tot een oplossing kunnen komen.

Minister *Steven Vanackere* betreurt dat mevrouw Van der Borcht een karikatuur maakt van zijn tussenkomst. In zijn rol van voogdijminister voor Kind & Gezin en voor allerlei voorzieningen wil hij best stringent optreden. Hij kan echter geen dwingende maatregelen opleggen aan de gezinnen. Met de meldingen van kindermishandeling zit men op het politionele en justitiële vlak. Binnen zijn bevoegdheid moet hij zich beperken tot een accurate registratie. Het is de bedoeling om een uniforme registratie van kindermishandeling te realiseren. Het is ook de bedoeling dat CAW's en andere organen alert zijn voor signalen van intrafamiliaal geweld. Deze signalen moeten worden doorgespeeld aan de instanties die actie kunnen ondernemen. Op een bepaald ogenblik moet het recht op privacy van gezinnen aan de kant worden geschoven in het belang van het kind.

Armoedebestrijdingsbeleid en samenlevingsopbouw

Mevrouw *Marijke Dillen* herinnert aan de opmerking die ze in het kader van de algemene bespreking heeft gemaakt over de versnippering en over het gebrek aan structuur. Het armoedebeleid is daarvan volgens haar een goed voorbeeld. Ze betreurt dit omdat er in dit dossier nood is aan een krachtdadig en goed gecoördineerd beleid. Dat kan men niet realiseren door de middelen te verspreiden over verschillende onderdelen.

In zijn beleidsbrief doet de minister een aantal positieve voorstellen. Hij kondigt een terugkoppeling aan van het geactualiseerde actieplan naar de verenigingen waar armen het woord nemen. Het werkbezoek van vorig jaar heeft duidelijk gemaakt dat deze verenigingen op de hoogte moeten worden gehouden

van het gevolg dat wordt gegeven aan hun opmerkingen.

In het najaar van 2008 plant de minister een evaluatie van het Vlaams Actieplan Armoedebestrijding 2005-2009, in samenspraak met het Vlaams Netwerk van verenigingen waar armen het woord nemen. Op basis daarvan zal hij beleidsvoorstellen formuleren. Ze vreest dat de minister niet meer in staat zal zijn om beleidsvoorstellen te formuleren als hij pas in het najaar van volgend jaar begint met een evaluatie.

In zijn beleidsbrief zegt de minister dat hij de mogelijkheden wil onderzoeken om ervaringsdeskundigen in de armoede te werk te stellen. Deze aankondiging is ook terug te vinden in de vorige beleidsbrieven. Ze betreurt dat er op dat vlak nog altijd niets is gebeurd. De Vlaamse volksvertegenwoordigers die mee op werkbezoek zijn geweest, hebben kunnen vaststellen dat de nood zeer groot is. In plaats van de zaak te onderzoeken, zou de minister, in samenspraak met de andere leden van de Vlaamse Regering, initiatieven moeten nemen.

De heer *Felix Strackx* merkt op dat de samenlevingsopbouw niet langer een aparte begrotingspost vormt. Door de samenvoeging met armoedebestrijding kan men niet zien of het samenlevingsopbouwwerk volgend jaar meer of minder middelen krijgt. Daar zou hij graag een zicht op krijgen.

In 2006 heeft het Rekenhof een rapport gepubliceerd waarin een aantal schandalige praktijken aan het licht werden gebracht. Mensen die in het buitenland hebben gewerkt als sportanimateur voor een reisagentschap, hebben hiervoor anciënniteit verkregen. Voor bepaalde facturen werd aan drie of vier verschillende overheden een subsidie gevraagd. Hij stelt dat sommige mensen al voor minder in de gevangenis zijn beland. De minister wil een aantal maatregelen nemen, onder meer een betere controle van de boekhoudingen. De heer Strackx vindt echter niets terug over sancties. Dat betekent dat deze mensen nog steeds subsidies krijgen van de Vlaamse Gemeenschap.

De minister wil vijf kleine instellingen laten opgaan in het Regionaal Instituut voor Samenlevingsopbouw (RISO). Volgens de heer Strackx volstaat dit niet. Hij stelt al sinds 1995 voor om al deze organisaties in een grote structuur te laten opgaan. Die opmerking geldt ook voor de daarnet vermelde telefoonlijnen, zoals Tele-Onthaal en het CPZ. Hij vraagt zich af waarom

die organisaties allemaal een aparte infrastructuur moeten hebben. Het argument dat ze elk een eigen methodiek hanteren, overtuigt hem niet. Ook als ze in hetzelfde gebouw gehuisvest zijn, kunnen ze een eigen methodiek hanteren.

De heer *Bart Caron* beklaagt zich erover dat hij van de heer Strackx elk jaar hetzelfde refrein te horen krijgt over het samenlevingsopbouwwerk. Zelf kent hij die sector door en door. Hij denkt dat het goed zou zijn eens een werkbezoek te organiseren aan een organisatie uit deze sector. Indien het Rekenhof wan-toestanden blootlegt, kan men de minister trouwens niet verwijten dat er niet wordt geprobeerd om te remediëren.

Het verband tussen het samenlevingsopbouwwerk, de verenigingen waar armen het woord nemen en het SAW is duidelijk. De jaarverslagen worden in hetzelfde ritme afgeleverd. Er is een enkele allocatie. Vanuit intellectueel opzicht is hij niet tegen het zoeken naar afstemming tussen spelers die gedeeltelijk dezelfde doelgroep voor ogen hebben. Er zijn echter verschillen in de methodieken. Daarom meent hij dat men die afstemming niet mag afdwingen of opleggen. Men moet vertrekken van de noden van de doelgroepen en van de samenlevingsproblematieken. Een fusie tussen organisaties met verschillende doelstellingen zou het voor de kleinere sectoren nog moeilijker maken.

De verwijzing in de beleidsbrief naar het samenlevingsopbouwwerk is volgens hem niet enthousiasmerend. Buiten de in zijn ogen logische samenvoeging van kleinere projecten worden geen nieuwe initiatieven genomen.

Met betrekking tot armoedebestrijding worden meer aanzetten gegeven. Er wordt wat meer geld uitgetrokken. De minister wil het Vlaams Actieplan Armoedebestrijding ook grondig herzien. Hij vindt het merkwaardig dat de minister dit actieplan tegen 1 maart 2008 wil actualiseren en dat hij het in het najaar van 2008 wil evalueren. De heer Caron zou eerst evalueren en vervolgens actualiseren. Hij wil weten of er een goede reden is om die logica om te draaien?

Het armoedebeleid is volgens hem een pijnpunt. Er zijn mooie boeken geschreven en grote studies verricht. De nodige problemen zijn blootgelegd, maar er is weinig politiek werk verricht. Dat geldt volgens hem ook voor de federale bevoegdheden. Voor de thuislozen is er volgens hem niets gebeurd. Hij kan

zich hierover heel kwaad maken. Hij verwijt dat de minister niet persoonlijk. Het gaat immers om een transversaal beleid. De minister is slechts een koetsier met een klein zweepje. Om de overige leden van de Vlaamse Regering op deze problematiek te kunnen attenderen, wenst hij hem een grotere zweep en een krachtiger stel trekdieren toe.

De problematiek van de schuldbemiddeling en de budgetbegeleiding gaat volgens hem verder dan wat er in de beleidsbrief vermeld staat. Blijkbaar zullen de Vlaamse steden en gemeenten binnenkort 600 miljoen euro extra ontvangen. Hij zou hieraan een aantal voorwaarden verbinden, bijvoorbeeld het leveren van inspanningen voor mensen met schulden. Voormalig minister Vervotte heeft ooit verklaard dat ze geen geld wilde geven aan de OCMW's die op dit vlak bijkomende inspanningen leveren. De financiering van die inspanningen moest volgens haar namelijk gebeuren met de reguliere middelen van het Gemeentefonds. Hij is het daar principieel mee eens. Minister Vervotte heeft toen ook verklaard dat ze bij de eerste gelegenheid die zich aandiende, wilde praten over de parameters van het Gemeentefonds. Ze wilde armoedebestrijding, schuldbemiddeling en budgetbegeleiding daarin meer gewicht geven. Dit punt zal in de komende politieke discussie over de steun aan de gemeenten zeker aan bod komen. De OCMW's en sommige advocaten leveren op het vlak van de schuldbemiddeling zeker verdienstelijk werk. Er moet echter meer geïnvesteerd worden in deze problematiek.

Mevrouw *Vera Van der Borgh* merkt op dat het door minister Van Mechelen vooropgestelde bedrag van 600 miljoen euro niets te maken heeft met dit beleidsdomein.

Mevrouw *Anne Marie Hoebeke* heeft in de beleidsbrief gelezen dat schulden vaak op jonge leeftijd worden opgebouwd. Ze is het daarmee eens. Ze vindt dat minister Vanackere een aantal afspraken zou moeten maken met de minister van Onderwijs. Leerlingen in het technisch en het beroepsonderwijs zouden in het kader van bepaalde vakken uitleg moeten krijgen over schulden, leningen, hypotheek en dergelijke. Zo zouden ze enigszins voorbereid op de arbeidsmarkt terechtkomen. Vroeger waren de lessen in het beroepsonderwijs meer praktijkgericht. Door de evolutie in de richting van een kennismaatschappij hebben ze steeds minder met het dagelijkse leven te maken, zelfs in die richtingen. De leerlingen krijgen geen informatie meer die hen helpt bij het beheer

van hun budget. Zij stelt dat men hiervoor de nodige ruimte moet creëren tijdens de lessen, zoals men dat ook doet voor verkeersopvoeding en voor de voorbereiding op het behalen van het rijbewijs. De huidige schoolverlaters weten dat ze zich bij de VDAB moeten inschrijven, maar ze weten bijvoorbeeld niet wat een goede arbeids- of huurovereenkomst precies inhoudt.

Mevrouw *Elke Roex* is blij dat de beleidsbrief aankondigt dat de subsidiëring van de verenigingen waar armen het woord nemen terug een bevoegdheid van de Vlaamse overheid zal worden. Ze vraagt zich echter af wanneer dat zal worden gerealiseerd, want in de begroting leest ze dat de gevraagde middelen dienen voor de financiering van dit netwerk en dat “de meeste middelen bestemd zijn voor de verenigingen waar armen het woord nemen”. Op 30 maart 2006 werd er een beleidsovereenkomst afgesloten voor twee jaar, hoewel alle meerderheidsfracties toen al akkoord gingen met een aanpassing. Ze hoopt dat die niet bepaalt dat het netwerk die subsidies nog altijd zal moeten verdelen. Ze hoopt ook dat die decretale bepaling snel kan worden aangepast. Haar fractie heeft al een paar jaar een voorstel klaar, ze kan het altijd bezorgen aan de minister.

De heer *Tom Dehaene* stelt dat hij een paar voorbeelden kan geven van middelen die niet altijd even nuttig gebruikt zijn, bijvoorbeeld subsidies voor carnavolverenigingen. De heer *Bart Caron* repliceert dat er geen geld wordt gegeven aan carnavolverenigingen. Er is alleen een morele erkenning.

De heer *Tom Dehaene* vervolgt dat hij blij is met het hoofdstuk ‘Energie en armoede’. Hij is ook wat ontgoocheld omdat Welzijn op dat vlak blijkbaar niet zo goed gepresteerd heeft als de andere beleidsdomeinen. Er is nog werk rond de goedgekeurde resolutie. In 2008 moeten er dus extra inspanningen worden geleverd.

Hij is blij met de extra middelen voor het Vlaams Centrum Schuldbemiddeling en met het initiatief van de minister om de brochure ‘Op eigen benen’ te verspreiden naar de scholen. Hij pleit voor een nog ruimere verspreiding. Hij betreurt wel dat minister Vandenbroucke dat louter als een initiatief van Welzijn beschouwt. Er zullen twee soorten registraties zijn: een eenvoudige jaarlijkse registratie en een meer gedetailleerde op basis van steekproeven. Die tweede registratie moet nog verder worden uitgewerkt, in samenwerking met de sector. Daardoor zal men meer

duidelijkheid krijgen over de oorzaken van de schuldenproblematiek. Hij blijft zoeken naar manieren om alle actoren te betrekken, ook de advocaten die actief zijn rond de collectieve schuldenregeling. Hij vreest wel dat de Vlaamse overheid weinig te zeggen heeft aan de advocatuur.

In de commissie voor Financiën heeft de heer *Felix Strackx* gehoord dat er 2 miljard euro in kas is. Na aftrek van de 600 miljoen euro voor de gemeenten, blijft er dus nog altijd 1,4 miljard euro over.

In antwoord op de opmerking dat men in de begrotingsdocumenten een versnipperd beeld krijgt van het armoedebeluid, benadrukt minister *Steven Vanackere* dat armoede een transversaal gegeven is. Daarom is het belangrijk dat het aspect armoede in de verschillende domeinen duidelijk aan bod komt.

Op de formulering van het armoedebeluid zijn volgens hem slechts twee soorten van kritiek mogelijk: dat het armoedebeluid onvoldoende aan bod komt in de verschillende onderdelen van het beluid of dat het beluid onvoldoende gebald geformuleerd wordt. Bij de bespreking van de begroting en van de beleidsbrief – en naar hij hoopt ook bij de bespreking van de beleidsbrieven van zijn collega's – wordt meer het accent gelegd op het feit dat het gaat om een transversaal probleem dat op verschillende plaatsen aan bod moet komen. Dan moet er echter worden gesynthetiseerd op het niveau van de toelichting. Hij denkt dat hij de door de parlementsleden gevraagde totaalvisie beter zal kunnen aanbrengen bij de bespreking van het Vlaams Actieplan Armoedebestrijding.

Veel parlementsleden hebben inzake het armoedebeluid het belang van de dialoog benadrukt. In deze regeerperiode werd de klemtoon gelegd op het dialoogen met de verenigingen waar armen het woord nemen. In zijn beleidsbrief geeft de minister aan dat de provinciale dialoogdagen blijkbaar niet het meest geschikte instrument waren om inhoud te geven aan die dialoog. Toch vindt hij dat de dialoog een centraal element blijft. Daarom wil hij in de eerste plaats werken met het verticale overleg. De actualisatie van het Vlaams Actieplan Armoedebestrijding bevat een verslag van het verticale armoedeoverleg binnen de verschillende bevoegdheidsdomeinen. Daaruit blijkt hoe de verschillende ministers, in overleg met de verenigingen waar armen het woord nemen, opvolging geven aan het Vlaams Actieplan.

Aan andere ministers en aan leidende ambtenaren werd gevraagd om binnen hun bevoegdheidsdomein

aandachtsambtenaren aan te duiden, of opnieuw aan te duiden. Deze ambtenaren volgen binnen elk domein het verticale overleg armoede en maken ook deel uit van het horizontale armoedeoverleg, dat onder meer verantwoordelijk is voor de actualisatie van het Vlaams Actieplan.

Aan het Vlaams Netwerk van verenigingen waar armen het woord nemen is gevraagd om voor alle bevoegdheden prioritaire thema's naar voren te schuiven voor het verticale overleg in 2008. Voor minister Vanackere worden er vanuit de armoedeverenigingen drie prioritaire elementen naar voren geschoven: opvoedingsondersteuning en kinderopvang, geestelijke gezondheidzorg en schuldhelpverlening. Op eigen initiatief heeft de minister daar nog een vierde prioriteit aan toegevoegd, namelijk de toegang tot de preventieve gezondheidzorg.

Verschiedende parlementsleden hadden vragen bij de timing van de actualisatie en de evaluatie van het Vlaams Actieplan. Ze merkten op dat er in het voorjaar van 2008 een moment van actualisatie is en in het najaar een evaluatie. De minister verduidelijkt dat het huidige decreet verplicht tot een jaarlijkse actualisatie van het Vlaams Actieplan. Dat gebeurt begin maart, en het wordt intensief voorbereid, in samenwerking met onder meer het Vlaams Netwerk. Het Vlaams Actieplan, dat over een hele regeerperiode loopt, moet echter ook in zijn geheel worden geëvalueerd. Die oefening, die moet leiden tot aanbevelingen voor een volgende regeerperiode, is gepland voor eind 2008. Die twee momenten moeten dus worden onderscheiden.

Momenteel is er overleg tussen het Vlaams Netwerk, het kabinet en de administratie, afdeling Welzijn over de manier waarop het overlegmoment in het najaar kan worden georganiseerd. Het is nog niet duidelijk of dat een speciaal congres zal worden. Essentieel is dat het leidt tot concrete beleidsaanbevelingen, die een inspiratiebron kunnen zijn voor een volgende regering. Die kan dan meteen van start gaan met de uitvoering van een aantal aanbevelingen die tot stand gekomen zijn in overleg met de verenigingen waar armen het woord nemen, wetenschappelijk onderbouwd en gebaseerd op de ervaring van de administratie en van het kabinet.

Op de vraag van mevrouw Roex antwoordt hij dat de aanpassing van het Armoededecreet voor volgende week of uiterlijk voor de week daarna op de agenda staat van de Vlaamse Regering. Daarna kan ze worden voorgelegd aan het parlement. Hij wil niet

vooruitlopen op de bespreking ervan. De belangrijkste wijzigingen zijn trouwens al in abstracto aan bod gekomen in deze commissie. Mevrouw Roex had opgemerkt dat het Vlaams Netwerk op dit ogenblik rechter en partij is. Het nieuwe ontwerp van decreet geeft het Vlaams Netwerk de kans om uit dit rollenconflict te stappen en om het accent te leggen op andere opdrachten.

Sommige sprekers gaan ervan uit dat er geen ervaringsdeskundigen zijn aangeworven. De minister preciseert dat er momenteel 54 ervaringsdeskundigen in armoede en sociale uitsluiting afgestudeerd zijn waarvan er 44 werken binnen de Vlaamse administraties. Hij zal aan het verslag laten toevoegen waar ze precies werken. Er staan ook nog enkele betrekkingen open. Hij volgt de tewerkstelling van ervaringsdeskundigen in de overheidsdiensten op. De evaluatie daarvan zal nuttig zijn als men later bij de Vlaamse overheid functies wil openstellen voor ervaringsdeskundigen.

Op de vragen over schuldbemiddeling en over de rol van Vlaanderen daarin antwoordt de minister dat er gekozen is voor een integratie van de sociale fondsen in het Gemeentefonds. De gemeenten kunnen zelf beslissingen nemen. Vlaanderen zet in op schuldbemiddeling, maar dan op het niveau van de ondersteuning. Er is een Vlaams Centrum voor Schuldbemiddeling opgericht dat beschikt over een recurrente financiering van 274.000 euro. Er wordt een uniform registratiesysteem voor schuldbemiddeling uitgewerkt. Dat zal nog deze week bij de Vlaamse Regering aanhangig worden gemaakt. Er werden 7479 exemplaren van het lessenpakket 'Op eigen benen' verdeeld aan leerlingen en 1097 handleidingen aan leerkrachten. Dit lessenpakket werd gelanceerd in het beroepsonderwijs omdat deze cursus daar kon worden geïntegreerd in de bestaande lessenstructuur. Het pakket kan echter ook in andere omgevingen worden gebruikt als de leerkrachten erom vragen. Dat behoort tot de autonomie van de school. Het Vlaams Centrum voor Schuldbemiddeling zal het lessenpakket evalueren met het oog op een eventuele uitbreiding naar het technisch en het algemeen secundair onderwijs. Binnen het beroepsonderwijs en waar er reeds mee gewerkt is, wordt het project bijzonder positief onthaald.

Op de vragen over de link tussen armoede en samenlevingsopbouw antwoordt hij dat de eigenheid van beide sectoren buiten kijf staat. Er moet wel worden gezorgd voor een goede afstemming tussen deze belendende sectoren. Eventuele convenants met de

overheid moeten op elkaar worden afgestemd. Dat vergroot de kans om in goed overleg samen in te vullen wat de overheid verwacht. Minister Vanackere heeft de beleidsprioriteiten van voormalig minister Vervotte inzake de samenlevingsopbouw opgenomen in zijn beleidsbrief. Hij denkt daarbij aan het werken met kansarme groepen, het werken in kansarme buurten en de participatie aan het lokaal sociaal beleid. In overleg met de provincies wil hij nagaan hoe de regionale instituten zich nog meer kunnen oriënteren op het ondersteunen van verenigingen waar armen het woord nemen. Hij wil niet in de plaats treden van datgene wat is opgenomen in het Armoe-dedecreet: hij wil de initiatieven die het verdienen, ondersteunen. Hij streeft niet naar een versmelting van beide sectoren, maar naar een intensieve samenwerking, onder andere door het afstemmen van de periodes van de beleidsplanning en door een samenwerkingsovereenkomst tussen het Vlaams Netwerk en de samenlevingsopbouw.

De criteria voor de verdeling van de VIA-middelen over de verschillende regio's zijn: het aantal mensen dat in armoede leeft, het aantal kansarme buurten in die regio en het doorvoeren van een correctie in de verdeling van het personeel.

Hij wil het project Energie en Armoede verlengen in 2008. De resultaten van het project zullen op 30 november 2007 op een studiedag worden voorgesteld. De kennis die bij de werkgroep is ontstaan, wil hij verspreiden over de OCMW's en over de medewerkers van de verschillende lokale adviescommissies (LAC). Hij wil ervoor zorgen dat de werkgroepen armoede en energie vorming krijgen, in samenwerking met de OCMW's en dat de goede praktijken ter beschikking worden gesteld van alle OCMW's. Daarbij legt hij de nadruk op het belang van goede communicatie. Als men de rechten van de betrokkenen wil vrijwaren, moet men ervoor zorgen dat die begrijpen wat er aan de hand is en dat ze niet denken dat er weer een nieuwe bedreigende factuur aankomt. Ze moeten verstaan dat ze er belang bij hebben om zich te presenteren bij het LAC om mee op zoek te gaan naar een oplossing.

Hij is ook van plan om bij de nieuwe federale regering aan te dringen op middelen van het Energiefonds voor de werking van de LAC's.

De heer *Felix Strackx* stelt vast dat de minister geen afzonderlijke begrotingscijfers kan geven voor de armoedebestrijding en voor het opbouwwerk.

Minister *Steven Vanackere* bevestigt dat er binnen de begroting geen onderverdelingen zijn. De facto zal hij natuurlijk wel kunnen melden wat naar waar gaat. Dat is in de Vlaamse begroting met meer dingen zo. Hij is niet echt van plan om gevoelige wijzigingen aan te brengen in de grote evenwichten. Hij wil er wel voor zorgen dat de parlementsleden verder op de hoogte worden gehouden. De heer *Felix Strackx* betreurt dat hij op dit ogenblik niet beschikt over duidelijke cijfers. Daardoor kan hij niet vaststellen wat de evolutie is ten opzichte van de vorige jaren. Minister *Steven Vanackere* belooft dat hij de cijfers zal bezorgen. De som van de twee sectoren volgt duidelijk de stijgende lijn van het hele departement. Hij heeft al gezegd dat hij niet van plan is grote herschikkingen te doen in het evenwicht. Hij denkt dat de heer *Strackx* daarmee een antwoord krijgt op zijn politieke vraag. (Latere toevoeging: op de basisallocatie GC33.17 staat 2,644 miljoen euro voor armoedebestrijding en 8,355 miljoen euro voor samenlevingsopbouw.)

Ouderenbeleid

Mevrouw *Elke Roex* merkt op dat het ouderenbeleid in dit hoofdstuk beperkt is tot de ouderenparticipatie.

Mevrouw *Marijke Dillen* stelt vast dat de minister in zijn beleidsbrief aankondigt dat hij meer openheid zal creëren over de werking van de werkgroepen binnen de Vlaamse Ouderenraad. Ze wil weten welke initiatieven hij daartoe zal nemen.

Ze vindt het positief dat de minister aandacht besteedt aan de aanwezigheid van de Vlaamse Ouderenraad in de media. Zij pleit ervoor om dat open te trekken tot de ouderen in het algemeen. Daarbij verwijst ze naar een aantal Nederlandse voorbeelden. Eigenlijk is dat een bevoegdheid van de minister van Media. Ze stelt voor dat minister *Vanackere* dat samen met zijn collega zou bekijken.

Mevrouw *Vera Van der Borgh*t zegt dat haar fractie zich veeleer afvraagt waarom er in zoveel middelen wordt voorzien om deze raad in de media aan bod te laten komen. De Ouderenraad zou in de eerste plaats een adviserende taak moeten hebben.

Mevrouw *Elke Roex* weet dat de subsidie voor het stimuleren van de participatie van senioren aan het lokaal beleid dit jaar, net zoals vorig jaar, alleen bestemd is voor de ondersteunende rol van de VVSG, meer bepaald voor de vorming van de ouderenbeleidscoördinatoren binnen de gemeenten. Het decreet

bevatte bepalingen over de uitvoering van lokale ouderenbeleidsplannen, met een ouderenbeleidscoördinator en een financiering voor de gemeenten. Nu spreekt men daar helemaal niet meer over. Ze wil weten wat men nog wil realiseren van het decreet. Wil men zich beperken tot de vorming van de VVSG of wil men daar verder in gaan? Wat zal de relatie zijn tot de lokale beleidsplannen van de andere welzijnssectoren?

De heer *Tom Dehaene* leest in de beleidsbrief dat de minister zal onderzoeken of het ouderenbeleidsplan deel kan uitmaken van het lokaal sociaal beleidsplan en of er daarvoor bepaalde decretale aanpassingen nodig zijn. Hij stelt voor dat de minister dat zo snel mogelijk zou doen, want dit lijkt hem een mooi voorbeeld van administratieve vereenvoudiging voor de lokale besturen. Hij is ervan overtuigd dat de meeste lokaal sociaal beleidsplannen die afgewerkt werden, aan die norm voldoen.

Minister *Steven Vanackere* antwoordt dat de Ouderenraad actief zal worden betrokken bij de voorbereidingen van het nieuwe ouderenbeleidsplan. In 2008 zullen daartoe voor elk thema adviserende werkgroepen worden opgestart. Het ouderenbeleidsplan zal dus op een participatieve wijze tot stand komen. Door een rol te geven aan de Ouderenraad wil hij ervoor zorgen dat de diversiteit in de samenleving ook aanwezig is binnen die werkgroepen. Dan kunnen de werkgroepen ook met recht spreken over de bekommernissen van alle deelgroepen.

Op de vraag van mevrouw *Van der Borgh*t antwoordt hij dat de Ouderenraad in de eerste plaats een adviserend orgaan is, althans ten aanzien van de minister. Een van de adviezen is nu net dat de problematiek van de ouderengroepen wat meer aan bod moet komen in de media. Zo moet de bevolking worden gesensibiliseerd voor een aantal themata die belangrijk zijn voor de ouderen.

Hij is het eens met mevrouw *Dillen* dat niet zozeer de Ouderenraad zelf in de aandacht moet komen, maar wel de thema's. Sensibilisering en communicatie kunnen daarbij een belangrijke rol spelen. Het is niet de bedoeling om te overdrijven, om massa's folders te verspreiden en allerlei spotjes te maken. Wel moet men met een zekere regelmaat aandacht vragen voor de specificiteit van bepaalde bevolkingsgroepen. Ook ouderen hebben het recht om invloed te hebben op de manier waarop zij in de media gepositioneerd worden en op de thema's die de meeste aandacht moeten krijgen.

Voor bepaalde thema's moet men zeker sensibiliserend kunnen tussenkomen. Hij zal rekening houden met de suggestie om daarover voorstellen te doen aan de minister van Media. De Vlaamse Regering heeft echter geen inspraak in de manier waarop bepaalde thema's aangekaart moeten worden in de media.

Mevrouw Roex had het over het Ouderenparticipatie-decreet. De minister geeft toe dat het huidige budget – 148.000 euro – niet in overeenstemming is met de oorspronkelijke ambitie van het decreet. Hij bewandelt dus een groeipad. Er zijn echter ook andere prioriteiten. Daarom kan men niet verwachten dat het budget morgen vertienvoudigd wordt. Voor 2007 is er een nieuw project opgestart ter ondersteuning van de lokale besturen. In 2008 blijven de inspanningen ten minste op hetzelfde niveau. De komende dagen wordt er een project gelanceerd voor de ondersteuning van lokale besturen bij het oplossen van vragen die rijzen na de opleiding van de ouderenbeleidscoördinatoren. Die vragen zijn onder meer: hoe richt ik een lokale ouderenraad op? Hoe betrek ik die raad als er advies nodig is over lokale beleidsthema's? Hoe zorg ik voor voldoende participatie van diverse groepen senioren? Daarvoor is bijna 150.000 euro uitgetrokken. Meer heeft hij vandaag niet te bieden.

Op de opmerking van de heer Dehaene antwoordt hij dat het inderdaad de ambitie is om het ouderenbeleidsplan te integreren in het lokaal sociaal beleidsplan. Dat zou de planlast voor de lokale besturen verlichten. De minister wil dat reglementair en legislatiek mogelijk maken, en daarover goed communiceren met de lokale besturen.

Integrale Jeugdhulp

Mevrouw *Trees Merckx-Van Goey* merkt op dat het thema zowel in de beleidsbrief als in de begroting aan bod komt. Uit basisallocatie 01.03 blijkt duidelijk dat de middelen worden verminderd. Toch zijn we op de goede weg. Dat wordt aldus verantwoord: de integrale jeugdhulp is geen aparte sector, maar een zaak van de deelnemende sectoren. In zijn beleidsbrief vraagt de minister terecht dat de integrale jeugdhulp wordt behartigd door de diverse sectoren. Die moeten resultaatgericht werken, wat moet worden geconcretiseerd in engagementen en resultaatsverbintenissen. Mevrouw Merckx wil weten of er al voorbeelden zijn van beheersovereenkomsten met ondernemingsplannen. Is dat de zaak van een sector of eerder van een regio?

De moduledatabank bestaat, maar de minister wil ze gebruiksvriendelijker maken en de toegankelijkheid ervan vergroten. Is het proces van de aanbodmodulering al afgerond? Welke modules zijn er inzake de gehandicaptenzorg voor minderjarigen? De integrale jeugdhulp wil de beschotten tussen de gehandicaptenzorg, de bijzondere jeugdzorg en het algemeen welzijnswerk wegnemen. Als er modules zijn, hoe wordt daarover dan gecommuniceerd? Hoe weten de hulpverleners dat die er zijn? Heeft De Stobbe al gemoduleerd? De andere CKG's hebben dat wel al gedaan. De coördinator van de integrale jeugdhulp in de regio Antwerpen liet in het voorjaar weten dat er nog niet is gemoduleerd. Is dat inmiddels gebeurd?

De netwerken integrale jeugdhulp en de netwerken rechtstreeks toegankelijke hulp zijn heel belangrijk. Ze wil weten of er op dit ogenblik overal regionale netwerken aanwezig zijn. Voor de regio's waar er netwerken zijn opgestart, wil ze weten of ze functioneren en in hoeverre ze toegankelijk zijn. Uit een studie van het Kinderrechtencommissariaat blijkt dat er nogal wat vragen zijn bij de toegankelijkheid van de jeugdhulpverlening voor jongeren. Dan gaat het niet over de gespecialiseerde bijzondere jeugdzorg.

Ze dringt er ook op aan dat de crisishulp overal aanwezig zou zijn. Ze gaat ervan uit dat de minister al het mogelijke doet om ervoor te zorgen dat deze netwerken er zijn. Ze vindt het goed dat voormalig minister Vervotte inzake de integrale jeugdhulp vooral heeft gefocust op crisishulp. Mevrouw Merckx vraagt ook aandacht voor ambulante crisishulp en voor samenwerking met het gezin.

Op bladzijde 39 van de beleidsbrief somt de minister op wat hij nog wil doen om de crisishulp te versterken. Er wordt een buffercapaciteit ingesteld, die het netwerk toelaat om in crisissituaties te zorgen voor permanentie. Ze wil weten of het al uitgemaakt is wie voor de buffercapaciteit moet zorgen. Men moet voorkomen dat alle actoren binnen het netwerk denken dat anderen wel voor de buffercapaciteit zullen zorgen.

De minister werkt een kader uit waarbinnen de hulpverleners vormen van praktijk- en cliëntoverleg kunnen opzetten. Verwijst hij hiermee naar het precedent dat in Antwerpen is opgezet? In Antwerpen is er namelijk een experimentele vorm van crisioverleg voor moeilijke jongeren, geen jongeren die een als misdrijf omschreven feit (MOF) hebben gepleegd of

die mishandeld zijn, maar gewoon jongeren met een complexe persoonlijke situatie. Of gaat het gewoon om de toepassing van de principes van de integrale jeugdhulp?

De minister vraagt dat er afspraken zouden worden gemaakt over de situaties waarin maatschappelijke noodzaak in het geding is. Bij het opmaken van het rapport over de gerechtelijke hulpverlening gebeurde er een breed gedragen oefening over de definitie van de maatschappelijke noodzaak. Dat rapport werd in deze commissie besproken. Wat gebeurt er nu verder mee? Bestaan er daarover rondzendbrieven? De vraag is wie wat moet doen, bijvoorbeeld wat de rol is van de ouders. Het gaat ook over het belang van de vrijwilligheid. Het beleid moet zorgen voor een zeker vangnet.

De intersectorale toegangspoort ligt volgens haar een beetje delicaat. Het voorstel van decreet op de integrale jeugdhulp, dat op het einde van de vorige regeerperiode werd besproken, bepaalt uitdrukkelijk dat het hoofdstuk over de toegangspoort op 1 januari 2008 in werking treedt. Tijdens de parlementaire discussie werd toen duidelijk gesteld dat het goed is dat het voorstel van decreet zelf een uiterste datum voorstelt en dat het niet de Vlaamse Regering is die de datum van inwerkingtreding bepaalt. Toen werd echter ook gevraagd of men wel zeker was over de haalbaarheid van die datum. Binnenkort is het 1 januari 2008. In de beleidsbrief staat dat zal worden voortgebouwd op de ervaring en de deskundigheid. Ze wil van de minister weten wat de stand van zaken is.

Ze stelt dat een grondige inhoudelijke discussie over de toegangspoort niet langer mag worden uitgesteld nu de netwerken rechtstreeks toegankelijke hulp goed beginnen te functioneren. Ze wil weten welk proces de minister zal volgen. Kan het decreet blijven bestaan als dit niet in werking treedt op 1 januari 2008? Heeft men onderzocht of er niet een of ander subjectief recht ontstaat dat niet kan worden afgedwongen?

Het is goed dat alle 'good practices' in een Vlaams beleidsplan integrale jeugdhulp worden opgenomen. De rechtspositie van de minderjarige was opgenomen in de integrale jeugdhulp. Hoe zit het met de rechtspositie van de minderjarige in de andere sectoren en vooral in de bijzondere jeugdzorg?

De parlementsleden stelden dat er bij de inwerkingtreding ook aandacht moest zijn voor de rechtsposi-

tie van de voorzieningen. Dat is te vergelijken met de rechtspositie van de initiatiefnemers in het onderwijs. Is men nog bezig met deze oefening?

Mevrouw *Marijke Dillen* had begrepen dat het debat over de toegankelijkheid van de jeugdhulpverlening op een later moment zou plaatsvinden, bij de bespreking van het rapport van het Kinderrechtencommissariaat en van haar vraag om uitleg die nog altijd hangende is. Ze heeft zich nu niet voorbereid op dat debat en zal haar opmerkingen en vragen behouden voor de latere bespreking. De *voorzitter* bevestigt dat dit debat gepland is voor de komende weken.

Mevrouw *Else De Wachter* kan akkoord gaan met het standpunt dat de minister formuleert in het onderdeel van de beleidsbrief over de integrale jeugdhulp. De jongere moet samen met het gezin bekeken worden. Kwaliteit en efficiëntie staan centraal en de directe en concrete hulp is een belangrijk gegeven.

Ze heeft nog een aantal concrete vragen. Men zegt dat de website modulering gebruiksvriendelijk zal zijn. De voorzieningen zullen snel de verschillende modules kunnen vinden. Zij krijgt echter vaak het signaal dat de voorzieningen op de website door de bomen het bos niet meer zien. Zal men het begrip gebruiksvriendelijkheid operationaliseren en toetsen? Zal dat wetenschappelijk onderzocht worden?

Een intersectoraal instrument is volgens haar goed en nuttig. In de sector Onderwijs is het moduleren van het aanbod van de CLB's een winstpunt. Zullen de resultaten van deze brede en soms erg theoretisch overkomende hervorming van de integrale jeugdhulp in kaart worden gebracht? De vraag is of men op het terrein beter samenwerkt en of de cliënt beter bediend wordt.

Wat bedoelt men precies met het installeren van een buffercapaciteit in elke sector in het kader van de crisisinterventie? Hoe zal het overleg met de sectoren er concreet uitzien?

Wanneer zullen de twee teams – diagnostiek en toewijzing – effectief operationeel zijn in het kader van de toegangspoort? Wat bedoelt de minister precies met de termen uitwerken en positioneren? Is er een fasering opgesteld voor de inwerkingtreding?

Mevrouw *Vera Van der Borgh*t verwijst naar bladzijde 39 van de beleidsbrief, waar het gaat om bijkomende vorming. Ze wil weten hoe hij dat precies wil aan-

pakken. Naar haar aanvoelen is er nu al een groot tijdsgebrek om alle taken effectief uit te voeren. Hoe ziet hij het communicatiebudget dat werd toegekend aan ieder netwerk? Over de webapplicatie leest ze dat de hulpverleners informatie zullen kunnen inwinnen over ernstige opvoedingssituaties. Ze vraagt zich af of men niet beter moet omschrijven wat men verstaat onder een ernstige opvoedingssituatie.

Minister *Steven Vanackere* stelt dat mevrouw Merckx terecht een aantal zaken onder de aandacht heeft gebracht. Ze heeft hem af en toe aangespoord om wat tempo te maken. Hij aanvaardt dat en ziet het als een aanmoediging.

De integrale jeugdhulp komt aan bod in de verschillende beheersovereenkomsten die met de betrokken agentschappen worden gesloten. In totaal zijn er negen. Zijn reeds ingediend bij het parlement: VIPA, Jongerenwelzijn, de twee OPZ's en Zorg en Gezondheid. De beheersovereenkomst met het VAPH en met het IVA Inspectie komt vrijdag op de Vlaamse Regering. Ook Kind & Gezin zal binnenkort worden besproken door de regering. Binnen de agentschappen probeert men het concept 'integrale jeugdhulp' aan bod te laten komen. In de verschillende beheersovereenkomsten worden resultaatsverbintenissen opgenomen als onderdeel van de doelstellingen. Er wordt minder gekozen voor inspanningsverbintenissen. In de overeenkomsten met de betrokken leidende ambtenaren werd bijvoorbeeld de afspraak opgenomen dat er bij een ernstige psychische problematiek gegarandeerd binnen de twee dagen een CGG-consulent beschikbaar moet zijn. Dergelijke indicatoren van resultaat en niet van inspanning worden wel degelijk opgenomen in de verbintenissen met de leidende ambtenaren.

Op de vraag over de modulering antwoordt hij dat er begin 2008 een professionele databank komt waarvan alle modules via een webapplicatie toegankelijk zijn voor hulpverleners. Hij vermoedt dat De Stobbe nog niet gemoduleerd heeft, maar hij zal dat nakijken.

Inzake rechtstreeks toegankelijke hulp zijn er 25 netwerken samengesteld en actief, en inzake crisisjeugdhulp 8 netwerken. In 2008 zullen de netwerken 'rechtstreekse hulp' worden veralgemeend. Het budget voor de permanentie van de crisisnetwerken is verdubbeld met 500.000 euro. Dit is een ernstig groeipad. De buffercapaciteit impliceert een begeleiding en een opvangplaats per 40.000 minderjarigen. De regionale stuurgroep doet voorstellen voor de evenwichtig

toewijzing ervan. Het is de ambitie om in 2008 overal te beschikken over netwerken voor crisisopvang.

In veel opmerkingen van mevrouw Merckx ziet hij een stuk opdracht, bijvoorbeeld in de opmerking over de toegangspoort en over de eventuele inwerkingtreding op 1 januari 2008. Via het Mozaiekdecreet, dat vóór het einde van dit jaar wordt voorgelegd, zal de Vlaamse Regering de inwerkingtreding van dit decreet bepalen. De datum van 1 januari 2008 zal niet worden gehaald. Mevrouw Merckx heeft zelf al gezegd dat ze kwalitatief werk verkiest boven snel werk. Hij wil natuurlijk niet treuzelen. Eind mei 2007 is er overleg geweest met de koepels en de vakbonden over een kader voor de toegangspoort. Er is een stuurgroep geïnstalleerd die dit kader verder uitwerkt. Daarin zitten onder andere de voorzitter van het managementcomité, de leidende ambtenaar van het agentschap Jongerenwelzijn en van het VAPH, teamverantwoordelijken van het beleidsondersteunend team integrale jeugdhulp en mensen van het kabinet. Het is de bedoeling een document uit te werken om de diagnostiek samen te brengen, om een procesanalyse te maken van de indicatiestelling en van de toewijzing en om een herpositionering te doen van de activiteiten en van het personeel dat Jongerenwelzijn en VAPH inzetten rond diagnostiek en indicatiestelling.

Hij heeft de indruk dat men eerst en vooral op het niveau van de processen tot overeenstemming zal moeten komen. Nog voor er kan worden gesproken over de migratie van ambtenaren, het doorschuiven van budgetten en het creëren van nieuwe instellingen, moeten de participanten aan de toegangspoort eerst dezelfde taal spreken. De indicatiestelling moet op eenzelfde manier gebeuren. Als de processen in de verschillende werelden nog te veel van elkaar verschillen op het moment dat de toegangspoort wordt gecreëerd, dan zal dit niet vruchtbaar zijn. De transitie moet zorgzaam gepland worden. Men moet nagaan wie er in de toegangspoort zal werken en wie in de werkstructuur rond maatschappelijke noodzaak. Er zal in geen geval een verlies van personeel zijn.

Tegen het einde van dit jaar zouden de concrete contouren bekend moeten zijn. Hij wil ervoor zorgen dat de processen in de verschillende agentschappen in 2008 op elkaar afgestemd worden. Daarmee zal de toegangspoort al min of meer gerealiseerd zijn. Op dit ogenblik komt men soms in een bepaalde voorziening terecht op basis van toevalstreffers. Dat is

niet maatschappelijk efficiënt of rechtvaardig. Als we een standaardwerkwijze uitwerken die tot eenzelfde soort conclusie komt, dan hebben we al een unieke toegangspoort. Op dat ogenblik kan men om redenen van efficiëntie nog altijd beslissen om die mensen samen te zetten, maar dat is een zorg voor later. Ik beloof dat ik de stuurgroep zal blijven stimuleren.

Er was ook een vraag over de maatschappelijke noodzaak die aan het begin van deze regeerperiode werd besproken. De twee grondvragen zijn: hoe moeten we de voorzieningen responsabiliseren in bepaalde situaties en hoe moet dat gebeuren? Dat wil hij opnemen in het debat over de toegangspoort. Met betrekking tot het concept maatschappelijke noodzaak moet er een werkstructuur worden gecreëerd waarin de informatie uit de nota Maatschappelijke Noodzaak wordt vertaald. Het agentschap Jongerenwelzijn werkt een procesanalyse uit rond een Bureau Maatschappelijke Noodzaak. Het aspect van de responsabilisering van de voorziening wordt ondersteund, onder meer via een screeningsinstrument voor verontrustende situaties. Mevrouw *Trees Merckx-Van Goey* vraagt of het dan ook gaat over de screening van ouders van jonge kinderen op drugsgebruik. Minister *Steven Vanackere* bevestigt dat.

In het ondertekende convenant zitten ook communicatiebudgetten en budgetten voor vorming en opleiding. Die middelen moeten de uitbouw van netwerken ondersteunen. Deze vragen komen uit de netwerken zelf. De bekendheid van de netwerken en van het hulpaanbod moet groter worden. In Vlaanderen ontbreekt niet altijd het hulpaanbod, maar wel de kennis over het bestaan ervan. De communicatiebudgetten zijn geen gratuite reclame maar dienen voor het bekendmaken van het aanbod. Daarmee wil men voorkomen dat diegenen die het minst goed zijn geïnformeerd, in onze samenleving tussen de plooiën blijven vallen.

Op de vraag van mevrouw Van der Borgh t antwoordt hij dat de vorming en de opleiding betrekking hebben op het omgaan met crisissituaties en op het toegankelijker maken van de hulpverlening. De hulpverleners zijn hiervoor vragende partij. Dat zijn geen luxe-uitgaven. Men kan dikwijls de vraag kan stellen of men wel de tijd heeft om met vorming bezig te zijn. De minister vergelijkt dit met een houthakker die geen tijd heeft om zijn bijl te slijpen omdat hij zoveel hout moet hakken. Vorming is een van de zaken die ervoor zorgt dat de bijl goed geslepen is en dat het resultaat van het werk beter is. Hij benadrukt dat de perso-

neelsleden door de vorming hun eigen actie beter kunnen situeren ten aanzien van de prioriteiten die voor hen worden gesteld

Op de opmerking van mevrouw Merckx antwoordt hij dat de rechtspositie werd geïntegreerd in alle sectoren, niet alleen in jongerenwelzijn.

Hij is het eens met de stelling van mevrouw De Wachter dat het belangrijk is de resultaten van de brede hervorming in kaart te brengen. In de herorientatie moet men meer resultaatgericht werken. De rol en de verantwoordelijkheid van eenieder en de verwachte resultaten moeten worden gedefinieerd. De convenants bepalen acties en gewenste resultaten ten aanzien van de rechtstreeks toegankelijke netwerken, de netwerken voor crisishulp, de toegangspoort en de modulering. Voor elk van die acties is er voorzien in een opvolging en een evaluatie. Zo moeten de resultaten in kaart worden gebracht die zullen worden voorgelegd aan het parlement.

Voor het definiëren van de begrippen ‘verontrustend’ en ‘ernstige opvoedingssituatie’ binnen het screeningsinstrument heeft professor Hellinckx van de KULeuven een werkwijze opgesteld. Soms is het jargon immers bepalend voor de keuzes. Wat men verstaat onder de term ‘verontrustend’ wordt bepaald op basis van de bestaande POS-schaal (problematische opvoedingssituatie), die vandaag door de regioverpleegkundigen van Kind & Gezin wordt gebruikt. Wat verontrustend is in Antwerpen, moet ook verontrustend zijn in Hasselt. Om tot een validering van het screeningsinstrument te komen, heeft professor Hellinckx gewerkt met focusgroepen. De hulpverleners uit de netwerken rechtstreeks toegankelijke hulp waren daarbij betrokken. Er is dus een relatieve consensus over de betekenis van die begrippen. Door de uniformisering van het begrippenkader, wordt dat op de verschillende plaatsen op dezelfde manier geïnterpreteerd.

Mevrouw *Vera Van der Borgh t* heeft gelezen dat er een screeningsinstrument bestaat. Ze vraagt zich af of dat de POS-schaal is. De heer *Dirk Broos* (kabinet Vanackere) antwoordt dat het instrument gebaseerd is op de POS-schaal. De dertig items van de POS-schaal werden door professor Hellinckx en de focusgroepen verder gevalideerd. Zo is er een geheel nieuwe schaal ontstaan die de hulpverleners binnen alle netwerken zullen gebruiken om in te schatten of ze te maken hebben met een verontrustende situatie. De basis is de POS-schaal, maar elk van de items is

geactualiseerd, niet alleen voor kinderen van minder dan drie jaar, maar voor alle kinderen in verontrustende situaties.

Er is een werkversie ontwikkeld van dat instrument. Die versie wordt vertaald naar de webapplicatie. Begin 2008 moet dat worden geïmplementeerd in alle netwerken.

Programma GD: Gezondheidsbeleid en zorgbeleid voor gezinnen en ouderen.

Gezondheidsbeleid

Mevrouw *Vera Van der Borgh* heeft een vraag over basisallocatie 49.40 'Inkomsten in het kader van een overeenkomst met de federale overheid met betrekking tot preventie'. Hier worden voor het eerst inkomsten ingeschreven voor de bestrijding van tabaksgebruik. Deze middelen komen van de federale overheid. Welke nieuwe acties zal Vlaanderen ondernemen om het tabaksgebruik te verminderen? Of dekken deze middelen gewoon de vroegere uitgaven in het kader van de tabakspreventie?

In basisallocatie 12.12 'Uitgaven in verband met communicatie-initiatieven inzake gezondheid' wordt voorzien in 500.000 euro extra, als eenmalige uitgave, waarvan 100.000 euro voor de gezondheidsconferentie en 400.000 voor voorbereidingen op een griep-pandemie. Dat laatste gaat vooral over communicatie met gezondheidswerkers in de eerste lijn. Ze vindt dat een grote uitgave. Er wordt melding gemaakt van handhygiëne, onder meer in kinderdagverblijven en huisartsenpraktijken. Kind & Gezin komt geregeld in contact met de gezondheidswerkers en doet al heel wat via brieven met allerlei raadgevingen. Wordt dat allemaal met dit budget gefinancierd?

Basisallocatie 12.23 behelst uitgaven in verband met ziektepreventie, infectieziekten en vaccinaties. Het bedrag daalt met 417.000 euro. De toelichting zegt dat de middelen dalen met 500.000 euro omdat er in 2007 een surplus van 500.000 euro was toegekend met het oog op de inhaalvaccinatie tegen pneumokokken begin 2007. Ze wil weten of ook de vaccinaties tegen baarmoederhalskanker in dat budget zitten. Inzake baarmoederhalskanker blijft haar fractie pleiten voor een gratis vaccin, gelet op de terugbetaling door de federale overheid, die het gros van de kost voor zijn rekening neemt. Dat zien we op basisallocatie 33.23.

Ze wil ook weten wat de stand van zaken is met betrekking tot een veralgemeende vaccinatie tegen het rotavirus.

Mevrouw *Marijke Dillen* merkt op dat Vlaanderen een van de trieste koplopers blijft inzake depressie en zelfdoding. In zijn beleidsbrief besteedt de minister veel aandacht aan het Vlaams Actieplan Preventie van Zelfdoding. Gelet op de omvang van de problematiek, is ze ontgoocheld dat ze in de begroting hiervoor zo weinig middelen terugvindt. Ze wil weten welke initiatieven de minister zal nemen om de kennis over zelfdoding en over de noden van de risicogroepen te verbeteren. Zal er een beroep worden gedaan op de expertise die daarover al bestaat in het buitenland?

In zijn beleidsbrief besteedt de minister veel aandacht aan ongevallenpreventie bij kinderen. De minister heeft het bijvoorbeeld over een veilige slaapplek. Uit een onderzoek over het slaapgedrag van Vlaamse kinderen is gebleken dat twee kinderen op drie een slaapprobleem hebben. Vooral tijdens het weekend blijven ze te laat op, wat niet kan worden gecompenseerd door langer te slapen. Uit dat onderzoek blijkt dat dit op korte termijn kan leiden tot gedragsproblemen en op langere termijn zelfs tot problemen voor het functioneren op school en tot nadelige gevolgen voor de psychologische en fysieke ontwikkeling van het kind. Ze vraagt zich af hoe de minister bijzondere aandacht wil besteden aan de problematiek van het slaapgedrag van kinderen. Samenwerking met de minister van Onderwijs lijkt haar in dat verband belangrijk. De Vlaamse gezondheidscoördinator die actief is in het Vlaamse onderwijs kan deze problematiek extra onder de aandacht van de scholen brengen. Zo kunnen de scholen een gezondheidsbeleid voeren vanuit hun eigen context en behoeften.

In een recent Europees onderzoek scoort ons land zeer slecht op het vlak van kinderveiligheid. Uit de cijfers blijkt dat maar liefst 467 letsels met dodelijke afloop bij kinderen of jongeren voorkomen hadden kunnen worden indien ons land betere veiligheidsnormen zou hebben. Veel levens van kinderen en jongeren kunnen worden gered met bijkomende beleidsmaatregelen rond veiligheid voor passagiers en fietsers, maar ook rond de preventie van onder meer vallen, verdrinking, verstikking en brandwonden.

De mogelijke maatregelen behoren gedeeltelijk tot de bevoegdheid van minister Vanackere, gedeeltelijk tot de bevoegdheid van de federale bevoegdheid. Ze vraagt of de minister daar aandacht zal aan besteden. Een gecoördineerde aanpak is noodzakelijk. Zal de minister dat meenemen in het overleg, van zodra zijn federale collega wordt benoemd?

De heer *Felix Strackx* weet dat er op vrijdag 13 juli een oproep is geweest vanuit de administratie WVG. De projectvoorstellen rond alcohol, tabak en drugs met een budget van maximaal 150.000 en minimaal 25.000 euro, moesten worden ingediend vóór 15 september 2007. De goedgekeurde projecten worden opgestart vóór 1 december en duren maximaal twee jaar. Er was voorzien in een budget van 466.000 euro. Hoeveel projecten hebben daar uiteindelijk op ingetekend en welke?

Elk jaar vallen er in Vlaanderen enkele doden door CO-vergiftiging. In de loop der jaren zijn er in het parlement al heel wat vragen en voorstellen geformuleerd rond die problematiek. Vanuit het beleid is er echter niet veel gebeurd, behalve enkele informatiecampagnes, waarin de heer Strackx weinig vertrouwen heeft. Als er risico is op CO-vergiftiging, wordt dat ook in het weerbericht vermeld of aangeduid met een icoontje. Hij heeft echter niet de indruk dat dat veel uithaalt: de mensen denken dat zichzelf geen risico lopen.

Zijn fractie heeft altijd gezegd dat men bij de mensen thuis zou moeten controleren of hun installatie in orde is. Zo kan men de mensen die gevaar lopen, tijdig verwittigen. Zijn fractie stelt dat elk jaar voor, middels amendementen op de begroting. Telkens wordt gezegd dat er geen geld is om daarvoor mensen op pad te sturen. Hij heeft ook al geïnformeerd of dergelijke maatregelen niet mogelijk zouden zijn op gemeentelijk vlak. Het gaat immers om een beperkt aantal risicowoningen, voornamelijk oudere woningen die verwarmd worden met fossiele brandstoffen. Men hoeft niet bij iedereen langs te gaan.

Vandaag doet er zich in dat verband een belangrijke opportuniteit voor. Minister Van Brempt heeft gezorgd voor de opleiding van een aantal energienoeiers die bij de mensen thuis gaan om een aantal tips te geven over energiebesparing. Zij komen dus in alle woningen met een verhoogd risico op CO-vergiftiging. Men zou die mensen dus een kleine bijkomende opleiding kunnen geven om meteen ook de mogelijke risico's op CO-vergiftiging te onderzoeken.

Volgende week zal hij daarover een vraag stellen aan minister Van Brempt. Hij wil die vraag echter nu al voorleggen aan minister Vanackere die bevoegd is voor de preventie van CO-vergiftiging. Hij vraagt of de minister bereid is tot overleg met minister Van Brempt over een bijkomende taak voor de ener-

giesnoeiers. Op dit ogenblik kan het optreden van de energienoeiers misschien zelfs tot een toename van het aantal CO-doden leiden. Zij zullen de mensen namelijk aanraden om alle mogelijke kieren en gaten te dichten, waardoor het risico op CO-vergiftiging nog groter wordt. Het is dus erg belangrijk dat de energienoeiers ook aandacht hebben voor de problematiek van de CO-vergiftiging.

De heer *Erik Tack* wil het hebben over de eerste strategische doelstelling, het realiseren van gezondheidswinst door het maken van gezonde keuzes. Het is echter moeilijk om goede keuzes te maken als men over weinig kennis beschikt. Daarom pleit hij voor meer gezondheidsonderwijs op de scholen. Kinderen zijn immers het meest ontvankelijk voor informatie. Veel mensen hebben bijzonder weinig kennis over hun eigen gezondheid, bijvoorbeeld over alarmsymptomen of over medicatie. Hij vraagt of minister Vanackere bereid is om daarover overleg te plegen met de minister van Onderwijs.

Hij leest in de beleidsbrief dat de minister de reclame voor alcohol en de beschikbaarheid van alcohol wil beperken. Hij heeft het over het invoeren en controleren van een uniforme leeftijdsgrens voor de verkoop van alcohol op zestien jaar. Hij pleit ervoor om dat ook voor tabak te doen. Hoe jonger men met tabak begint, hoe sneller men verslaafd raakt. Wanneer men over onvoldoende verweermechanismen beschikt, is het moeilijk om te weerstaan aan de druk van de gemeenschap waarin men zich bevindt. Hoe ouder men is, hoe bewuster men bepaalde keuzes kan maken en hoe beter men neen kan zeggen.

Inzake het bevorderen van een gezonde seksuele leefstijl wil hij het hebben over hiv. Vandaag staat in de krant dat het aantal nieuwe hiv-besmettingen dramatisch stijgt bij homoseksuele mannen. Van de 321 nieuwe besmettingen bij Belgen zijn er 202 het gevolg van seksueel contact tussen twee mannen. Dat is een derde meer dan vorig jaar en een verdubbeling ten opzichte van vijf jaar geleden. Het totale aantal nieuwe gevallen ligt niet hoger dan de jaren voorheen. Bij bepaalde risicogroepen is er een duidelijke stijging waarneembaar.

Hij vraagt zich af of het tot op heden gevoerde beleid afdoende is. Moet er niet meer worden geïnvesteerd in acties voor bepaalde risicogroepen? Er zijn slechts 100 gevallen van hiv-besmetting bij Belgen met heteroseksuele contacten. Hiv-besmetting na homoseksuele contacten gebeurt frequenter, hoewel het aantal

homoseksuele contacten lager ligt dan het aantal heteroseksuele contacten. Misschien moet meer worden geïnvesteerd in acties voor risicogroepen? Cijfers uit het buitenland laten vermoeden dat een op drieëndertig, misschien wel een op tien homoseksuelen besmet geraken. Hij veronderstelt dat het aandeel besmette personen veel groter is bij mensen van vreemde afkomst. Sommigen onder hen hebben een Belgisch paspoort. Daarom wil hij weten of er cijfers zijn over het aantal besmette personen per etnische groep, en zo niet, of men daaraan geen aandacht zou moeten besteden.

Seksueel overdraagbare aandoeningen (soa) zoals syfilis en gonorroe staan wel in de lijst van verplicht aan te geven aandoeningen, maar hiv niet. In een besluit van de Vlaamse Regering van 19 april 1995 staat dat dit toch een meerwaarde zou bieden. Hij vraagt of de minister daarmee akkoord gaat.

Hij suggereert dat het nuttig zou kunnen zijn om migranten uit risicogebieden te testen op hiv. Elke besmette persoon die Vlaanderen binnenkomt, verhoogt het risico op besmetting van andere mensen.

Inzake preventie vindt hij in de begroting en de beleidsbrief niets terug over osteoporose of chronisch glaucoom. Osteoporose is zwaar om dragen en heeft een enorme sociale kostprijs. Chronisch glaucoom is een oorzaak van blindheid. Hij suggereert om dat op te nemen in de beleidsbrief van volgend jaar. Inzake borstkankeropsporing herhaalt hij zijn suggestie om de vrouwen van 50 tot 69 jaar via de campagnes gratis een tweejaarlijkse mammografie te laten ondergaan. Hij vraagt zich ook af of de jongere vrouwen niet moeten worden gesensibiliseerd om zich te laten onderzoeken.

In zijn beleidsbrief zegt de minister dat hij het vaccin voor het humaan papillomavirus ter beschikking wil stellen. De Vlaamse Gemeenschap zou een derde betalen; de federale overheid twee derden. Zal het vaccin ter beschikking worden gesteld via Kind & Gezin? Zullen ook andere artsen die met preventie bezig zijn over die vaccins kunnen beschikken?

Voor het griepvaccin is er via het Rijksinstituut voor Ziekte- en Invaliditeitsverzekering (RIZIV) voorzien in een terugbetaling voor risicogroepen. Sommige ziekenfondsen betalen een gedeelte van het resterende bedrag terug. Hij vraagt zich af of die administratieve rompslomp niet kan worden weggewerkt.

Hij leest dat er voor alle asielzoekers een screening op tbc wordt aangeboden. Hij vraagt zich af of het niet

nuttig zou zijn om dat te verplichten. Als men in de lift staat met iemand met een open tbc, kan men zelf al tbc oplopen.

Mevrouw *Trees Merckx-Van Goey* merkt op dat er een gezondheidsconferentie werd gehouden over de eerste operationele doelstelling, namelijk over het gebruik van alcohol, tabak en drugs; over het promoten van een evenwichtige en gezonde voeding is er een gezondheidsconferentie gepland. Dat is vastgelegd in een decreet. Het is haar niet duidelijk wat het instrument van een gezondheidsconferentie om bepaalde doelstellingen op te volgen precies oplevert. Minister Vervotte zei na de gezondheidsconferentie dat een werkgroep het natraject zou afhandelen en dat de werkwijze van de gezondheidsconferentie zou moeten worden geëvalueerd. Afgaande op de beleidsbrief denkt ze dat die evaluatie er niet komt.

De opvolging en de besteding van de middelen vormt een totaalbedrag op een basisallocatie. Op basis van dat cijfer kan een parlementslid niet nagaan wat er nu precies wordt gedaan in uitvoering van een gezondheidsconferentie. Moet dat niet worden geëxpliciteerd?

Ze vindt het positief dat de werkgroep die het natraject onder zijn hoede neemt, wordt aangevuld met alle belangrijke actoren. Dat moet leiden tot “een breed gedragen finale visie, met inbegrip van de ambulante hulpverlening en de daarop afgestemde universele, selectieve en geïnduceerde preventiestrategieën. Pas dan kan de vertaalslag naar implementatie en uitvoering van het beleidsplan worden aangevat.” Wat is de stand van zaken van het werk van de stuurgroep? Welke strategieën worden er uitgewerkt? Staat het actieplan met de algemene doelstellingen al op punt? Welke middelen worden daarvoor uitgetrokken? Welke prioriteiten worden in dat actieplan gelegd? Wat denkt de minister daar zelf over?

Op dinsdag 20 november heeft de minister gecommuniceerd over de projecten inzake tabak, alcohol en drugs. Er gaan ook vijf extra preventiewerkers naar de CGG's. Hoeveel staat het met het samenwerkingsprotocol tussen de Vereniging voor Alcohol- en andere Drugproblemen (VAD) en de CGG's?

Met het federale niveau moet een aantal afspraken worden gemaakt. Er is het oorspronkelijke tabaksfonds, nu uitgebreid tot het verslavingsfonds. Over welke middelen gaat het? Is er een nieuwe afspraak over de criteria voor de verdeling van de middelen? Hoe zit het met de middelen voor alcohol en drugs?

De heer *Tom Dehaene* vraagt dat het parlement op de hoogte zou worden gehouden van de voorbereidingen van de gezondheidsconferentie over gezonde voeding en meer bewegen in 2008. Hij suggereert ook dat alle organisaties die vandaag actief zijn, betrokken worden, ook al zijn ze vandaag geen erkende partnerorganisatie. De Vlaamse Diabetes Vereniging is vandaag bijvoorbeeld geen erkende partnerorganisatie. Hij vraagt of de minister in het kader van de gezondheidsconferentie, stappen kan ondernemen om de vereniging te erkennen.

Hij is blij dat het project rond darmkankerpreventie wordt opgestart. Daarvoor wordt 500.000 euro uitgetrokken. Hij heeft gelezen wat er in de pers is verschenen, maar hij veronderstelt dat de minister die informatie nog kan aanvullen.

In de toelichting staat dat een deel van de reserve gebruikt kan worden voor een eventueel nieuw vaccinatieprogramma. Dat zou afhankelijk zijn van wat er op federaal niveau gebeurt. Hij vindt het positief dat daarvoor de nodige middelen worden gereserveerd. Hij veronderstelt dat minister *Vanackere*, eens er een federale regering is, de federale minister zal aanmoedigen om zijn deel van de factuur te betalen. Hij wil weten over welke vaccins het gaat.

De heer *Bart Van Malderen* verwijst naar de kritische vragen van zijn fractie, zowel in de plenaire vergadering als in de commissie, naar aanleiding van de – gelukkig veeleer positieve – rapporten over de resultaten van het preventiebeleid inzake middelengebruik. Vanuit het werkveld werd een aantal opmerkingen gemaakt over het ontbreken van een genderspecifieke benadering van de problematiek. Het problematische middelengebruik, zeker als het gaat om alcohol en illegale drugs, is blijkbaar vooral een zaak van laaggeschoolde jongens. Bij hooggeschoolde meisjes komt het veel minder voor.

Het feit dat men ieder jaar een campagne wil voeren rond een specifiek middel, doet vragen rijzen, want dat kan leiden tot een gebrek aan continuïteit.

Een andere opmerking uit het werkveld was dat de leeftijd van de doelgroepen wellicht iets te hoog was, want de echte preventie moet vroeger beginnen.

Hij vraagt zich af of de minister bij het formuleren van de doelstellingen, rekening heeft gehouden met deze opmerkingen en hoe dat blijkt uit het budget. Is er een evolutie in het budget en in de afspraken met

de partners op het terrein, bijvoorbeeld met de VAD? Op basis van welke evaluatie en welke criteria kunnen eventuele bijsturingen gebeuren? Voormalig minister *Vervotte* heeft zich herhaaldelijk geëngageerd om daarover een globale discussie te voeren. Hij zou willen dat die discussie wordt geagendeerd.

Op de vraag van mevrouw *Van der Borgh*t antwoordt minister *Steven Vanackere* dat het samenwerkingsprotocol over het tabaksfonds net getekend is. Het moet nu geratificeerd worden door de betrokken overheden. Het dossier voor de ratificatie zal binnenkort worden ingediend bij de Vlaamse Regering en daarna bij het parlement. Pas dan zal het geld van het tabaksfonds gebruikt kunnen worden.

Er wordt voorzien in 1 miljoen euro voor het federale niveau en in 1 miljoen euro voor de gemeenschappen. Binnen het miljoen voor de gemeenschappen is de Vlaamse Gemeenschap goed voor 58,6 percent van de middelen. Dat is onbetwistbaar het Vlaamse trekkingsrecht. Als dat allemaal achter de rug is, kan er werk worden gemaakt van de uitvoering van een actieplan middelengebruik, met nieuwe projecten. Op dit ogenblik kan hij niet zeggen welke bijkomende projecten er zullen worden gepland.

Hij stelt dat een bedrag van 100.000 euro niet zo veel is voor een gezondheidsconferentie – inclusief het gedeelte dat te maken heeft met de organisatie – gelet op het feit dat men enorm veel actoren bijeen wil brengen.

Ongeveer 400.000 euro wordt gereserveerd in het kader van een eventuele griep пандemie. Hij is ervan overtuigd dat 400.000 euro zal worden beschouwd als een ridicule som de dag dat er werkelijk een griep пандemie uitbreekt. Een aantal langetermijnboodschappen moeten in de psyche van een aantal actoren worden binnengebracht. Dat is echt iets anders dan de dagdagelijkse adviezen rond de gevaren voor infecties. De doelgroep bestaat uit de huisartsen – die moeten kunnen beschikken over een goed protocol over wat ze moeten doen – en de scholen en kinderdagverblijven – die onder meer via Klasse, Kind & Gezin en de CLB's worden bereikt. Er is ook een tweejaarlijkse herhaling gepland.

Het humaan papillomavirus en het rotavirus zijn niet opgenomen in de middelen voor vaccinaties. Hij meent dat er, net als bij vorige vaccinatiecampagnes, een verdeelsleutel van twee derde voor de federale overheid en een derde voor de gemeenschappen zou

moeten worden gehanteerd. Daarover moet worden overlegd op de interministeriële conferentie. Daarna kunnen er budgettaire conclusies worden getrokken.

Mevrouw Dillen vroeg hoe de minister de kennis over suïcide wil verbeteren. Ze ziet de link niet tussen de budgetten en de ambities. Oorspronkelijk was er voorzien in 1.272.000 euro voor 2008, maar dat bedrag is al in 2007 naar voren getrokken. Dat bedrag moet men er eigenlijk bijtellen als men de vergelijking wil maken. Mevrouw *Marijke Dillen* merkt op dat dergelijke oefeningen in de vroegere begrotingsstructuur gemakkelijker waren.

Minister *Steven Vanackere* stelt dat deskundigheidsbevordering een van de vijf basispunten is om de kennis van suïcide te verbeteren. Hij heeft het eerder al gehad over een project deskundigheidsbevordering via e-learning bij huisartsen. Consultatie kan via de website www.gachet.be. Hij denkt ook aan een geestelijke gezondheidsplan voor het onderwijs. Daarover wordt overlegd met de minister van Onderwijs. Het gaat meer bepaald over deskundigheidsbevordering bij leerkrachten. In de scholen moet de problematiek van suïcide bijzonder behoedzaam worden aangekaart. In het kader van de expertisebevordering bij leerkrachten kan men relatief expliciet over bepaalde zaken praten. Dit onderwerp moet echter heel behoedzaam worden aangebracht bij leerlingen. Men kan niet op een geïmproviseerde manier een les wijden aan suïcide. Het is beter om te werken via onderwerpen als assertiviteit en pesten, elementen van onbehagen die een risicofactor kunnen vormen. Er loopt ook een project bij de verzorgenden in de gezinszorg voor cliënten met een psychiatrische problematiek.

Op de vraag van mevrouw Dillen over ongevalpreventie bij kinderen antwoordt hij dat er een overleg aan de gang is met Onderwijs over een globaal gezondheidsplan. Binnen de Vlaamse Onderwijsraad (Vlor), waar ook het departement WVG vertegenwoordigd is, is er een gezondheidscoördinator actief. Aan mensen die kinderen opvangen worden tips gegeven over veilig slapen. Er zal promotie worden gevoerd voor het registratiepunt voor onveilige kinderartikelen. Het registratiepunt wordt uitgebreid naar de draagsystemen voor een baby. Niet alle draagsystemen zijn immers even veilig. Voor de preventie van brandwonden wordt er een subsidie gegeven aan het Greet Rouffaerhuis. Er is ook een subsidie voor het project Blue Dog, een vzw die zich bezighoudt met de preventie van bijtongevallen door honden. Het is de

bedoeling om kinderen te leren omgaan met honden en ouders te wijzen op het gevaar van de combinatie kind/hond.

In het kader van de preventie van CO-vergiftiging had de heer Strackx het over de energiesnoeiërs van minister Van Brempt. Bij energie denkt minister Vanackere meteen aan minister Crevits. Ook de minister van Wonen heeft daarmee te maken. Hij ziet nog meer mogelijkheden. De dienstencentra zouden een belangrijke rol moeten spelen in het bevorderen van het thuiswonen. Bij het streven naar een goed aangepaste woning zou men kunnen stellen dat advies over een mogelijke CO-vergiftiging deel uitmaakt van deze strategie. Er is dus een hele waaier van mogelijkheden. De heer Strackx heeft de nadruk gelegd op de energiesnoeiërs. Het is de moeite waard om ervoor te zorgen dat bij bestaande inspanningen telkens opnieuw de preventie- en communicatielogica over CO-vergiftiging wordt meegenomen. Hij zal met de minister van Energie overleggen hoe men ervoor kan zorgen dat diegene die in een dienstverlenende functie in een huis komt om adviezen te verstrekken, meteen ook kijkt naar de risico's met betrekking tot CO, als dit binnen zijn expertise ligt.

De heer *Felix Strackx* weet dat de energiesnoeiërs onder de bevoegdheid vallen van minister Van Brempt, in het kader van de sociale economie. Het gaat om laaggeschoolden die een opleiding tot energiesnoeier hebben gekregen. Ze starten op 1 december. Hij wil dus verder werken met een bestaand initiatief. Minister *Steven Vanackere* verzekert dat de informatie bij de juiste minister zal terechtkomen.

In het kader van de oproep inzake preventie tabak, alcohol en drugs werden er 68 projecten ingediend waarvan er negen zijn gehonoreerd. De details zijn terug te vinden in het antwoord op een schriftelijke vraag van de heer Van Malderen. Hij somt ze snel op.

Er is het ECAT-project (Empower the Community in response to Alcohol Threats) van VAD dat voor een budget van 144.000 euro sterk wijkgebonden strategieën ontwikkelt rond het versterken van reacties op potentieel alcoholmisbruik. Er is een project voor 141.000 euro ingediend door het Vlaams Instituut voor Gezondheidspromotie (VIG) omtrent een rookvrije school. De Sleutel heeft een project ingediend voor een budget van 140.000 euro, waarbij men universele drugpreventie via levensstijltrainingen in basis- en middelbaar onderwijs wil helpen orga-

niseren. Er is een budget van 43.000 euro uitgetrokken voor een rookstopbegeleiding voor mensen in armoede. Er is een kleiner project ingediend door een wijkgezondheidscentrum voor een budget van 30.000 euro voor rookstopbegeleiding voor kansarme zwangere vrouwen en hun partner. Er is een project ingediend door de Universiteit Antwerpen voor een budget van 27.600 euro, voor 'e-intervention', namelijk een korte interventie via het internet voor studenten met riskant of problematisch alcoholgebruik in het hoger onderwijs. Het gaat om een testmodule waarbij men zichzelf kan screenen.

Hij wil nog een misvatting uit de wereld helpen. Alcoholmisbruik wordt te snel geassocieerd met vormen van alcoholisme. In werkelijkheid zijn er voor vrouwen extra gezondheidsrisico's vanaf 14 eenheden alcohol per week en voor mannen vanaf 21 eenheden per week. Er is een hoger risico op borstkanker en op verschillende andere aandoeningen. Op dat ogenblik zit men echter niet in een sociaal problematische situatie, tenzij het gaat over 'binge drinking', het snel consumeren van alcohol op heel korte tijd. Dat is een nieuwe problematiek.

Er is nog een project ingediend door Securex, voor een budget van 140.000 euro, voor een alcohol- en drugbeleid in bedrijven, volgens een model gebaseerd op de korte interventie. Dat betekent dat men op een korte tijd heel veel mensen wil sensibiliseren rond een boodschap. Het gaat dus niet om een langetermijnbegeleiding. Het is bewezen dat korte boodschappen bij een doelpubliek een statistisch groot aandeel van de gedragsverandering kunnen veroorzaken. Het voorlaatste project dat is goedgekeurd, voor een budget van 55.000 euro, is een drugs- en alcoholbeleid binnen Leren Ondernemen. Dat zijn buurtdiensten in het kader van projecten sociale economie. Ten slotte is er een project van het VIG voor een budget van bijna 140.000 euro, voor een rookstopcampagne. Die projecten moeten nog allemaal opstarten en hebben een looptijd van een of twee jaar.

Op de vraag van de heer Tack antwoordt hij dat de verkoop van tabak verboden is onder de achttien jaar. Dergelijke verbodsbepalingen zijn een federale bevoegdheid. Binnen het actieplan middelengebruik, wordt nagegaan welke relevante factoren er kunnen worden geïdentificeerd. Voor stringente maatregelen zal men waarschijnlijk een beroep moeten doen op de medewerking van de federale overheid. Hij is het ermee eens dat er maatregelen kunnen worden genomen op het gebied van communicatie, om te voorkomen dat men al op jonge leeftijd begint te roken.

Op de overwegingen van de heer Tack over het bevorderen van een gezonde seksuele leefstijl antwoordt hij dat er geen exponentiële toename is van het aantal besmettingen met het hiv-virus, ook al was dat verwacht. In 2006 was er zelfs een lichte daling ten opzichte van 2005. Vanochtend heeft hij ook op de radio vernomen dat de incidentie bij homomannen bijzonder belangrijk is, namelijk 3 procent. De nieuwe manieren om elkaar te ontmoeten bemoeilijken het preventiebeleid. Bij afspraken via het internet kan de overheid niet op dezelfde manier de communicatie organiseren als bij de traditionele homobars. Er is geen opsplitsing van de cijfers naar etnische afkomst. Voor de maatregelen verwijst hij naar de communicatie die zal gebeuren na de rondetafelconferentie van nu vrijdag. Daar zullen bepaalde initiatieven worden genomen.

Het is duidelijk dat er vandaag condoommoeheid bestaat. De problematiek van het veilig vrijen moet bij een deel van de populatie blijkbaar opnieuw in herinnering worden gebracht. Een van de maatregelen is de hernieuwde oproep om ervoor te zorgen dat men veilig vrijt en dat men het adagium 'love life, use a condom' zou toepassen. Andere voorstellen zullen ongetwijfeld op 30 november worden toegelicht.

Inzake de borstkankerpreventie bij jonge vrouwen stelt de minister dat sommige vrouwen het meest gebaat zijn bij zelfonderzoek, terwijl voor andere vrouwen een screening aangewezen is. De preventiecampagnes van de Vlaamse Gemeenschap maken ook deel uit van een gezondheidseconomisch verhaal. Voor vrouwen van minder dan vijftig jaar zijn de bedragen die moeten worden ingezet voor een bevolkingsonderzoek moeilijk te rechtvaardigen. Andere vormen van bevolkingsonderzoek zouden daardoor in de verdrukking komen.

Dat is een moeilijk dilemma. Het gaat per definitie om een politiek debat. Sommige zaken behoren tot de verantwoordelijkheid van het individu. De betrokkenheid van de huisartsen kan daarbij een goed instrument zijn.

De heer Tack veronderstelde dat het vaccin tegen het humaan papillomavirus zou worden verspreid via Kind & Gezin, maar dat lijkt de minister niet de beste oplossing. Het gaat over meisjes van twaalf tot veertien jaar. Daarom denkt hij in de eerste plaats aan de CLB's en aan de scholen. De aanpak zal besproken worden in de interministeriële conferentie, in goed overleg met de andere gemeenschappen. Daarna zal worden beslist welke kanalen de Vlaamse Gemeen-

schap het best kan gebruiken. Hij zal onderzoeken of ook de huisartsen daarbij kunnen worden betrokken.

Inzake het griepvaccin zal op de interministeriële conferentie worden nagaan hoe men vaccins kan aanbieden aan de risicogroepen. Overleg met de federale overheid, de federale actoren en de ziekenfondsen is in dat verband noodzakelijk.

De lijst van materies die de minister met de federale overheid moet bespreken wordt intussen wel erg lang. Hij is van plan om geen tijd onbenut te laten, maar hij wil voorkomen dat iedereen twee weken na het aantreden van een nieuwe regering komt informeren naar zijn overleg met de federale overheid.

Hij beaamt de opmerking van de heer Tack dat de aangifte van hiv niet verplicht is. Dat heeft onder meer te maken met het feit dat het aantal besmettingen vrij goed gekend is via de labo's. Men wil ook stigmatisering voorkomen. De Vlaamse Gemeenschap kan de mensen alleen stimuleren om veilig te vrijen en dat gebeurt vandaag al.

Hiv is volgens de minister niet vergelijkbaar met andere besmettelijke ziekten. In dit geval komen de adviezen neer op veilig vrijen. Op het ogenblik dat de geïnfecteerde persoon met een hulpverlener in contact komt, krijgt hij of zij het volledige pakket aan adviezen. Dat kan niet geperfectioneerd worden door een registratiesysteem.

De heer *Erik Tack* merkt op dat het argument om hiv niet op de lijst te zetten niet erg logisch is. Gonorrhoe en syfilis zijn immers ook seksueel overdraagbare aandoeningen, en die moet men wel verplicht aangeven. Minister *Steven Vanackere* belooft dat hij daarover zal nadenken.

De heer *Luc Martens*, voorzitter, merkt op dat deze ziekten een meer artistiek karakter hebben. Kunstenaars vonden het vroeger een punt van eer om die ziekte te hebben. Dat wees erop dat zij een creatief leven leidden. Inpikkend op die laatste opmerking merkt minister *Steven Vanackere* op dat het nodeloos romantiseren van een aantal situaties soms ook een psychologische drempel is voor een goede preventiestrategie. Bij zelfmoordpreventie wordt men soms met dat probleem geconfronteerd. Als men er een te heroïsch beeld van ophangt, kan het een negatieve voorbeeldfunctie krijgen.

Mevrouw *Merckx* heeft een kritische evaluatie gemaakt van de gezondheidsconferenties, en in het

bijzonder van de gezondheidsconferentie over het middelengebruik. De minister wil een aantal van haar overwegingen meenemen, in het bijzonder over de stap van de adviezen naar het actieprogramma. Dat is trouwens een van de redenen waarom hij in de toekomst het idee van een actieplan zou willen integreren in de gezondheidsconferenties.

Een gezondheidsconferentie is een goed instrument om te komen tot een gedragen preventiestrategie. Voormalig minister Demeester is als eerste met dat model van start gegaan. Zij heeft een goed systeem bedacht waarmee verschillende actoren op eenzelfde manier kunnen focussen op een doelstelling. De gezondheidsconferenties en de resultaten ervan worden uiteraard permanent geëvalueerd, per doelstelling en per actieplan. Hij wil, nog meer dan in het verleden, op zoek gaan naar maximale inspraakmogelijkheden voor iedereen die later betrokken zal zijn bij de uitvoering van de adviezen.

De stuurgroep is bezig met de opmaak van een actieplan rond het middelengebruik, op basis van preventiestrategieën die goedgekeurd zijn op de gezondheidsconferentie. De minister heeft geen prioriteiten bepaald. De deskundigen uit het werkveld moeten hun inbreng kunnen hebben. Hij verwacht dat actieplan tegen het voorjaar van 2008.

Op de vraag van de heer Dehaene om de Vlaamse Diabetes Vereniging te erkennen als een partnerorganisatie antwoordt de minister dat er vandaag nog geen partnerorganisaties zijn, maar wel convenanthouders. Als het uitvoeringsbesluit van het Preventiedecreet klaar is, zullen er partnerorganisaties en organisaties met terreinwerking kunnen worden erkend. Op dat ogenblik wil hij zeker overwegen om ook de Vlaamse Diabetes Vereniging als partner te erkennen.

De heer Dehaene vroeg ook toelichting bij het darmkankerproject dat de minister zal voorstellen aan de Vlaamse Regering. Hij heeft toegezegd om, na een oproep die een achttal mogelijke projecten opleverde, het voorstel van de Universiteit Antwerpen te weerhouden.

Ongeveer 90 percent van de gevallen van darmkanker die tijdig worden ontdekt, kunnen nog worden behandeld. Inzake de implementatie van de darmkankerscreening loopt Vlaanderen wat achterop op sommige landen. Zelfs landen die vooroplopen, screenen niet de hele bevolking. In Finland wordt alleen in bepaalde regio's de gehele bevolking gescreend. In Nederland staat men verder dan in Vlaanderen.

Vlaanderen deed een beroep op Nederlandse experts voor de evaluatie van het proefproject. Het is de bedoeling om in een tweetal gemeenten in de provincie Antwerpen 14.000 mensen in een leeftijdscategorie met een verhoogde kans op darmkanker aan te zetten tot een deelname aan een darmkankerscreening. Er zijn twee modellen. In het eerste model wordt de test per post opgestuurd, en als er geen reactie komt wordt er een herinnering bezorgd via de huisarts. De tweede methode vertrekt bij de huisarts, en als dat geen gevolg krijgt, komt er een herinnering via de post.

Zo'n test vereist een inspanning, want men moet gedurende drie dagen stoelgang deponeren in een testkit. Men kan wel zeggen dat negentig percent wordt gered als men er op tijd bij is, maar tussen weten en doen ligt een hele afstand. Dat project zal drie jaar lopen, zodat de tweejaarlijkse herhaling van de screening – wat in het geval van darmkankerscreening nodig is – mogelijk wordt. De veralgemening van de test naar geheel Vlaanderen zou vanaf 2011 moeten kunnen gebeuren.

Op de vraag van de heer Tack of het niet nuttig zou zijn om tbc-opsporing te verplichten voor bepaalde etnisch-culturele groepen, antwoordt hij dat de Vereniging voor Respiratoire Gezondheidszorg- en Tuberculosebestrijding (VRGT) belast is met de screening van alle risicogroepen: gedetineerden, migranten en verslaafden. De behandeling wordt aangeboden en in sommige gevallen zelfs verplicht. Wat de heer Tack vraagt, gebeurt dus. Binnen de risicogroepen van gedetineerden, migranten en verslaafden wordt een doelpubliek afgebakend dat wordt gescreend.

De deskundigheidsbevordering van huisartsen gebeurt onder meer via de eerder geciteerde interactieve website over suïcidepreventie.

De minister veronderstelt dat er gelegenheid zal zijn tot een globale discussie over het middelengebruik als de gezondheidsdoelstellingen en het actieplan worden voorgelegd aan het parlement. Hij denkt dat dit medio 2008 zal gebeuren.

Hij geeft toe dat osteoporose niet expliciet wordt vermeld, maar door het promoten van gezonde voeding en meer beweging, wordt er toch aan gewerkt. Er zijn geen buitenlandse voorbeelden van screening van chronisch glaucoom. Evidence-based programma's zijn er evenmin. Op dit ogenblik wordt daar geen werk van gemaakt. Het is geen eenvoudige zaak.

Genetische factoren zouden een rol spelen. Medici zouden dus aan de hand van de anamnese op zoek kunnen gaan naar mensen die op dat vlak bijzondere aandacht verdienen.

De heer *Erik Tack* vraagt nog of er, in het kader van de darmkankerscreening, in het buitenland ook wordt gescreend op fecaal bloedverlies.

Minister *Steven Vanackere* bevestigt dat. Er is zowel een immunologische test als een test voor het opsporen van niet-zichtbaar bloed in de ontlasting. Het is de bedoeling beide technieken te testen via het project in Antwerpen. Toch wordt het accent gelegd op het detecteren van niet-zichtbaar bloed. Ook daarvoor zijn er verschillende systemen, die elk een eigen impact hebben op de bereidheid van mensen om te participeren. De Nederlandse experts hebben verschillende modellen getoond. De vraag is wat de Vlaamse man of vrouw bereid is te doen om gezondheidswinst te boeken. Deze screening vergt een inspanning van de betrokkene. Het voordeel is dat er niet moet worden gewerkt met ingewikkelde methodes. Het nadeel is dat de mogelijkheid bestaat dat de betrokkene er zich niet wil mee bezig houden. De heer *Erik Tack* heeft begrepen dat de screening voor een deel van de patiënten zal verlopen via de post en voor een ander deel via de huisarts. Minister *Steven Vanackere* bevestigt dat. De heer *Erik Tack* vraagt of het de bedoeling is dat de huisarts zelf de administratie verzorgt om zijn patiënt te contacteren. Minister *Steven Vanackere* antwoordt dat er overleg gepleegd wordt met de eerstelijnsgezondheidszorg, met de huisarts, zodat er geen nodeloze administratieve last ontstaat. De huisarts wordt er in elk geval bij betrokken. Het gaat op dit ogenblik nog over een proefproject bij 14.000 personen.

Mevrouw *Vera Van der Borgh*t verwijst nog naar haar vraag over het rotavirus. Heel wat kinderen met dat virus worden opgenomen in het ziekenhuis. Daar hangt een bepaalde kost aan vast.

Minister *Steven Vanackere* benadrukt dat er met het rotavirus weinig of geen mortaliteit gemoeid is. Er is vooral een gezondheidseconomische kost, zoals werkverlet bij de ouders. Het kenniscentrum is bezig met het onderzoek. Hij zal dat probleem bespreken in de interministeriële conferentie. Een en ander hangt af van de bereidheid van de andere overheden.

Mevrouw *Trees Merckx-Van Goey* merkt nog op dat de minister bij de criteria over de verdeling van het verslavingsfonds iets gezegd had over tabak. Het

verslavingsfonds houdt zich echter ook bezig met alcohol en andere drugs. Minister *Steven Vanackere* antwoordt dat op dit ogenblik alleen het tabaksfonds wordt verdeeld. Mevrouw *Trees Merckx-Van Goey* merkt op dat het tabaksfonds niet meer bestaat. Het is nu geïntegreerd in het verslavingsfonds.

Minister *Steven Vanackere* merkt op dat alleen het bedrag dat hij daarnet heeft vernoemd, namelijk 2 miljoen euro, verdeeld is.

De heer *Felix Strackx* vernam van de minister dat mensen met tbc verplicht kunnen worden een behandeling te volgen. Onlangs was er echter iemand die zich niet wilde laten behandelen. Toen bleek dat men hem niet kon dwingen. Hij vraagt zich af of het decreet moet worden aangepast. Minister *Steven Vanackere* zegt dat aan de ethische commissie een advies werd gevraagd over dat dossier. Hij wil daar later op terugkomen.

Zorgbeleid

Mevrouw *Marijke Dillen* vraagt welke thuiszorgprojecten er werden geselecteerd. In het verleden werd voor de thuiszorg de vierpercentnorm vastgelegd. In de vorige regeerperiode werd die norm sterk verdedigd door de CD&V-fractie. Hij wordt echter nog steeds niet gehaald. Ze wil weten welke initiatieven de minister zal nemen om te zorgen voor een extra groei in de verschillende zorgvormen, onder meer in de thuiszorg. Gelet op de toenemende ‘verzilvering’ zijn de volgende jaren bijkomende inspanningen nodig om de programmatie van de verschillende zorgvormen bij te benen en te realiseren.

In een aantal regio's is er blijkbaar een onderaanbod op het vlak van thuiszorgondersteuning. Ze wil daar graag een overzicht van.

Inzake de betaalbaarheid van de thuiszorg is er bij het begin van deze regeerperiode aangekondigd dat de discriminatie in de zorgverzekering zou worden aangepakt. Ze wil weten wat de stand van zaken is in dat verband.

Welke bijdrage heeft Vlaanderen al geleverd voor de uitbouw van de psychiatrische thuiszorg die in de beleidsnota werd aangekondigd? Ze vindt hierover niets terug in de beleidsbrief.

Een volgend punt gaat over de rusthuizen, de RVT's en de serviceflats. Het uitwerken van een toereikend, evenwichtig gespreid en kwaliteitsvol aanbod van

ouderenvoorzieningen is terecht een van de doelstellingen van het beleid. Om een goed ouderenbeleid te kunnen voeren, moet men beschikken over voldoende en gefundeerde cijfergegevens. Bij de vorige begrotingsbespreking werd aangekondigd dat men inspanningen zou doen om cijfermateriaal te verzamelen. Ze wil weten of de minister nu over de nodige cijfers beschikt.

Ze stelt dat er prioritair aandacht moet worden geschonken aan de financiële gevolgen van de vergrijzing. Men moet anticiperen op de problemen die zich over enkele jaren zullen aandienen. Daarbij denkt ze aan de wachttijden voor ouderenvoorzieningen. Nu al moeten er plannen worden gemaakt op basis van de bevolkingscijfers van 2010. Hoe wil de minister daarop inspelen? Het gaat niet alleen om de ouderenvoorzieningen, maar om alle noden in dit programma.

In de beleidsnota werd aangekondigd dat de objectieve nood aan rusthuiswoongelegenheden tegen 2010 met 17 percent zou zijn gestegen. Voor de serviceflats zou de stijging tussen 8 en 13 percent liggen. Uit cijfers blijkt dat er in Vlaanderen 63.382 rusthuisplaatsen erkend zijn. Dat betekent dat het programmatiecijfer 2007 voor 78,97 percent ingevuld is. Tegen 2011 worden er 10.198 bijkomende woongelegenheden gepland. Ze wil daarvan de concrete planning kennen. Voor de serviceflats wordt het programmatiecijfer 2007 slechts voor 39,93 percent ingevuld. De minister plant een aantal bijkomende serviceflatwoongelegenheden. Daarmee hoopt hij de invulling van het programmatiecijfer te laten stijgen tot 61,17 percent. Ze vraagt hoe hij dat wil realiseren. Vandaag worden de programmatiecijfers absoluut niet gehaald. Zelfs indien de zeer ambitieuze bouwplannen van de regering op korte termijn worden gerealiseerd, wordt de norm niet gehaald.

Een bijkomend probleem is dat de vergunningen voor bedden in rusthuizen soms jarenlang blijven liggen bij degenen die de vergunning gekregen hebben. Een vergunning is vijf jaar geldig. Die periode kan echter oplopen tot twaalf jaar. Als de vergunningen tijdens die termijn niet worden gebruikt, kunnen die plaatsen niet worden ingevuld door andere rusthuizen. De sector wenst dat er wordt nagedacht over een wijziging van dit systeem. Ze vraagt of de minister bereid is om die zaak te onderzoeken.

Voor heel wat mensen blijft de betaalbaarheid van rusthuizen, RVT's en serviceflats een zorgwekkende

zaak. De gemiddelde kostprijs zou ongeveer 1200 euro per maand bedragen, terwijl het gemiddelde pensioen volgens de overheid ongeveer 1000 euro per maand bedraagt. Het pensioen volstaat dus niet om de factuur te betalen. Er moet worden onderzocht hoe iedere bejaarde de factuur kan betalen. Bovendien moet de vrije keuze in grote mate worden gegarandeerd. De verwachtingen van de oudere die een plaats wil in een serviceflat of RVT, moeten natuurlijk realistisch zijn.

Vorige week was er in de plenaire vergadering een klein debat over het rusthuisrapport. Het zou nuttig zijn om dat rapport eens op een rustig ogenblik, na de begrotingsbesprekingen, in deze commissie te bespreken. Dat rapport bevat nuttige informatie, al kunnen er bedenkingen worden gemaakt over de wijze waarop het werd opgesteld: niet overal werd op dezelfde manier gemeten. Het rapport vermeldt een aantal heel goede punten: men kan concluderen dat het in Vlaanderen niet slecht gesteld is met de rusthuizen. Toch bevat het ook een aantal onbegrijpelijke onvoldoendes. Die zal ze nu niet uitvoerig aanhalen, maar ze dringt aan op een bespreking van dit rapport op een later moment.

De zorg voor dementerende personen is terug te vinden in de begroting. Het convenant tussen de Vlaamse Gemeenschap en de negen expertisecentra voor dementie eindigt op 31 december 2007. Het zou voor een jaar worden verlengd. Tegen het einde van volgend jaar wordt de uitbouw van een Vlaams Expertisecentrum Dementie gepland. Ze wil weten of er daartoe al concrete stappen werden gezet.

In het begin van de regeerperiode werd beloofd dat er een Woonzorgdecreet zou worden uitgewerkt dat zou worden geïntegreerd in het kader van de ouderenvoorzieningen en het Thuiszorgdecreet. Tot op vandaag is daarvan nog omzeggens niets in huis gekomen. Ze wil weten wanneer de minister daar werk zal van maken.

Er zijn nog een aantal kleinere knelpunten. Onlangs bleek dat er een zorgwekkende stijging is van het aantal ouderen dat fysiek, psychisch of financieel wordt mishandeld, meestal door de eigen kinderen. Ze wil weten hoe geweld en mishandeling in al zijn vormen werd aangepakt sinds het begin van de regeerperiode.

In het verleden werd naar aanleiding van de begrotingsbespreking uitvoerig aandacht besteed aan het

probleem van de vereenzaming. Vermits de mensen steeds ouder worden, dreigt dit probleem nog toe te nemen. Waarom wordt hieraan geen aandacht meer besteed?

Ze blijft hameren op het wegwerken van leeftijdsdiscriminatie. Tijdens de vorige regeerperiode heeft de Universiteit Antwerpen hierover een gedetailleerde studie gemaakt, een soort van inventaris van de regelgevingsdomeinen waar er leeftijdsdiscriminatie bestaat. Ze vraagt of de minister initiatieven zal nemen om de discriminatie weg te werken en of hij daartoe financiële middelen zal vrijmaken.

Mevrouw *Gerda Van Steenberge* leest dat operationele doelstelling 22 in dit hoofdstuk luidt: 'Palliatieve patiënten kunnen thuis of in een vertrouwde omgeving sterven.' Vorig jaar vormde de palliatieve zorg een apart hoofdstuk. Nu werd dat opgenomen in de begroting, in het hoofdstuk ouderenbeleid. Vorig jaar werd er gekozen voor een structurele financiële oplossing voor de palliatieve dagcentra en voor een uitbreiding via de toekenning van extra RVT-equivalenten. Ze vindt het jammer dat het denkspoor van de RVT nog niet verlaten werd, want niet alle palliatieve patiënten horen thuis in een bejaardentehuis.

In de toelichting bij de begroting staat dat projecten palliatieve dagverzorging geëvalueerd zullen worden door een werkgroep, maar er wordt geen timing vermeld. Er wordt in een structurele oplossing voorzien tegen eind 2008. Zal de evaluatie van de projecten daarvoor of daarna gebeuren?

Niet alle palliatieve dagcentra zijn erkend. Eén dagcentrum werd vorig jaar niet erkend. Dit jaar is dat opnieuw het geval. Ze hoopt dat de minister zal antwoorden dat ze allemaal erkend worden. De daling in de begroting zou te wijten zijn aan het feit dat vorig jaar twee jaren, 2006 en 2007, op de basisallocatie waren ingeschreven. Nu is de subsidiëring alleen van toepassing op 2008.

Ze ziet nergens een stijging van de subsidies voor palliatieve zorg. Nochtans werd begin november naar aanleiding van het tienjarig bestaan van het dagcentrum TOPAZ te Wemmel, een debat gevoerd waarop de minister aanwezig was. Toen werd nogmaals opgemerkt dat het schrijnend is dat de dagcentra doorlopend moeten vechten voor voldoende financiële ondersteuning. Voor de palliatieve verzorging zou in België ongeveer 19 miljoen euro extra nodig zijn. Minister Vandenbroucke heeft verklaard dat die som

op federaal niveau moet worden gevonden. Hij pleitte ervoor om de bestaande bevoegdheden optimaal te gebruiken, maar niet uit te breiden. Dat baart haar zorgen. Ze wil weten of minister Vanackere de logica van minister Vandenbroucke volgt. Tijdens dat debat was er ook sprake van dat men de palliatieve sector en de RVT's van elkaar zou loskoppelen. Volgens de media zei minister Vanackere: "Alle kansen zijn er om tegen eind 2008 tot een goed akkoord te komen dat structurele zekerheid kan bieden aan de dagcentra." Ze wil weten of de palliatieve sector zal worden losgemaakt van de RVT's. Blijft de minister bij zijn standpunt dat het vooral aankomt op een herschikking van de budgetten en dat er geen verhoging moet zijn van de palliatieve subsidiëring?

Mevrouw *Elke Roex* zegt dat zij gebruik maakt van een tabel die ze in het begin van de regeerperiode heeft gemaakt en die de afspraken van het regeerakkoord bevat. Zij toetst het ouderenbeleid daaraan. Die lijst bevat volgens haar drie belangrijke zaken: ten eerste, de zorgregio of de organisatie van het overleg van de zorgsector binnen bepaalde regio's, ten tweede, een geïntegreerd woonzorgdecreet en een woonzorgexperiment per provincie, ten derde, een gefaseerde invoering van de maximumfactuur in de zorg.

In de beleidsbrief wordt niet meer gesproken over het Woonzorgdecreet. Ze vraagt zich af of men helemaal niet meer van plan is om te werken aan een nieuw woonzorgdecreet. Men zegt dat het wenselijker is om een nieuw ouderendecreet en een nieuw thuiszorgdecreet uit te werken. Wat blijft er dan over van het nieuwe woonzorgconcept en van een echt vernieuwend beleid?

Ze stelt vast dat er grote verschillen zijn in de realisatiegraad van de ouderenvoorzieningen, zowel op provinciaal als op lokaal niveau. Ze vraagt zich af hoe men dat verschil zal wegwerken.

In het Limburgplan zijn een aantal doelstellingen ingeschreven. Misschien heeft elke provincie een dergelijk plan nodig. Elke provincie heeft immers haar eigen problemen om de programmatie te realiseren. Vlaams-Brabant scoort heel slecht op het vlak van thuiszorg en heeft daarvoor eigen redenen. Ze denkt dat men per gebied moet bekijken hoe men de problemen kan verhelpen.

De minister wil alle zorgaanbieders in de regio een gezamenlijk plan laten opmaken voor de omvang, de aard en de spreiding van het zorgaanbod. Ze wil weten hoe dat zal verlopen. Zal dat gebeuren binnen de context van het Zorgregiodecreet?

Als er inderdaad een nieuw thuiszorgdecreet komt, moet dat voor haar fractie ook samengaan met het engagement van het regeerakkoord om op een gefaseerde manier een maximumfactuur voor de zorg in te voeren en om een controle van de gebruikersprijzen in de zorg te realiseren.

Ze ziet dat de zorgvernieuwingsprojecten aflopen en dat men nieuwe projecten wil opstarten. In de zorgvernieuwingsprojecten was er aandacht voor de interculturalisering van de zorg. Hoe werden de zorgvernieuwingsprojecten geëvalueerd? Waren het allemaal eenmalige uitgaven of zijn er projecten die een verlenging verdienen of die structureel ingebed worden? Wat heeft men geleerd uit de zorgvernieuwingsprojecten? Ontstaan er nieuwe initiatieven uit die projecten? Dat vindt ze niet terug in de beleidsbrief.

De stijging in de thuiszorg bedraagt geen vier percent zoals opgenomen werd in het decreet. Ook dat was een engagement van het regeerakkoord. Er staat: "We realiseren de bereikbaarheid, de beschikbaarheid en de toegankelijkheid van de thuiszorg via de realisatie van het groeipad voor de diensten van gezinszorg." Onder het groeipad verstaat zij het officiële groeipad van vier percent. Misschien interpreteert de minister dat anders en houdt hij alleen rekening met de demografische groei. Ze vraagt zich af of het bijhouden van de demografische groei een voldoende ambitieuze doelstelling is voor Vlaanderen. Volstaat dat om de inhaalbeweging in bepaalde provincies te realiseren?

Tegen eind 2008 wil men een beslissing nemen over de plaats en de toekomst van de palliatieve dagcentra. De minister heeft zijn visie al kenbaar gemaakt en spreekt liever over supportieve zorg. De tekorten in de regelgeving betreffen volgens hem de link met de periode van drie maanden vóór het levenseinde. De minister heeft een deel van zijn visie bekendgemaakt in het debat. In de beleidsbrief vindt ze die visie echter niet terug. Ze vindt het jammer dat de parlementsleden zich moeten baseren op artikels die, zoals de minister zelf altijd zegt, niet van zijn hand zijn en waarin zijn uitspraken misschien verkeerd werden weergegeven. In de beleidsbrief had hij de gelegenheid om zijn visie heel precies uit te leggen, maar dat heeft hij niet gedaan.

Inzake de serviceflats is er een stijging bij de bevak. Misschien heeft dat te maken met de toevallige realisatie van een aantal projecten in de loop van dit jaar. Hoe gaat men daar mee om? Wil men een nieuwe promotiecampagne starten? Moeten de decreten aan-

trekkelijker worden gemaakt? Hoe kan men dat een nieuw elan geven? Hoe kan men de prijzenpolitiek in de gaten houden?

Mevrouw *Vera Van der Borgh* leest in de toelichting bij basisallocatie 34.07 dat men hervormingen zal doorvoeren rond de expertisecentra inzake demantie en dat men zal komen tot de oprichting van een Vlaams Expertisecentrum Dementie. De expertisecentra leveren vandaag zeer goed werk, maar ze vraagt zich af of ze wel voldoende bekend zijn bij de gezondheidswerkers, bijvoorbeeld bij de huisartsen. Families die met dementie geconfronteerd worden, moeten vaak nog zelf hun weg zoeken naar de expertisecentra. Haar fractie vindt dat de huisartsen de families de weg moeten wijzen naar deze centra. Ze vraagt zich af of men middelen en mankracht moet afnemen van de expertisecentra dan wel of men deze extra moet stimuleren om hun bestaan bekend te maken bij de gezondheidswerkers.

Het budget voor de animatiefunctie in de rusthuizen stijgt met 36.000 euro en er komt 881.000 euro bij voor bijkomende rustoordplaatsen. Er wordt ook 49.000 euro overgeheveld naar het Vlaams Meldpunt Ouderenmishandeling. Gaat het om de 49.000 euro die werd overgeheveld tijdens de begrotingscontrole in mei 2007? Of komt dat er nog eens bovenop?

In zijn toelichting stelde de minister – en zij was heel tevreden met die uitspraken – dat alle erkende rustoorden in aanmerking komen voor de animatiefunctie. Zij heeft toen onmiddellijk de vraag gesteld of het wel degelijk ging om alle erkende rustoorden en de minister heeft dat bevestigd. Ze was dus gerustgesteld. In de begrotingsdocumenten leest ze echter dat het alleen gaat over de erkende rustoorden die zijn georganiseerd door vzw's en openbare besturen. Nochtans zijn ook de commerciële rustoorden erkende rustoorden. Daarover wil ze graag meer duidelijkheid.

In basisallocatie 34.09 wordt voorzien in middelen voor de subsidiëring van de palliatieve dagverzorgingscentra. Werd er al een regelgevend kader uitgewerkt voor de toekomst? Ze leest dat de projecten betreffende de palliatieve dagverzorging door een werkgroep geëvalueerd zullen worden, om na te gaan welke meerwaarde er is inzake opvang en zorg, of een uitwisseling van good practices mogelijk is enzovoort. Daarbij voelt ze enige terughoudendheid. Ze heeft de indruk dat het voortbestaan van de palliatieve dagverzorgingscentra niet gegarandeerd is. Ze vindt dat eigenaardig. Voormalig minister Vervotte

was immers niet gelukkig toen minister Demotte die initiatieven niet langer wilde subsidiëren.

Ze heeft nog vragen bij de beleidsbrief. De programmatiecijfers voor de rustoorden raken in Vlaams-Brabant en Limburg minder ingevuld dan in de andere provincies. De minister kondigt 10.198 nieuwe woongelegenheden aan. Wanneer zullen die gerealiseerd zijn en hoe worden die verdeeld? Is er een inhaaloperatie voor die provincies? Zo niet, wat zult u ondernemen om de initiatieven te stimuleren in die richting? Er is ook een probleem bij de invulling van de programmatienormen van de serviceflats. Slechts 39,93 percent van het programmatiecijfer is ingevuld. De minister plant 6845 bijkomende serviceflats in Vlaanderen. Wat is de timing daarvoor en waar zullen die worden gebouwd?

Er is een inhaaloperatie gebeurd voor de centra voor kortverblijf en voor de dagverzorgingscentra. Voor de dagverzorgingscentra wordt het programmatiecijfer voor 79 percent ingevuld, voor de centra voor kortverblijf voor 70 percent. Er is dus nog werk aan de winkel. Wanneer zullen de uitvoeringsbesluiten inzake commercieel kortverblijf klaar zijn?

Ze heeft begrepen dat de minister wil komen tot een regionale zorgstrategie, waarbij actoren gezamenlijk een plan zullen uitwerken voor de omvang, de aard en de spreiding van het zorgaanbod in hun gebied. In theorie lijkt dat goed, maar haar fractie vreest dat dit kan ontaarden in een oorlogsmodel tussen de verschillende sectoren: enerzijds tussen de thuiszorg en de residentiële zorg en anderzijds tussen de verschillende types van initiatiefnemers.

Ze wil weten hoe de zorgvernieuwingsprojecten worden geëvalueerd. Ze zou graag over de gegevens van die evaluatie beschikken. Rond welke thema's kunnen er nieuwe zorgvernieuwingsprojecten worden toegekend?

De heer *Bart Caron* stelt dat hij de bekommernis rond de palliatieve dagcentra deelt. Hij vindt het bizar dat ze vermeld staan bij de residentiële voorzieningen voor ouderen. Hij denkt dat de minister de visieontwikkeling deels laat afhangen van de globale visie die op federaal niveau wordt ontwikkeld. Als dat zo is, dan kan dat niet vóór eind 2008 worden afgerond en dan kan Vlaanderen daar in deze regeerperiode nog weinig mee doen.

In deze beleidsbrief staat een en ander over de lokale en regionale dienstencentra, maar zonder plannen

voor 2008. Gaat het om constant beleid? Zijn er geen nieuwe erkenningen?

Op pagina 37 van de beleidsbrief staat een stukje over het decreet betreffende zorg- en bijstandverleners. Hij dacht dat het de bedoeling is om over deze complexe kwestie opnieuw een gesprek op te starten met de federale overheid. Hij pleit voor een eenvoudige en niet al te bureaucratische oplossing, met vooral veel aandacht voor de mensen in hun dagelijks functioneren. In die sectoren zijn heel wat mensen actief die het slachtoffer dreigen te worden van deze regelgeving.

Inzake de interculturalisering van de zorg is er bij LUCAS (Leuvense Universiteit – Caritas Samenwerkingsverband) een project lopende rond onderzoek en vorming voor personeel in rusthuizen en RVT's. Hij wil weten of dit project stopgezet of verder ontwikkeld wordt. In 2007 had de minister in de thuiszorg projecten vastgelegd. Zijn er ook projecten met betrekking tot de interculturalisering van de zorg?

Mevrouw *Elke Roex* leest in de beleidsbrief dat er in het kader van het Brusselfonds en van de uitbouw van het Vlaamse zorgaanbod in Brussel een protocol is afgesloten met de Vlaamse minister bevoegd voor Brussel. Ze vindt dat positief, maar vraagt zich af hoe dat zal passen in het concept woonzorgzones waarmee men in Brussel al bezig is. Waarom werd de VGC niet opgenomen in het protocol? Is dat een vergetelheid? Zou men voor een dergelijk Brusselplan niet beter een enkele strategie hanteren?

De heer *Tom Dehaene* stelt vast dat er vraagtekens worden geplaatst bij de verdere financiering van de dagcentra voor palliatieve zorg. Er werden twaalf extra RVT-equivalenten verkregen om de volgende jaren alvast in de nodige financiering te voorzien zodat de dagcentra verder kunnen blijven bestaan.

Inzake de RVT is er ondertussen een dekkingsgraad van 82 percent gerealiseerd. Een tiental jaar geleden werd er gekozen voor minder ziekenhuisbedden en meer RVT-bedden. Het realiseren van een dekkingsgraad van 100 percent vergt enkele jaren. Men is wel op de goede weg.

Hij ziet geen extra middelen voor nieuwe technologieën in de thuiszorg. De projecten zijn afgerond en worden geëvalueerd. Hij hoopt dat er daarover nog dit jaar kan worden gerapporteerd. Hij hoopt dat er een aantal dingen in zitten die al bruikbaar zullen zijn in 2008. Dit zal ongetwijfeld budgettaire conse-

quenties hebben. In een antwoord op een schriftelijke vraag heeft hij vernomen dat de dienstencentra het budget voor de personenalarmeringstoestellen (PAS) niet helemaal hebben opgebruikt. De vraag naar dergelijke toestellen is groot, en terecht. Misschien kan de Vlaamse overheid de lokale besturen ondersteunen met dergelijke toestellen en tegelijk een maximumprijs bepalen voor het gebruik ervan.

Voor het zorgconcept zal 2008 een belangrijk jaar zijn. Het zorgconcept maakt deel uit van de beleidsnota. Als hij een aantal concrete zaken ziet, heeft hij er alle vertrouwen in. Hij denkt bijvoorbeeld aan de gastopvang voor de thuiszorg en aan de centra voor herstelverblijf. Hij wacht vol ongeduld op eventuele voorstellen van de minister. Dergelijke initiatieven zullen welgekomen zijn voor de mensen die zich inspannen om hun ouders zo lang mogelijk thuis te ondersteunen.

In de gezinszorg wordt opnieuw een groei van 2,5 percent gerealiseerd. Het is geen 4 percent, maar het is wel dubbel zoveel als in de vorige regeerperiode. Hij hoopt dat de groei van 2,5 percent zal toelaten om de demografische groei te blijven volgen. Door een betere invulling van de urencontingenten wil de minister streven naar een groei van 4 percent in 2008. Op pagina 35 van de beleidsbrief staat dat er in 2006 in Brussel voorzien was in 824.000 uren, maar dat de invulling slechts 18 percent bedroeg. In de beleidsnota staat dat er twee voltijdse medewerkers werden gefinancierd. Hij wil weten of de invulling van het urencontingent in Brussel nu al verbeterd is.

Op pagina 36, in een toelichting over de bijkomende uren, staat dat er een bonus wordt toegekend als de bijkomende uren in een bepaalde regio effectief werden ingevuld. Over hoeveel uren gaat het en werden de uren effectief ingevuld?

Ook hij is vragende partij voor een aparte discussie over het rusthuizenrapport dat deze week in de pers kwam. Hij staat achter de oprichting van een Vlaams Expertisecentrum Dementie. De regionale expertisecentra maakten daarvoor een deel van hun budget vrij. Het is goed dat de Vlaamse overheid dat erkent en afzonderlijk financiert. Hij is ervan overtuigd dat die expertisecentra degelijk werk leveren en dat ze gekend zijn, vooral in de rusthuissector. Als de huisartsen onvoldoende op de hoogte zijn, zoals mevrouw Van der Borghst zegt, dan moet men daar iets aan doen. Hij hoort echter zeer positieve reacties over het werk van de expertisecentra, vooral voor

mensen die met ouderen in contact komen, namelijk de verpleegkundigen in de rusthuizen en in de thuiszorg. Hij bepleit dat men de rusthuizen nog meer zou aanmoedigen om op zijn minst een personeelslid de cursus over dementie te laten volgen. Het blijkt een zeer interessante opleiding te zijn, waardoor de meeste vragen van familieleden kunnen worden beantwoord.

Minister *Steven Vanackere* is blij dat verschillende leden hebben opgemerkt dat een toename van de uren gezinszorg met 2,5 percent voldoende is voor het opvangen van de demografische groei. Hij is dankbaar dat men ook heeft opgemerkt dat de inspanning in deze regeerperiode dubbel zo groot is als in de vorige. Het is zijn ambitie dat de uitvoering van de programmatie in 2008 dichterbij de 100 percent zou liggen. In 2005 was dat 96,8 percent. Een uitvoering van 100 percent zou kunnen zorgen voor een extra groei van 3,2 percent bovenop het geprogrammeerde cijfer. Misschien is dat hypothetisch, maar als men kan zorgen voor een grotere duidelijkheid bij diegenen die gezinszorg programmeren, zal er volgend jaar een cijfer kunnen worden gehaald dat in realiteit hoger ligt dan de geprogrammeerde 2,5 percent.

Mevrouw *Elke Roex* merkt op dat de realisatie in sommige provincies meer dan 100 percent bedraagt en in andere slechts 16 percent. Minister *Steven Vanackere* antwoordt dat het gaat om een misverstand. Hij heeft het over de geprogrammeerde uren gezinszorg. Hij bedoelt niet dat er nergens een overprogrammatie zou gebeuren, maar voor de globale sector zit men niet aan 100 percent. Het cijfer van 96,8 percent betekent dat de Vlaamse overheid in haar begroting 100 euro voorziet en uiteindelijk slechts 96,8 euro uitgeeft. Hij wil proberen om de verschillende diensten voor gezinszorg, in goed overleg, dichterbij de 100 percent te krijgen. Dat heeft veel te maken met de vraag hoe snel men te horen krijgt hoeveel uren men mag inzetten in welke regio.

Mevrouw Dillen had gevraagd of de minister de programmatie in het kader van het ouderenbeleid zal uitgevoerd krijgen, namelijk 91,6 percent voor de rusthuizen en 61,2 percent voor de serviceflats. Daarnaast zijn er nog het kortverblijf en de dagverzorgingscentra. Daarbij moet men er rekening mee houden dat de objectieve nood tegen 2011 zal toenemen met 17 percent voor de rusthuiswoongelegenheden en met iets minder voor de serviceflats.

Dankzij de alternatieve financiering konden heel wat rusthuizen beginnen bouwen. In 2004 waren er meer

dan zestig initiatiefnemers aan het wachten op groen licht. Daarvan zijn er nu bijna vijftig aan de slag. Om de voorafgaande vergunning om te zetten in erkende bedden moeten er wel initiatieven worden genomen. Daarom wil de minister ingrijpen indien de voorafgaande vergunning niet wordt omgezet in realisaties.

In sommige gevallen heeft men na zo'n voorafgaande vergunning nog heel wat werk voor de boeg. Het is niet zo dat men een jaar na de voorafgaande vergunning per definitie al aan de slag moet zijn. Maar diegenen die treuzelen of die ervoor kiezen om een vergunning in portefeuille te houden om andere initiatiefnemers te verhinderen om zich aan te bieden, wil hij ontmoedigen. In het besluit rond de voorafgaande vergunning zal de realisatietermijn worden ingekort. Daarbij zal hij uiteraard begrip hebben voor het feit dat men door bepaalde omstandigheden, die soms te maken hebben met andere vergunningen, geen vooruitgang boekt, ondanks de geleverde inspanningen. Dankzij de alternatieve financiering konden ook de fameuze VIPA-wachlijsten worden weggewerkt. Nu kan men ook aan de sector vragen om voort te maken en om de collega's niet te gijzelen door de termijn nodeloos te laten lopen.

De heer *Luc Martens*, voorzitter, adviseert de minister om niet alleen het verlengen van de termijnen onder controle te brengen, maar om de betrokkenen ook te dwingen om op korte termijn daadwerkelijk te realiseren wat zij in portefeuille krijgen.

Minister *Steven Vanackere* geeft nog wat toelichting bij een aantal thuiszorgprojecten die nog gefinancierd zullen worden met middelen van de Nationale Loterij en met de resterende kredieten op de basisallocatie 'Thuiszorg'. Door een ministerieel besluit van 5 juni 2007 werden vijf thema's bepaald. Drie daarvan zijn al omgewerkt tot een concreet thema, waarvan de voorstellen van beslissing inmiddels bij de Inspectie Financiën zitten. Het gaat om de uitbouw van coördinerende diensten voor gastopvang, een vergelijkende studie tussen het BEL-profiel (BEL: Beoordeling Eerste Lijn) en de fameuze RAI-MDS-schaal (RAI: Resident Assessment Instrument; MDS: Minimum Data Set), en de uitbouw van nachtopvang door dagverzorgingscentra en centra voor kortverblijf, in samenwerking met logistieke diensten, diensten gezinszorg en oppasdiensten. Er wordt nog een vierde en een vijfde thema naar voren geschoven, waarover hij in december een beslissing verwacht. Het vierde thema is de ontwikkeling van een ondersteunende telefooncentrale, bemand door vrijwilligers, voor ouderen met een vereenzamings-

problematiek, alleenwonende ouderen en gebruikers van erkende thuisverzorgingsdiensten. Ten slotte zal er bij gebruikers van personenalarminstallaties een praktijkgericht onderzoek worden gedaan naar de positieve en negatieve indicaties voor de aanwending van de bijkomende functionaliteiten, namelijk branddetectie, CO-detectie en bewegingsdetectie. Hij wil rekening houden met de vraag van de heer Dehaene of men wel genoeg inspeelt op alle technologische mogelijkheden.

Er worden dus wel degelijk nieuwe projecten gelanceerd die een betekenisvolle rol kunnen spelen in de ondersteuning van de thuiszorg.

Op de vraag van mevrouw Dillen antwoordt hij dat hij ervan overtuigd is dat de geambieerde percentages van invulling zullen worden gehaald, tenminste indien men diegenen die vandaag een erkenning in portefeuille hebben, kan bewegen tot het realiseren van een project. Alles heeft dus te maken met de realisatie van de reeds vergunde projecten.

Mevrouw Dillen gaat ook in op de problematiek van het noodzakelijke aantal woongelegenheden en op de manier waarop men dat in de programmatie steekt, namelijk met een link tussen de thuiszorgondersteuning en de programmatie van de woongelegenheden. Hij beseft dat daarin wat regionale verschillen zijn. Volgens hem is het niet altijd duidelijk wat de oorzaak is en wat het gevolg. Hij acht het mogelijk dat men de thuiszorg zwaarder ontwikkelt in een regio met weinig residentiële voorzieningen. In Limburg is dat bijvoorbeeld het geval. Men zou zelfs kunnen zeggen dat een regio die opteert voor veel thuiszorgondersteuning aldus helpt om de nood aan meer residentiële voorzieningen te verminderen.

Hoe dan ook moet er in de programmatie van de residentiële voorzieningen rekening worden gehouden met het aanbod inzake thuiszorg, ook al is het de bedoeling om op termijn te evolueren naar een meer evenwichtige situatie in Vlaanderen. Er is een onderzoek aan de gang om de programmatie te bekijken samen met de thuiszorgondersteuning, om aldus een beeld te krijgen van elke regio. Later zal hij daarover meer gedetailleerde gegevens bezorgen.

Mevrouw Dillen klonk volgens hem wat bezorgd over de expertisecentra dementie en over het feit dat het convenant tegen het einde van het jaar afloopt. Hij signaleert dat de verlenging van dat convenant met een jaar voorligt bij de Inspectie Financiën. In dat

jaar wil hij een Vlaams Expertisecentrum Dementie oprichten. Om te voorkomen dat dat te lang zou worden uitgesteld, werd er een convenant van één jaar opgesteld.

Het is de bedoeling om verder te werken met de bestaande expertisecentra. De opdrachten van het Vlaams Expertisecentrum Dementie zullen zijn: de creatie van vormingspakketten, een goede screening van het wetenschappelijk onderzoek en het realiseren van internationale benchmarking. Dat centrum zal dus een vorm van ondersteuning bieden ten aanzien van de bestaande expertisecentra. Daarna moeten de expertisecentra een plaats krijgen als partnerorganisatie of als organisatie met terreinwerking.

Precies om de regionale expertisecentra dementie aan te zetten tot samenwerking met het Vlaams Expertisecentrum, wordt er een convenant gesloten voor een jaar. Zo zal de ontwikkeling in de richting van een Vlaams expertisecentrum voldoende snel vooruitgaan.

Het aanpakken van ouderenmishandeling is intussen structureel verankerd via de financiering van twee vte's bij het Vlaams Meldpunt Ouderenmishandeling en via een protocol met de provincies, die instaan voor de provinciale meldpunten, of althans voor die functie. Voor Limburg en Vlaams-Brabant bestaat er nog geen echt meldpunt. Daar wordt die functie gewaarborgd binnen de administratie.

Hij heeft het woonzorgconcept uitgetekend in zijn hoofd. De teksten van het thuiszorgdecreet en van het ouderendecreet worden nu gefinaliseerd. Het is ook mogelijk dat het om een enkel decreet zal gaan. Dat hangt af van de inhoudelijke samenhang. De tekst moet ook leesbaar blijven. De bespreking ervan in het Vlaams Parlement mag worden verwacht in de eerste helft van 2008.

De psychiatrische thuiszorg is opgenomen in de federale therapeutische projecten. Vaak zijn er activeringsprojecten mee verbonden. De Vlaamse Gemeenschap neemt een deel van de financiering van deze projecten op zich, via een project van het OPZ Geel.

Hij staat kritisch tegenover de RIZIV-definitie van palliatieve dagcentra. De term 'palliatieve zorg' vindt hij prachtig, maar inhoudelijk zou die term meer en meer moeten worden opgevat als 'supportieve zorgen', zoals de Wereldgezondheidsorganisatie dat

interpreteert. Het RIZIV spreekt echter over de – per definitie onvoorspelbare – periode van drie maanden voor het overlijden, een eerder mechanische definitie. Soms sterven die mensen veel eerder, waardoor ze die zorgen niet of onvoldoende hebben kunnen genieten. Net als de Vlaamse Liga tegen Kanker is hij dus niet tevreden met de RIZIV-definitie.

Tegen het einde van het jaar moet het overleg met het RIZIV leiden tot een akkoord over de financiering in het kader van Protocol 3. Het federale niveau wilde de palliatieve dagcentra eigenlijk sluiten. Een dagcentrum werd effectief gesloten, maar de vier andere zijn behouden en daarvoor zijn er met RVT-middelen twaalf vte's ingeschakeld. De minister wil dat de financiering tegen eind 2008 structureel wordt.

Inzake de herschikking van de middelen moet men in het kader van de federale regeringsvorming onderzoeken hoe er budgetten kunnen worden gegarandeerd voor het beleid dat Vlaanderen wil ontwikkelen.

De zorgvernieuwingsprojecten in het kader van Protocol 2 over het ouderenbeleid moesten dienen om federale middelen vrij te maken voor dagverzorgingscentra, kortverblijven en kleinschalig genormaliseerd wonen. De evaluatie gebeurt in een interkabinettenwerkgroep met vertegenwoordigers van de federale overheid en van de gemeenschappen. De evaluatie is volop bezig. Op basis van deze projecten werden er al initiatieven genomen die in 2008 worden geïmplementeerd, bijvoorbeeld een bijkomende vergoeding voor dagverzorging en een verhoging van het forfait voor het kortverblijf.

In het kader van die zorgvernieuwingsprojecten kunnen nieuwe thema's aan bod komen. Zo wordt gedacht aan een elektronisch zorgplan. Van zodra de interkabinettenwerkgroep besluiten heeft getrokken, kan hij daarop terugkomen.

Met betrekking tot de programmatie-achterstand in Vlaams-Brabant en Limburg inzake de rustoorden deelt hij mee dat er in die provincies nog veel vergunde, nog niet erkende plaatsen zijn omdat de initiatiefnemers nog niet tot actie zijn overgegaan. De aanpassing van het procedurebesluit zal een aantal mensen wakker schudden en zal misschien anderen de kans bieden om zelf vergunningen in portefeuille te nemen en er meteen werk van te maken.

Hij vindt het essentieel dat het woonzorgconcept tot een goed einde wordt gebracht. De ambitie is groot.

De wetgevende en de uitvoerende macht moeten hun verantwoordelijkheden opnemen. Hij hoopt dat er snel een globale visie wordt gerealiseerd.

Op de opmerking van de heer Dehaene over de projecten technologie in de thuiszorg antwoordt de minister dat de personenalarmering misschien moet worden uitgebreid met toestellen die goed worden beoordeeld.

Op de vraag van de heer Caron antwoordt hij dat de interculturalisering van de zorg een belangrijk project is van LUCAS. Het gaat daarbij over vorming in het kader van de thuiszorg en over de integratie van de interculturalisering in de zorg. Die projecten werden vorig jaar toegekend en liepen tot november 2007. Hij kan pas een evaluatie maken na het indienen van het eindverslag.

Op de vraag van mevrouw Roex over de betrokkenheid van de VGC antwoordt hij dat hij een protocol zal afsluiten met minister Anciaux om af te spreken hoe de middelen van het Brusselfonds het best kunnen worden gevaloriseerd en hoe de Vlaamse Gemeenschap daarop kan inspelen. De VGC is vertegenwoordigd in de stuurgroep. Hij is echter niet van plan om het protocol ingewikkelder te maken door er een derde partij bij te betrekken.

De heer Dehaene had het over de invulling van de uren. Het cijfer van 18 percent heeft voor een belangrijk deel te maken met een gebrek aan personeel. In samenwerking met Familiehulp en Solidariteit voor het Gezin worden er speciale inspanningen gedaan voor de opleiding van de verzorgenden. Zo wil hij meer personeel rekruteren. Beide organisaties zeggen dat het cijfer wellicht zal worden opgekrikt.

Aan de heer Caron antwoordt hij dat er verder gewerkt wordt aan het ontwerp van decreet in verband met de zorg- en bijstandverleners. Nu wordt het advies van de Raad van State verwerkt. Hij hoopt dit ontwerp begin 2008 aan de Vlaamse Regering voor te leggen. De beste oplossing zou er natuurlijk in bestaan dat het probleem wordt besproken en afgehandeld met de federale minister.

Mevrouw *Vera Van der Borgh*t merkt op dat het probleem van de inning van de achterstallige bijdragen voor de zorgverzekering nog niet is opgelost. Ze wil weten of de minister ieder jaar een dergelijke operatie wil uitvoeren. Uit het antwoord op haar schriftelijke

vraag bleek dat het vooral veertigers en vijftigers zijn die niet betalen. Dat zou het geval zijn voor zeventien percent, bijna een persoon op vijf. De mensen moeten beseffen dat de zorgverzekering een verzekering is, waarvan de baten pas op latere leeftijd zichtbaar worden.

Minister *Steven Vanackere* repliceert dat het cijfer van zeventien percent verwijst naar de personen die een boete moeten betalen. In sommige media werd het voorgesteld alsof een op vijf personen niet meedeed met de zorgverzekering. Men mag het ene niet verwarren met het andere. Mevrouw *Vera Van der Borgh* stelt vast dat vooral de vijftigers het nut van de verzekering nog niet inzien. Ze stelt dat men die mensen moet sensibiliseren en hen duidelijk maken dat ze daar op vrij korte termijn baat zullen bij hebben.

Inzake de screening stelt ze vast dat tien percent van de mensen die een aanvraag indienen, wordt gecontroleerd. Van dat percentage wordt 23 afgescoord. Dat is vrij veel. Ze vraagt zich af of de controles niet moeten worden opgedreven om de betaalbaarheid van het Zorgfonds te verzekeren.

Mevrouw *Elke Roex* is blij dat er werk wordt gemaakt van de gegevensuitwisseling tussen het Zorgfonds en de databank van personen met een handicap. De situatie was niet meer houdbaar. Voor mensen die het gat in de regelgeving niet hadden gevonden, was dit een onrechtmatige situatie.

Ze is blij dat hij in de beleidsbrief voorstelt de vrijstellingsgronden bij late betaling door externe oorzaken te versoepelen. Veel mensen die in een rusthuis wonen, die geen officiële bewindvoerder hebben en van wie het rusthuis het financiële beheer overneemt, komen in een vervelende situatie terecht als er te laat wordt betaald. Het is immers niet hun eigen schuld.

Ze geeft toe dat de boetes in consensus werden goedgekeurd. Het gaat om een verplichte verzekering en daarom is men verplicht om het geld te innen. Dat moet op de best mogelijke manier gebeuren, en boetes vallen daar niet onder. Haar partij staat nog altijd voor de afschaffing van de bijdrage aan de zorgverzekering. Zolang dat niet gebeurt is, moet men proberen om zo menselijk mogelijk met de zorgverzekering om te gaan. Politici uit alle streken van Vlaanderen vertellen dat ze mensen tegenkomen die problemen hebben met de boetes. Het gaat om mensen die niet begrepen hadden dat de zorgverzekering verplicht was of die te laat betaald hebben. Wie drie jaar na

elkaar telkens een dag te laat betaalt, krijgt een boete die het tienvoudige is van het oorspronkelijke bedrag. Geen enkele andere overheid of geen enkel bedrijf doet zoiets. Wie te laat betaalt, betaalt een intrest op de factuur, geen boete die het tienvoudige is van het verschuldigde bedrag. Energieleveranciers en zelfs belastingdiensten proberen menselijke manieren uit te werken om de klanten te doen betalen. Hoe gaat de minister daarmee om? Worden er gesprekken gevoerd met de betrokkenen? Kan de boete worden kwijtgescholden op basis van een redelijk verhaal, wanneer de mensen de bereidheid tonen om verder te betalen? Hoe gebeurt dat? Deze operatie was misschien nodig om mensen wakker te schudden, maar men moet menselijk blijven.

Inzake Brussel leest ze op pagina 107 van de beleidsbrief dat de periode gedurende dewelke een lid kan aansluiten wanneer hij 26 wordt, wordt uitgebreid. Er is ook sprake van sancties bij verhuis. Daarbij wil ze graag enige toelichting, eventueel op een later moment.

Vorig jaar werd de carenstijd bij een budgettaire operatie met een maand verlengd. In de budgettaire fiche stelt ze vast dat er bij de subsidies aan de zorgkassen voor de tenlastenemingen rekening wordt gehouden met de verhoogde carenstijd. In de beleidsbrief staat: "Wie vandaag een aanvraag indient, enkele maanden nadat zijn zorgbehoefte is vastgesteld, krijgt geen uitkering voor de periode die voorafgaat aan de aanvraag. Ik onderzoek de mogelijkheid om daar verandering in te brengen." Bij die combinatie heeft ze twee opmerkingen. Ze begrijpt dat de verhoging van de carenstijd vorig jaar een besparingsoperatie was, maar niet waarom dat dit jaar opnieuw een besparing zou opleveren, zoals dat in de begroting wordt voorgesteld.

Ze begrijpt de door haar geciteerde zin niet goed. Ze veronderstelt dat het in sommige gevallen gaat om een retroactieve inwerkingtreding. Net zoals de verlenging van de carenstijd een besparing is geweest, zou dit een meerkost opbrengen. Er staat wel dat de minister alleen de mogelijkheid zal onderzoeken. De ervaring met de verlenging van de carenstijd leert echter dat het gaat om operaties die heel wat geld kosten of opbrengen. Daarom kan men er niet licht overheen gaan. Het verwondert haar dat de minister aankondigt dat hij de mogelijkheid wil onderzoeken, maar dat hij er geen budget tegenoverstelt.

Bij de tenlastenemingen werd de gelijkstelling voor de erkenningen versoepeld in Brussel. Dat vindt ze

positief, maar over de extra uitgaven die vorig jaar werden geboekt, heeft ze dezelfde opmerking als over de carenstijd: het budget van vorig jaar wordt gekopieerd. Vorig jaar werden er extra uitgaven geboekt voor een bedrag van 318.000 euro. Dat bedrag wordt nu hernomen. De operatie van dit jaar is echter veel breder dan die van vorig jaar.

In de commissie voor Financiën werd de dotatie aan het Reservefonds al besproken. Dit is het eerste jaar dat er geen dotatie is aan het Reservefonds. Ze vindt dat een ongelukkige keuze. Ze wil weten of er daarvoor specifieke redenen zijn. Dat Reservefonds is immers erg belangrijk.

De heer *Felix Strackx* vond het bijzonder spijtig dat hij enkele weken geleden niet aanwezig kon zijn toen de heer Van Eyken een vraag stelde over de administratieve geldboetes. De inning van de bijdragen blijft moeilijk. Ongeveer een kwart was eind september in orde of was zich in regel aan het stellen. Het verbaast hem dat het zo moeilijk is om die achterstallige bijdrage te innen. Hij vraagt zich af of dat te maken heeft met hardleersheid dan wel of het gaat om mensen die niet kunnen betalen.

De minister trekt 225.000 euro uit voor studies rond de zorgverzekering. Waarover gaan die studies? Gaan ze over de motivatie van mensen om niet te betalen? Minister *Steven Vanackere* antwoordt dat het bedrag van 225.000 euro verwijst naar een studie over de maximumfactuur die in september werd toegewezen aan het HIVA. De heer *Felix Strackx* merkt op dat er staat: “met betrekking tot de zorgverzekering”. Hij zou trouwens graag willen weten waarom een groep mensen niet betaalt, en waarom, zelfs na boetes, nog steeds een deel van de mensen in gebreke blijft.

De minister is van plan om de terugbetalingen in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest drastisch uit te breiden. Als iedereen die in een rustoord verblijft dat erkend is door de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie (GGC), de Franse Gemeenschap of de Franse Gemeenschapscommissie, daarbij betrokken wordt, zal dat volgens hem een belangrijke budgettaire impact hebben. Daarover vindt hij echter niets terug in de begroting. Hij wil weten in welk tijds kader er is voorzien. Hij veronderstelt dat er in 2008 toch al prestaties worden betaald. Zijn fractie is niet tegen die maatregel gekant, want ze neemt een ongelijke behandeling weg. De voorwaarden zijn echter niet gelijk. Wie nog thuis verblijft, moet bewijzen dat hij of zij zorgbehoevend is. Voor iemand die in

een rustoord verblijft, kan dat rustoord zelf de tegemoetkoming aanvragen en incasseren, vaak zonder dat de resident ervan op de hoogte is. Het is belangrijk dat de mensen weten dat ze een tegemoetkoming krijgen.

Hij vindt het nog steeds een duur systeem. Er wordt niet gezorgd voor een vermindering van de werkingskosten. De inkomsten van de administratieve geldboetes worden geschat op 2 miljoen euro. Dat lijkt hem weinig. Zelfs als men uitgaat van 25 percent niet-betalers, komt men gemakkelijk aan vijf miljoen euro. Hij wil weten waarom dat bedrag zo laag geraamd wordt.

Inzake het Reservefonds is 2008 een scharniermoment. Het Reservefonds groeit niet meer aan, er is geen dotatie meer. Minister Van Mechelen heeft in de commissie Financiën gezegd dat de commissie Welzijn daar een debat zou aan wijden. Hij stelt voor om op die suggestie in te gaan. De commissie voor Financiën heeft het debat verschoven naar deze commissie. Minister Van Mechelen stelde dat men er moest over waken dat het Zorgfonds tegen het moment dat de vergrijzing het hardst toeslaat, namelijk tegen de jaren 2020 tot 2030, nog steeds een echt fonds is en geen repartiefonds zoals bij de pensioenen. Er werd nooit op een wetenschappelijke manier vastgesteld waar het Reservefonds naartoe gaat of hoeveel het op lange termijn gaat kosten. De minister was aanwezig toen er een debat gevoerd werd over de studie van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV) over dat onderwerp. Hij heeft toen gezegd dat hij zich daar geen al te grote zorgen over maakte. Van de oppositie zou men nochtans het tegendeel kunnen verwachten. Hij gaat ervan uit dat Vlaanderen tegen 2030 al lang onafhankelijk zal zijn of een dusdanig groot pakket eigen bevoegdheden zal hebben verworven dat het fenomeen van de vergrijzing gemakkelijk beheersbaar zal zijn. De eerste tien jaar zullen er allicht geen problemen zijn, en daarna zullen we middelen en bevoegdheden hebben om dat fonds te spijzen.

De heer *Tom Dehaene* had wel verwacht dat er veel vragen zouden worden gesteld over de boetes. De boetes werden in dit parlement goedgekeurd. Het systeem is alleen maar draagbaar en solidair als iedereen bijdraagt. De boetes moeten worden opgestuurd, al was het maar omdat sommige mensen stelden dat het er nooit van zou komen. Dat neemt niet weg dat er naar oplossingen moet worden gezocht voor de gevallen waar geen moedwil mee gemoeid is.

Dit jaar wordt er een belangrijke stap gezet in het wegwerken van de discriminatie tussen de thuiszorg en de residentiële zorg. We komen nu tot een uitkering van 115 euro voor de thuiszorg. Hij twijfelt er niet aan dat ook de laatste stap in 2009 zal worden gezet. Daarmee wordt een belangrijk punt van het regeerakkoord verwezenlijkt.

Hij heeft vernomen dat minister Van Mechelen zich zorgen maakt over het Reservefonds. Hij is een bondgenoot. Hij zal er zeker niet tegen zijn dat er geld naar het Reservefonds vloeit zodat hij zich niet langer zorgen hoeft te maken over het Vlaams Zorgfonds.

Tijdens deze regeerperiode zal er geen indexering meer worden doorgevoerd. Dat hoeft ook niet, maar dat moet wel in overweging worden genomen. Uit het rusthuisrapport blijkt dat de prijzen de laatste vijf jaar zodanig gestegen zijn dat de 125 euro volledig is opgesoupeerd. Het is dan ook logisch te streven naar een indexering van de uitkeringen.

Op het federale vlak is beslist om over te gaan van het WIGW-systeem (WIGW: weduwen, invaliden, gepensioneerden en wezen) naar het OMNIO-systeem. Blijkbaar impliceert dat een uitbreiding van de groep. Deze maatregel zal ook gevolgen hebben voor de zorgverzekering. Hij wil weten of dat al verwerkt werd in de begroting.

Hij vindt het niet verkeerd dat de tussenkomsten worden geïnd door de rusthuizen. Dat wordt vermeld op de factuur en de mensen moeten er geen inspanning voor doen. Wie een uitkering aanvraagt voor de thuiszorg, moet bewijzen dat hij of zij zorgbehoevend is. Die score wordt op jaarbasis bepaald. Bij iemand die in aanmerking komt voor de zorgverzekering, komen dagelijks zorgverstrekkers. Hij meent dat het bewijzen van de zorgbehoevendheid in dat geval niet tot een bijkomende last leidt.

Minister *Steven Vanackere* stelt dat de regularisatie een eenmalige operatie was. Het boetesysteem blijft van kracht als iemand voor de derde keer niet of onvolledig betaalt. Daarvoor is geen nieuwe regularisatie gepland.

Bij de controles wordt 23 percent lager gescoord. Tien percent van de aanvragers is een representatief staal. Hij begrijpt de vraag van mevrouw Van der Borgh over de evaluatie van de indicatiestelling. In februari 2008 wordt een intervisie gepland met de gemachtigde indicatiestellers. Hij wil de BEL-schaal voor

de zorgverzekering afstemmen op de BEL-schaal in de thuiszorg. Hij hoopt dat er daardoor minder vals positieven door de eerste indicatiestelling kunnen komen.

Hij stelt dat alle aanwezigen wellicht voorstander zijn van een menselijke benadering van het boetesysteem. Het is de bedoeling de legitimiteit van het systeem te handhaven, zonder in extremismen te vervallen. Er is een rondzendbrief die twaalf mogelijke uitzonderingen voor de boete vermeldt. Dat laat toe om menselijk op te treden. Die uitzonderingen zullen bij het verslag worden gevoegd.

Ten gevolge van de versoepeling van de terugbetalingsvoorwaarden verwacht mevrouw Roex een hoger bedrag. Tegelijk vraagt ze zich af waarom de carenstijd opnieuw opduikt als een besparing. De Brusselaars die nu instappen in het systeem, zullen worden geconfronteerd met de wachttijd en de carenstijd. Ze zullen pas uitkeringen kunnen genieten vanaf 2012. Degenen die vandaag al voldoen aan de voorwaarden en kunnen genieten van de versoepeling, zijn niet zo talrijk. De impact van deze maatregel op het budget blijft beperkt.

In vergelijking met Vlaanderen heeft Brussel een ouder publiek van gerechtigden. In Brussel zullen de uitgaven zachter stijgen dan in Vlaanderen. Door het systeem van de 100-percentparticipatie zal de verzilvingsgolf in Vlaanderen veel sterker voelbaar zijn, terwijl Brussel meteen de volle lading van de vergrijzing krijgt door het instapsysteem op basis van vrijwilligheid. Door de participatie van jongeren zal er een bijdragebasis ontstaan. De mensen die verdwijnen uit het systeem, zullen niet zo snel worden vervangen als in Vlaanderen. Dat is de reden waarom hij ervan uitgaat dat dit in het huidige budgettaire kader kan worden opgevangen.

De gegevens die gebruikt werden voor de begroting, hielden nog geen rekening met de carenstijd en daarom moet die opnieuw afgetrokken worden. De heer *Luc Huybrechts*, directeur bij het Vlaams Zorgfonds, stelt dat het een louter technische operatie is. Voor de basisgegevens gaat men altijd terug in het verleden om zo juist mogelijk te kunnen rekenen. In de berekening van de basisgegevens zit de carenstijd nog niet voor een volledig jaar vervat, maar slechts voor de laatste negen maanden. Daarom wordt er in de basisgegevens geen rekening gehouden met de carenstijd en vervolgens wordt de carenstijd integraal afgetrokken voor twaalf maanden.

Mevrouw *Elke Roex* oppert dat die operatie toch slechts een keer gebeurt. De heer *Luc Huybrechts* antwoordt dat men voor de nieuw aangeslotenen vier maanden moet aftrekken in plaats van drie. Die operatie werd vorig jaar uitgevoerd. Dat leverde een besparing op van één maand voor een bepaald aantal mensen. Die besparing is er nu inderdaad niet meer.

Minister *Steven Vanackere* stelt dat er een stappenbenadering gehanteerd werd. Men is begonnen met het cijfer van vorig jaar, daar werden de berekeningen op toegepast en een groeicijfer en vervolgens moet de carenstijd ervan afgetrokken worden.

Als men voor de nieuw aangeslotenen vertrekt van een carenstijd van vier maanden, begrijpt mevrouw *Roex* wat er gebeurd is. In de begrotingsdocumenten is echter, net zoals vorig jaar, sprake van een extra besparing door de verlenging van de carenstijd en dat is volgens haar niet correct.

De heer *Tom Dehaene* besluit dat de verlengde carensperiode niet van toepassing was op het volledige jaar 2007. In 2008 is dat wel het geval. In 2007 is er dus een besparing van enkele maanden.

Voor het antwoord op de vraag waarom er in 2008 geen dotatie is voor het reservefonds verwijst minister *Steven Vanackere* naar zijn inleiding. In 2007 werd de resterende beleidsmarge van 16,6 miljoen euro – en 10 miljoen euro uit de kapitalisatie van interesten – gestort in het reservefonds. Voor de begroting van 2008 staat het bedrag nog volledig op het provisionele krediet. Als een deel van die middelen van het provisionele krediet niet wordt omgezet in uitgaven die op een eenmalige manier in het budget kunnen worden ingeschreven, zal het saldo naar het reservefonds gaan. Er is vandaag nog geen bedrag bepaald voor het reservefonds. Maar het is niet uitgesloten dat dit nog gebeurt naar aanleiding van het aanpassingsblad. Hij wil ook geen andere mogelijkheden uitsluiten om het reservefonds in de toekomst te versterken.

Op de opmerking van de heer *Strackx* antwoordt hij dat de tegemoetkoming niet kan worden toegekend aan de rusthuizen, wel aan de individuele rechthebbende. De 2 miljoen euro voor de boete-inning is niet meer dan een raming. Als het meer wordt, zal men dat wel merken. Het is niet de bedoeling extra inkomsten te programmeren ten gevolge van de boetes. Men zou zichzelf rijk kunnen wanen zonder het te zijn. Tot 20 november 2007 werd voor 2007 in totaal 4,3 miljoen euro geïnd aan boetes en achterstallige betalingen. Het bedrag van 2 miljoen euro is inderdaad een voorzichtige raming.

Hij preciseert dat het OMNIO-statuuut het WIGW-statuuut niet vervangt, het is er een uitbreiding van. Het OMNIO-statuuut is een verzameling van de WIGW's en van een aantal andere groepen. Dat is nog niet verrekend in de zorgverzekering. De impact van de toename met OMNIO op De Lijn en op het energieverbruik is ook nog niet doorgerekend. De regering is zich ervan bewust dat de OMNIO-verbreding nog budgettair moet worden vertaald.

Programma GE: Jongerenzorgbeleid

Mevrouw *Marijke Dillen* merkt op dat de beleidsbrief een aantal positieve elementen bevat in het kader van de jeugdhulp.

Zo kondigt de minister aan dat hij zal werken aan efficiëntie en effectiviteit. Er zijn twee onderzoeksrapporten: 'Effectiviteit en efficiëntie van de projecten gestructureerde kortdurende residentiële begeleiding' en 'Initiatie van effect- en effectiviteitsmeting van het private hulpaanbod binnen de bijzondere jeugdzorg'. Op basis van de eindconclusies wil hij een aantal trajecten uitwerken op het vlak van effectiviteit en efficiëntie. Het zou zinvol zijn als deze commissie vooraf de gelegenheid zou krijgen om de rapporten met de minister te bespreken. Ze vraagt of de minister daartoe bereid is. Wanneer is de omzetting van de eindconclusies in operationele trajecten gepland?

De versnippering binnen de jeugdzorg belemmert volgens mevrouw *Dillen* een doeltreffende hulpverlening. Een kind met psychische problemen is vaak de dupe van de ingewikkelde organisatie van de hulpverlening. Elk van de instellingen heeft een duidelijk omlijnd werkterrein. Jongeren die onder meer dan een noemer te plaatsen zijn, dreigen door dit systeem uit de boot te vallen. Een van de knelpunten om dit probleem aan te pakken is volgens haar een gebrek aan volheid van bevoegdheden. De bijzondere jeugdbijstand valt onder de bevoegdheid van de Vlaamse minister, maar de kinder- en jeugdpsychiatrie is nog altijd een federale bevoegdheid. Samenwerking zou tot betere resultaten kunnen leiden. Ze vraagt of de minister dit thema op de agenda kan plaatsen van een overleg met zijn toekomstige federale collega.

Het beroepsgeheim vormt een ander probleem. De verschillende instellingen zijn uiteraard gebonden aan het beroepsgeheim, maar dat bemoeilijkt het overleg over de dienstverlening. Ze heeft daar geen pasklare oplossing voor, maar misschien kan er een systeem

worden uitgewerkt om de diensten de gelegenheid te geven om over bepaalde dossiers te communiceren.

Dan is er het probleem van de lange wachtlijsten. Ze vraagt welke initiatieven de minister zal nemen.

Ze vraagt naar de stand van zaken rond de invoering van flexibele begeleidingsnormen voor de begeleidingstehuizen.

De minister besteedt bijzondere aandacht aan de evaluatie en ontsluiting van het 'Youth At Risk'-traject. Mevrouw Dillen vraagt welke timing er daarbij wordt gehanteerd. De minister zegt dat dit traject veelbelovende acties bevat op het vlak van gemeenschapsgericht werken. Ze betwijfelt dat niet, maar ze had graag wat meer uitleg gekregen.

Het Fonds Jongerenwelzijn krijgt bijkomende kredieten voor de realisatie van nieuwe initiatieven in het kader van het regeerakkoord, meer bepaald in het kader van de tweede fase van het Globaal Plan Jeugdzorg. De concrete initiatieven worden opgesomd in basisallocatie 41.41. Wat is de planning en de timing? Wat is de stand van zaken van de eerste fase van de uitvoering?

Het aantal plaatsen moet worden opgetrokken. Alle cijfergegevens tonen aan dat de druk op de bijzondere jeugdbijstand elk jaar toeneemt. Op bladzijde 836 van de toelichtingen bij de begroting staat de cijferevolutie van de gemeenschapsinstellingen en van het privé-aanbod. Daaruit blijkt een verontrustende evolutie. De tekorten blijven; een uitbreiding is noodzakelijk. Men moet voorkomen dat criminele jongeren wegens plaatsgebrek op straat belanden. Bovendien hebben ook niet-criminele jongeren recht op opvang en begeleiding.

Ze vindt het onaanvaardbaar dat jongeren in gevaar met urgentiegraad 1 meer dan een jaar moeten wachten vooraleer ze in een gespecialiseerde instelling kunnen worden opgevangen. Ze wil weten welke uitbreiding de minister plant. Bij de operationele doelstellingen staat dat het aanbod van de gemeenschapsinstellingen met twee leefgroepen van tien minderjarigen wordt uitgebreid. Volstaat dat? In de toelichting bij de begroting staat dat de daling – tussen 2005 en 2006 – van het aantal jongeren dat werd geplaatst in de gemeenschapsinstellingen, het gevolg is van de langere opnameduur. Ze begrijpt dat het

aantal plaatsen voor nieuw te plaatsen jongeren daardoor daalt.

In de beleidsbrief stelt de minister dat hij een onderzoek wil organiseren naar het vorderingsbeleid van parketten en jeugdrechtbanken. Mevrouw Dillen wil weten wat de minister daarmee wil bereiken. Ze gaat ervan uit dat hij niet wil ingrijpen in het vorderingsbeleid. Ze wil weten of er daarover al een akkoord is afgesloten met de federale overheid. Jeugdparketten en jeugdrechtbanken zijn immers een federale bevoegdheid. Als men wil dat er medewerking is bij het onderzoek, moet dat in nauw overleg met justitie worden aangepakt.

Ze vraagt naar de stand van zaken van het federaal detentiecentrum Everberg? In afwachting van de totstandkoming van een federale regering zijn er volgens haar wel een aantal administratieve ingrepen mogelijk.

Aan de hand van een juridisch onderzoek wil de minister nagaan hoe de projecten een structurele plaats kunnen krijgen in de regelgeving. Ze vraagt wat daarmee bedoeld wordt.

Wil de minister in 2008 initiatieven nemen om de gecoördineerde decreten betreffende de bijzondere jeugdbijstand aan te passen? Zitten er al voorontwerpen van decreet in de pijplijn?

Mevrouw *Trees Merckx-Van Goey* stelt dat dit stuk aansluit bij de bekommernissen die al zijn overgemaakt bij de bespreking van het onderdeel Integrale Jeugdhulp. Ze begint met een sterk pleidooi om niet alleen de filosofie maar ook de naleving van het internationaal verdrag van de rechten van het kind (IVRK) expliciet in te schrijven in het hele beleid. Dat geldt ook voor het gezinsondersteunende beleid met betrekking tot kinderen.

Het IVRK is goedgekeurd en is rechtstreeks van toepassing. Om de vijf jaar is België, en dus ook Vlaanderen, verplicht een verslag op te stellen over de wijze waarop dit verdrag in Vlaanderen wordt nageleefd en hoe er een gevolg werd gegeven aan de opmerkingen van het vorige vijfjaarlijkse verslag. Dat verslag moest nu al klaar zijn, maar het zal pas volgend jaar klaar zijn. Daarover werd een samenwerkingsakkoord afgesloten en er werd een nationale commissie samengesteld. Gelukkig heeft de commissie al heel

wat werkzaamheden gewijd aan de opstelling van dit verslag. Het zal anders verlopen dan vijf jaar geleden. Toen was het verslag een compilatie van de acties van Vlaanderen en van de Franse Gemeenschap en van de antwoorden van Vlaanderen op de kritische vragen over de naleving van het verdrag.

Nu wordt het verslag meer structureel aangepakt, ongeacht wie daarvoor bevoegd is. Dat is ook goed. De buitenwereld, en zeker de kinderen, hoeven zich niet te bekommeren om de onderlinge bevoegdheidsverdeling. De commissie moet daarvan ook geen rekenschap geven. Ze maakt zich wel wat zorgen over de coördinatie op het Vlaamse niveau. Ze vraagt zich niet alleen af of er optimaal wordt meegewerkt aan de verslaggeving, maar ook of de opmerkingen, de evolutie en de stand van zaken waarheidsgetrouw worden weergegeven. Er moet voldoende coördinatie zijn op het Vlaamse niveau. Dat is de verantwoordelijkheid van minister Anciaux. Ze heeft hem dat ook meegedeeld naar aanleiding van de bespreking van de begroting Jeugd. Niets verhindert minister Vanackere om de ‘protections and provisions’ van het IVRK op te nemen als onderdeel van de zorg, de zaken nauwlettend op te volgen en een actieve rol te spelen bij de verslaggeving.

Recht en hulp kunnen elkaar versterken. Rechten kunnen pas benut worden in een open dialoog. Extra aandacht zou goed zijn.

Ze stelt dat er niet per se iets schort aan de rechtspositie van de minderjarige, wel aan de bijstand waarop de minderjarige recht heeft. Dat is voorzien in het decreet Rechtspositie binnen de Integrale Jeugdzorg. Zeker in het kader van de MOF-situatie heeft de jongere als dader recht op bijstand, zeker als er maatregelen genomen moeten worden. De veralgemening van de bijstand, door een advocaat of door een vertrouwenspersoon, laat echter te wensen over, zeker als de belangen van de jongere en de ouders of de familie tegenstrijdig zijn. Ook als de jongere het slachtoffer is, kan hij op onvoldoende rechtszekerheid rekenen.

Ze vraagt zich af of men moet blijven wachten tot men het daarover eens raakt op federaal niveau. De bijstand aan personen is ook een gemeenschapsbevoegdheid. Zij stelt voor om te onderzoeken hoe de jongeren, zeker als ze het slachtoffer zijn, op de gepaste bijstand kunnen rekenen.

Steeds meer zaken worden door bemiddeling beslecht. Als de procedure van de bemiddeling loopt, hebben niet alleen de MOF'ers, maar ook de slachtof-

fers recht op bijstand. Anders laat de herstelgerichte afhandeling het minderjarige slachtoffer te veel in de kou staan.

Ze pleit er dus voor om niet alleen in woorden, maar ook in daden, blijvend rekening te houden met het IVRK.

Ze stelt dat de minister in dit programma heel wat cijfers geeft. Ze vraagt of het Globaal Plan Jeugdzorg op kruissnelheid zit. Ze zal het niet meer hebben over wat er wel en niet in het Globaal Plan is opgenomen. Het is de verdienste van toenmalig minister Vervotte dat het werd opgestart. Er waren echter van in het begin vragen over de wetenschappelijke onderbouwing van de keuzes rond de regionale en andere verdelingen. Wanneer wordt het plan eventueel geëvalueerd? Na een evaluatie moet er ook altijd een aanpassing komen. Zal dat gebeuren op een wetenschappelijk onderbouwde manier? Het plan loopt van 2007 tot 2009. Hoe wordt de toestand na 2009 voorbereid?

Voor zorg op maat heeft ze dezelfde vraag. Is er een wetenschappelijke studie over de noodzakelijke capaciteit aan jeugdzorg? Geeft de minister daar aanzetten toe?

De principes die zijn opgenomen in de krachtlijnen van het vernieuwde jeugdrecht, hebben een groot draagvlak. Ze werden zowel door het parlement als door de regering goedgekeurd. Ze veronderstelt dat de minister zich aan die krachtlijnen zal houden, zeker als de nieuwe federale regering het hoofdstuk rond minderjarigen en justitie voorlegt. Toch had ze graag een herbevestiging van die krachtlijnen.

Hoe wordt de uitbreiding van het hulpaanbod geëvalueerd en vooral, hoe wordt de periode na 2009 voorbereid? Tot nog toe is er volgens haar onvoldoende aandacht besteed aan het preventieve traject binnen de globale integrale jeugdzorg. In deze regeerperiode werd het decreet op de opvoedingsondersteuning goedgekeurd, met onder meer de principiële beslissing over de start van opvoedingswinkels in de centrumsteden. Ze veronderstelt dat de minister over de nodige middelen beschikt om, wanneer het Vlaams Expertisecentrum voor Opvoedingsondersteuning is opgericht, te bekijken of de gekozen pistes wel de juiste zijn en of bijsturing al dan niet nodig is. Ze vindt dat men het decreet zijn weg moet laten gaan, maar dat men de uitvoering ervan goed moet opvolgen met de beschikbare instrumenten.

Voor de opvang en begeleiding van jongeren die delicten hebben gepleegd, is Everberg 'the end of the pipe'. De wet-Onkelinx voorzag in een tweede gelijkaardige instelling. Daarvoor moest er nog een samenwerkingsakkoord worden afgesloten. Ze veronderstelt dat de minister wacht tot er een nieuwe regering is om te onderzoeken of er aan de wet wijzigingen moeten worden aangebracht.

Everberg moet optimaal kunnen blijven werken. Als men tussen twee stoelen zit, krijgt men niet altijd de juiste zorg en aandacht. Ze hoopt dat het parlement de jaarlijkse verslagen over Everberg blijft opvolgen. Werd onderzocht of de locatie Everberg voldoende geschikt is voor de toekomstige functies die men aan deze instelling wil geven? Of heeft men nog een andere locatie achter de hand? De verschillende functies laten veronderstellen dat de overeenkomstige groepen van minderjarigen van elkaar gescheiden blijven, en daarvoor is ruimte nodig. Uiteraard is de federale regering verantwoordelijk voor de infrastructuur en voor de financiering ervan.

Ze dacht dat men inzake de niet-begeleide buitenlandse minderjarigen geëvolueerd was naar een efficiëntere opdeling van de verantwoordelijkheden tussen de federale overheid en de gemeenschappen. De aberratie was dat de opvang werd gekoppeld aan het statuut van de minderjarige. De vorm van de opvang was dus afhankelijk van de vraag of de betrokkene al dan niet asiel had aangevraagd. De minister wil een samenwerkingsprotocol dat niet het statuut, maar veeleer de noden van de minderjarigen als vertrekpunt neemt. Hoe ver staat het daarmee? Ze vermoedt dat de minister zal antwoorden dat hij wacht op een nieuwe federale regering.

Minister *Steven Vanackere* stelt dat hij alleen iets kan vertellen over het werk dat werd verricht in een aantal werkgroepen. Hij heeft nog niet de kans gehad om echte politieke vooruitgang te boeken. Hij vraagt dat men daarvoor een beetje begrip zou opbrengen. Naar aanleiding van de bespreking van de begroting en de beleidsbrief stapelen de vragen die vanuit dit parlement worden gesteld, zich op. De bijzondere jeugdbijstand kwam in deze commissie al vaker aan bod en ligt echt op het kruispunt tussen beide bevoegdheidsniveaus.

Mevrouw *Trees Merckx-Van Goey* antwoordt dat de minister daarmee eigenlijk al een politiek antwoord heeft gegeven. Vermits alles zoveel tijd in beslag neemt, is het belangrijk om te verifiëren of

in de begroting voor volgend jaar de nodige middelen beschikbaar zijn voor de beleidszaken waarvoor in Vlaanderen al een draagvlak bestaat. Dan hoeft men niet te wachten tot 2009 met de uitvoering van de afspraken die in 2008 worden gemaakt. Dat is de reden waarom ze het punt van de niet-begeleide buitenlandse minderjarigen aanhaalt. Hierover bestaat eensgezindheid, maar er zijn middelen nodig voor het uitbreiden van de opvangmogelijkheden en voor het diversifiëren van de opvang. Het gaat immers niet alleen over residentiële opvang; ook voor ambulante begeleiding zal er geld nodig zijn. Ze hoopt dat die middelen al worden ingeschreven in de begroting van 2008.

In de gemeenschapsinstellingen verblijven veel jongeren die er niet op hun plaats zitten. Een project van het OPZ Geel voorzag in ondersteuning en expertise voor Mol. Daar bestaat een zekere opvangcapaciteit voor minderjarigen die niet alleen een als misdrijf omschreven feit hebben gepleegd, maar ook een duidelijke psychiatrische problematiek hebben.

Ze hoort dat er problemen zijn tussen de medische aanpak en de aanpak vanuit de zorg voor de bescherming van de samenleving. Nochtans moet Vlaanderen voor dat specifieke project in het OPZ Geel het been stijf houden inzake de gesloten setting. Bij die specifieke setting voor minderjarigen moet er niet alleen oog zijn voor de beveiliging van de jongere, maar ook voor de beveiliging van de samenleving. Ze dringt erop aan dat Vlaanderen dat project zou blijven ondersteunen, al was het maar om een ordentelijk beleid te kunnen voeren binnen de gemeenschapsinstellingen.

De heer *Bart Caron* stelt dat hij geen federaal debat wil voeren. Het zou er kunnen op lijken dat zijn fractie hier de oppositie wil voeren die ze op federaal niveau niet kan voeren. Hij sluit zich in grote mate aan bij mevrouw Merckx die de materie uitmuntend kent. Zijn bekommernis betreft de verhouding tussen de huidige maatschappelijke evolutie en de inspanning die Vlaanderen doet. Het Globaal Plan Jeugdzorg is in uitvoering. Er worden stappen gezet waarover hij zijn appreciatie al heeft uitgesproken. Hij vreest dat men meer zal moeten doen dan dat. Er moet vooruitgang worden geboekt en dat kan alleen op een menselijk tempo.

Hij heeft nog steeds twee grote bekommernissen. Vooreerst meent hij dat er een snel antwoord moet komen op het eerste probleem. De quick response is

het eeuwige punt. Alleen de spectaculaire gevallen halen de media, niet de kleine gevallen waar men nog kan voorkomen dat het erger wordt. Daarover werd gediscussieerd in de plenaire vergadering, naar aanleiding van een actuele vraag. De minister deelt die mening. Hij is vooral bekommerd over de beschikbaarheid van voldoende instrumenten in de ambulante, gezinsbegeleidende sfeer voor een goede reactie op het eerste probleem.

Verder roept hij de parlementsleden en de minister op om hun tanden te laten zien als men op het federale niveau domme dingen dreigt te doen. Hij heeft het dan over twee pagina's van de – in De Standaard gepubliceerde – laatste tekst van Yves Leterme. Dit is geen humane of verstandige aanpak. Dat mag Vlaanderen niet laten gebeuren. Hij zal niet nalaten dat te doen in het Vlaams Parlement. Hij gaat ervan uit dat de minister dat ook zal doen.

Hij citeert een zinnetje: “Artikel 57bis van de jeugdbeschermingswet wordt aangepast met behoud van principes en filosofie opdat de huidige bijzondere kamer binnen de jeugdrechtbank automatisch gevat wordt in het geval de misdrijven voorzien in deze bepaling, gepleegd worden door een persoon die op het tijdstip van het feit zestien jaar of ouder was.” Men schuift dus op naar de uithandengeving, men schuift op van de jeugdbescherming naar de gewone bestraffing. Het jeugdsanctierecht waarover in Vlaanderen eensgezindheid bestaat, is de middenweg tussen bestraffing en hulpverlening, die herstelgericht en bemiddelingsgericht is. Dat moet Vlaanderen volop blijven verdedigen. Met de toename van de bestraffing raakt het aspect hulpverlening en herstelgerichte aanpak op de achtergrond. Door een bepaalde visie op jeugddelinquentie wordt de Vlaamse bevoegdheid uitgehold. Dat kan hij niet accepteren.

Hij benadrukt ten slotte dat de beeldvorming over jongeren niet te negatief moet worden. Iedereen moet een kans krijgen. Op jongeren die zware feiten plegen, moet er adequaat worden gereageerd, zonder te overdrijven.

De heer *Tom Dehaene* betreurt dat de opvoedingsondersteuning in dit hoofdstuk wordt opgenomen. Het was immers de bedoeling om de opvoedingsondersteuning uit de hulpverlening te houden. Mevrouw *Marijke Dillen* staat volledig achter deze opmerking. Ze betreurt dat de opvoedingsondersteuning is opgenomen bij de hulpverlening, ondanks de totale reorganisatie van de begroting.

Mevrouw *Vera Van der Borgh* wil weten waarom de inkomsten uit beheer en beschikking van de domein-goederen dalen met 592.000 euro en waarom de inkomsten uit de kinderbijslagen stijgen met 382.000 euro.

In de beleidsbrief leest ze dat het aanbod van de herstelgerichte en constructieve afhandelingen en van de ouderstages sterk is uitgebouwd met federale middelen. Ze wil weten hoeveel ouderstages er zijn geweest in 2007. Ze wil ook weten hoever de minister staat in zijn zoektocht, samen met de Antwerpse overheid, naar een geschikte locatie voor de uitbreiding van de residentiële capaciteit voor delictplegers. Wanneer kan men eventueel beginnen met de bouwwerken?

In het kader van een geobjectiveerd beleid stelt de minister negen werkingsprincipes voor, waarover in de komende maanden zal worden onderhandeld. Ze vraagt dat de minister die werkingsprincipes zou verduidelijken.

Open Vld stelde een vraag over het wetenschappelijk onderzoek naar de efficiëntie en de effectiviteit in het kader van het decreet Integrale Jeugdhulp. De minister verwijst in zijn antwoord naar twee rapporten. Ze wil weten wat de belangrijkste conclusies zijn van die rapporten. Ze vraagt in welke zin de minister eventueel zijn beleid zal bijsturen.

De minister kondigt ook aan dat hij een aantal projecten een structurele plaats wil geven in de regelgeving. Over welke projecten gaat het?

In de bijzondere jeugdzorg zijn er toegangspoorten via de comités, de jeugdrechters en de provinciale evaluatiecommissies. Hoe zal de unieke toegangspoort eruitzien?

Minister *Steven Vanackere* antwoordt dat er verwezen werd naar twee studies, een over de effectiviteit en de efficiëntie van de jeugdhulp, en een over de gestructureerde, kortdurende, residentiële begeleiding en thuiszorgbegeleiding. Die studies staan op de website van de administratie Jongerenwelzijn. Hij stelt voor dat daarover een debat zou worden georganiseerd naar aanleiding van een vraag om uitleg.

Het eerste traject van ‘Youth At Risk’ loopt af tegen februari 2008. In totaal werd een twintigtal jongeren begeleid in dat traject. In mei 2008 wordt er gestart met een tweede groep. Het traject duurt negen maanden. Als ook dat tweede traject beëindigd is, wordt de

methodiek geëvalueerd. Zelf is hij nogal gecharmeerd door de werkingsprincipes, al was het maar omdat de omgeving van de jongeren versterkt wordt door de inzet en het engagement van vrijwilligers. Het is relatief tijdsintensief, maar de samenleving is er dicht bij betrokken. Bedrijven die worden aangesproken om mensen ter beschikking te stellen, reageren bijzonder enthousiast. Dit is een methodiek die in sommige gevallen zeker het verschil kan maken.

In antwoord op de vraag van de heer Caron over de aanpak van de wachtlijsten in het privéaanbod, overloopt de minister nog eens het uitbreidingsbeleid. Het is zeer gevarieerd en herstelgericht. In het uitbreidingsbeleid van het Globaal Plan Jeugdzorg zijn er 152 residentiële plaatsen, 15 residentiële plaatsen voor niet-begeleide buitenlandse minderjarigen, 228 ambulante semiresidentiële plaatsen, 63 plaatsen onthaal-oriëntatie, 220 plaatsen crisishulp aan huis, 2 proeftuinen voor gestructureerde opvang, goed voor 80 plaatsen en 20 extra plaatsen in de gemeenschapsinstelling. Dat laatste is beslist in de plenaire vergadering van vorige week. Er is een bijzonder forse uitbreiding van de herstelgerichte maatregelen voor 5,8 miljoen euro waarmee meer dan 2000 dossiers kunnen worden afgehandeld. Deze resolute keuze is gebaseerd op de beginselen van de Vlaamse Gemeenschap. Bescherming van de samenleving is daar een aspect van. Andere aspecten zijn de responsabilisering, het volgen van een pedagogisch parcours en het accent op de herstelgerichtheid.

Inzake Everberg wacht hij natuurlijk op een slagvaardige federale regering. Intussen is hij wel bezig met de voorbereiding. In samenwerking met minister Van Mechelen maakt hij een gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan (GRUP) op zodat een uitgebreide bouwaanvraag kan worden ingediend. Dan gaat het dossier naar de Vlaamse Regering voor een principiële goedkeuring. Dat kan voor het eind van het jaar rond zijn.

Op de vraag over het vorderingsbeleid van de parketten antwoordt hij dat hij daarover geen richtlijnen te geven heeft. Door overleg tussen de diensten en de parketten kan er wel enige afstemming worden gerealiseerd. Er is steeds vaker proactief overleg over de organisatie van het aanbod. Hij heeft zelfs al overwogen om aan de parketmagistraten stageplaatsen aan te bieden in de voorzieningen.

Het juridische onderzoek naar de verankering van de projecten wordt academisch ondersteund door

professor Johan Put van de KU Leuven. Zelf heeft hij nogal wat kritiek op het feit dat er zo vaak projectmatig gewerkt wordt. Dat is het gevolg van een jarenlang beleid. Soms is er inderdaad nood aan een leer- en evaluatieproces. Projecten creëren echter onzekerheid. Sommige van de betere projecten mogen structureel verankerd worden, niet alleen in de bijzondere jeugdbijstand, maar in de hele welzijnssector. Een structurele verankering veronderstelt niet dat er blanco cheques worden uitgeschreven. Integendeel, dan pas kunnen er beheersovereenkomsten worden afgesloten waarbij er stringenter kan worden opgetreden. Projecten worden vaak op de valreep telkens weer verlengd, zonder echte aansturing. De minister bevestigt dat hij zal streven naar een structurele verankering waar dat mogelijk is. Vaak zal dat te maken hebben met het specifieke karakter van de projecten. Op basis van de juridische studie zal er een ontwerp van decreet worden opgesteld dat een rechtsbasis zal creëren voor een groot deel van de projecten binnen Jongerenwelzijn. Hij wil proberen om in de loop van volgend jaar een ontwerp op te stellen. Daar is wel nog wat werk aan.

Mevrouw *Marijke Dillen* is verbaasd dat de minister in dit verband spreekt over een juridische studie. Zij gaat ervan uit dat het gaat om een bredere studie. Minister *Steven Vanackere* aanvaardt die nuance. Met die term wil men benadrukken dat deze studie onderzoekt hoe er op korte termijn een rechtsbasis kan worden gecreëerd voor dit soort initiatieven. Uiteraard zijn de vraagstukken daarbij niet uitsluitend juridisch.

Op de vraag of er van de voorontwerpen van decreet inzake bijzondere jeugdbijstand al iets in de pijplijn zit, antwoordt hij dat de Vlaamse Regering een ontwerp van decreet heeft goedgekeurd met betrekking tot de coördinatie en de aanpassing van de decreten. Dat is al ingediend in het parlement. Het gaat om een technisch, coördinerend ontwerp. Deze tekst bevat op politiek vlak niet veel nieuws, behalve het integreren van een aantal aspecten die betrekking hebben op de rechtspositie van de minderjarigen.

Mevrouw Dillen verwijst in dat verband vooral naar de aanpassingen in functie van de integrale jeugdhulp, en in het bijzonder naar de problematiek van de toegangspoort. Hij durft niet te garanderen dat dat vóór eind 2008 in het parlement ingediend zal zijn.

In antwoord op mevrouw Merckx zegt hij dat de voorbereiding van het rapport wordt gecoördineerd

door de Nationale Commissie voor de Rechten van het Kind. Die commissie organiseert verschillende themawerkgroepen, onder meer de werkgroep Bijzondere Jeugdbijstand. Aan die werkgroepen nemen leden van het Agentschap Jongerenwelzijn deel, maar ook personeelsleden van de diensten onder bevoegdheid van minister Anciaux en kabinetsleden van beide ministers. Er is dus voldoende coördinatie op Vlaams niveau.

De vaststelling van mevrouw Dillen dat het aantal beschikbare plaatsen in de gemeenschapsinstellingen daalt door de langere plaatsingsduur lijkt in strijd met het idee om de uitstroom te bevorderen. De duurtijd van het verblijf van de jongere wordt in essentie bepaald door de beslissing van de jeugdrechter. Het overleg met parket en justitie is daarbij uiteraard van het grootste belang. Hij merkt nog op dat men deze kwestie globaal moet bekijken. Wanneer men het heeft over de daling van het aantal jongeren in de gemeenschapsinstellingen, moet men het ook hebben over de stijging van het aantal jongeren dat in de private voorzieningen een plaats vindt.

De wenk van mevrouw Merckx dat er iets schort aan de bijstand voor minderjarigen die zelf slachtoffer zijn, zal hij ter harte nemen. Hij merkt wel op dat de bijzondere jeugdbijstand dient om hulp te verlenen aan jongeren met opvoedingsproblemen. De slachtofferhulp is opgenomen in de opdracht van de CAW's, of het nu gaat over minderjarigen of over meerderjarigen. In beide sectoren worden de rechten van de jongeren gegarandeerd door het decreet betreffende de rechtspositie van de minderjarige in de hulpverlening.

Op de vragen van mevrouw Merckx over het Globaal Plan antwoordt hij dat de planning wordt gevolgd en dat alle toewijzingen op koers zitten. Om wat makkelijker aan VIPA-kredieten te raken zou er misschien een lichtere procedure kunnen worden ingesteld. De uitvoering van de meeste doelstellingen wordt opgevolgd door wetenschappelijk onderzoek, door de administratie en door de sector. De data van die evaluaties liggen vast zodat er na 2009 kwantitatieve en kwalitatieve conclusies kunnen worden getrokken. Meer nog dan in het verleden moet er rekening worden gehouden met de nood aan differentiatie. Ook de investeringen in herstelgerichte maatregelen spelen hierbij een rol. De differentiëeringsbeweging die een hulpverlening op maat beoogt, zal een van de essentiële conclusies zijn van de evaluatie. Daarbij wordt

rekening gehouden met de evoluties binnen de integrale jeugdhulp.

Inzake de niet-begeleide buitenlandse minderjarigen heeft hij aan de federale regering een voorstel gedaan dat uitgaat van de opvangnood. Hij wacht op een nieuwe federale regering om dat overleg voort te zetten.

Op de opmerking van mevrouw Merckx over het initiatief van het OPZ Geel inzake 'outreaching' werken, merkt hij eerst nog op dat hij aarzelt om dat woord te gebruiken omdat het niet echt transparant is voor de burger. Er wordt een goed alternatief gezocht. Hij heeft het project van het OPZ Geel bezocht. Dat project wordt voortdurend geëvalueerd en opgevolgd. Hij blijft dat ondersteunen. Het is de bedoeling deze werking uit te breiden naar Ruislede en Beernem via een overeenkomst met het psychiatrisch ziekenhuis te Sleidinge.

Er wordt ook verwezen naar de samenwerkingsakkoorden inzake de hervorming van de wet op de jeugdbescherming, voor wat de ouderenstages en de herstelmaatregelen betreft. Dat wordt vanuit Vlaanderen van nabij opgevolgd. Begin oktober waren er drie uitgevoerde ouderenstages. Hij weet niet hoeveel er nu lopen. Van zodra hij over meer cijfers beschikt, zal hij ze aan de commissie bezorgen.

Op de opmerking van de heer Dehaene antwoordt hij dat het de verantwoordelijkheid is van de ouders om opvoedingsondersteuning te vragen. De vraag om hulp impliceert niet noodzakelijk een problematische opvoedingssituatie. Het decreet betreffende de opvoedingsondersteuning wil de preventieconsulenten een nieuwe opdracht geven. Dat doet niets af aan de keuze om de opvoedingsondersteuning weg te halen bij de jeugdhulp. Hij overweegt om dat in een volgende begroting op een andere plaats onder te brengen om dat onderscheid wat duidelijker in de verf te zetten.

De krachtlijnen van het jeugdrecht blijven behouden. Het is van toepassing op alle jongeren die bepaalde feiten – niet alleen zware – hebben gepleegd. Het is de bedoeling daaraan de gepaste aandacht te geven. Daarnaast wordt het accent gelegd op het herstelgericht werken, het realiseren van een verhoogde rechtswaarborg, de noodzaak van coherente, homogene bevoegdheden en het voeren van een meersporenbeleid, dat niet alleen een maatschappijbeschermend effect heeft, maar ook een herstelgericht, pedagogisch

en responsabiliserend doel. Waar nodig volgt een sanctionering van ongewenst gedrag.

Op de opmerking van mevrouw Van der Borghant antwoordt hij dat het Globaal Plan niet alleen gaat over uitbreiding maar ook over een aantal werkingsprincipes die moeten zorgen voor een optimalisering. Deze werkingsprincipes zijn tot stand gekomen via wetenschappelijke ondersteuning. Ze werden geoperationaliseerd door de sector. Ze zijn dus via participatie tot stand gekomen. Het is de bedoeling de kwaliteit van de dienstverlening te verankeren. Op termijn moet daarvoor misschien zelfs een decretale basis worden uitgewerkt.

Op artikel 16.12 waren voor 2007 uitzonderlijke inkomsten ingeschreven voor de domeingoederen, namelijk de verkoop van de oude gebouwen van de instelling De Kempen aan de gemeente Mol. Voor 2008 is een bedrag van 27.000 euro ingeschreven. Het gaat om de gewone jaarinkomsten, onder meer van huurgelden. Dat verklaart het verschil.

De raming van de inkomsten van de kinderbijslagen zijn bijgesteld in functie van de werkelijke ontvangsten en van het uitbreidingsbeleid. Door een toename van het aantal geplaatste jongeren beschikt het agentschap uiteraard over meer kinderbijslagen.

Programma GF: Gezinsondersteunend beleid met betrekking tot kinderen

Mevrouw *Marijke Dillen* stelt dat haar fractie, ook voor dit onderdeel van de begroting, de doelstellingen positief vindt. Ze vormen echter geen volledige en volwaardige vertaling van een gezinsbeleid.

De gezinsindex werd aangekondigd als het initiatief om een krachtig en dynamisch gezinsbeleid te realiseren. Daarbij verwijst ze naar de beleidsnota. In de beleidsbrief van dit jaar blijkt de gezinsindex echter dood en begraven te zijn. De minister wil wel waken over het effect van regelgeving en beleidsmaatregelen op gezinnen. Zijn medewerkers en zijn administratie zullen attent blijven voor selectieve en onbedoelde effecten. Het blijft dus bij algemene en vage beloften, zonder dat daar een concreet engagement tegenover staat. Haar fractie blijft aandringen op de uitvoering van de belofte die in de beleidsnota is opgenomen. Toen zijn partij nog in de oppositie zat, heeft ze daar trouwens herhaaldelijk op aangedrongen.

In dit hoofdstuk zijn er volgens haar belangrijke mis- sion links. Er is bijvoorbeeld weinig of niets terug te

vinden over een harmonieuze combinatie tussen gezin en arbeid. In het verleden werd daar wel aandacht aan besteed. Op de echte vrije combinatie van gezin en arbeid en op de financiële ondersteuning van de thuiswerkende ouder zal ze niet verder ingaan. Het standpunt van haar fractie daarover is gekend.

In het verleden was er het initiatief 'Kwaliteit van werk, kwaliteit van leven'. Het was de bedoeling dat bedrijven en werknemers werden gesensibiliseerd voor een betere combinatie tussen arbeid en gezin. Die preventiecampagne was vrij doeltreffend. De combinatie van een zware arbeidsdruk met de opvoeding van kinderen leidt tot stress en andere problemen. Uit internationaal onderzoek is gebleken dat maar liefst 20 percent van alle kinderen lijdt aan stressgebonden aandoeningen die rechtstreeks worden veroorzaakt door de lange werkuren van hun ouders. Ze vraagt zich af of de minister bereid is om, in het kader van het preventiebeleid, hieraan de nodige aandacht te schenken.

De beleidsbrief besteedt ook aandacht aan het gezinsbeleid vanuit een internationaal perspectief. De minister heeft het kenniscentrum de opdracht gegeven de Europese Alliantie voor Gezinnen en de bijbehorende gegevensbank op te volgen. Hoe zal dit gebeuren? Wanneer zal de minister initiatieven nemen om het Vlaamse gezinsbeleid verder uit te bouwen? Ze gaat ervan uit dat dat de bedoeling blijft.

Inzake de diensten voor gezinszorg stelt ze vast dat de decretaal voorziene stijging met 4 percent om budgettaire redenen eens te meer niet wordt gerealiseerd. Volgend jaar zal de groei slechts 2,5 percent bedragen. Gezien de demografische evolutie pleit ze voor bijkomende inspanningen.

De minister wil eenmalig 700.000 euro vrijmaken om de wachtlijsten weg te werken bij de diensten voor maatschappelijk onderzoek in het kader van interlandelijke adoptie. Deze positieve maatregel levert voldoende budgettaire mogelijkheden op om de nodige initiatieven te nemen. Er moet een structurele oplossing worden uitgewerkt. De wachttijden in de adoptieprocedure zijn te lang. De minister wil de instroom van kandidaat-adoptanten beter afstemmen op het aantal mogelijke adopties. Veel kandidaat-adoptanten moeten nog steeds lang wachten voor ze tot een concrete adoptie kunnen overgaan, hoewel ze vaak al beschikken over een geschiktheidsvonnis. Ze wil weten welke bijkomende initiatieven de minister wil nemen op dat vlak.

Ze stelt dat de minister terecht de nodige aandacht schenkt aan kindermishandeling. Hij wil bijvoor-

beeld een werkgroep oprichten om de implementatie te begeleiden van maatregelen als de nieuwe definitie, de melding van kindermishandeling in de dagelijkse werkingen, het dossierbeheer en de registratie bij de vertrouwenscentra. In haar beleidsbrief voor 2007 had toenmalig minister Vervotte reeds aangekondigd dat deze werkgroep in de loop van 2007 concrete beleidsvoorstellen zou formuleren. Is die werkgroep ondertussen samengesteld? Wat is er al gerealiseerd?

Ze zou ook graag weten welke van de door de minister aangekondigde initiatieven volgens hem prioritair moeten worden uitgewerkt. Ze beseft dat hij niet alles tegelijkertijd kan doen. Daarom vindt ze het belangrijk dat er prioriteiten worden bepaald.

Haar laatste vraag over het algemeen gezinsbeleid betreft de echtscheidingsproblematiek. In de loop van de vorige regeerperiode heeft deze commissie herhaaldelijk aandacht geschonken aan de familiale bemiddeling. Zij heeft de indruk dat dit ondertussen enigszins is stilgevalen. Ze wil weten welke impulsen er in deze regeerperiode al zijn gegeven aan de familiale bemiddeling.

Ze heeft ook enkele specifieke vragen over de kinderopvang. De minister voorziet in 439 gesubsidieerde opvangplaatsen in Vlaanderen en in 29 plaatsen in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. Buiten de gewone openingsuren wil hij 54.000 bijkomende werkuren vergoeden. Hoe wordt dit concreet ingevuld? Dat is niet duidelijk in de beleidsbrief.

De minister werkt aan de invulling van een nieuw kwaliteitsdecreet inzake kinderopvang. Ze wil weten voor wanneer dat gepland is en of er al een ontwerp is.

Samen met de minister van Werk, Onderwijs en Sociale Economie heeft hij een taskforce opgericht om een geïntegreerd competentiekader uit te werken voor de kinderopvang. Inmiddels is er een ervaringsbewijs 'begeleider buitenschoolse opvang' ingevoerd. Ze keurt dat initiatief niet af, maar waarschuwt voor het stellen van te veel voorwaarden. Het risico bestaat dat potentiële kandidaten worden afgeschrikt. Deze zomer zocht de minister een oplossing voor de grote tekorten in de buitenschoolse kinderopvang door ook jongeren uit bepaalde opleidingen toe te laten. Onmiddellijk kwam er kritiek uit de sector. Ze heeft toen haar wenkbrauwen gefronst, en ook nu weer. De minister moet niet iedereen zomaar toelaten, er moeten bepaalde kwaliteits- of opleidingseisen zijn, maar men mag ook niet te stringent zijn.

Op het vlak van de buitenschoolse opvang wil de minister beter samenwerken met de verschillende actoren. Hij wil flexibiliteit inbouwen in de infrastructuurnormen. Ze wil weten wat de planning is en wat er al gerealiseerd is. Uit de toelichting blijkt dat de minister voorziet in 1200 extra plaatsen in de buitenschoolse en voorschoolse opvang. Ze vraagt zich af of dat voldoende zal zijn. Vorig jaar heeft de VVSG terecht aan de alarmbel getrokken: door de gunstige economische situatie is er nood aan een uitbreiding van de buitenschoolse opvang met minstens 5000 plaatsen. De voorzitter van de VVSG zegde dat het probleem vanzelf opgelost zou raken bij een economische crisis. Zij stelt dat men toch niet kan hopen op een crisis om het probleem van de buitenschoolse opvang op te lossen. Dat probleem verdient volgens haar een structurele oplossing.

Ze ziet trouwens nog andere problemen. Enkele weken geleden hebben bepaalde initiatieven voor buitenschoolse opvang laten weten dat ze worden bedreigd met een intrekking van hun erkenning en subsidiëring, voornamelijk omwille van de overbezetting. Het aantal kinderen dat gebruik maakt van de buitenschoolse opvang, blijft maar groeien. Vele IBO's hebben in het verleden reeds herhaaldelijk uitbreidingsaanvragen ingediend, maar kregen steeds een negatief antwoord omdat ze niet hoog genoeg geplaatst stonden op de witte vlekkenlijst. Door een eventuele intrekking van de erkenning en de subsidiëring van deze IBO's dwingt men de lokale besturen tot een grotere financiële inspanning. Ze wil weten of de klachten van deze IBO's kloppen en of er gewerkt wordt aan oplossingen voor de bedreigde IBO's.

De minister heeft met zijn federale collega overlegd over de fiscale vrijstelling van de onkostenvergoedingen voor de zelfstandige kinderopvang. Ze wil weten wat de stand van zaken is op dat vlak.

De minister plant een nieuwe organisatiestructuur voor de kinderopvang. De eindevaluatie van een aantal proefprojecten is gepland voor het najaar van 2008. Dat moet leiden tot een vernieuwd regelgevend kader voor een grotere samenwerking. Ze wil weten hoe de minister deze doelstellingen wil realiseren binnen deze regeerperiode.

Het dossier van het FCUD raakt niet definitief opgelost. Ze stelt dat er dringend nood is aan regelgevende en administratieve eenvoud en aan financieringszekerheid. De besteding van de federale middelen moet gebeuren volgens de opvangbehoefte in Vlaanderen. De minister streeft naar een oplossing. Ze zetelt al

meer dan vijftien jaar in het parlement, en elk jaar komt dat dossier bij de begrotingsbesprekingen opnieuw ter sprake, maar in de loop van het jaar wordt er geen aandacht aan besteed. Gedurende al die jaren hoopte men op een oplossing, maar is er niets gebeurd. Ze vraagt of de minister al inspanningen geleverd heeft om deze zaak op te lossen.

Mevrouw *Elke Roex* merkt op dat er vorig jaar 6,3 miljoen euro aan eenmalige middelen werd opzijgezet voor Kind & Gezin. Dit jaar is dat 6,8 miljoen euro geworden, maar het bedrag is niet in zijn geheel bestemd voor Kind & Gezin. Ze wil graag een overzicht. Ze heeft problemen met het uitkeren van eenmalige middelen, want dat geld kan niet structureel worden aangewend.

Ze wil weten of de budgetten voor occasionele en flexibele kinderopvang ook echt uitgeput worden. Wordt het hele budget voor de dienstencheques benut? Wordt de vijf percent die wordt opzijgezet voor Brussel ook echt gebruikt? Wordt het budget voor Brussel beheerd zoals bepaald? Het bedrag van 2 miljoen euro voor de stijging van de subsidiëring-uitgaven voor kinderdagverblijven en diensten voor opvanggezinnen is eenmalig. Ze vraagt zich af hoe dat kan.

Ze heeft begrepen dat er 8 miljoen euro eenmalig en 1 miljoen euro recurrent beschikbaar is voor de ondersteuning van de zelfstandigen. Ze vraagt of dat klopt.

Op een bepaald moment werd aan de *minicrèches* gemeld dat er, wegens een tekort aan middelen, niet langer zou worden voorzien in een financiering. Nadien is dat rechtgezet. Kan de minister dat bevestigen? Ze is blij dat eenmalige middelen worden omgezet in recurrente middelen, hoewel dat begrotingstechnisch niet zuiver op de graat is. De financiering is gegarandeerd tot 2011 of 2012. Ze vraagt wat er daarna zal gebeuren.

Ze is blij met de overzichtstabellen over de toename van het aantal plaatsen in de kinderopvang. Minister *Vanackere* is de eerste minister die toegeeft dat het aantal zelfstandige onthaalouders vermindert met 23 plaatsen. Zij wil weten of er een nieuwe planning is opgemaakt over de toename van het aantal plaatsen in de kinderopvang. Blijft men bij de initiële planning die een toename bij de zelfstandige kinderopvang veronderstelt?

Ze ziet dat er middelen van het Generatiepact vrijkomen voor schoolse en buitenschoolse kinderopvang.

Ze wil weten hoe dat werkt voor Brussel. Welk bedrag wordt er uitgetrokken voor elk opvangtype?

Haar fractie is blij dat er wordt gewerkt aan een eenduidige vergunningsnorm voor alle opvang en dat men flexibiliteit wil inbouwen voor de infrastructuurnormen. Dat kan een hefboom zijn voor het realiseren van meer opvangplaatsen.

Er is gezegd dat er werk moet worden gemaakt van het FCUD, zeker door de VIA-akkoorden. Zij heeft dat al dikwijls in de commissie gezegd. Vele IBO's worden gefinancierd vanuit het FCUD en moeten ook aan de VIA-akkoorden voldoen, hoewel ze er geen financiering voor ontvangen, in tegenstelling tot de IBO's die door Kind & Gezin worden gefinancierd. Het wordt moeilijk houdbaar voor de voorzieningen. Ze hoopt dat er snel een oplossing wordt gevonden.

Ze ziet dat de proefprojecten rond de centra voor kinderopvang (CKO) – het project van voormalig minister *Vervotte* – lopen. Ze hoort daar weinig over. Ze wil weten wanneer de commissie zal kunnen beschikken over de conclusies van dat project. Ze wil dat tijdig kunnen bespreken in de commissie. Sp.a wil komen tot een eenloketsysteem zoals in Gent of in Antwerpen. De fractie wil niet geconfronteerd worden met een beleid dat is uitgestippeld aan de hand van de conclusies, zonder dat er in het parlement over werd gesproken.

Ze is ook blij dat er werk wordt gemaakt van de elders verworven competenties (EVC) in de kinderopvang. Dat is een belangrijke hefboom om de tewerkstelling in de sector te bevorderen.

De minister heeft het ook over de implementatie van Triple P in heel Vlaanderen en Brussel. Ze stelt echter vast dat het eenmalige budget terugschroefd is. Ze vraagt zich af hoe dat zal verlopen. Vorig jaar was het budget heel groot. Is er nu geen budget meer nodig? Zal het gratis zijn? Minister *Steven Vanackere* repliceert dat mevrouw *Roex* beter dan wie ook zou moeten weten dat men zeker in budgetten moet voorzien als men iets gratis wil maken.

De heer *Bart Caron* verduidelijkt dat zijn partij voorstander is van gratis kinderopvang. Dat komt neer op kinderopvang voor iedereen. Door dat gratis te maken, worden voor vrouwen in eenoudergezinnen, en zeker voor mensen met een laag inkomen, drempels weggenomen om werk te vinden. Dat is belangrijk in het kader van de werkloosheidsval. Hij heeft net de conclusies gelezen van een studie-

dag van het Deens instituut over kinderopvang in Denemarken. Het blijkt niet alleen te gaan om de simplistische gedachte van gratis kinderopvang. Het aspect kinderopvang is belangrijk in het licht van een gezinspolitiek en van een economische politiek. Een generatiepact schrijven om mensen langer aan het werk te houden, is een zaak. Met kinderopvang kan men echter ook veel doen om jonge mensen kansen te geven op de arbeidsmarkt.

De kinderopvang wordt ook goedkoper door de fiscale aftrek, maar daar is hij geen grote voorstander van omdat die ten goede komt aan mensen die het kunnen betalen. Volgens hem zijn er rechtvaardigere modellen mogelijk die de samenleving niet meer kosten. Men moet dan wel beschikken over de nodige beleidsinstrumenten. De fiscale aftrek is een instrument dat niet in Vlaamse handen is. In de teksten die worden opgemaakt in het kader van de vorming van een federale regering, staan er opnieuw elementen die verband houden met de kinderopvang.

Hij stelt vast dat de gezinsimpactanalyse eigenlijk wordt afgevoerd. Hij wil weten hoe de minister dan wel zal monitoren wat de impact zal zijn van allerlei beleidsmaatregelen op de gezinnen.

Inzake de buitenschoolse opvang heeft de minister gepleit voor meer flexibiliteit in de infrastructuurnormen. Er is ook een analyse gepland van de opvang in de zomervakantie. Hij wil weten wanneer die klaar zal zijn en of het parlement die zal kunnen bespreken.

Over de werkdruk bij de diensten voor opvanggezinnen wordt in de beleidsbrief even gesproken. Dat probleem is een beetje opgelost via samenwerkingspools, maar de werkdruk blijft hoog. Hij vraagt of de minister bereid is om verdere stappen te zetten voor een vermindering van de werkdruk.

Hij kijkt met een kritisch-positieve belangstelling naar het experiment van de CKO's. Na het experiment verwacht hij een grondige evaluatie. Hij benadrukt dat de werkzaamheden in de juiste volgorde moeten worden aangepakt. Eerst moet dit aan bod komen in het parlement, daarna kunnen de andere politieke werkzaamheden worden aangevat. Hij zou niet graag hebben dat hetzelfde gebeurt als met het experiment zelf, met name dat de initiatieven en de gemeentebesturen al op de hoogte waren en dat de oprichting van een CKO zelfs al op de agenda van

een gemeenteraad kon staan, terwijl er verder niemand iets over gehoord had.

Hij steunt de intentie van de minister om de taalontwikkeling in de kinderopvang te stimuleren. Dat is heel belangrijk in allerlei opzichten en niet alleen in het kader van inburgering.

De minister zegt dat er een link zal worden gelegd tussen het lokaal beleid inzake kinderopvang en het lokaal sociaal beleid. Daarover wil hij graag wat meer informatie.

Voor de intensieve gezondheidsondersteuning wordt in de beleidsbrief verwezen naar een programmatieoefening met het oog op een evenwichtige spreiding. Men moet altijd attent zijn voor dergelijke zinnen in een beleidsdocument, want daar zitten – vaak goede – bedoelingen achter. Hij heeft geen probleem met een spreiding op basis van de noden, maar vaak spelen er andere elementen mee, zoals politieke evenwichten. Het is een delicate oefening. Er zullen historische verschillen zijn, maar er zijn ook mensen die een overopvang hebben. Ik wil niet dat die worden gestraft. Die mensen worden vaak gedreven door hun engagement. Het gaat niet zozeer om het verwerven van zo veel mogelijk opvangplaatsen, lees subsidies van de Vlaamse overheid.

Inzake de mogelijkheid van een centraal meldpunt kindermishandeling spreekt de minister over overleg met de vertrouwenscentra. De heer Caron heeft de indruk dat hij dat een beetje aarzelend doet. Hij vraagt of hij daar iets meer kan over zeggen.

Mevrouw *Vera Van der Borgh*t stelt vast dat de budgetten stijgen met 11.957.000 euro. Een groot deel van die middelen gaat naar nieuw beleid.

Er wordt 8 miljoen euro eenmalig en 1 miljoen euro recurrent ingeschreven voor de betaling van een aantal recurrente kosten voor de periode 2008-2011. Dat dient vooral voor de afbetaling van de huur van de centrale administratie en van de provinciale afdelingen. Ook de investeringsuitgaven worden vooruit geschoven. Daardoor zou er 3 miljoen euro extra beschikbaar worden in de periode 2008-2009. Globaal wordt de beschikbare 3 miljoen euro aangewend voor onder andere de minicrèches, de consultatiebureaus, de financiering van de meerkost van het decreet Adoptie en een half miljoen euro voor de Kind & Gezin-Lijn.

Over de subsidiëring van de minicrèches had ze een vraag om uitleg ingediend, die door de voorzitter werd verwezen naar deze bespreking. Vlaanderen kampt met een tekort aan kinderopvang, maar de juiste omvang van het tekort is niet gekend. Naast de gesubsidieerde voorzieningen werd in de vorige regeerperiode een nieuwe vorm van gesubsidieerde kinderopvang mogelijk, namelijk de minicrèches. Zelfstandige kinderdagverblijven en minicrèches die aan bepaalde voorwaarden voldoen, kunnen voor de eerste 22 kinderen een subsidie bekomen van 509,50 euro per kind per jaar. Daarmee zijn de minicrèches de goedkoopste vorm van gesubsidieerde kinderopvang. Bovendien zorgen de zelfstandige kinderdagverblijven en de minicrèches voor een belangrijke groei van het aantal plaatsen in de kinderopvang. In tegenstelling tot wat mevrouw Roex beweert, is er de voorbije jaren een stijging in de zelfstandige kinderopvang.

In 2007 konden startende minicrèches blijkbaar geen beroep doen op deze subsidie. Ze wil weten of de minister op de hoogte is van het probleem en of er in 2007 nog maatregelen worden genomen om deze situatie te verhelpen. Hoeveel startende minicrèches zullen in 2007 geen subsidie ontvangen? Wat is de reden voor het gebrek aan middelen: werden de uitgaven onderschat of waren er meer startende minicrèches dan verwacht?

Mevrouw *Elke Roex* preciseert dat ze geciteerd heeft uit de beleidsbrief, pagina 13: “zelfstandige onthaalouders: min 23 plaatsen”. Ze is het ermee eens dat het aantal zelfstandige minicrèches is gestegen, maar zij had het over de zelfstandige onthaalouders.

Mevrouw *Anne Marie Hoebeke* leest in de beleidsbrief dat de minister de toegankelijkheid van de kinderopvang wil vergroten, zeker voor de ouders met minder mogelijkheden. Er is wellicht sprake van een mattheuseffect: mensen met meer intellectuele bagage kennen vlug alle wegen, wat niet het geval is voor de minder begoeënen. Als de minister bepaalde initiatieven neemt, moet hij erover waken dat de regelgeving bekendgemaakt wordt bij de mensen die er het meest nood aan hebben. Zo kan de overheidsbijdrage het grootste effect ressorteren.

Inzake de bijkomende opvangplaatsen die sedert het begin van de regeerperiode werden gecreëerd, wil de minister nog aan drie dingen werken: een fiscale vrijstelling voor de subsidie, het versterken van bestaande netwerken van steunpunten en het aanpakken van de

noden inzake detectie en ondersteuning. Haar fractie wil graag wat meer uitleg over de realisatie van de laatste twee punten.

Een bevraging door de sector leert dat de flexibele kinderopvang met dienstencheques niet in heel Vlaanderen mogelijk is. Ze vraagt wat de minister daaraan wil doen.

De minister brengt verslag uit over de uitvoering van zijn plan ‘flexibele en occasionele kinderopvang’, maar de rol van de zelfstandige initiatiefnemers is onduidelijk. Er is een vraag naar opvang en er is een aanbod van de zelfstandige initiatiefnemers, maar hoe zal men vraag en aanbod op elkaar afstemmen?

De minister wil de vergunningsvoorwaarden open-trekken voor alle vormen van opvang. Ze vraagt hoe hij dat wil doen.

Ze wil weten hoever men staat met de implementatie van het nieuwe kwaliteitsdecreet. Vanuit de sector krijgt ze de opmerking dat alleen de papierwinkel werd verzwaard. Nochtans impliceren de criteria van BBB een vermindering van de administratieve planlast.

De minister stelt dat hij de vraag van de adoptanten meer wil afstemmen op de mogelijke adopties. Ze heeft uiteraard geen bezwaar tegen een betere afstemming van de diensten. Ze vraagt zich evenwel af of dit impliceert dat de minister afstapt van het decreet Binnenlandse Adoptie.

Vanuit de sector is er veel vraag naar een centraal meldpunt voor kindermishandeling. Hoe ziet de minister dat? Wanneer zal dat worden gerealiseerd? Met de realisatie van een centraal meldpunt zouden veel probleemsituaties op een neutrale wijze kunnen worden aangepakt. Mensen uit de sector kunnen dan advies geven of een brief sturen naar de procureur om een afspraak te maken met de jeugdrechtbank, de jeugdbijstand of het comité voor bijzondere jeugdzorg.

De heer *Tom Dehaene* heeft in het voortgangsrapport van het Pact van Vilvoorde gelezen dat er in 2004 een nulmeting is gebeurd van de combinatie arbeid en gezin. Toen was 88,3 percent van de werkende Vlamingen van oordeel dat ze er goed in slaagden om werk en privé te combineren. Het voortgangsrapport vertelt dat er nu een lichte stijging is, namelijk 89,2 percent. Dat is een goede evolutie.

Op pagina 9 van de beleidsbrief staat bij het thema gezinsmodulatie: “Deze aandacht voor gezinsthema-tiek bij beleidsvoorstellen van de Vlaamse Regering heeft er onder meer toe geleid dat ik, voortbouwend op het idee van mijn voorganger, een voorstel van uniforme gezinsmodulatie wens voor te leggen aan mijn collega’s.” Hij wil weten wat de minister bedoelt met de term ‘uniforme gezinsmodulatie’?

Hij is blij met de bijkomende plaatsen in de kin-deropvang. Hij sluit zich aan bij de opmerking van mevrouw Stevens van enkele weken geleden, name-lijk dat men er moet over waken dat er voldoende plaatsen zijn waar de bijdragen bepaald worden op basis van de inkomsten. Zijn fractie is geen voorstan-der van gratis kinderopvang. Op de plaatsen waar de bijdrage afhankelijk is van het inkomen, betalen men-sen met een zeer laag inkomen in bepaalde gevallen immers slechts een halve euro per dag. Dat is zeker niet overdreven.

Hij wil weten of de dienstencheques voor flexibele en occasionele opvang al in werking getreden zijn. Is het juist dat er nog onvoldoende gemandateerde voor-zieningen zijn? Of geldt dat alleen voor bepaalde regio’s? Hoe wil de minister dat opvangen?

Op pagina 15 wordt gesproken over 1200 extra plaat-sen, de zogenaamde Rosetta’s, die federaal worden betoelaagd. Dat is een goede zaak, maar het is ook belangrijk dat Vlaanderen in de nodige omkadering en opleiding voorziet voor die laaggeschoolde men-sen, zodat ze een meerwaarde betekenen voor de sec-tor.

Het FCUD, op pagina 16, wordt toegevoegd aan de lijst van onderwerpen waarover de minister moet overleggen met zijn federale collega. Hij heeft vragen bij een specifiek steunpunt voor zelfstandige onder-nemers in de kinderopvang. Er bestaan al zoveel organisaties, bijvoorbeeld de Unie van Zelfstandige Ondernemers (UNIZO) en Voka, het Vlaams Net-werk van Ondernemingen. Misschien kan het steun-punt daar worden ondergebracht, liever dan een afzonderlijk steunpunt te creëren.

Op pagina 18 staat dat er zal worden voorzien in een opleiding voor eerste hulp bij ongevallen. Hij veronderstelt dat daarvoor in extra budgetten wordt voorzien binnen het opleidingsbudget van Kind & Gezin.

De opvoedingsondersteuning volgt hij graag op. Hij is blij dat er in Antwerpen verder wordt geïnves-

teerd in Triple P. In de loop van 2008 verwacht hij een eerste evaluatie. Als Triple P, een evidence-based-programma, positief wordt bevonden voor Vlaande-ren, rijst de vraag of dat naar heel Vlaanderen kan worden vertaald. Als dat duidelijk is, lijkt het hem logisch dat eenzelfde inspanning kan worden gedaan voor de andere provincies.

Op pagina 20 spreekt de minister over de Centra voor Kinderzorg en Gezinsondersteuning (CKG) en de mogelijkheid van een migratie van de huidige plaatsen. Kan de minister daarover enige toelichting geven? Indien er plaatsen zouden verschuiven, zou dat moeten gebeuren in samenspraak met de sector. Dat mag niet boven af worden opgelegd.

Hij betreurt dat er voor de Centra voor Integrale Gezinszorg (CIG), vermeld op pagina 21, geen anciënniteitsbonus wordt gehanteerd. Daardoor wordt er een achterstand gecreëerd in vergelijking met andere sectoren.

Hij is ervan overtuigd dat er nood is aan een centraal meldpunt voor kindermishandeling. De vraag is waar dat het best kan worden georganiseerd. Waarom kan dat niet worden ondergebracht bij Child Focus, dat ondertussen welbekend is? Misschien kunnen de taken van Child Focus worden uitgebreid?

Met betrekking tot de kinderopvang heeft de minister het in zijn beleidsbrief over een principieel akkoord op weg naar erkenning. Hij wil weten of die plaatsen al bestaan.

Minister *Steven Vanackere* stelt vast dat mevrouw Dillen het stopzetten van het instrument voor de gezinsimpactanalyse betreurt. Hij deelt mee dat het kenniscentrum van het departement een proefversie heeft gemaakt van een checklist die informatie kan opleveren over de impact van bepaalde maatregelen op gezinnen en gezinsvormen. Bij het uittesten bleek evenwel dat dit instrument onvoldoende mogelijkhe-den biedt om de gezinsimpact te meten.

Hij beseft dat het gezinsbeleid een essentiële dimen-sie moet zijn van elk beleidsdomein. Hij wil het ken-niscentrum alle maatregelen laten analyseren op hun potentiële impact op bepaalde gezinsvormen en op kinderen. Het instrument van de gezinsmodulatie zal volgens hem meer effecten hebben. Voor elke maatre-gel, bijvoorbeeld inzake wonen of inzake onderwijs, gaat men na of er rekening wordt gehouden met de hoogte van de bijdrage en met de kinderlast. Het gaat onder meer over wonen en onderwijs. Er werd een

voorstel van uniforme gezinsmodulatie gedaan aan de Vlaamse Regering. Dat wordt nu besproken in een interkabinettenwerkgroep. De gezinsmodulatie moet de kosten van kinderen in gezinnen met een begreënsd inkomen beter in rekening brengen bij de aanvraag van premies, tegemoetkomingen of andere voordelen. Dit bouwt voort op een studie van 2006 van de Vlaamse Regering.

Het actieplan flexibele en occasionele kinderopvang en de uitbreiding ervan is het antwoord van de minister op de terechte vragen over kinderopvang.

Hij laat het instrument van de familiale bemiddeling voor echtscheidingen niet los. Hoofdstuk 5 gaat uitvoerig in op de problemen van ouders en kinderen in scheidingssituaties. Voor de CAW's is er een basisopleiding rond bemiddeling in familiezaken. Het begeleidingscentrum voor jonge kinderen van Gent heeft een opleidingsmodule over hoe men kinderen beter kan betrekken bij echtscheidingen. Het SAW werkt groepsgerichte methodieken uit om ouders en kinderen in scheidingssituaties beter te begeleiden. Er wordt ook een scheidingswijzer uitgewerkt met relevante informatie.

In de begroting voor 2008 gaat het om 1 miljoen euro recurrente en 8 miljoen euro eenmalige middelen. De 8 miljoen euro worden over vier jaar ingezet, waardoor er gedurende vier jaar 2 miljoen ter beschikking is. Zo komt men aan een beleidsmargin van 3 miljoen euro waarvan 1 miljoen recurrent en 2 miljoen quasi-recurrent.

Er wordt 1 miljoen euro ingezet voor de onkostenvergoeding van de minicrèches. Dat is recurrent geld. Mevrouw *Vera Van der Borgh*t wil weten of men daarmee wil voldoen aan de groeiende vraag. Minister *Steven Vanackere* bevestigt dat. De minicrèches zijn een openeindesysteem. Al wie voldoet aan de voorwaarden, zowel een beginnende als een bestaande minicrèche, kan een onkostenvergoeding aanvragen. Het bijkomende miljoen wordt voor beide groepen ingezet. Als er nog meer middelen nodig zijn, zal dat deel uitmaken van volgende budgettaire besprekingen.

Van de andere 2 miljoen euro die quasi-recurrent zijn, wordt 1 miljoen euro ingezet voor de consultatiebureaus, waarvan 600.000 euro voor de artsen en 400.000 euro voor de werking. Daarnaast gaat er 600.000 euro naar de adoptieproblematiek. Daar is hij al uitvoerig op ingegaan. 400.000 euro gaat naar de succesvolle Kind & Gezin-Lijn.

In 2007 werd een bedrag van 1,4 miljoen euro aan eenmalige middelen gebruikt voor Visus, de screeningstoestellen om het luie oog te detecteren, 2,2 miljoen euro voor Triple P, 0,6 miljoen euro voor het adoptiesteunpunt, 0,6 miljoen euro voor de consultatiebureaus, 0,4 miljoen euro voor de proefprojecten CKO en 1 miljoen euro voor het uitbreidingsbeleid.

In 2008 gaat 2 miljoen euro van de eenmalige middelen naar het reservefonds voor de ouderbijdrage en 0,7 miljoen euro naar de aanpak van de wachtlijsten voor de behandeling van de adoptieprocedure. Daarmee komt men op 8 miljoen euro.

Op de vraag van mevrouw Roex antwoordt hij dat er binnen de gesubsidieerde sector van de kinderopvang beslissingen werden genomen over extra urenpakketten en occasionele plaatsen: 10 urenpakketten, 6 ploegplaatsen en 20 occasionele plaatsen. De Vlaamse Regering heeft een regelgeving goedgekeurd voor lokale diensten buurtgerichte kinderopvang in Brussel. Ook in Brussel gaat men twee lokale diensten kunnen goedkeuren. In december heeft hij nog overlegd met mevrouw Brigitte Grouwels, staatssecretaris van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, over een visie op de gemandateerde voorzieningen in Brussel en over de eventuele organisatie van opvang aan huis. In de komende maand zal hij nog overleg plegen over de besteding van de middelen uit de actie rond zelfstandigen. In Brussel hebben weinig of geen zelfstandige initiatieven een onkostenvergoeding voor flexibele opvang aangevraagd.

Mevrouw *Elke Roex* vraagt wat de reacties zijn op de oproep. Worden de beschotten tussen de verschillende acties inderdaad flexibel gehanteerd, zoals afgesproken was? Zij krijgt signalen uit de sector dat dat niet zo is. Minister *Steven Vanackere* antwoordt dat die afspraak zeker wordt nageleefd. Alle Brusselse verkozenen hebben toenmalig minister Vervotte duidelijk gemaakt dat ze wilden kunnen schuiven met de middelen. Minister Vervotte stemde daarmee in en de Vlaamse Regering keurde dat goed. Mevrouw *Elke Roex* repliceert dat ze die vraag toch wel mag stellen als ze van de sector verneemt dat die flexibiliteit niet wordt gehanteerd. Minister *Steven Vanackere* meent dat men voorzichtig moet zijn met dergelijke signalen. Als men signalen wil geven, moet men dat bij de bevoegde minister doen. Hij is niet gevat door signalen van mensen die bezorgd zijn dat men die flexibiliteit niet zou willen hanteren. Mevrouw Roex moet de bezorgde mensen maar naar de minister sturen. Hij zal hen met veel overtuiging geruststellen.

Verschillende vraagstellers hadden het over de aanpassing van de normen voor de buitenschoolse opvang. De minister antwoordt dat hij in december een nota verwacht van Kind & Gezin. Op basis daarvan komt er een bijsturing. De voorstellen van Kind & Gezin hebben te maken met de aanpassing van de infrastructuurnormen en met de eventuele opleidingsvoorwaarden. De lokale regie moet een onderdeel zijn van elke oplossingsstrategie.

Op de opmerking van mevrouw Dillen antwoordt hij dat hij zeker gevoelig is voor opmerkingen over de opleidingsvoorwaarden. Dat was een van de eerste zaken die hij deze zomer heeft willen doen ten aanzien van de buitenschoolse opvang. Hij benadrukt dat er goede redenen zijn om aan kwaliteitsbewaking te blijven doen. Competenties moeten echter niet noodzakelijk alleen door kwalificaties aangeduid worden.

Het is ook absoluut noodzakelijk om de aantrekkelijkheid van het beroep te handhaven. Wie de nodige kwalificaties heeft, mag niet het signaal krijgen dat om het even wie die functie kan uitvoeren, want dat zou een vicieuze cirkel op gang kunnen brengen die het beroep minder aantrekkelijk zou maken. Hij wil de samenleving het antwoord kunnen geven dat er wel degelijk plaats is, maar dat tegelijk de kwaliteit moet worden bewaakt, onder meer om de aantrekkelijkheid van de functies te blijven garanderen.

Op de vraag van de heer Dehaene antwoordt de minister dat de Vlaamse Regering enkele weken geleden een analyse heeft gemaakt van de moeizame start van de dienstencheques. In reglementair opzicht is alles in orde. Het probleem is echter een relatief groot gebrek aan initiatiefnemers. De regering heeft de pijnpunten geëvalueerd en nagegaan wat ze er kan aan doen. Er is een tweede oproep voor de gebieden waar nog geen gemandateerden zijn. Maar zelfs in de gebieden waar wel gemandateerden zijn, is er een gebrekkige uitvoering. Volgens sommigen heeft dat te maken met de beperking van de doelgroep. Dit werd immers voorbehouden voor het ondersteunen van de toegang voor eenoudergezinnen.

Voor het vierde kwartaal van 2008 wordt een rapport verwacht dat conclusies moet bevatten over de CKO's. Dat moet leiden tot een afstemming van het lokale beleid en een afstemming van vraag en aanbod.

Hij antwoordt aan mevrouw Roex dat het niet de bedoeling is om een ontwerp van decreet voor te leg-

gen zonder in het parlement overleg te plegen over de lopende projecten en over de evaluatie via de ruime stuurgroep die nu al is gestart.

In de tabel in de beleidsbrief is er inderdaad sprake van opvang met principieel akkoord op weg naar erkenning. Het gaat om plaatsen die in uitvoering zijn. Daarbij wordt soms nog gewacht op een VIPA-dossier.

Het aantal minicrèches stijgt sneller dan verwacht. Er wordt voorzien in recurrente middelen. Dat is goed voor ongeveer 1800 bijkomende plaatsen. Bij een grotere stijging zullen er nieuwe middelen ter beschikking worden gesteld.

Aan mevrouw Dillen antwoordt de minister dat de fiscale vrijstelling van de vergoedingen in het kader van de zelfstandige kinderopvang inderdaad betrekking heeft op de onkostenvergoeding die Vlaanderen toekent aan de zelfstandigen. Daarvoor is een werkgroep opgericht. Voor de conclusies moeten we wachten op de nieuwe federale regering.

Op de opmerking van de heer Dehaene antwoordt hij dat de zelfstandige kinderopvang relatief los staat van koepels en dergelijke ondersteuningsvormen. Sinds drie jaar bestaat er een overeenkomst met de vzw Trefco. Het belangrijkste resultaat daarvan is dat er meer netwerken kunnen worden gerealiseerd tussen die opvanginitiatieven. Er wordt wel gestreefd naar een meer structurele ondersteuning van dit initiatief.

Het aantal opvangplaatsen bij zelfstandige onthaalouders is gedaald met 23. Het jaar voordien was er een daling met 10 plaatsen. Dat betekent niet dat de zelfstandige opvang als zodanig achteruitgaat. Tussen 2005 en 2006 is een totaal van 3333 extra plaatsen gerealiseerd.

Mevrouw *Elke Roex* merkt op dat de planning uitging van bijkomende plaatsen in de minicrèches en bij de zelfstandige onthaalouders. Ze betreurt dat ze de cijfers van mevrouw Vervotte niet bijheeft. Ze heeft niet gezegd dat de zelfstandige sector geen inspanningen levert. De overheid heeft een inspanning gedaan ten aanzien van de minicrèches door de verhoging van de bijdrage van 400 euro naar 500 euro. Het effect daarvan is duidelijk. Sp.a-spirit gelooft echter niet in een forse stijging bij de zelfstandige onthaalouders omdat de overheid over te weinig instrumenten beschikt om daar een stijging te bewerkstelligen. Daar is er dan ook geen effect zichtbaar. Als ze dat vandaag bewe-

zen ziet, mag ze dat ook zeggen. Haar vraag is of de stijgingscijfers zullen worden bijgestuurd.

Mevrouw *Vera Van der Borgh*t merkt op dat er in het totaalpakket wel degelijk een stijging is binnen de zelfstandige kinderopvang. Dat debat moet in brede zin worden gevoerd: men mag zich niet beperken tot een deelaspect.

Minister *Steven Vanackere* benadrukt dat het niet de bedoeling is een intentieproces te houden over wat er precies wordt bedoeld. Waarschijnlijk wil men met die cijfers alleen een zicht geven op de realiteit. Hij veronderstelt dat bepaalde zelfstandige onthaalouders de stap hebben gezet naar de minicrèches. Op een jaar tijd is het aantal plaatsen in de minicrèches immers gestegen van 15.748 naar 17.284. Op de vraag of er uit die stijging ook budgettaire conclusies worden getrokken is het antwoord ja.

Ten aanzien van mevrouw Van der Borgh't benadrukt mevrouw *Elke Roex* dat ze heel bewust niet het proces heeft willen maken van de zelfstandige opvangsector. Dat is ook de reden waarom ze heeft gesproken over de zelfstandige onthaalouders en niet over het geheel van de zelfstandige opvangsector. Ze wil hier niet de discussie op gang brengen over de commerciële versus de niet-commerciële sector. Ze wil alleen opmerken dat het de bedoeling is de kinderopvang in Vlaanderen sterk uit te breiden. Men moet werken op basis van de bestaande cijfers. Als er een probleem is met een bepaalde – toevallig zelfstandige – opvangvorm, dan moet men daar iets aan doen. Ze wilde hier absoluut geen intentieproces starten.

Minister *Steven Vanackere* verneemt dat sommige IBO's zich bedreigd voelen met een intrekking van de erkenning of van de subsidies omdat de bezetting te hoog is. Mevrouw *Marijke Dillen* preciseert dat de leden van deze commissie een brief ontvangen hebben, die werd ondertekend door een hele reeks initiatiefnemers. Volgens minister *Steven Vanackere* is er een verschil tussen bedreigd zijn en zich bedreigd voelen. Hij heeft aan Kind & Gezin gevraagd om tegen het einde van volgende maand die normen kritisch te bekijken. Dan is het duidelijk dat men niet moet vrezen voor dergelijke draconische maatregelen. Op basis van de signalen die hij krijgt, stelt hij vast dat er veeleer een frequent overleg is tussen de voorzieningen en de administratie. Men gaat pragmatisch om met dat probleem door extra personeel ter beschikking te stellen en door oplossingen te vinden via extra ruimtes. Dat betekent niet dat hij hiermee een

vrijbrief geeft om om het even wat te doen. Op basis van het rapport van Kind & Gezin zal hij tegen het einde van de maand beslissingen nemen die op een efficiënte manier zullen worden gecommuniceerd aan de sector. Op dat moment zal ook nagegaan worden of die regels worden gerespecteerd.

Over kindermishandeling werd al een vraag om uitleg gesteld. De vertrouwenscentra moeten eerst en vooral een expertiserol opnemen, en niet een eerstelijnsopdracht. Dat ligt gevoelig. Heel wat centra stellen dat ze een intensieve dienstverlening verzorgen en dat ze de expertise danken aan die eerstelijnsopdracht. Hij wil er zeker van zijn dat de centra voor een aantal andere domeinen 'outreaching' kunnen werken.

Een deel van het voor 2007 ingeschreven budget wordt nu reeds gebruikt voor de implementatie van Triple P. De rest van het budget zal, via het reservefonds, in de loop van 2008 worden aangewend. Het gaat om de uitbreiding van de stad Antwerpen naar de hele provincie.

Hij onderschrijft de opmerkingen over het mattheus-effect. Een Gentse studie toont aan dat de sociaal zwakkeren minder participeren aan het aanbod van de kinderopvang. Dat heeft veel te maken met informatie. De aanpak houdt daar rekening mee. Kinderopvang en opvoedingsondersteuning vormen samen een van de drie aandachtspunten die de verenigingen waar armen het woord nemen naar voren hebben geschoven met betrekking tot de bevoegdheden van minister Vanackere.

Mevrouw *Anne Marie Hoebeke* vindt de scheidingswijzer een goed initiatief. Ze vraagt of die via de CLB's ter beschikking kan worden gesteld van de leerkrachten godsdienst en zedenleer. Zo kan het thema bespreekbaar worden gemaakt in het onderwijs. Minister *Steven Vanackere* antwoordt dat er ook een webapplicatie is. De scheidingswijzer zal dus zeer toegankelijk zijn.

Programma GG: Beleid inzake personen met een handicap

Mevrouw *Marijke Dillen* verwijst naar de aankondiging van de minister dat de protocollen zorgbemiddeling, urgentiecodering en noodsituaties, de kwaliteitseisen zorgbemiddeling en de klachtenprocedure op 1 januari 2008 in voege zullen treden. Ze wil weten wat de stand van zaken is.

Ze vindt het positief dat de minister werkt aan een urgentiecodering. Hij wil controleren of de voorzieningen bij de opnames voorrang geven aan de langst wachtende personen met een handicap, met de hoogste urgentiecode. Wanneer wil de minister dit voorstellen in de praktijk brengen? Hoe zal de controle worden uitgevoerd?

De minister wil personen met een handicap die zich in een acuut onhoudbare situatie bevinden, onmiddellijk een noodoplossing aanbieden. Worden hiervoor plaatsen vrijgehouden? De onmiddellijke opvang zou zes tot tien weken mogen duren. Welke waarborgen wil de minister inbouwen dat er hiervoor plaatsen worden vrijgehouden?

Haar volgende vraag betreft het uitbreidingsbeleid en de problematiek van de wachtlijsten. Ze feliciteert de minister met de verhoging van het budget. Ze blijft er evenwel bij dat de minister er niet zal in slagen om de wachtlijsten weg te werken. Hij heeft dit trouwens zelf al enigszins toegegeven. Het gaat hier nochtans om een cruciaal punt in het Vlaamse regeerakkoord. Uit de cijfers blijkt dat de wachtlijsten op een jaar tijd met 12,3 procent zijn toegenomen. Op 30 juni 2007 waren er immers 9203 zorgvragen geregistreerd. Er is behoefte aan een meer gerichte aanpak. Indien de wachtlijsten tegen het einde van de huidige regeerperiode moeten worden weggewerkt, is dit in feite de begroting van de laatste kans. Bij de volgende begroting rest er de minister nog slechts zes maanden om deze belangrijke verkiezingsbelofte van zijn partij in te lossen.

Voor de uitbreiding pleit de sector terecht voor een meer vraaggestuurd systeem. Daarbij verwijst ze naar het systeem van de zorgvoucher. Mensen met een handicap kunnen de zorg inkopen die ze nodig hebben. De minister is ook bereid om proefprojecten op te zetten met betrekking tot het PGB. Ze vraagt of dit iets sneller kan worden gerealiseerd. Zorgzekerheid is belangrijk voor personen met een handicap. De minister moet een tandje bijsteken, zowel inzake het aantal plaatsen als inzake het PGB en de invoering van de zorgvoucher.

Wat is de stand van zaken voor de toekenning van de 220 PAB's vanaf september 2007? Wat is de stand van zaken betreffende de inhaaloperatie Inschaling die nu reeds twee jaar in uitvoering is? Wanneer zal de minister initiatieven nemen om de krijtlijnen uit te tekenen van het toekomstige toekenningsbeleid?

Ze wil het kort hebben over de franchisezorg voor mensen met een handicap. Alle commissieleden kennen het Nederlandse systeem van de Thomashuizen. Ook in Vlaanderen zou nu gestart worden met dergelijke initiatieven. Acht personen met een verstandelijke handicap leven er samen met twee begeleiders. Ze runnen hun huis als een onderneming. Zij vindt dat een positief alternatief dat een oplossing kan bieden voor de wachtlijsten. Het protest vanuit de sector rond dit initiatief is volgens haar niet terecht. Waarom zou dit niet mogen, als dat volledig naast de bestaande initiatieven staat?

Ze wil weten of de minister reeds een herziening heeft goedgekeurd van de refertelijst inzake de individuele materiële bijstand (IMB) en zo ja, of deze aanpassing gepaard gegaan is met de afschaffing van domeinmaxima voor aanpassingen van de woning en voor hulpmiddelen voor het dagelijks leven binnen de IMB-regelgeving.

Ze vraagt of de minister de jaarlijkse inhouding op de tegemoetkoming voor bewoners van voorzieningen kan meenemen naar het overleg met zijn toekomstige federale collega. Die inhouding bedraagt 28 procent. Daarover zijn procedures gevoerd. Ze betreurt de beslissing van het Grondwettelijk Hof. Ze vindt dit een vorm van discriminatie. Voor haar fractie primeert de gelijke behandeling op budgettaire overwegingen. Personen die voltijds in een instelling zijn opgenomen, zijn hier de dupe van. Via het PAB worden er alternatieven uitgewerkt voor een opname in voorzieningen. In sommige projecten voegen de bewoners hun PAB samen om zo gezamenlijk 24 uur op 24 uur en zeven dagen op zeven personeelsomkadering uit te werken. In dit geval gebeurt er terecht geen inhouding bij een opname in een instelling. Ze hoopt dat de minister een initiatief zal nemen tijdens een toekomstig overleg.

Ze heeft nog vragen over het VAPH. In het kader van het tewerkstellingsbeleid stelt de minister dat de toeleiding, de inschrijving en de initiëring van de persoon met een arbeidsaanvraag binnen het agentschap wordt voortgezet, in afwachting van de implementatie van nieuwe werkwijzen en van de bijbehorende regelgeving binnen het domein Werk en Sociale Economie. Ze wil weten wat de stand van zaken is van deze implementatie.

Er gebeurt een onderzoek over de zorggradatie met als doelstelling het vervangen van de huidige dertien

zorgtypes door meer gedifferentieerde zorgprogramma's, met implementatie van een aangepast financieringssysteem. Daarover wil ze graag wat meer uitleg.

In het verleden werd herhaaldelijk gezegd dat de subsidies aan de voorzieningen niet volstaan om te voldoen aan de federale en Vlaamse verplichtingen. De uitgaven voor zaken als de erelonen, de verzekeringen, de preventie, de kwaliteitszorg en de naleving van de milieureglementering nemen toe. Hoe wil de minister dat oplossen?

De heer *Tom Dehaene* zegt dat er dit jaar een aanzienlijke extra inspanning wordt geleverd voor dit beleidsdomein: er komen bijkomende middelen en plaatsen om een knik te realiseren in de evolutie van de centrale registratie. Dat is positief, maar hij denkt dat men in 2008 de moed moet opbrengen om een nieuwe meerjarenplanning op te maken en om daarvoor een zo correct mogelijk begrotingsplaatje op te stellen.

Hij vindt het positief dat de afhandeling van de dagprijsdossiers met drie maanden wordt versneld.

Hij wil weten welke extra middelen er zijn uitgetrokken voor het casemanagement van de MDT's. Op bladzijde 55 van de beleidsbrief behandelt de minister de zorggradatie en de zorgvernieuwing. Als er nieuwe personeelsnormen worden uitgewerkt, mag men niet uit het oog verliezen dat de norm vandaag slechts voor tachtig percent wordt gerealiseerd.

Hij stelt met genoeg vast dat er voor het tewerkstellingsbeleid een managementscomité Werk en Sociale Economie werd opgericht waarbij ook het Vlaams Fonds betrokken is. Dat is zeer belangrijk voor de betrokkenen. In het verleden bestond daarover wat terughoudendheid.

De subrogatieregeling bestaat al heel lang, maar wordt blijkbaar niet uitgevoerd omwille van een gebrek aan mankracht. Hij is blij dat het dossier opnieuw wordt opgenomen. Hij pleit ervoor om niet terug te vorderen bij de cliënt, dus bij de persoon met een handicap, maar bij de verzekeringsmaatschappij. Zo zal er later geen discussie nodig zijn over een eventuele kwijschelding van die bedragen.

Mevrouw *Vera Van der Borgh* zal het niet hebben over de verhoging van het budget, want die discussie werd al uitvoerig gevoerd. Ze had graag wat verduidelijking over de deeltijdse ondersteuningsmogelijk-

heden. Het gaat om het aanpassen van de hoogte van het PAB-budget en over het uitwerken van flexibele formules waardoor thuiswonende personen met een handicap sneller kunnen terugvallen op partiële of tijdelijke ondersteuning.

Om meer hulpbehoevenden te bereiken wil de minister de hoogte van het PAB-budget aanpassen. Het PAB-budget wordt daardoor hoogstwaarschijnlijk verminderd. Als dat zo is, moet er daarover nog een uitvoerige discussie worden gevoerd. Zij wil weten op basis van welke onderzoeksresultaten dat zou gebeuren.

Al enkele jaren staat in de beleidsbrief dat er een continu onderzoek plaatsvindt naar de doelmatigheid van de PAB's. Het zou nuttig zijn om de resultaten van die onderzoeken te bekijken.

De doelmatigheid van het PGB zou ook worden onderzocht. Ook daarover wil zij meer duidelijkheid.

Inzake de zorggradatie zou een nieuwe financieringsmethode een toenemende vraagsturing mogelijk maken. Er zouden ruimere managementmogelijkheden komen voor de zorgaanbieders. Daarover zou onderzoek worden gedaan. Moet men daaruit afleiden dat er niet onmiddellijk een nieuwe financieringsvorm komt?

Inzake de volwassenen met een snel degeneratieve aandoening (SDA) wil ze de stand van zaken kennen van de snelprocedure voor de toekenning van de PAB's. De minister wil dezelfde oefening maken voor jonge kinderen. Ze wil weten over hoeveel kinderen het zou gaan.

Over de zorggradatie heeft de heer *Bart Caron* een map vol discussiepunten, opmerkingen en bedenkingen. Op middellange termijn wil hij daarover graag nog eens een afzonderlijke bespreking houden, los van de begrotingsbespreking. Het project zorggradatie is een essentiële bouwsteen van de zorgvernieuwing, van een evoluerend beleid. Zijn fractie vreest dat deze operatie beperkt wordt tot een herziening van de personeelssubsidiëring. Hij weet dat de personeelsproblematiek een belangrijke factor is, maar het gaat over veel meer. Hij wil voorkomen dat het leidt tot een versmalling van de toepassing. De minister duidt de zorgzwaarte aan als een basis. Hij is het daarmee eens, maar de complexiteit maakt alles een beetje gevaarlijk. De sector is wat overgeregulen-

teerd. Daarvoor zijn argumenten pro en contra. Als men de zorg wil vernieuwen, is er evenwel flexibiliteit nodig. Die moet zeker tot uiting komen in de regelgeving zodat het project zorggradatie kansen krijgt en niet gehypothekeerd wordt door de complexiteit.

Inzake het PAB verwijst hij naar de nieuwsbrief van de budgethoudersvereniging BOL-Budiv (BOL: Budgethoudersvereniging Onafhankelijk Leven; Budiv: Budgethoudersvereniging Inclusie Vlaanderen). Daarin staat: “Met cijfers kan men veel doen, gooien en zo. Het blijft onduidelijk hoeveel aanvragers ook echte aanvragers zijn. Zo rapporteren heel wat voorzieningen dat zij vaak tientallen personen moeten contacteren om een open plaats in te vullen. Ook voor het PAB is niet alles duidelijk. Een deel van de aanvragers reageert niet op de oproep om zich te laten inschalen.” Hij wil niet in extenso ingaan op die opmerkingen. Hij wil vooral het volgende lezen: “Ook het aanbodgestuurde systeem van opvang via voorzieningen vervormt de cijfers. Heel wat wachters hebben al ondersteuning, alleen niet die ondersteuning die zij willen. Daarnaast heeft het bestaan van een erg lange wachtlijst een demotiverend effect op het stellen van een zorgvraag.”

Over veel aspecten van de wachtlijsten kan nog een pittige discussie worden gevoerd. Op de bijkomende quotering gaat hij nu niet dieper in. Hij zal daarover een vraag stellen.

Het tweede punt betreft de verhouding tussen de aanvragers op de twee wachtlijsten, de PAB-wachtlijst en de algemene. 30 percent van de aanvragers staat op de PAB-wachtlijst. Dat is veel. Hij ondersteunt de vraag van BOL-Budiv dat ook 30 percent van de extra middelen aan het PAB zou worden besteed. De voorbije jaren was er een verhouding van 25 op 75. Is de minister bereid om die verhouding te veranderen? Hoe verhoudt dat zich met de PGB-experimenten uit het voorstel van resolutie? Hij is blij dat ze al in de beleidsbrief werden opgenomen.

Hij heeft nog een vraag over de rol van het Kennis- en Ondersteuningscentrum (KOC) bij de IMB. Op pagina 58 van de beleidsbrief staat: “Zonder afbreuk te doen aan de expertenopdracht van het KOC streeft ik een nauwere samenwerking na met de ter zake bevoegde afdeling van het VAPH.” Wat bedoelt de minister daarmee? Spelen ze te weinig op elkaar in? Is er te weinig doorstroming? Wordt de expertise te weinig ingezet? Zijn de richtlijnen niet duidelijk?

Dan wil hij het hebben over de initiatieven voor vrijetijdsvorming voor personen met een handicap, pagina 59, punt 4.4.1. Onder minister Vervotte werd er gediscussieerd over de vraag of die initiatieven onder de bevoegdheid Welzijn moesten blijven dan wel of ze naar Cultuur moesten worden overgeheveld. Ze zijn bij Welzijn gebleven. Dat vindt hij prima. Over de hervormingsplannen van minister Vervotte vindt hij echter niets meer terug in de beleidsbrief. Zijn er nog plannen voor een hervorming van de sector of is het de bedoeling de bestaande organisaties te laten verderwerken? Wil de minister nieuwe organisaties laten ontstaan? De grootste kritiek van minister Vervotte op de bestaande organisaties was dat die niet gebiedsdekkend zijn. In bepaalde streken van Vlaanderen is er een aanbod, in andere streken niet. Hoe zit het daarmee?

De heer *Bart Van Malderen* heeft de afgelopen maanden een heel interessante evolutie opgemerkt in het betoog van de minister over personen met een handicap. In een eerste fase werd de nadruk gelegd op de invulling van de zorgvragen, in een tweede fase mocht het woord ‘wachtlijst’ nog slechts schaars worden gebruikt en bij de voorstelling van de begroting moest de combinatie ‘wachtlijst wegwerken’ fysiek van de presentatie worden geschrapt en worden vervangen door de uitdrukking ‘een betekenisvolle knik’. Politiek kan hij zich daar iets bij voorstellen. Semantisch duidt een knik echter niet de richting aan, ook wiskundig niet. Vandaag zit er een knik naar boven in de wachtlijsten. De minister bedoelt wellicht een knik naar beneden.

Het verhaal van het wegwerken van de wachtlijsten wordt vervangen door een andere retoriek. Hij wil weten of dat betekent dat de minister dat beoordelingscriterium loslaat. De doelstelling van zijn partij was het wegwerken van de wachtlijsten. Als de minister zijn beleid daarop niet wil laten beoordelen, wil hij dat graag vernemen.

Zijn partij heeft in het verleden al gezegd dat men het beleid niet louter op basis van het criterium van de wachtlijsten kan beoordelen. Zijn partij wil daar graag een zorggarantie tegenover stellen, zoals in het regeerakkoord staat. Een beleid voor personen met een handicap is per definitie emancipatorisch. Het vertrekt van de mogelijkheden van het individu. Het beleid is erop gericht de afstand tussen de meest natuurlijke omgeving en een zo zinvol mogelijk leven te dichten. Hij wil weten of de minister de garantie op de meest geschikte zorg zal kunnen realiseren.

De klok tikt verder. Zowel het regeerakkoord als de jaarlijks aangekondigde uitbreidingen wekken hoop. Als die hoop niet concreet wordt ingevuld, slaat ze snel om in frustratie. Meer van hetzelfde volstaat niet. Er bestaat ondertussen een consensus dat er moet worden gezocht naar nieuwe zorgvormen. Daar moet men soepel en creatief in zijn.

De verbetering van de diagnostiek en van de indicatiestelling is volgens hem een goede zaak. Op het terrein zelf bestaat er druk omdat er geen garantie is op zorg. Als men iemand urgentiecode twee geeft, dan veroordeelt men die persoon tot een lange wachtperiode. Dat geeft aanleiding tot een verhoogde druk.

De minister wil de honorering voor multidisciplinaire verslaggeving optrekken en koppelen aan de naleving van bijkomende kwaliteitseisen. Wat zijn die kwaliteitseisen en waarin verschillen ze van de huidige toestand?

De zorgregie zou begin januari moeten ingaan. Op het terrein vraagt men zich ongerust af of dat wel zal lukken. Het is een goede zaak dat er wordt gewerkt met protocollen, zodat er in de verschillende provincies een gelijkaardige besluitvorming mogelijk is. Hij wil weten of er nog andere zaken in de pijplijn zitten, naast diegene die zijn opgesomd in de beleidsbrief.

De minister stelt dat hij via verschillende procedures de personen met een handicap wil begeleiden naar de meest geschikte ondersteuning. Daar is hij het mee eens. Vandaag zijn er heel wat mensen die de passende zorg moeten ontberen. Mensen die al zijn ingegaan op een zorgaanbod, krijgen gedurende minstens twee jaar urgentiecode twee. Mensen die vijf jaar in een psychiatrische instelling zitten, blijven daar zitten. Dat is problematisch als ter plaatse wordt vastgesteld dat een persoon een te zware handicap heeft of net niet in het aanbod past. Dat is de reden waarom mensen zich heel vroeg inschrijven op een wachtlijst zonder dat daar een zorgaanbod tegenoverstaat.

De geïntegreerde databank is volgens hem een belangrijk instrument en zal een duidelijk beeld moeten opleveren. Men moet oog hebben voor de overgangen tussen de verschillende zorgtypes, bijvoorbeeld tussen de school en de dagcentra. Als dat vlot verloopt, reduceert het de druk bij families van personen met een handicap.

In de beleidsbrief staat dat lang niet alle personen die vandaag op een wachtlijst staan, elke zorg moeten

ontberen. Vaak zitten ze al in de zorg, maar gaat het niet om de meest adequate zorg. Dat is correct maar het is geen excuus om niet langer te streven naar die meest adequate zorg. De mantelzorgers moeten vaak alle zeilen bijzetten om de nodige zorg te kunnen blijven garanderen.

Voor de trajectbegeleiding zet de minister in op drie sporen. In 2008 wil hij in het project persoonlijke toekomstplanning eenzelfde aantal begeleidingen realiseren als in 2007. Is dat voornemen niet te beperkend? De onderzoeksresultaten komen er immers pas tegen de begroting 2009.

In het kader van het verbeterde casemanagement bij de MDT's geeft hij de opdracht om een urgentiecode toe te kennen bij iedere nieuwe of gewijzigde zorgvraag. Door na te gaan wie in het verleden een teveel aan zorg kreeg, wil men plaats maken voor diegenen die al langer wachten. Creëert de minister daarmee geen risico op uitstoot? Moet men de betrokkenen niet de garantie bieden op aangepaste zorg?

De verbetering van het voortraject voor doelgroepen vindt hij een goede zaak. De creatie van 638 extra plaatsen in de werkvormen thuisbegeleiding en begeleid wonen vindt hij terecht. Die werkvormen zijn vrijwel het populairst geworden. Die mentaliteitswijziging, ook bij de ouders en de omgeving, vindt hij positief.

Sinds 2004 is de sector uitgebreid met 3919 plaatsen voor een budget van 85,9 miljoen euro. Dat is heel veel geld. Hij vraagt zich af of dit de meest efficiënte besteding is, zeker gezien de grote vraag op het terrein. Zijn fractie kijkt uit naar een nieuwe meerjarenplanning die ze zal afwegen tegen de vooropgestelde zorggarantie. De residentiële sector neemt nog steeds de grootste hap uit het uitbreidingsbeleid. Dat is logisch, want stenen kosten meer dan mensen. Kan de reële vraag getoetst worden aan het aanbod?

De minister wil de deeltijdse ondersteuningsmogelijkheden in de zorgsector stimuleren. Dat vindt hij een goede zaak.

Hij wil op provinciaal niveau gaan werken. Zal dat gebeuren in functie van de uiteenlopende wachttijden bij de behandeling van dossiers? Kan er worden gedifferentieerd?

Wat gebeurt er met de mensen die vandaag de verkeerde zorg ontvangen? Wat gebeurt er met de

moeilijkst inpasbare categorieën zoals mensen met autismespectrumstoornissen?

In het verleden heeft zijn fractie gepleit voor een afzonderlijke bespreking van de zorggradatie omdat ze vreest dat de pakketten te groot en te bruut zijn om vraaggericht te werken.

Bij de IMB verwijst de minister naar het overleg met de federale minister van Volksgezondheid over rolwagens. Hierover werd al eens een debat gevoerd met minister Vervotte. De nood aan producten op maat is groot. Dat zou moeten worden gesubsidieerd.

De vraag naar meer reliëf in de projecten arbeidszorg is volgens hem terecht. Het gaat om een onduidelijke zone van projecten die onder één noemer te vatten zijn. Naarmate de subsector verder zal evolueren, zullen sommige projecten zich meer richten op zorg waarbij arbeid een nevenfunctie wordt, en andere zullen het omgekeerde doen. Daar is nog werk aan de winkel.

Minister *Steven Vanackere* kondigt aan dat hij niet op alle vragen concreet zal antwoorden. Hij zal veeleer een paar politieke overwegingen maken.

Wat de minister soms dwars zit, is dat bij de slechte luisteraar de indruk kan ontstaan dat emancipatie alleen mogelijk is als men in een PAB- of PGB-verhaal zit. Hij is het niet eens met de opvatting dat een emanciperende, op maat gemaakte zorg niet mogelijk is binnen de residentiële sector. De laatste tien tot twintig jaar is er binnen de residentiële sector een fenomenale ontwikkeling geweest. Binnen de residentiële voorzieningen zijn enorm veel professionele mensen dagelijks bezig met het realiseren van zorg op maat. De persoon die de zorg ontvangt, staat daarbij best wel in een geëmancipeerde situatie ten opzichte van de hulpverlener. Dat past overigens in de algemene evolutie van de samenleving naar meer assertiviteit, waarbij iedereen zorg op maat wil krijgen, als consument, als cliënt of als patiënt.

Op de vraag van mevrouw Van der Borgh t hoe hij de budgetten wil aanpassen, antwoordt hij dat het een dilemma is. Stel dat er 290 personen met een handicap zijn, met de hoogste ernstgradatie en met urgentiecode 1 en dat er slechts geld is voor bijvoorbeeld 213 PAB-budgetten. Aan 213 mensen kan men dus het goede nieuws brengen dat er een PAB-budget beschikbaar is. Wat moet men echter vertellen aan de mensen voor wie er geen budget is? Dat ze moeten wachten op het uitbreidingsbeleid van volgend jaar?

Hij heeft de ambitie om voor die 290 mensen vrij snel een antwoord te geven. Het is niet mogelijk om alle doelstellingen tegelijk te realiseren: de zorggarantie, een maximaal PAB enzovoort. Het antwoord zal niet per se hetzelfde zijn al in het verleden. Naast het PAB zijn er ook federale instrumenten buiten de residentiële context. Het hoeft niet om een aalmoes te gaan.

Alles wat hij wil organiseren binnen de logica van de zorgvernieuwing gebeurt met respect voor de verworven rechten van wie al in een of ander systeem is gestapt. Het is niet de bedoeling afbreuk te doen aan wat vandaag al bestaat.

Er was reeds voorzien in een uitbreiding van 22,5 miljoen per jaar, en vorige zomer is daar nog eens 10 miljoen euro aan toegevoegd. Het volstaat echter niet om meer van hetzelfde te doen. Er moet een nieuwe aanpak worden gelanceerd. Een deel van die nieuwe aanpak heeft te maken met de zorgdosering.

Inzake de inhaaloperatie komen de multidisciplinaire verslagen van fase 1 en 2 volop binnen, fase 3 is aan de gang en fase 4 is gepland voor begin 2008. Vandaag zijn 90 van de 220 PAB's toegekend. Als extra incentive voor de versnelde inschaling werd de vergoeding van de MDT's voor het maken van een PAB-verslag tot 31 december 2008 bijkomend verhoogd met 50 euro.

Op basis van de resultaten van het project Diagnostiek en Indicatiestelling zal er een nieuw stappenplan worden uitgewerkt met een aangepast financieringssysteem.

Op de vraag van mevrouw Dillen antwoordt hij dat hij voorziet in een aanpassing van de regelgeving voor de IMB. De maxima zullen nog voor het eind van dit jaar worden aangepast.

Aan de heer Van Malderen antwoordt hij dat er niet echt plaatsen zijn gereserveerd voor noodsituaties. Dat zou niet efficiënt zijn. Op een ogenblik dat er tekorten zijn, kunnen er geen plaatsen worden voorbehouden voor het geval dat. Er zijn wel gereserveerde budgetten. De voorzieningen zorgen ervoor dat men via zorgregie en zorgbemiddeling een snelle opname kan garanderen.

Samen met de administratie werkt hij aan de krijtlijnen van de meerjarenprogrammatie. Hij zal die in het voorjaar van 2008 voorleggen aan het Vlaams Parlement.

Aan mevrouw Dillen zegt hij dat de indiening van werkondersteuning verder loopt binnen de structuren van het VAPH. Vanaf 2008 is dat in handen van de VDAB.

Op de vraag van de heer Van Malderen antwoordt hij dat de zorgregie op 1 januari 2008 in werking treedt volgens de werkingsrichtlijn. De werkingsprincipes van de zorgregie zijn goedgekeurd. De verschillende protocols – zorgregistratie, zorgbemiddeling en urgentiecodering – zijn uitgewerkt. De data om de actoren hun werk te laten doen, zijn gekend. Tussen 11 en 19 december 2007 worden voor de provincies, de voorzieningen, de gebruikers en de MDT's provinciale infosessies gepland. Op dit ogenblik leiden deze werkzaamheden voor heel wat mensen tot veel stress. De communicatie zal moeizaam verlopen. Men zal ook rekening moeten houden met overgangsmaatregelen rond de databank. De sector en de verschillende actoren beseffen dat het nu of nooit is.

Aan de heer Caron zegt hij dat bij de zorggradatie alles een kwestie is van semantiek. In het jargon wordt zorggradatie het meest geassocieerd met de financiële vergoeding op maat van de zorgprofielen in de voorzieningen. Zorg op maat gaat over de individuele zorg voor de persoon met een handicap. Zorggradatie is voor een belangrijk stuk een financieringskwestie die te maken heeft met de ontwikkeling van de personeelsnorm. Zorggradatie leidt ook tot goed identificeerbare en gedifferentieerde zorgbehoeften, die gekoppeld kunnen worden aan modules.

Momenteel gebeurt de consolidatie van de inschaling in de residentiële sector op basis van 25 modules. Nadien zal er een personeelsbezetting worden afgesproken voor die modules. Voor die bezetting wordt ook een financieringssysteem ontwikkeld. In het kader van het uitbreidingsbeleid zal men de voorziening dichterbij de wenselijke situatie brengen. Als hij nu een herschikking zou doorvoeren, zou hij eigenlijk de armen bestellen om iets te geven aan de nog armeren. Zo ziet de sector het. Dat wil hij niet doen. Een voorziening kan ook zwaardere zorgprofielen binnenhalen. De Vlaamse Gemeenschap mag die verwachting formuleren.

Inzake de PAB's en de PGB's wordt er dikwijls verwezen naar Nederland. In Nederland zegt men soms dat een PGB of PAB niet mogelijk is voor bepaalde profielen, en dat men in dergelijke gevallen een oplossing moet zoeken binnen de residentiële sector. Daarover wordt klaar en duidelijk gecommuniceerd. Men

moet dus rekening houden met de limieten van elk van de zorgvormen.

Aan de heer Dehaene antwoordt hij dat men voor 2004 meer dan 36 maanden moest wachten op de uitbetaling van de dagprijsdossiers. Het Rekenhof heeft daar terecht kritiek op uitgeoefend. Nu gebeurt de uitbetaling binnen de 18 maanden. De dossiers van 2005 worden nu uitbetaald. Men probeert om nog sneller te werken.

De vraag over de wettelijke subrogatie is zeer technisch. Bij de definitieve regeling die hij met de verzekeringssector zou willen realiseren, zullen de kredieten worden ingeschreven in de begroting. Mevrouw *Marijke Dillen* merkt op dat personen zonder behoorlijke verzekering niet uit de boot mogen vallen. In die gevallen moet het agentschap de verantwoordelijkheid op zich nemen.

Minister *Steven Vanackere* vervolgt dat sommige mensen menen dat de toekenning van urgentiecode 2 de betrokkenen tot lange wachttijden veroorzaakt. Dat is net de reden waarom er protocollen werden uitgewerkt rond de urgentiecodering en de noodsituaties. De MDT's hebben bijkomende centen gekregen om dit werk behoorlijk uit te voeren. Er mag geen opbod van urgentiecodes ontstaan. De teams mogen niet de indruk krijgen dat ze een hogere code moeten toekennen om te voorkomen dat iemand lang moet wachten. De persoon met de hoogste zorgbehoefte moet de hoogste code krijgen. Hierbij moet men rekening houden met de omgevingsomstandigheden.

De vraag over het PAB voor kinderen met een SDA is zeker politiek relevant. De snelprocedure voor mensen met een SDA is in het Vlaams Parlement al eens het voorwerp geweest van een voorstel van resolutie. Dat loopt goed. Er werd een zestigtal PAB's gepland. Dat stemt overeen met de noden van mensen die worden geconfronteerd met aandoeningen als amyotrofische lateraal sclerose (ALS). Op basis van overleg met neurologen werd een lijst opgesteld van SDA's die kinderen treffen. Hiervoor zouden in Vlaanderen jaarlijks zestig kinderen in aanmerking komen. Het systeem wordt momenteel op punt gesteld en het zal in de eerste helft van 2008 geconcretiseerd worden.

Aan de heer Caron antwoordt hij dat de vrijetijdsinitiatieven zich bevinden op de grens tussen de beleidsdomeinen Cultuur en Welzijn. Gedurende twee jaar is, in samenwerking met de minister van Cultuur, onderzoek verricht. Nu overheerst de mening dat

de hier aangehaalde projecten wel degelijk bij het beleidsdomein Welzijn horen. De zorgbehoefte van de betrokkenen is zo belangrijk en zo specifiek dat deze cultuurparticipatieprojecten als welzijnsinitiatieven moeten worden beschouwd. Uiteraard wordt er nog altijd gestreefd naar een inclusief cultuurbeleid. Het is alleen de bedoeling specifieke, zorggerelateerde vrijetijdsinitiatieven bij elkaar te brengen. Het nieuwe oproepsysteem voor kandidaten maakt het mogelijk nieuwe initiatieven te ontwikkelen en de gebiedsdekking van deze initiatieven in ogenschouw te nemen. De eerste erkenningen zullen in de loop van december 2007 worden toegekend.

Het KOC en de diensten van het VAPH, in het bijzonder de diensten bevoegd voor IMB, zouden op een structurele manier moeten samenwerken. Het VAPH zou de door het KOC verzamelde kennis wat meer mogen gebruiken. Het KOC zou moeten nadenken over zijn communicatiemiddelen. In de catalogi van hulpmiddelen staan bijvoorbeeld vaak geen prijzen vermeld. Dat helpt het VAPH niet vooruit. Het gaat om mensen van goede wil. Daarom is hij ervan overtuigd dat die betere afstemming vrij makkelijk zal worden gerealiseerd.

De heer *Bart Caron* neemt akte van de opmerking van de minister over het VAPH. Hij vraagt zich alleen af hoe de minister 213 budgetten wil verdelen over 290 personen. Misschien moet men kleinere budgetten verspreiden over meer mensen. Dat is een discussiepunt. Dergelijke maatregelen mogen echter niet tot een minder goede zorgverlening leiden.

Inzake de zwaardere zorgprofielen in de residentiële zorg, deelt hij de bekommernis van de minister. Hij ondersteunt zijn voornemen om op dit vlak de nodige stappen te zetten.

Programma VI: Apparaatskredieten kabinet Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin

Bij dit programma werden geen opmerkingen geformuleerd.

4. INDICATIEVE STEMMING

De aan de commissie toegewezen artikelen en het gedeelte van de begrotingstabel van de algemene uitgavenbegroting (zie opsplitsing als bijlage bij het verslag van de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting *Parl. St.* VI. Parl. 2007-08 nr. 15/7) worden bij indicatieve stemming aangenomen met 9 stemmen bij 2 onthoudingen.

De verslaggever,

Tom DEHAENE

De voorzitter,

Luc MARTENS

BIJLAGE 1:

Toelichting door de minister

Commissie Welzijn,
Volksgezondheid en Gezin
13 november 2007

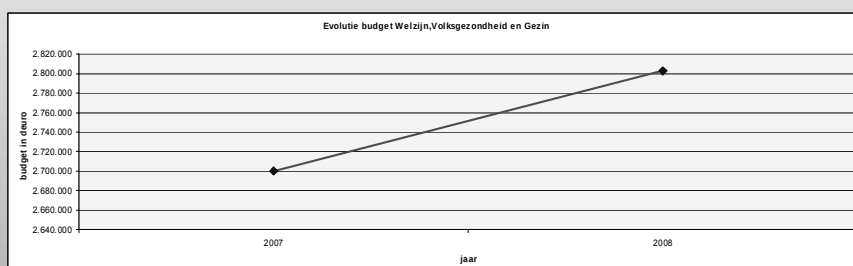
**Toelichting
begrotingsopmaak 2008
en beleidsbrief 2007-08**

(1) Globaal budgettair kader

Evolutie beleidskredieten minister Vanackere

- BO 2008 : trend toename budget wordt doorgezet
- Mijn beleidskredieten nemen toe met 102 miljoen euro

Evolutie beleidskredieten minister Vanackere

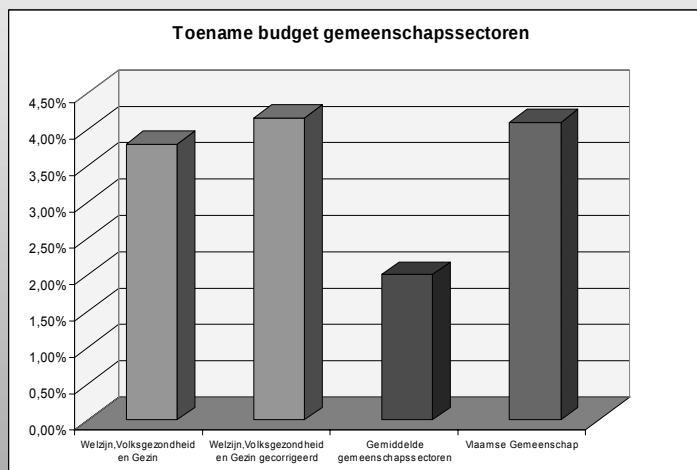
Evolutie beleidskredieten minister Vanackere

- Beleidskrediet 2008 : 2,8 miljard euro
- Betaalkrediet 2008 : 2,9 miljard euro.
- ➔ toename met 4,16%.
- ➔ t.o.v. 4,1% toename beleidskrediet Vlaamse Gemeenschap

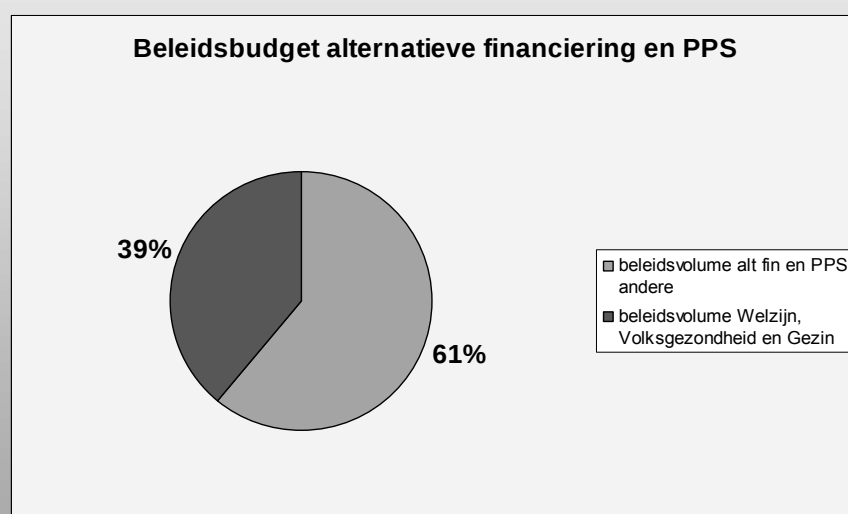
Evolutie beleidskredieten minister Vanackere

- Vlaams Regeerakkoord: het aandeel van de gewestuitgaven in de totaliteit van de Vlaamse uitgaven mag onder geen beding verder dalen tijdens de regeerperiode 04-09
- WVG als gemeenschapsmaterie, kent een lichte stijging t.o.v. de gemiddelde stijging van het beleidsbudget van de Vlaamse Gemeenschap

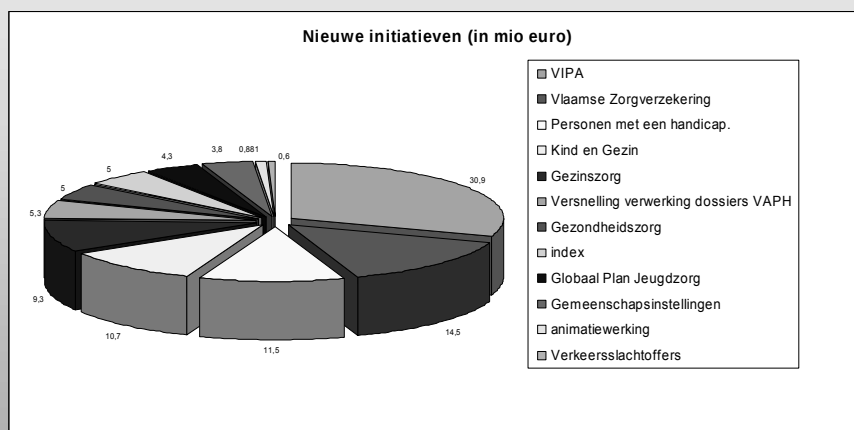
Evolutie beleidskredieten minister Vanackere

Evolutie beleidskredieten minister Vanackere

Nieuwe initiatieven.

Nieuwe begrotingsstructuur

2007

PR 90.7	Bestaansmiddelen
PR 40.1	Algemeen departementale bestaansmiddelen
PR 40.2	VIPA
PR 40.3	VIA
PR 41.1	Algemeen Welzijnsbeleid
PR 41.1	Zorgfonds
PR 41.2	Bijzondere Jeugdbijstand
PR 41.3	Ouderenbeleid - gedeeltelijk
PR 41.3	Ouderenbeleid - gedeeltelijk
PR 41.4	Gezinsbeleid
PR 41.4	K&G
PR 41.5	Gehandicaptenzorg
PR 41.6	Maatschappelijk Opbouwwerk
PR 41.7	Maatschappelijk Welzijn
PR 41.8	Integratie kansarmen
PR 41.9	Integrale Jeugdhulpverlening
PR 42.1	Volksgezondheid
PR 42.2	Medisch-sociaal beleid
PR 42.3	Psychiatrische verpleging

2008

programma A	Apparaatskredieten
programma B	Provisies
programma C	Algemeen
programma D	Gezondheidsbeleid en het zorgbeleid voor gezinnen en ouderen
programma E	Jongerenzorgbeleid
programma F	Gezinsondersteunend beleid mbt kinderen
programma G	Beleid inzake pmh

(2) Gedetailleerde duiding

Programma A Apparaatskredieten

- Beleidskrediet van 83 miljoen euro
= een toename tov 2007 met 5,4 miljoen euro
- Redenen :
 - 1) overheveling
 - 2) extra budget binnen IVA Jongerenwelzijn en IVA Zorg en Gezondheid
 - 3) dotatie Strategische Adviesraad
 - 4) weddedrift, sectoraal akkoord, index

Programma B Provisies

- Nationale Loterij : 1,26 miljoen euro
- ICT : 4 miljoen euro
- VIA : 4,1 miljoen euro
- Vrije beleidsruimte : éénmalig 6,9 miljoen euro.

Programma C Algemeen

- Omvat o.a.:
 - ◆ VIPA; ◆ algemeen en forensisch welzijnswerk;
 - ◆ gezins- en opvoedingsondersteuning;
 - ◆ armoedebestrijdingsbeleid en samenlevingsopbouw; ◆ lokaal sociaal beleid; ◆ vrijwilligerswerk;
 - ◆ schuldbemiddeling; ◆ integrale jeugdhulpverlening; etc.
- Beleidskrediet van 163,5 miljoen euro
➔ + 30,9 miljoen euro tov 2007

Beleidsbrief VIPA

- Herstructurering VIPA
 - Reorganisatie VIPA + één-loket functie
→ 2008: geïntegreerd dossieropvolgingssysteem
- Vereenvoudiging regelgeving
 - Verplichtingen of procedurestappen zonder meerwaarde schrappen uit regelgeving
- Uitbouw bouwtechnisch en financieel kenniscentrum (samenwerking Vlaamse bouwmeester)
 - VIPA-kennisloket

Beleidsbrief Ouderenbeleid

- Actualisatie erkenningsnormen rusthuisinfrastructuur
 - 2007: consultatie van de sector → nodige informatie voor de opmaak van nieuwe regelgeving
 - Overgangsmaatregelen worden voorzien
 - Voorstel van nieuwe normen wordt met de sector besproken en, waar nodig, aangepast

Programma C Algemeen → VIPA

- Machtiging voor de klassieke procedure stijgt van 28 miljoen euro in 2007 naar 44,8 miljoen euro in 2008
 - *Ziekenhuizen en rustoorden* : + 2,5 mio euro
 - CGG's: + 6 mio euro
 - CAW's : + 6,5 mio euro
 - *Bijzondere jeugdbijstand* : + 1,3 mio euro
- Dotatie klassieke procedure: + 2 miljoen euro
- Alternatieve financiering : 14, 2 miljoen euro

Beleidsbrief Jeugdbeleid

- Integrale Jeugdhulp
 - Versterken van de netwerken crisishulp

Beleidsbrief ALW

- Algemeen Welzijnswerk
 - Programmatie verder uitwerken op basis van een wetenschappelijk onderzoek
 - Schuldbemiddeling
 - Blijvende ondersteuning voor bijkomende opdrachten inzake preventie en educatie en voor de uitbouw van een kennis- en documentatiecentrum over schuldoverlast
 - Uitbreider en definitief registratiemodel

Beleidsbrief ALW

- Armoedebeleid
 - Bijsturing van het armoededecreet om opdracht van het Vlaams Netwerk om verenigingen te erkennen en te subsidiëren, naar de Vlaamse overheid te halen
 - Actualisatie VAP Armoedebestrijding 2005-09 (tegen maart 2008) + evaluatie in najaar 2008
 - Overleg rond beleidsmaatregelen in de strijd tegen armoede bij mensen van buitenlandse herkomst
- Afstemmen meerjarenplannen

Beleidsbrief ALW

- Algemeen Welzijnswerk
 - Verkeersslachtoffers:
 - versterken van CAW's met 19 VTE
 - budget optrekken met 600.000 euro

Beleidsbrief ALW

- Lokaal Sociaal Beleid
 - Met VVSG en VVP: samenhangend en gecoördineerd ondersteuningbeleid
 - Screenen van de beleidsplannen
 - Sociaal Huis: invoering van een kwaliteitslabel
 - Rechtenverkenner: publiekscampagne
 - Brussel: traject uitwerken om LSB en de rechtenverkenner toe te kunnen passen

Beleidsbrief Vrijwilligers

- Aanpassing regelgeving autonome vrijwilligerswerk
 - Een nieuw uitvoeringsbesluit voor een betere ondersteuning en omkadering
 - Erkenning invoeren voor onbepaalde duur
 - Betoelaging vereenvoudigen door invoering van een forfaitair subsidiesysteem, gebaseerd op het aantal vrijwilligers
 - Personeelskosten mogen ingebracht worden als subsidieerbare kosten

Programma D Gezondheidsbeleid + zorgbeleid voor gezinnen en ouderen

- Beleidskrediet van 760 miljoen euro
 - ➔ toename met 5,6 miljoen euro tov van 2007

Beleidsbrief Ouderenbeleid

- Expertisecentra dementie
 - Nieuw convenant met de expertisecentra dat zal ingaan op 1 januari 2008
 - Uitbouw van een nieuw Vlaams expertisecentrum
- Verdere invulling van het decretaal kader voor ouderen en thuiszorg

Beleidsbrief Ouderenbeleid

- Thuiszorgdecreet
 - ➔ bijkomende zorgdifferentiatie en verhoogde zorggarantie
 - Aanvullende thuiszorg: schoonmaakhulp, oppas en karwei-hulp geïntegreerd in de gezinszorg
 - Tijdelijke opvang: uitbreiding met zorgvormen herstelverblijf en gastopvang
 - Lokale en regionale dienstencentra: werkzaamheden beter afstemmen op andere actoren in de thuiszorg en 1ste lijnsgezondheidszorg
 - Opdrachten informatie- en adviesverlening, psychosociale ondersteuning en begeleiding in thuissituaties versterken

Beleidsbrief Ouderenbeleid

- Diensten voor gezinszorg
 - Verdere uitbreiding van het subsidieerbare urencontingent
 - Methodiek uitwerken voor de verdeling van het urencontingent, met als doelstelling een optimale regionale spreiding

Programma D Gezondheidsbeleid + zorgbeleid voor gezinnen en ouderen

Gezinszorg en thuiszorg

- Budgettoename van 10,6 miljoen euro
- Reden toename:
 - Uitbreiding urencontingent gezinszorg:
+ 9,3 miljoen euro
 - VIA : + 4 mio euro
 - + 440.000 euro nieuwe dienstencentra

Beleidsbrief CGZ

- Eerstelijnsgezondheidszorg
 - Na een finale bijsturing mede op basis van de reacties van de betrokken sectoren
 - ➔ een besluit houdende de oprichting van de Samenwerkingsinitiatieven Eerste Lijn (SEL) voorbereiden en voorleggen aan de Vlaamse Regering
 - Via Zorgnet Brussel wordt de werking van een SEL voor Brussel voorbereid

Programma D Gezondheidsbeleid + zorgbeleid voor gezinnen en ouderen

Eerstelijnsgezondheidszorg

- Extra budget van 1 miljoen euro voor experimentele en vernieuwende initiatieven en/of onderzoeksprojecten 2008

Beleidsbrief PGZ

- Implementatie preventiedecreet
 - Uitvoeringsbesluiten
 - Vlaamse werkgroepen
 - Partnerorganisaties, organisaties met terreinwerking en individuele zorgaanbieders
 - Erkenning, opdrachtbepaling, samenstelling en financieringsbasis van de Logo's
 - Bevolkingsonderzoeken
- Middelengebruik
 - Nieuwe Vlaamse gezondheidsdoelstelling en het actieplan voor middelengebruik voorleggen aan VR en Vlaams Parlement

Beleidsbrief PGZ

- Kankerpreventie
 - Voortzetten van het beleid + meer deelname aan het bevolkingsonderzoek naar borstkanker + opstarten van vernieuwende projecten en kwaliteitsverbetering (inzake baarmoederhalskanker, darmkanker, huidkanker)
- Gezonde voeding en voldoende bewegen
 - Najaar 2008: gezondheidsconferentie
- Vlaams Actieplan Suïcidepreventie

Programma D Gezondheidsbeleid + zorgbeleid voor gezinnen en ouderen

Preventieve gezondheidszorg

- extra 2 miljoen euro éénmalig voor projecten
- extra 180.000 duizend euro recurrent voor het actieplan suicidepreventie
- extra 150.000 euro recurrent voor preventiebonus
- Vaccins: rotavirus en humaan papillomavirus

Beleidsbrief GGZ

- Centra Geestelijke Gezondheidszorg
 - Verdere uitbreiding van het personeelskader (+16 VTE)
 - Outreaching: bredere toepassing psychotherapeutische/psychiatrische expertise naar specifieke doelgroepen, o.m. binnen bijzondere jeugdzorg

Programma D Gezondheidsbeleid + zorgbeleid voor gezinnen en ouderen

Geestelijke gezondheidszorg

- extra 150.000 euro versnelling uitbreidingsbeleid VIA 2009
- extra budget voor uitvoering VIA 2006-11
- extra 1 miljoen euro éénmalig (netto 867.00 €) voor het opzetten van projecten
- extra 500.000 euro voor de versterking van deze sector

Programma D Gezondheidsbeleid + zorgbeleid voor gezinnen en ouderen

Openbare Psychiatische Ziekenhuizen

- Aanvulling werkingsdotaties met een extra budget voor uitvoering sectoraal akkoord voor het Vlaams overheidspersoneel
- Echter, beide werkingsdotaties dalen
→ verklaring: optimale transparantie in de begroting door alle investeringsbudgetten te bundelen aan de investeringsdotaties
- Ook investeringsdotaties dalen
→ verklaring: in 2007 werd het grootste stuk van de openstaande encours reeds afgewikkeld; in 2008 is dan ook heel wat minder budget nodig.

Beleidsbrief Zorgverzekering

- Optimale toegankelijkheid
 - Uitkering voor leden van tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad, ook wanneer zij verblijven in een rustoord dat erkend is door de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie, de Franse Gemeenschap, of de Franse Gemeenschapscommissie

Programma D Gezondheidsbeleid + zorgbeleid voor gezinnen en ouderen

Vlaams Zorgfonds

- Dotatie na terugzetting éénmalig toegekend budget 2007 recurrent + 20 mio euro.
 - 1,7 mio euro owv index
 - 3,6 mio euro owv demografische groei
 - 14,5 mio euro verdere opstap gelijktrekken maandelijkse uitkering thuiszorg met residentiële zorg (vanaf 1 januari 2008 = 115 euro)

Programma D Gezondheidsbeleid + zorgbeleid voor gezinnen en ouderen

Het Vlaams Zorgfonds

- Inkomsten uit beleggingen: geraamd op 26,4 miljoen euro
- Inkomsten uit ledenbijdragen: geraamd op 98,4 miljoen euro.
- Aantal uitbetalingen in de thuiszorg stijgen in 2008 met 6%
- Aantal uitbetalingen in de residentiële zorg stijgen in 2008 met 1.200
- Omvang reservefonds: 697 miljoen euro
Indien inclusief de meerwaarden op de aandelen, dan 740 miljoen euro.

Programma D Gezondheidsbeleid + zorgbeleid voor gezinnen en ouderen

Overige sectoren

- Communicatie
- Animatiewerking
- Index

Beleidsbrief Jeugdbeleid

- Bijzondere Jeugdzorg
 - Uitbreiding hulpaanbod wordt voortgezet in 2008
 - De Kempen, Mol: 20 extra plaatsen → in gebruik vanaf midden 2008
 - Pleegzorg: versterking van de personeelskaders

Programma E Jongerenzorgbeleid

- Na terugzetting van éénmalig toegekende budgetten in 2007 wordt de werkingsdotatie recurrent verhoogd met 8 mio euro
 - Globaal Plan 4,3 mio euro
 - Toename plaatsingen, internaten en plaatsing via preventieve sociale actie : + 1 miljoen euro
 - Weddedrift : + 2 miljoen euro
 - Uitvoering VIA 2008 : + 1 miljoen euro

Programma E Jongerenzorgbeleid

Gemeenschapsinstellingen

- Capaciteitsuitbreiding in Mol: extra machtiging van 2 miljoen euro
- De investeringsdotatie voor de investeringen in de Gemeenschapsinstellingen: 9 miljoen euro

Beleidsbrief Gezinsbeleid

- **Meer opvang via een meersporenbeleid**
 - Sinds juli 2004: 11.489 bijkomende plaatsen
 - Actieplan voor een flexibel en occasioneel
 - Generatiepact → 1200 extra (voorschoolse + buitenschoolse plaatsen
 - Meersporenbeleid in de buitenschoolse opvang:
 - Een betere samenwerking van alle actoren van buitenschoolse opvang en vrijetijdsbesteding
 - Analyse van de omvang van het opvangprobleem in de zomervakanties

Beleidsbrief Gezinsbeleid

- Uitwerken van een geïntegreerd competentiebeleid voor de kinderopvang
 - Taskforce in samenwerking met de Vlaamse minister van Werk en Onderwijs en de Vlaamse minister van Sociale Economie

Beleidsbrief Gezinsbeleid

- Naar een gelaagd aanbod opvoedingsondersteuning
 - Verder uitbreiden van Triple P binnen de dienstverlening K&G in de provincie Antwerpen
 - Uitvoeringsbesluiten voor:
 - De opvoedingswinkels,
 - Het lokaal beleid opvoedingsondersteuning,
 - Het bovenlokaal beleid inzake opvoedingsondersteuning,
 - Het Vlaams expertisecentrum opvoedingsondersteuning.

Programma F Gezinsondersteunend beleid mbt kinderen

- Dotatie Kind en Gezin neemt, na verrekening van in 2007 éénmalig toegekende bedragen, in vergelijking met het begrotingsjaar 2007 met 18,3 mio euro toe
 - Terugdraai van in 2007 éénmalig toegekende bijkredieten tbv 6,3 mio euro
 - Toekenning van de benodigde middelen op kruissnelheid van initiatieven reeds toegekend in 2007 : 1,7 mio euro
 - Toekenning van kredieten bij ongewijzigd beleid (index, weddedrift, huur)
 - Bijkomende kredieten ter financiering van bestaande en nieuwe overige initiatieven (sectoraal akkoord, VIA-akkoord)

Programma F Gezinsondersteunend beleid mbt kinderen

Bijkomende kredieten ter financiering van beleidsinitiatieven :

- extra 2 miljoen euro éénmalig
- 178 duizend euro overgeheveld vanuit Jongerenwelzijn
- Extra 519 duizend euro voor doelstelling 7 uit het Globaal Plan Jeugdzorg
- Extra 700 duizend euro éénmalig voor aanpak wachtlijst bij de diensten voor maatschappelijk onderzoek (interlandelijke adoptie)
- Een injectie van 8 miljoen euro éénmalig en 1 miljoen euro recurrent, wat netto neerkomt op een recurrent budget van 3 mio euro

Programma F Gezinsondersteunend beleid mbt kinderen

Andere :

- budget voor nationale loterij wordt voorzien
- Er gebeurt een aanwending van 7,4 mio euro uit het reservefonds

Beleidsbrief PMH

- Zorgregie
 - Protocollen
 - Zorgbemiddeling
 - Urgentiecodering en noodsituaties
 - Kwaliteitseisen zorgbemiddeling
 - Klachtenprocedure
 - Perfectionering van CRZ met geïntegreerde databank

Beleidsbrief PMH

- Zorggradatie
 - Stappenplan 2007-2008 opgesteld om de zorggradatie verder te operationaliseren
 - Nieuwe personeelsomkaderingsnormen van de zorgprogramma's
 - Bij uitbreidingsbeleid 2008: eerste actie m.b.t. bijsturing personeelskaders in de voorzieningen
 - Ontwikkeling van gebruiksvriendelijk inschalingsinstrument
- Zorgvernieuwing:
 - Experimenten mbt persoonsgebonden budgetten (bijzondere aandacht vr vraagsturing dr PMH)

Programma G beleid inzake personen met een handicap

- dotatie VAPH neemt, na terugzetting van een éénmalig toegekend bedrag in 2007, in vergelijking met het begrotingsjaar 2007 met 46 miljoen euro toe
- + 15,96 miljoen euro op kruissnelheid brengen budget van 7,5 miljoen euro in 2007
- + 11,5 miljoen euro extra budget 2008 (op kruissnelheid vanaf 2009 betekent dit maar liefst 32,5 miljoen euro)
- versnelling afwerking dossiers RS : + 5,3 miljoen euro
- op kruissnelheid brengen opdrachthouder zorggradatie : + 52 deuro
- multidisciplinaire verslagen : + 350 deuro op kruissnelheid brengen verhoging 2007, en + 337 deuro voor verhoging aantallen multidisciplinaire verslagen tot 16.250 eenheden

Programma G beleid inzake personen met een handicap

- VIA : + 4,1 mio euro
- Index : + 1,4 mio euro
- Budgetten voor weddedrift, en nationale Loterij worden voorzien

Programmadecreet

Een decretale rechtzetting in het oprichtingsdecreet van het VAPH is noodzakelijk om het VAPH in staat te stellen om zoals voorheen een bijkomende investeringstoelage op de toegekende investeringssubsidies toe te kennen.

Conclusie

- Correcte en efficiënte samenwerking met voorzieningen en gebruikers
- Uitbreiding in bijna alle deelsectoren
- Boost in investeringen
- Binnen de zorgverzekering de optrekking van de uitkeringen
- Een ruim budget voor éénmalige, projectmatige initiatieven doorheen alle sectoren

BIJLAGE 2:

Personeel bij het agentschap Inspectie WVG

Personeel bij het agentschap Inspectie WVG:

Team	Aantal vte
Afdeling Beleid en Organisatie	16,8
Afdeling Personen met een Handicap en Kind en Gezin, waarvan	37,6
- team Kind en Gezin	▪ 27,6
- Personen met een Handicap	▪ 10
Afdeling Welzijn en Gezondheid, waarvan	38,5
- team financiële inspectie	▪ 6
- team Gezondheid	▪ 11,9
- team Welzijn	▪ 18,6

totaal 94,9 vte

BIJLAGE 3:

Tewerkstelling van de ervaringsdeskundigen ‘armoede’

Tewerkstelling van de ervaringsdeskundigen armoede

Sector / werkgever	Huidige tewerkstelling	Openstaande betrekkingen	Totaal jobs voor edkn
Kind en Gezin	10	0	10
Kind en Preventie: Inloopteams	1	0	1
De Link	7	0	7
Armoedeverenigingen + Vlaams Netwerk	5	0	5
Samenlevingsopbouw (RISO-RIMO)	2	0	2
Centra voor Algemeen Welzijnswerk	2	0	2
Inloopcentra	1	0	1
VDAB	3	3	6
OCMW Gent	0	1	1
Multidisciplinaire teams jeugdzorg	2	0	2
Onderwijs	3	0	3
Beleid: diverse Federale overheidsdiensten	7	0	7
Totaal	43	4	47

BIJLAGE 4:

Invulling van de programmatie per zorgvorm

Invulling van de programmatie per zorgvorm

1) rusthuizen

	Effectief erkend	Erkend + gepland
Antwerpen	81,80 %	93,28 %
Limburg	59,83 %	86,56 %
Vlaams Brabant	71,71 %	88,13 %
Oost Vlaanderen	89,77 %	97,45 %
West Vlaanderen	84,01 %	94,08 %
Brussel	19,34 %	20,41 %
Vlaanderen	78,97 %	91,68 %

2) serviceflats

	Effectief erkend	Erkend + gepland
Antwerpen	45,76 %	67,32 %
Limburg	26 %	48,64 %
Vlaams Brabant	30,32 %	47,79 %
Oost Vlaanderen	49,13 %	74,93 %
West Vlaanderen	45,80 %	67,87 %
Brussel	2,59 %	2,59 %
Vlaanderen	39,93 %	61,17 %

3) kortverblijf

	Effectief erkend	Erkend + gepland
Antwerpen	27,5 %	75,3 %
Limburg	18,7 %	51,8 %
Vlaams Brabant	18,7 %	67,2 %
Oost Vlaanderen	34,6 %	80,7 %
West Vlaanderen	39,00 %	86,1 %
Brussel	0 %	0 %
Vlaanderen	30 %	72,6 %

4) dagverzorgingscentra

	Effectief erkend	Erkend + gepland
Antwerpen	41,9 %	74,9 %
Limburg	63,2 %	83,1 %
Vlaams Brabant	25,3 %	66,5 %
Oost Vlaanderen	45,5 %	81,6 %
West Vlaanderen	91,4 %	100 %
Brussel	0 %	0 %
Vlaanderen	52,7 %	82,5 %

BIJLAGE 5:

Mogelijke uitzonderingen in het boetesysteem van de zorgverzekering

Mogelijke uitzonderingen in het boetesysteem van de zorgverzekering:

- 1° de aangeslotene verblijft ononderbroken en minstens van 1 maart tot en met 30 april van het jaar waarvoor de bijdrage verschuldigd is en waarvoor de bijdrage niet, gedeeltelijk of laattijdig wordt betaald, in een strafinstelling. Dit wordt bewezen met een attest van de betrokken strafinstelling;
- 2° de aangeslotene is ononderbroken en minstens van 1 maart tot en met 30 april van het jaar waarvoor de bijdrage verschuldigd is en waarvoor de bijdrage niet, gedeeltelijk of laattijdig wordt betaald, vermist, afwezig verklaard of van ambtswege afgevoerd. Dit wordt bewezen via een afdruk van het elektronisch rijksregisterbestand, met een attest van aangifte (vermist) of een kopie van het vonnis van de rechtbank van eerste aanleg;
- 3° de aangeslotene is ononderbroken en minstens van 1 maart tot en met 30 april van het jaar waarvoor de bijdrage verschuldigd is en waarvoor de bijdrage niet, gedeeltelijk of laattijdig wordt betaald, het voorwerp van een collectieve schuldenregeling. De aangeslotene bewijst dit met een kopie van het vonnis van de rechtbank of een attest van de schuldbemiddelaar;
- 4° de aangeslotene is ononderbroken en minstens van 1 maart tot en met 30 april van het jaar waarvoor de bijdrage verschuldigd is en waarvoor de bijdrage niet, gedeeltelijk of laattijdig wordt betaald, het voorwerp van budgetbegeleiding of –beheer door een Openbaar Centrum voor Maatschappelijk Welzijn of door een door de Vlaamse Gemeenschap erkende instelling voor schuldbemiddeling. De aangeslotene bewijst dit met een attest van het Openbaar Centrum voor Maatschappelijk Welzijn of van de erkende instelling;
- 5° het niet, gedeeltelijk of laattijdig betalen van de bijdrage is het gevolg van een fout van het Vlaams Zorgfonds, het rijksregister of de Kruispuntbank van de Sociale Zekerheid;
- 6° het niet of niet tijdig ontvangen van de uitnodiging tot betaling van de bijdrage is het gevolg van een aantoonbare fout van de zorgkas. Dit wordt bewezen via een attest van de zorgkas;
- 7° de bijdrage staat uiterlijk 10 mei van het lopende jaar op de rekening van de zorgkas;
- 8° tijdens het jaar van verandering van zorgkas indien de bijdrage uiterlijk 31 december van dat jaar wordt betaald;
- 9° bij wijziging van het rijksregisternummer indien de bijdrage uiterlijk 31 december van het jaar in kwestie wordt betaald;
- 10° als er tijdens het jaar waarvoor de bijdrage verschuldigd is, uiterlijk 30 april een aanvraag voor tenlasteneming of een positieve beslissing voor tenlasteneming is, en de bijdrage wordt betaald vóór 31 december van dat jaar;
- 11° een buitenlands sociaal verzekerde of een Belgisch sociaal verzekerde met woonplaats buiten Vlaanderen of Brussel waarvoor een onderzoek loopt over de aansluitingsplicht bij het Vlaams Zorgfonds;
- 12° bijdragen voor voorgaande en lopende kalenderjaren worden betaald uiterlijk 31 december van het tweede jaar na het jaar waarin men in Vlaanderen is komen wonen bij personen die in de tweede jaarhelft van een kalenderjaar (van 1 juli tot 31 december) in Vlaanderen komen wonen, terwijl ze in het kalenderjaar van komen wonen minstens 26 jaar zijn of worden.